

மண்ணைக்

ஆசிரியர் : விநாயகம் சீவா

மூலம்: 2/-

பத்தாவது ஆண்டுமலர்-ஆகஸ்ட், '74

BOOKS

FROM

U. S. S. R.

now available

PEOPLE'S PUBLISHING HOUSE

124, Kumaran Ratnam Rd.
COLOMBO - 2.

T^r phone: 36111

1. On Literature (*Gorky*) 5-50
2. The City of the
Yellow Devil (*Gorky*) 3-00
3. Childhood (*Gorky*) 4-00
4. Plays (*Gorky*) 4-00
5. On the Art and
Craft of Writing 4-75
6. Letters Reminiscenes
Articles
(*Lenin & Gorky*) 6-50
7. My Apprenticeship—
My Universities
(*Gorky*) 7-50
8. At The Bidding of
the Heart
(*M. Sholokhov*) 4-50
9. Virgin Soil Upturned
2 Vols.
(*M. Sholokhov*) each 3-75
10. Soviet Literature
Problems & People 4-50
11. Stories
(*Fyodor Oostoyevsky*) 5-00
12. Idiot
(*Fyodor Oostoyevsky*)
2 Vols. each 5-00
13. How The Steel
Was Tempered
(*Nikolai Ostrovesky*) 6-00

சுருஷம்

‘ஆடுதல் பாடுதல் சித்திரம்-கவி
யாதியியை சினைகளில்-உள்ளம்
நடுயடவென்றும் நடப்பவர்-நிறர்
நீனநிலைகண்டு திள்ளுவார்’

S.T.K.

10 உது அகலு மலர்

76

ஆகஸ்டு 1974

இன்று எங்கு பார்த்தாலும் இலக்கிய ஆர்வம் ஆரோக்கிய
மான திசை வழியில் வளர்ந்து வருவதைக் காணலாம்.

இந்த ஆர்வத்தின் நேரடி அறுவடையாகப் புதிய புதிய புத்த
கங்கள், சஞ்சிகைகள் வெளிவரக்கூடியதான நல்ல சூழ்நிலை ஒன்று
உருவாகி வருவதையிட்டு நாம் அனைவரும் பெரு மகிழ்ச்சி
அடைந்து வரும் இவ்வேளையில் முக்கியமான நெருக்கடி ஒன்றை
யும் நாம் கவனத்தில் எடுக்கவேண்டும்.

இன்றைய எழுத்தாளனுக்கு நூல்வெளியீடு சம்பந்தமாக
முன்னரே பல பிரச்சினைகள் இருந்தது உண்மை ஆனால் மூலப்
பொருள் தட்டுப்பாடோ அல்லது விலையோ அவனது கையைக்
கடித்ததில்லை. இன்றே புத்தகம் அச்சடிக்கத் தக்கதான பத்திரி
கைத் தாள் தட்டுப்பாடு. அத்துடன் கற்பனைக்கே எட்டாத
விலை உயர்வு. இதைவிட அச்சகச் செலவுகளின் செலவுயர்ச்சி.

கடந்த பத்து ஆண்டுகளாக எழுத்தாளர்களின் நூற்கள்
வெகு துரிதமாக வெளிவந்ததைப்போல இனிமேலும் வெளி
வருமோ என்பது சந்தேகம்தான்.

அதற்காக எழுத்தாளர்கள் கைகட்டிக்கொண்டு சும்மா
இருந்துவிடக் கூடாது. ஓர் ஆக்கபூர்வமான திட்டத்துடன்
துணிந்து முயன்று அனைவரும் ஒருங்கிணைந்து செயற்பட்டாலே
தான் இந்த நெருக்கடியில் இருந்து எழுத்தாள உலகம் மீள
முடியும். எழுத்தாளர் கூட்டுறவுப்பதிப்பகம் பலப்படுத்தப்படுவதின்
மூலமே இனி வருங்காலத்தில் எழுத்தாளர் படைப்புக்கள்
நூலுருப்பெற முடியும் என்ற யதார்த்த உண்மையை நாம் அனை
வரும் உணர்ந்துகொண்டு செயற்படவேண்டியது இக்கால கட்டத்
தின் தவிர்க்க முடியாத தேவையாகும்.

மணக்கும் 'மல்லிகை'
கதை, பெயர்,
கவிதை, கட்டுரை,
கருத்து
எல்லாம் ஆக்கியோர்
தனித்துவம்;
பாறுப்பும் அவரே.

மல்லிகை
ஆசிரியர் டொமினிக் ஜீவா
234- A கே.கே. எஸ் வீதி
யாழ்ப்பாணம்
(இலங்கை)

முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கம் கூட்டும்

தமிழ்
சிங்கள
எழுத்தாளர்
மாநாடு

அண்மையில்
பிரமாண்டமாக

கொழும்பில் நடைபெறும்

சிங்கள - தமிழ் - முஸ்லிம் எழுத்தாளர்களின் பேராதரவைப் பெற்று வரும் முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கம் கூட்டும் தேசிய ஒருமைப்பாடு மாநாடு கொழும்பில் மிகக் கோலாகலமாக நடைபெற இருக்கின்றது.

தேசிய சிறுபான்மை இனப் பிரச்சினையை மிகச் சுமுகமான நிலையில் தீர்க்கத்தக்கதான 12 அம்சத் திட்டம் அம் மாநாட்டில் சமர்ப்பிக்கப்படவுள்ளது.

பல் துறையைச்சேர்ந்த சகல எழுத்தாளர்களும் இம் மாநாட்டில் பங்குபற்றிச் சிறப்பிப்பதுடன் தேசத்தின் முன்னேற்றத்திற்குத் தேவையான முற்போக்குத் திட்டங்களை விவாதித்து முடிவு செய்ய இருக்கின்றனர்.

இவை அனைத்தையும் வென்றெடுக்க நல்லெண்ணம் படைத்த அனைத்து நெஞ்சங்களின் யொருளாதார உதவி உடனடியாகத் தேவைப்படுகின்றது.

உங்களது அன்பளிப்பை எதிர்பார்க்கின்றோம்.

பிரேம்ஜி ஞானசுந்தரம்

93, ஃபைவ் றோட்

கொழும்பு - 5.

அகண்ட சத்தியத்தின் உயர்ந்த இலக்கியத் தொனி!

ஒரு பக்குவமான ரசிகன் பார்வையுடன் கடந்த ஒன்பதாண்டுகாலமாக வெளிவந்துள்ள மல்லிகை இதழ்களை ஒருங்கு சேர்த்தெடுத்துப் பார்க்கும்பொழுது அதன் நிறை குறைகளை நம்மால் தெளிவாகப் புரிந்துகொள்ள முடிகின்றது.

எத்தனை எத்தனையோ விதம் விதமான கட்டுரைகள் - கவிதைகள் - கதைகள் - மற்றும் இலக்கிய விவாதங்கள் மேடையேறியிருக்கின்றன என்று கணக்கெடுத்துப் பகுத்துப் பார்க்கும்போது நமது மனதில் ஒரு நிறைவு அரும்பாமலில்லை. அதே சமயம் இன்னும் திறமாக அவைகளைச் செய்திருக்கலாமே என்ற குறையுணர்வும் நமது நெஞ்சத்தைத் தொடாமலுமில்லை.

இன்றைய உலகில் நடைபெறும் சம்பவங்களை - அவை நெடுந்தொலைவில் நடைபெறும் சம்பவங்களாக இருந்தாலும் சரி, அல்லது மிக அருகாமையில் நடைபெறும் நிகழ்ச்சிகளாக இருந்தாலும் சரி - இவற்றை ஒரு சீலைஞன் - அவனது பெரு முயற்சியால் நடைபெற்றுவரும் சஞ்சிகை - அவட்சியமாகக் கருதிவிட முடியாது.

இதை மனதில்கொண்டே கடந்த காலத்தில் மல்லிகை செயல்பட்டுள்ளது என்பதை நாம் சொல்லித்தான் நீங்கள் தெரிந்து கொள்ள வேண்டியதில்லை.

உழைப்பே - ஓய்வு ஒழிச்சலற்ற அசாதாரண உழைப்பே - கடந்த ஆண்டுகளில் மல்லிகை வரலாற்றின் கதையாக மலர்ந்துள்ளது.

மக்களை ஒருங்கு சேர்ப்பதில் கலை, இலக்கியங்கள் வகிக்கும் முக்கிய பங்கை நாம் மறந்துவிடக்கூடாது. இதை நாம் எந்தக் கட்டத்திலும் மறக்காமல் செயலாற்றி வந்திருக்கின்றோம்.

ஈழத்து இலக்கியத்தின் குணம் சத் தன்மையை - அதன் பரிமை வளர்ச்சியைக் கணக்கிலெடுத்து, இன்றைய சமுதாய இயல்புகளை விமர்சன கோணத்தில் ஆராய்ந்து, மிக முக்கியமான கருத்துக்களை மக்கள் முன்னால் கொண்டு சென்றிருக்கின்றோம்.

அதேசமயம் தூய இலக்கியவாதிகளையும் துப்பாக்கி இலக்கியக் குரலெழுப்பிகளையும் நாம் தயவுதாட்சண்யமின்றி விமர்சித்துப் போராடி இருப்பதுடன், முடிவில் இந்த அதிகுர இலக்கியக் கூட்டத்தினர் பிற்போக்குக் கும்பலின் இலக்கியப் பகுதியினருடன் தான் கைகோர்த்து நின்று நம்மை எதிர்ப்பார்கள் என்ற தீர்க்க தரிசனத்தையும் வரலாற்று அநுபவங்களை அடி ஆதாரமாகக் கொண்டு நாம் கணிப்பீடு செய்திருக்கின்றோம்.

இத்துடன் இன்றைய வரலாற்றுக் கூட்டத்தின் தேவையைப் பூர்த்தி செய்துவிட்டோமா என்ற கேள்வி நம்முன் எழுகின்றது.

நமக்கிருக்கும் சாதன வசதியீனம், இலக்கியமல்லாத பொது வாழ்வில் நாம் பங்குகொள்ளும் தினசரி சமுதாயக் கடமைகள், பிரயாணங்கள் போன்றவைகள் இடையிட்டு நமது முழுச் சக்தியையும் இலக்கியத் துறைக்குள் முற்றுமுழுதாகத் திணித்துச் செயல்படச் செய்யாமல் குறுக்கிட்டுவிடுகின்றன.

இதுவேதான் மல்லிகையின் பலம் என்று நாம் கருதிய போதிலும் கூட, இன்றைய ஈழத்து இலக்கியப் போராட்டம் ஏதோ ஒரு பொழுது போக்குச் சங்கதியல்ல; அது தம்மைத் தாமே முழுநேரமாக அர்ப்பணித்து இயங்கும் இயக்க வேள்விக் கூடம் என்பதையும், அதற்காக ஒரு சிார் தம்மைத் தாமே அழித்துக் கொண்டாலும் பாதகமில்லை என்பதையும் நாம் மனச் சுத்தியுடன் இங்கு குறிப்பிட்டுச் சொல்ல விரும்புகின்றோம்.

கடந்த பல ஆண்டு காலமாக இலக்கிய ஆளுமை மிக்க முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கம் இயங்காமல் இயக்கமற்று இருந்த வேளையில் அதைச் சுட்டிக் காட்டி, 'இளந் தலைமுறையின் திசை வழியைச் சரியான பாதையில் நடத்திச் செல்வதற்காகவாவது எழுத்தாளர் இயக்கம் மறு சீரமைப்புத் துரிதமாகச் செய்யப்பட வேண்டும்' என்ற இயக்கத்தை 'மக்கள் மத்தியில் கொண்டு சென்றது மல்லிகை'.

நமக்குள் — ஈழத்து எழுத்தாளர்களுக்குள் — என்னதான் கருத்து வித்தியாசங்கள். சித்தாந்த முரண்பாடுகள் இருந்த போதிலும் கூட, பொதுப் பிரச்சினைகளில் நாம் போராடி வென்றெடுக்கக் கூடிய ஆக்கபூர்வமான லாபங்களை நாம் அவட்சியம் செய்து விடக் கூடாது என்ற கருத்தையும் யல தரப்பட்ட எழுத்தாளர்களின் முன்னாலும் கருத்து வடிவில் வைத்து, நடைமுறையில் பல கருத்தோட்டமுள்ளவர்களுக்கும் பரந்த முறையில் தளமமைத்துத் தந்துள்ளோம்.

அதே சமயம் சமரசப் போக்குடையவர்களின் பாசாங்குக் கூச்சல்களையும் அதி குர, தீர, வறட்டுத் தத்துவ வாதிகளின் ஆத்திரக் கூப்பாடுகளையும் நாம் கேட்டு அதற்காக எமது பய

ணத்தை இடையில் முறிக்காமல் தொடர்ந்தும் நாம் சரியான மார்க்கத்தில் தான் போய்க் கொண்டிருக்கின்றோம் என்ற மன வலிமையுடன் சென்று கொண்டிருக்கின்றோம்.

ஆக்கப் படைப்புக்களையும் ஆரோக்கியமான கருத்துக்களையும் இலக்கிய விவாதங்களையும் சித்தாந்தப் போராட்டத்திற்கு முரணற்ற முறையில் நாம் நடத்திவந்துள்ளதைத் துப்பாக்கி இலக்கியக் கோஷமெழுப்பிகள் நம்மை அவதூறு செய்வதிலிருந்தும் முற்போக்கு இலக்கியத்தின் பரம வைரிகள் நம்மை அர்த்தமற்றுத் திட்டித் தீர்ப்பதிலிருந்தும் நாம் எமது இலட்சியத்தின் பிசு கற்ற தன்மையைப் புரிந்து கொண்டுள்ளோம்.

மல்லிகையின் ஒவ்வொரு இதழுமே ஒவ்வொரு கதை.

அதற்காக எமது கஷ்டங்களையோ, சிரமங்களையோ, அவலங்களையோ பிலாக்கணத் தொனியில் உங்கள் முன்னால் வைத்து அழுது தீர்க்க நாம் தயாராக இல்லை.

மிகப் பிரகாசமான — வாழ்வும் வளமும் செழிப்புற்றுத் திகழும் ஒரு எதிர்காலத்திற்கான — பங்குப் பணியை நம்முடன் சேர்ந்து செய்து முடிக்க யார் எம்முடன் ஒத்துழைக்கத் தயாரோ அவர்களை மேலும் மேலும் இனங் கண்டு, அவர்களுடன் அன்புப் பிணைப்பில் இணைய நாம் தினசரி முயன்று வருகின்றோம்.

அப்படியானவர்கள் இந்தத் தேசத்தின் எங்கெங்கோ மூலை முடுக்கெல்லாம் வாழ்ந்து வருகின்றனர் என்ற உண்மை அநுபவ மூலம் நாம் அறிந்து வைத்துள்ளோம்.

சிங்கள மக்களாற் சூழப்பட்டுள்ள பெயரே கேள்விப்படாத சிறிய கிராமங்களில் இருந்தெல்லாம் மல்லிகையின் இலக்கியக் கருத்தோட்டத்தை விசுவாசிக்கும் பல இலக்கிய நண்பர்கள் நம்முடன் கடிதத் தொடர்பு கொண்டுள்ளதை எண்ணும் போது பிரமிப்பாக இருக்கின்றது.

இன்னும் இன்னும் இன்னும் நாம் மக்கள் மத்தியில் செல்ல வேண்டும் — நமது கருத்துக்கள் அவர்களைச் சென்றடைய வேண்டும் என்ற உற்சாகம் நம் மனதில் புதிய தெம்பை ஊட்டுகின்றது.

தமிழகத்தின் சகல பிரதேசங்களில் இருந்தெல்லாம் இலக்கிய ஆர்வலர்கள் நம்முடன் தொடர்பு கொள்ளுகின்றனர். மல்லிகையைத் தருவிக்கும் வழி முறைகளைக் கேட்கின்றனர். நாமறிந்த வரைக்கும் இலங்கையில் இருந்து இந்தியாவிற்குத் தமிழ்ப் புத்தகங்கள் தருவிப்பதற்கு இந்திய சர்க்காரே தடை போட்டுள்ளனர் என்ற உண்மையை நாம் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகின்றோம்.

காலக்கிரமத்தில் நாம் இருபகுதியினரும் இதற்கெதிராக இயக்கம் நடத்தி இந்தத் தடையை முறியடிப்போம் என்பதை இங்கு உறுதியாகக் கூறிக் கொள்ளுகின்றோம்.

நம்முடன் ஆத்மபூர்வமாகத் துணை நின்றவர்கள் அநேகர். அவர்களின் பேரை இங்கு குறிப்பிடுவது அவ்வளவு உசிதமல்ல. அது அவர்களுக்கும் நமக்கும் ஆத்மார்த்திக ரீதியாக தெரிவதே ஒரு புனிதமல்லவா?

யானையும் கோழியும்

ஒரு நாள், ஒரு கோழி ஒரு யானையின் அருகே சென்று 'கொக்கரக்கோ' என்று உரக்கக் கூவியது.

யானை வியப்படைந்தது.

'இது என்ன.....கொக்கரக்கோ?' என்று எண்ணியது.

அந்தக் கோழி தனது கால்களால் மண்ணைக் கிளறியது; அதிலிருந்து சில தானியங்களைப் பொறுக்கியது. அவற்றைக் கொறித்துக்கொண்டே இடை இடையே 'கொக்கரக்கோ' என்று கூவியது.

யானை கோழியின் செயலைச் சற்றுநேரம் கவனித்தது. பின்பு அதனிடம் கேட்டது:

'கோழியே! யாரால் அதிகமாகச் சாப்பிட முடியும்? உன்னாலா அல்லது என்னாலா?'

'என்னால் தான்' என்று பெருமையுடன் பதில் அளித்தது கோழி.

இப்படி யானையும் கோழியும் விவாதித்துக்கொண்டே போயின. இறுதியில் இரண்டும் போட்டி நடத்துவது என்ற முடிவுக்கு வந்தன.

யானை சாப்பிடத் தொடங்கியது. வயிறு முட்டும்வரை சாப்பிட்டது. பின்னர் தூக்கம் வரவே தூங்கிவிட்டது.

தூக்கம் தெளிந்ததும் யானை கண்ணை விழித்துப் பார்த்தது. அதுவரைக்கும் கோழி எதையோ கொத்தித் தின்றகொண்டே இருந்தது. யானை மறுபடியும் சாப்பிடத் தொடங்கியது. ஏராளமாகச் சாப்பிட்டது. மறுபடியும் தூக்கம் வரவே தூங்கிவிட்டது.

சாயங்காலம்தான் யானை தூங்கி விழித்தது. அப்போதும் தானியங்களைப் பொறுக்குவதில் கோழி மும்முரமாக ஈடுபட்டிருந்தது. கொத்திக் கொத்தித் தானியங்களைப் பொறுக்கிக்கொண்டே, இடை இடையே 'கொக்கரக்கோ' என்று அது கூவியது.

'அப்பப்பா, எவ்வளவு பேராசை பிடித்த கோழி இது! இதைப் போன்ற பேராசைப் பிரரணியை நான் பார்த்ததே இல்லை!'... என்று வியப்படைந்தது யானை.

முகப்புச் சித்திரம்

மல்லிகையின் பத்தாவது ஆண்டு மலரை அலங்கரிக்கும் முகப்புச் சித்திரம் உடுவில் தொகுதி சிறுவர் சித்திர மலரில் இருந்து எடுக்கப்பட்டது.

இச் சித்திரத்தை வரைந்தவர் மானிப்பாய் மெமோறியல் ஆங்கிலப்பாடசாலை மாணவரான செல்வன் எஸ். விஜயகுமார். வயது 13.

மல்லிகையின் புறப் மெஷினை தனது தொழில் நுட்ப அறிவைக் கொண்டும் மல்லிகையின் மீது தனக்குள்ள அபிமானத்தை ஆதரவாகக் கொண்டும் இணைத்துத் தந்துள்ளவரே இவர். பெயர்: எம். மரியதாஸ். ஸ்ரீலங்கா அச்சகத்தில் ஓட்டமற்றிக் இயந்திர இயக்குநராகக் கடமை ஆற்றுகின்றார். இவரது சொந்த இடம் ஏழாலை. இவருக்கு நமது நன்றி. — ஆசிரியர்.

இச் சித்திரத்தை மறு பிரசுரம் செய்வதற்கு அனுமதியளித்த சிறுவர் சித்திர மலரின் நிர்வாக சபையினருக்கும் வடமாநில சித்திர வித்தியாதிகாரி திரு. ஆ. தம்பித்துரை அவர்களுக்கும் நமது நன்றி.

— ஆசிரியர் :

போட்டியில் வெற்றி பெற்றுவிட்ட பெருமை கோழிக்குத் தாங்க முடியவில்லை.

'நான் யானையின்மீது போய் உட்காரப்போகிறேன். அப்போதுதான் என்னை எல்லோரும் புகழ்வார்கள்' என்று நினைத்தது கோழி. அது 'படபட' வென்று பறந்துசென்று யானையின் முதுகில் உட்கார்ந்தது.

உடனே யானை, 'ஐயோ. என்னைக் காப்பாற்றுங்கள். இந்தக் கோழி என்னைச் சாப்பிட்டுவிடும்போல் இருக்கிறதே!' என்று ஓலமிட்டது.

தனது முதுகை உலுக்கி கோழியை உதறிவிட்டுத், 'தலை தப்பியது தம்பிரான் புண்ணியம்' என்று காட்டுக்குள் ஓடிவிட்டது.

யானை காட்டினுள் சென்றதைப் பார்த்துக்கொண்டிருந்த கோழி, தனது இறக்கைகளை அடித்துக்கொண்டு 'கொக்கரக்கோ! நான் யானையைவிடப் பலசாலி! கொக்கரக்கோ' என்று உரக்கக் கூவியது.

ம
ஸ்
லி
வைக

★ எமது திகை அலங்காரம்
உங்களேச் சிங்காரமாக மாற்றிவிட
வல்லது!

★ கன்வியரைக் கவரும்
கவர்ச்சிமிக்க 'வைந் பேஸஸ்' வல்லினர்கள்
நாங்கள்!

ஒரியண்டல் சலூன்

182, முதலாம் குறுக்குத்தெரு,
கொழும்பு - 11

★ உங்களுக்கு இரத்த அழுத்தமா?
உடனே குணமடைய
எமது திறம் யாழ்ப்பாண நல்லெண்ணெயை
தினமும் பானியுங்கள்.

நீடு வாழ்க

சருகுகள்

கே. எஸ். சிவகுமாரன்

ருமேனியாவில் பிறந்த யூதர் ஒருவர் பரிஸில் வாழ்ந்து ஜேர்மன் மொழியில் கவிதை எழுதுகிறார். போல் ஸிலான் என்ற அந்தக் கவிஞர் எழுதிய கவிதையில் ஒருபகுதி:

“காலக் கரும்பாலே
கருக்கலில் உனைக் குடிக்கின்றோம்.
மதியத்திலும் இரவிலும்
உதயத்திலும் கூட நாம்
உனைக் குடிக்கின்றோம்”

ஹிட்லரின் அட்டுழியத்தின் பின்னர் வாழ்க்கை எவ்வாறு அமைந்தது எனக் காட்ட ‘கரும்பால்’ எனக் கூறினார் கவிஞர்.

ஸ்பானியக் கவிஞர் ரஃபேல் அல்பேட்டி எழுதிய கவிதையில் சில வரிகள்:

“கதவங்கள் இட மாறினவோ
நானறியேன்
ஆன்மாக்கள் சடலங்களைக் கண்டு
முகம் நாணுமோ
நானறியேன்
அரங்கத்தின் அந்தரத்தில் ஏறி
மரணத்தை நிகழ்த்தியதோ
நானறியேன்

கானில் சர்வதேச திரைப்பட விழா அண்மையில் நடைபெற்றது. ஓமான், அராபிய வளைகுடா ஆகிய இடங்களில் விடுதலை இயக்கத்தினர் நடத்தும் சுதந்திரப் போராட்டங்களைச் சித்திரிக்கும் படம் ஒன்றும், விழாவில் காட்டப்பட்டது. லெபனன் நாட்டைச் சேர்ந்த ஹீனி ஸ்ரூர் என்ற பெண்மணி இந்தப் படத்தை நெறிப்படுத்தியிருந்தார். இந்தப்படம் இரண்டு பகுதிகளாக அமைந்திருந்தது. முதலாவது பகுதியில் எண்ணெய்வள நாடாகிய ஓமான், நூற்றுண்டு காலமாக பிரிட்டிஷாரின் ஆட்சியில் இருந்த வரலாறு சித்திரிக்கப்படுகிறது. இந்த நூறு வருடங்களிலும் ஆட்சியாளர் ஒரே ஒரு வீதியை மாத்திரமே அமைத்தனராம்!

நாடகத் துறையில் ஈடுபட்டுள்ளவர்கள் பீட்டர் புறாக் எழுதிய ‘தி எம்டி ஸ்பேஸ்’ என்ற ஆங்கில நூல் அவசியம் படித்துப் பார்க்கவேண்டும். ரொபெர்ட் புறாஸ்டின், மார்டின் எஸ்லின் ஆகியோர் எழுதிய நூல்களும் பிரயோசனமானவை.

சிங்கள நவீன இலக்கியமும் சமுதாயப் பார்வையும்

ஆண்டுதோறும் அகில இலங்கை ரீதியில் சிங்கள சாகித்திய விழாக்கள் நடைபெற்ற வண்ணமிருக்கின்றன. அவற்றில், சிங்கள எழுத்தாளர்களிடையே ஜீரணிக்க முடியாத சர்ச்சைகள் சமுன்னொழித் தத்தம் அடுப்படிச் சச்சரவுகளைச் சந்திக்கிழுத்து வைக்கும் ‘லாபத்தை’ தவிர மக்கள் இலக்கியம் பற்றித் தீர்க்காலோசனைகள் முன்வைக்கப்படவில்லை.

சிங்கள இலக்கிய கர்த்தாக்களுக்கிடையே மக்கள் இலக்கியம்பற்றி நிலவ்வரும் கருத்துக்களை இரண்டு கட்டங்களுள் போட்டுவிடலாம்.

1. கிராமம் கிராமங்களிடை பிரசித்தம் அடைந்துள்ள வாசிப்பு — எழுத்து இலக்கியம், மக்கள் இலக்கியம்.

2. மக்கள் இலக்கிய வரிசையில், கிராமிய இலக்கியம், ‘வெறும் சமக்கார இலக்கிய மரக நுழைந்துவிட்டது.

இங்கு குறிப்பிடும் மக்கள் இலக்கியத்தின் உண்மைத் தாற்பரியமாக, கிராமிய இலக்கியம் தர்க்கங்களில் விசேஷ அம்சமாக மையம் வகிக்கிறது. மக்கள் இலக்கியத்தில் தேசியத்தின் பங்கு மசத்தானது. அதைக் கிராமியம், நகரம் எனக் கூறு போட முடியாது. ஈழத்து இலக்கியம் இலங்கையின் இலக்

கியம்; பொது ஜனங்களின் இலக்கியம்.

ஈழத்து சிங்கள இனத்தின் வர்த்தமான இலக்கியச் சொரூபங்கள் என்ன? இதில் பொது மக்களுக்கென தனியான இலக்கியமொன்று உண்டா? அப்படிச் சில வினாக்கள் எம் மனங்களில் அசைகின்றன. இன்று சில நவீன எழுத்தாளர்களால் எழுப்பப்படும் இலக்கியங்களில் ஓர் ‘ஏகத்துவ கீழிறக்க’ நிலையே துலாம்பரமாகின்றது.

இவற்றுள் அநேகம், ஈழத்து மத்திய வர்க்கங்களின் சுபாவ வாழ்வை, கிராமியம்சங்களைச் சித்திரிக்கின்றன. ‘இலக்கியங்கள்’ எனும் இலச்சீனையைச் சூத்திக்கொண்டு வந்துள்ள ‘கந்தப்ப அபதானய’, ‘தேபா நொலத்தோ’, ‘வி காரய’ ‘யுகாந்தய’, ‘கலியுகய’, ‘வல் மத் வீ ஹரைக் நுதுடிமி’, ‘யலி உபன்னமி’, ‘தோன கம லாவத்தி’ முதலிய படைப்புக்களில் இவ்வுண்மையை யதார்த்த நிரூபணமாகக் காணலாம். இவற்றில் பின்னிவரும் சரிதங்களோ நடைமுறையில் சர்வ சாதாரணமானவை.

இப்படைப்புக்கள் வழிவிறையும் அநேக இளம் எழுத்தாளர்கட ‘சாயல் இலக்கியங்கள்’ எழுதத்துவங்கியுள்ளனர். ‘பாடென் அந்தூரட்ட’, ‘பாரா ஜிதயோ’, ‘ஹெவெனெலி எத

மினிஸ்ஸு', 'ஸித நெத்தி பம லொவ', 'அப்ரஸன்ன கதாவ' போன்றவற்றை நிதர்சனமாகக் கொள்ளலாம். ஆரம்ப நாவல் களில் வர்க்க வாதத்தை மீறும் புரட்சிக் கோஷங்களை எழுப்பினர்.

இப்பார்வை இளந் தலை முறையினரிடம் நல்ல வெளிச் சமாகியது. 'விராக்ய' நவீனத் துக்குப் பின் வெளிவந்த புதினங்களில் இளமியங்களின் நிராசை விரக்தியும், சந்தேகத் தன்மையும் தோன்றி நிற்கின்றன. 'பால்' 'விக்டர்' 'ரனதுங்க', 'அரவிந்தா', 'பொடி ஐயா', 'ஸைமன்' எனும் வார்ப்புக்களில் மேற்காணும் தன்மையைக் காணலாம். சிங்கள இலக்கியத்தில் இவைகள் மண்கவ்வி விட்டன. வாசகர்களால் உதைக்கப்பட்டு விட்டன. இவ்விலக்கிய சங்கல்பத்தை பல்கலைக் கழகங்களிலிருந்து 'சகசண்டித் தனத்துடன் வெளிக்கிளம்பும் எழுத்தாளர்களின் சிருஷ்டிகளில் தான் கண்டு தெளியலாம். 'உயனகிஹிந்த லியூ கவி', 'அகல் வெஸ்ஸ', 'குருளுவத்', 'அமல் பிலோ' போன்ற கவிதைத் தொகுப்புக்கள் நல்ல உதாரணங்களாகும். சமுதாயப் பரப்பில் வாழும், குறைந்த மத்தியவர்க்கத் தொகுதியின் அநாதரவற்ற சூழ்நிலையை இவைகள் அஸ்திவாரப்படுத்துகின்றன.

பாட்டாளிகளின் மூலப் பிரச்சினைகளின் யதார்த்த நிகழ்வுகள், சிங்கள எழுத்தாளர்களின் படைப்புக்களில் கருப்பொருளாகப் பின்னப்படவில்லை. அதிகார வர்க்கச் சரிவுக்குப்பின் மத்தியவர்க்கம் தன்கவ்வி கேள்விகளை 'இங்கிஹி' லே தேடிக்கொண்டமை இதற்கொரு காரணம். உண்மையில்,

இவ்வெழுத்தாளர்களின் சிருஷ்டிகளது கருத்து ஆக்ரமிப்பும் படிம ஆளுமைகளும் 'கலை கலைக்காகவே' என்று உரத்துச் சொல்கின்றன. இதில் என்ன பயன்?

புதிய சிங்களப் படைப்பிலக்கியங்களில் 'தாத்வீக மாயா வாதம்' இடம்பிடித்துள்ளது. இஃதொன்றைத் தவிர, வேறு எந்தக் கருத்தோவியங்களைக் காண்பதரிது. வரலாற்று ஒட்டங்களில் பௌதீகத்தன்மையை அஸ்திவாரப்படுத்தும் விவரங்களோ, மானுடவாத நிகழ்ச்சி விஸ்தாரங்களோ பெரும்பான்மையான சிங்கள இலக்கியங்களில் இல்லை 'கந்தப்ப அபதானய' நாவலே பிரஸ்தாபகருத்தை புலப்படுத்துகிறது. நாவலின் கதாநாயகன் புறக்கணிக்கப்படும் இறுதிவரை மனித சமூகமா பொறுப்பு? கதாநாயகனின் குண தோஷங்களா பொறுப்பு? இப்படிக்குளறுபடி ஆஸங்கைகளுக்கு வாசகனை ஆளாக்குகிறது. சித்திரிக்கும் சூழலின் பரஸ்பர விீராதப் பெலவீனத்தால் உறுதியற்ற நிலை ஏற்படுகிறது. இதனால், நவீனத்தில் வெறுமை விரசம் ஏற்படவே செய்கிறது. ஆசிரியன் தூய நோக்கற்ற தன்மையும், கலை கலைக்காகவே என்ற 'பின்னாக்குவாத' நம்பிக்கையுமே இதற்கான காரணங்களாகும்.

அண்மைக் காலங்களில், சமுதாயத்தில் தலை தூக்கிய பொருளியல் ஏற்றத்தாழ்வுகள், பிரச்சினைகள் நோக்கிலான இலக்கியங்கள் எழுந்துள்ளன; புதியதோர் சமுதாய அமைப்பையும் கட்டியெழுப்பியுள்ளன. ஆனால் அநேக நாவல்களில் சமூக அமைப்பும், நிகழ்ச்சிப் பின்னிணைப்புகளும் பதினைந்து

வருட காலங்களைப் பின்னோக்கி எட்டிப் பார்க்கின்றன. இத்தகைய நோக்கினால், எதார்த்த ஊடுருவலின் பெலவீனம், மனித மூலப் பிரச்சினையை அறியத்தவறி விட்டமை முதலிய வாஸ்தவங்களை வெளிக் காட்டி விட்டனர் சிங்கள எழுத்தாளர்கள்.

நவீன இலக்கியக்காரர்கள் பொதுஜன வேகத்தை உணரவில்லை. படைக்கும் இலக்கியங்கள் வெறும் நடப்பியல்புகள். புது மத்தியவர்க்கத்திற்குகந்த பாலியல், மாணசீகப் பிரச்சினைகள், திருமணங்கள், காதல், ஆத்ம திருப்தி என்ற மதில்களுக்குள் வலம்வருகின்றனர். பொருள் முதல் வாதத்தில் முதல் தோன்றிய சமூகம் தாழ்த்தப்பட்ட வர்க்கமே. இவ் வெழுச்சிக்குப் பின் அதிகாரக் கூட்டிணைப்புக்கள் தகர்ந்துவிட்டன. கிளர்ச்சிச் சமூகம் விழித்துக் கொள்வதும் பொது லட்சணமாகி விட்டது. ஆனால் இவர்களுக்கு ஆதரவான இலக்கியங்கள் சிங்களத்தில் எழவில்லை. ஆத்மதிருப்திச் சரக்குகளே இன்று படையெடுத்து வருகின்றன.

இதிகாச புராணக் கதைகள் புதிய கோணத்தில் அமையும் 'திருப்பொருத்தம்' தற்போதைய சிங்கள இலக்கியங்களில் விரவியந்துள்ளமை மற்றொரு அம்சமாகும். இப்போக்கை ஜி. பி. சேனாநாயக்காவின் தற்கால எல்லாப் படைப்புக்களினும் காணமுடியும். கடவுளையும், மதத்தையும் தன்கற்பனைக்கு இரையாக்கித் திருப்திப் பட்டுக் கொள்கிறார். இதில் இவர் 'ஸ்பெஷலிஸ்ட்' கதை வளர்ச்சிக்கென பொருத்தமான தொனிப் பொருளையும்,

நீகழ்ச்சி ஓட்டத்தில் பேணத்திறனையும் ஜி. பி. கொண்டாரேயன்றி, சமகால வாழ்வில் கண்விழிக்கும் அடிமட்டப் பிரச்சினைகளைப் படு பிற்போக்குத் தனமாகக் கைவிட்டார். இவரைத் தரமான ஆக்கல் இலக்கிய கர்த்தாவாகக் கொள்ள முடியவில்லை.

இந் நூற்றாண்டு சிங்கள இலக்கியங்களில் பொது சமூக அர்த்தத்தை வெளிப்படுத்திச் சொல்வதைவிட தனிப்பட்ட வாழ்க்கையைப் பிரதிபலிக்கும் இலக்கியங்கள் மொய்த்துவிட்டன. அன்று, மத்திய வர்க்கத்தின் வரலாற்றோடு நாவலும் சிறுகதைகளும் படர்ந்தன. பொருளியல் தகர்ப்பினாலும் இனவாத ஏற்றத்தாழ்வுகளினாலும் பலர் சொல்லொணாத் துயரமுறுகின்றனர். காதலும், பாலியலும் அவர்களுக்கு முக்கியமில்லை. பொருளாதாரப் பிரச்சினைகள், இரண்டையும் தாழ்த்திவிட்டன. இதனால், குடும்ப வாழ்வில் கூட திணுமுல்லுகள் எழுந்துள்ளன. சமூகத்தைச் சுரண்டி வாழ வரப்பிரசாதம் பெற்ற வர்க்கம் சகல சுகபோகங்களையும் அனுபவிக்க, பொதுசனம் குறைந்த கல்வியாவது கிடைக்க வழியின்றி அவதிப்படுகின்றது. இலங்கையின் வரண்ட பிராந்திய சிங்கள மக்கள் பட்டினியால், கொடுரப் பிணிகளால் வன்மையாகப் பாதிக்கப்படுகின்றனர். இவர்களைப் பற்றிய சித்திரிப்புகள், விவரணங்கள், அல்லது ஒரு வாக்கியமேனும் சிங்களப் படைப்பிலக்கியங்களில் உண்டான கேட்கிறேன். பனதுயரங்களுக்கிடையில் கல்விபெற வாய்ப்பில்லையாயினும் இடைநடுவில் தம் முன்னேற்றத்திற்கு முழுக்குப் போடும் முற்போக்கு

இளநெஞ்சங்கள் எதிர்நோக்கும் பொருளாதாரத் தொந்தரவுகள், இருள் கவிந்துவரும் எதிர்கால இன்னல்கள் பற்றிச் சிங்கள இலக்கியங்கள் எதுவும் சித்திரிக்கவில்லை. 'சிறுகதை அமுக்கப்பட்ட மக்களின் குரல்' (பிராங் ஓ கொனர்) எனும் தத்துவத்தின் எடுத்துக்காட்டுக்கள் ஒன்றுமில்லை. இதனால் சிங்கள நவீன இலக்கியம் வெற்றுக் கோஷமெழுப்பப் 'பட்டியியல்' இலக்கியங்கள் என்று துணிந்து கூறலாம்.

காலனித்துவ ஆட்சியில் வாழும் சமூகம் பற்பல அத்தியாயங்களைக் கற்றுக் கொள்கிறது. இச் சமூகத்து இதயங்களில் பல தேவைகள், ஆலாபாசங்கள் ஊடங்கி நிறுபூத்த நெருப்பாகக் கொதிக்கின்றன. இப்படியொரு யுகத்தின் கலை இலக்கியங்களை ரூபாய்க்களும், நாணயங்களுந்தான் நிர்ணயிக்கின்றன. பரவலாக்கப்படும் வாய்ப்பும் ஏற்படுகின்றது. முதலாளித்துவத் தயாரிப்புக்கள் சந்தைப்படுத்துவதற்கான மாணசிகப் பின்னிணைப்புக்கள் இயல்பாகவே சேர்ந்துவிடுகின்றன. குறிப்பாக, முதலாளித்துவ இலக்கியங்கள் திரைப்படங்கள், வாடுலை, பத்திரிகைகள் விளம்பரசர் சாதனங்களாகப் பயன்படுத்தப் படுகின்றன. யதார்த்தம் வழுவிய பஞ்சமெத்தை இலக்கியங்களுக்கு உயர்ஸ்தானம் வழங்கப்படுகின்றன, 'கலை என்றால் என்ன?' எனும் டால்ஸ்டாயின் நூலில் 19-ம் நூற்றாண்டைத் காண்டும்போது, முதலாளித்துவ ஆக்ரமிப்பினால் ஐரோப்பிய இலக்கியங்கள் சரிந்துவிடும் எனக் குறிப்பிடுகிறார்.

அப்போது சுகபோக இலக்கியங்கள் பற்றி வாதப்பிரதி

வாதங்கள் வளர்ந்துவிடும். 'சங்கேதவாதம்' 'மர்மவாதம்' 'தாத்தீக வாதம்' முதலிய நவீன வாதங்கள் எழுச்சி பெறுகின்றன. 'அழகியல் வாதம்' 'வோம் நெடன்' என்பவரோடு துவங்கி, தாத்தீக வாத எழுச்சிக்குப் பின் மறைந்தது. இதனால், இலக்கியங்கள் சீர்கேடடைவதைச் சொல்லித் தெரிய வேண்டியதில்லை.

அமெரிக்கா போன்ற முதலாளித்துவ நாடுகளின் அதிகாரவர்க்கக் கொள்கைகளால் தத்தம் இலட்சியங்களைப் பேணிகலை கலாச்சாரங்களை ஆயுதங்களாக உபயோகிக்கும் போக்கு ஹவானாவில் நடந்த இலக்கியச் சம்மேளனமொன்றில் வைக்கப் பட்டிருந்த, அண்மைக்கால ஐரோப்பிய எழுத்தாளர்களால் படைக்கப்பட்ட படைப்புக்களில் துல்லியமாகியது. மக்களின் கலாச்சாரத்தைத் திசைதிருப்பி அவர்களின் மனோவிருப்பங்களைச் சாதகப்படுத்தி தம் அதிகாரத்தையும் முதன்மைப் படுத்தத்துணிந்துவிட்டனர். இதேமாதிரியப்பானில், தாய்லாந்தில், பிலிப்பைனில் தேசிய சம்பிரதாயங்களை நாசப்படுத்தி முதலாளித்துவ அமைப்பை நிறுவினர்.

இதே நிலைக்கு இலங்கையின் சிங்கள இலக்கியம் திரும்பியுள்ளது. இங்கு 'மக்கள் இலக்கிய'மென்ற ஒன்று இல்லை. மேற்கத்திய முதலாளித்துவ வேகத்திற்குப் பல்கலைக் கழ ஆற்றல் மிக்க இளைஞர்கள் பலியாகிக் கொண்டிருக்கின்றனர். நாணயங்களை தலைமைப்படுத்தும் சிங்கள மத்தியவர்க்கபிஸ்னஸ் எழுத்தாளர்கள் பற்றிய 'பொதுஜன ஆதரவு' தேய்ந்து செல்கின்றது. அவர்களின் அனுபவங்களும் சிருஷ்டிகளும் ஆரம்ப கட்டத்தில் பிய

தாஸ சிரிசேனவுடன் துவங்கிய 'ரோமாண்டிக்' வாதம் இளம் எழுத்தாளரிடையே 'கலைகள் கட்டிலன்' தன்மைக்குப் பரிணாமம் பெறச் செய்தது சொப்பன வாதமே. இப்போக்கு மீண்டும் சிங்கள நவீன இலக்கியங்களில் தலையெடுத்துள்ளது. இவ்வண்மை விமல் திஸாநாயக்காவின் 'கல்ப விநாயக' எனும் காவியத்தில் பட்டவர்த்தனமாசிரிதது. எழுத்தாளர்களின் அரசியல் பின்னிலையில் முதலாளித்துவ இயக்கத்தின் பிரதிபலிப்பு இது.

அண்மைக்காலத்தில் (1965 முதல்) சிங்கள இலக்கியத்திற்கு மற்றுமொரு அழிவு ஏற்பட்டுள்ளது. 'ஆசியத்திட்டம்', 'பிரித்தானியாச் சம்மேளனம்' முதலிய நிறுவனங்கள் மூலமும் முதலாளித்துவப் பத்திரிகைகள் வாயிலாகவும் மேலதேய மேல்மட்ட இலக்கியங்கள் பரவலாக்கப்பட, சிங்கள எழுத்தாளர்களிடையேயும், பல்கலைக்கழக மாணவர்களிடையேயும் உயர்வாகக் கணிக்கப்பட்டு வருகின்றன. இதற்கென ஒத்துப்பாடத் 'தாசித்தன' விமர்சகர்களும் தயாராக இருக்கின்றனர். குணதாஸ அமரசேகரா, எதிரிவீர சரத்சந்திர போன்ற சந்தர்ப்பவாத எழுத்தாளர்களை இங்கு சுட்டிக்காட்டலாம்.

அமெரிக்கா, இங்கிலாந்து தேச நாகரீகப் படைப்புக்கள் அதிகம் நம் சிங்கள எழுத்தாளரிடையே புகழ்க்கத்தில் இருந்து வருகின்றன. 'டெனிஸிவில்லியம்', 'சாமுவேல் வேகட்', 'ஸ்ரீன் பேக்' முதலிய நாடக எழுத்தாளர்களோடு பக்கவாத்தியம் வாசிக்கின்றனர். நிதர்சன ரீதியாகி - இங்கிலாந்து தர்மத்தை அவம் போக்கிய, சமூ

கத்தால் ஒதுக்கப்பட்ட ஓர் இனோரூனைச் சித்தரிக்கும் 'ஜோன் ஆஸ்போ'னின் 'லுக் பேக் இன் ஏன்கா' நாடகத்தை 'சங்கநாத' எனும் மகுடத்தில் பரிவர்த்தனை புரிந்து பலமுறை அரங்கேற்றினர்.

கடந்த மாதங்களில் வெளியான சியுமின் வாரப் பத்திரிகைகளில் கருணசேன ஜயலத், டி. பி. குருப்பு ஆகியோர் சோஷலிஸ ரீதியிலான சமுதாய இலக்கியம் தேவையெனக் குரல் எழுப்பினர். இதற்கெதிராகக் கொதித்தெழுந்த பல எழுத்தாளர்கள் அவர்களின் குரல் வகைகளை நெரிக்கப்பார்த்தனர். இதில் வேடிக்கை இதுதான்; மக்கள் இலக்கியம் தேவையெனத் 'ததிங்கினதோம்' போடும் ஞானிகளின் படைப்புக்களில் கூட சமுதாயப் பார்வை இல்லை என்பதுதான்.

நாம் கேட்கும் கேள்வி இது- இன்றைய, சமுத்தின் இனைய தலைமுறைகளான நீர்வைப் பொன்னையன், வெ. முருகபூபதி குப்பிழான் சண்முகம், சிவகுமாரன் போன்ற மக்கள் எழுத்தாளர்கள் சிங்களத்திலும் ஏன் தோன்ற முடியவில்லை? பழைய இலக்கியங்களில் 'அக்கினிமழை' பொழியுமென்ற அச்சமோ?

சிங்கள கலை இலக்கியத்தின் பிற்போக்கு 'யாத்திரை'யினால் 'மக்கள் இலக்கிய யுகம்' தோன்ற வழிபிறக்குமா? சமுத்தின் தமிழ் இலக்கியத்தின் கோணல்கள் தவிர்க்கப்பட்டு முற்போக்குப் பாதையில் அணி திரண்டிருக்கும் அதேவேளை சிங்களத்தின், சிங்கள நவீன இலக்கியத்தின் எதிர்காலம் வரண்டுவிடுமா?

★

நெல்லு விளைந்ததடி - பொன்
நெல்லு விளைந்ததடி;

காடு களனியாய் காட்சி திரிந்ததும் -
காவலர் நெஞ்சினில் மாட்சி மிகுந்ததும் -
பாடுபட்டாடி உழைக்கும் உழவர்கள்
பாட்டாளி மக்களின் வாழ்வு வளம்பெற

நெல்லு விளைந்ததடி - பொன்
நெல்லு விளைந்ததடி;

பாடிச் சிலுசிலுத் தோடும் அருவிகள்,
பாவையர் கூந்தலின் வாசம் மணத்திட
ஓடிப் பரந்து நிலத்தினில் ஊறியே
ஓம்பிப் பயிரை வளர்க்கும் திறத்தினால்

நெல்லு விளைந்ததடி - பொன்
நெல்லு விளைந்ததடி;

ஆடிவரும் தென்றல் காற்றில் அசைந்துமே
ஆனந்த தாண்டவ மாகக் குழைந்துமே
ஆடி மணிக்கதிர் தளும்பிச் சிலிர்த்துமே
சந்தர மென்னகை சிந்துதல் போலவே

நெல்லு விளைந்ததடி - பொன்
நெல்லு விளைந்ததடி;

கூடிக் குருகினம் கீத மிசைத்திட
குடும்பமாய்த் திரண்டவை குலாவி மகிழ்ந்திட
தேடி மடவார்கள் கவனால் எறிந்திட
தேங்கும் குருகினம் சிதறிக் குரலெழ

நெல்லு விளைத்ததடி - பொன்
நெல்லு விளைந்ததடி;

நாடி விலங்கினம் வயலை அடைந்திட
நாசமாய் போமென்று மாந்தர் புலம்பிட
ஓடி ஒழிக்கும் விலங்குகள் நடுங்கிட
ஓடும் மனிதரின் கவலை பறந்திட

நெல்லு விளைந்ததடி - பொன்
நெல்லு விளைந்ததடி;

ஆடவர் கரங்களின் குறையா உழைப்பினை
அரிவையர் மனமெனும் அங்குசக் கருவியால்
துடகமாகவே பெற்ற உயர்ச்சியால்
உய்ந்து வளர்ந்து உணவின் துளிகளாய்

நெல்லு விளைந்ததடி - பொன்
நெல்லு விளைந்ததடி;

பொன்னின் நிறக்கதிர் பர்க்கும் அவாவினால்
பொற்புடை ஆதவன் முகிற்றிரை விலக்கியே
மின்னின் ஒளியைப் பரப்பி மினுங்கினன்;
மிடியைப் போக்கிய மிக்க செருக்கினால்

நெல்லு விளைந்ததடி - பொன்
நெல்லு விளைந்ததடி;

சீறடிச் சிறுவரின் சிந்தை களித்தது;
தின்ன உணவு குவிந்து கிடைத்தது;
ஆறடி ஓரத்தில் அன்பு தளைத்தது;
அண்ணலின் அண்ணியின் ஆசை நிறைந்தது;

நெல்லு விளைந்ததடி - பொன்
நெல்லு விளைந்ததடி;

கோவிலில் பூசைகள் பொங்கல் நிகழ்த்தினர்
கோமகன் பாதத்தை இறைஞ்சி வழத்தினர்
பாலினால் பரவச உணர்ச்சியை ஊட்டியே
பாசத்தின் கீதங்கள் பாரில் ஒலித்திட

நெல்லு விளைந்ததடி - பொன்
நெல்லு விளைந்ததடி;

நாயகன் நெஞ்சினில் காதல் துளிர்ந்திட
நாயகி ஆக்கைபுத் தணியால் ஒளிபெற
தாயவன் உளத்தின் தணியா அன்புபோல்
சாந்தியில் பூவுலகெல்லாம் பொலிவுற

நெல்லு விளைந்ததடி - பொன்
நெல்லு விளைந்ததடி;

கவிஞன் என்பவன் மகிழ்ச்சியேயாடு இருக்கவேண்டும்
மகிழ்ச்சி என்பது - சரியாகச்சொன்னால், மகிழ்ச்சி உணர்வு என்பது -
ஒரு கவிஞனின் பணியாற்றும் மனநிலையாகும். கவிஞன் மகிழ்ச்சி
உணர்வுடன் எழுதுகிறான்.

அட்டைகள்

— ச. சக்திவடிவேல்

அவன் வீட்டுப் படலையைத் திறந்து வெளியே வந்தான்.

விடிவெள்ளி இன்னும் காலிக்கவில்லை. கரிய இருள்களத்துக் கிடந்தது. குளிர் காற்று இலேசாக உடலை வருடிச் சென்றது.

இருளைத் துழாவி தனது கண்களினால் எதனையோ அவன் தேடினான்.

இருட்டிற்குப் பழகிப்போன அவனது கண்களுக்கு தொலைவில் ஏதோ ஓர் உருவம் வருவது தெரிகின்றது.

‘கந்தசாமி... கந்தசாமி...’ அவன் சிறிது உரத்துக் கூப்பிட்டான்.

‘ஓம் நான்தான்... இதோ வாறன்...’ என்றவாறு கந்தசாமி அவனை நோக்கி விரைந்தான்.

இருவரும் வீட்டுப் படலையைத் திறந்து உள்ளே நுழைந்தனர். கயிறுகள், வலிபலகைகள், பாய் என்பவற்றை எடுத்து வெளியே வந்தனர்.

‘என்ன... சிவகுரு, தங்கச்சி இருள்வாங்கப் போயிட்டுதோ?’

‘ஓம்... ஓம்... அதோ..... அங்கை அவளும் வாராள்’

விறுவிறுவென்று நடந்து வந்த சிவகுருவின் மனைவியின் மீனாட்சி இருள் குட்டானை இரண்டாக மடித்து, கடவுளை மனத்தில் நினைத்தவாறு பறிக்குள் வைக்கிறாள்.

‘அப்ப சரி மீனாட்சி நாங்க போயிட்டு வாறம்’ என்றவாறே பறியையும், கயிற்றையும், வலிபலகையையும் சுமந்தவாறு கடற்கரையை நோக்கி நடந்தான் சிவகுரு. பாயைத் தூக்கி தேளில் வைத்துக் கொண்டே கந்தசாமி அவனைப் பின் தொடர்ந்தான்.

கடல் குளம்போலக் காட்சியளித்தது. கந்தசாமியும் சிவகுருவும் மேற்கரையிலிருந்த கட்டுமரக் குற்றிகளை கீழ்க் கரைக்கு இழுத்து அவற்றைக் கயிற்றினால் ஒன்றாகப் பிணைத்தனர். பாய்மரத்தை நாட்டி பாயைக் கொழுவினான் கந்தசாமி.

‘அப்பனே... பிள்ளையாரே!’ தமது காவல் தெய்வமான விரையகப் பெருமானை வணங்கிக் கொண்டே பறியைக் கட்டுமரத்தில் வைத்தான் சிவகுரு. இருவரும் கட்டுமரத்தைத் தள்ளிக் கொண்டே, துள்ளிப் பாய்ந்து அதனில் ஏறி, வலிபலகையால் வலித்தனர்.

முருகைக் கட்டுக்கு சற்று அப்பால் கட்டுமரம் சென்றதும் சுருக்கிய பாயை விரித்தான் கந்தசாமி. சிவகுரு கடையாரில் இருந்துகொண்டு வலிபல கையினால் சுக்கான் பிடிக்க, கட்டுமரம் நீரைக் கிழித்துக் கொண்டு வேகமாகப் பாய்ந்தது.

உயரக் கடலில் சக்கோட்டைப் பாரைச் சமீபித்து நான்கைந்து கட்டுமரங்கள் காணப்பட்டன. சிவகுரு கரையிலுள்ள தன்னை மரங்களின் நிலையைப் பார்த்துக்கொண்டு 'மதியத்'தைச் சரிபார்க்கிறான். அவனது கண்கள் செம்மீனாச் சிவக்கின்றன. அவர்களது மதியத்தில் கட்டுமரத்தை நங்கூரமிட்டு யாரோ ஒருவன் மீன்பிடித்துக் கொண்டிருக்கிறான்.

அவனை இருவரும் கூர்ந்து பார்த்துக்கின்றனர். அவன் வேறு யாரும்ல்ல....., மற்றவர்களது உழைப்பைச் சுண்டி வாழும் குட்டிச்சாமிதான், அவர்களது இரத்தம் கொதித்தது. தோள்கள் தினவேடுத்தன. அப்படியே அவனை அடித்துக் கடலில் தள்ளி விட வேண்டும் என்ற வீராவேசம் ஏற்பட்டது.

அப்பகுதி மீனவர்கள் மத்தியில் வெறுக்கப்பட்டு — ஒதுக்கப்பட்டு வாழ்பவன்தான் இந்தக் குட்டிச்சாமி. மற்றவர்கள் தங்களால் இயன்ற மட்டும் கஷ்டப்பட்டு, அவ்வுழைப்பினால் அமைதி பெறுவார்கள். ஆனால் இவனே. கஷ்டத்திற்குள்ளாகாமல் மற்றவர்களது உழைப்பிலிருந்து பலன் பெறுவான்.

'அவங்களுக்கென்ன... கடலிலை கொட்டிக் கிடக்கிற மீனை அள்ளிக் கொண்டு வாறவங்க தானே.....' என மீனவர்களைப் பற்றி மற்றவர்கள் நினைப்பார்கள்.

ஆனால், மற்றவர்கள் நினைப்பதைப்போல், அவர்கள் கடலில் கொட்டிக் கிடப்பதை அள்ளிக்கொண்டு வருபவர்கள் அல்ல. ஒவ்வொரு மீனையும் பிடிக்க அவர்கள் படும் சிரமம் அவர்களுக்குத்தான் தெரியும். மீனப்பிடிப்பதற்கு எத்தனையோ வழிமுறைகளை அவர்கள் கையாண்டு வருகிறார்கள். அதில் ஒரு முறைதான் 'கறுப்பு' தள்ளி மீன் பிடிப்பது.

கடற்பாறையினதும், அங்குள்ள கடற்பாசிகளின் நிழல்களிலும் ஒதுங்கி வரும் மீன்களுக்கு, செயற்கையாக ஒரு நிழலை ஏற்படுத்திக் கொடுப்பார்கள் இம் மீனவர்கள். சிலவகை மரக்கொம்புகள், உதவாமற் போன கார் வண்டிகள் என்பவற்றைக் கடலில் கொண்டுபோய்த் தள்ளுவார்கள். தாங்கள் தள்ளிய இடங்களைக் கவனத்தில் வைப்பதற்குக் கடற்கரைகளில் உள்ள தென்னை மரங்களின் நிலைகளை வைத்து 'மதியம்' பார்ப்பார்கள்.

ஒரு சிலர் மிகுந்த கஷ்டப்பட்டுக் கறுப்புத் தள்ளுவார்கள். ஆனால், வேறு சிலரோ மற்றவர்களது கறுப்புகளின் மதியங்களை எப்படியோ கண்டு பிடித்து, மற்றவர்கள் கடலுக்குக் செல்வதற்கு முன்பு, அங்கு போய் அக்கறுப்பில் தாங்கள் மீன்பிடிப்பார்கள்.

நெற்றி வியர்வை நிலத்திலே சிந்த; தனது பெறுமதிவாய்ந்த உழைப்பினை இம்மண்ணுக்குக் காணிக்கையாக்கும் மலையகத் தொழிலாளியின் இரத்தத்தினை உறிஞ்சிவாழும் மலையக அட்டைகள் போன்று குட்டிச்சாமி போன்றோர் சக மீனவத் தொழிலாளியின் உழைப்பினை உறிஞ்சி வாழுகிறார்கள்.

குட்டிச்சாமி மற்றவர்களது கறுப்பில் மீன் பிடிப்பது இது முதற் தடவையல்ல. இதற்கு முன்பும் பலதடவை மற்றவர்களது கறுப்பில் மீன் பிடித்திருக்கிறான், அவ்வூர் சங்கப்பகுதித் தலைவர் எத்தனையோ முறை கூறிய அறிவுரைகள் கூட அவனது செவிகளில் ஏறவில்லை.

தொழிலாளர்களது உழைப்பைச் சுரண்டி வாழும் இத்தகையோர் மிகவும் கொடியவர்கள். இவர்களை வேரோடு களைந்து எறியவேண்டும். அறிவுரைகள், புத்திமதிகள் இவர்களது காதுகளில் ஏறாது. சரியான பாடம் படிப்பித்தாற்றான் இத்தகையோர் திருந்துவார்கள்.

சிவகுருவும், கந்தசாமியும் ஏதோ ஒரு முடிவுக்கு வந்தவாறே கரையை நோக்கி கட்டுமரத்தைச் செலுத்தினர்.

பூவரசமர நிழலில் வலை பொத்திக் கொண்டிருந்த கனகப்பா, தலையை நிமிர்த்திய போது கரையை நோக்கி வந்து கொண்டிருந்த கட்டுமரத்தைக் கண்டதும், ஆச்சரியத்தினால் அக் கட்டுமரத்தையே கூர்ந்து பார்த்துக் கொண்டிருந்தார்.

'பூவரசுக்கு மேலாலையே இன்னும் பொழுது வரேல்லை அதுக்குள்ளே இவங்கள் வாராங்கள்..... கடலிலை ஏதும் நடந்திருக்கோ...?' என்று எண்ணியவர் அவர்கள் வந்து விசயத்தைச் சொல்லுமட்டும் வலையைப் பொத்துலோம் என நினைத்துக் கொண்டு மீண்டும் வலையைப் பொத்தத் தொடங்கினார்.

கரையை வந்தடைந்ததும், நங்கூரத்தைத் தூக்கி கடலில் எறிந்துவிட்டு, ஆவேசத்துடன் சிவகுருவும், கந்தசாமியும் கன

கப்பாவை நோக்கி விரைவாக வந்தனர்.

அவர்கள் தன்னை நோக்கி வருகிறார்கள் என்று அறிந்ததும் தலையை நிமிர்த்தி அவர்களைப் பார்த்தார்.

'என்னப்பா..... என்ன விசயம்?... .. அதுக்குள்ளே வந்து விட்டியள்.....'

'அவன்..... அறுந்துபோவான் எங்களுந்தை கறுப்பிலை போய் மீன் பிடிக்கிறான்'

கனகப்பாவிருகு விசயம் எல்லாம் புரிந்து விட்டது. தொடர்ந்து பத்து வருடங்களாக அவ்வூரின் மீன்பிடிச் சங்கத்திற்கு அவர் தலைவராக இருந்துவருகிறார். அவரது பத்து வருட அனுபவத்தில் எவரும் அவரது சொல்லுக்குக் கீழ்ப்படியாத நடந்ததில்லை. இந்தக் குட்டிச்சாமியோ...? அவருக்கு ஒரு பிரச்சனைதான்! அவர் எவ்வளவோ புத்திமதிகள் கூறியும் தொழிலாளர்களின் உழைப்பைச் சுரண்டி வாழும் பழக்கத்தை அவன் விடவேயில்லை.

கனகப்பா நெடுநேரம் யோசித்தார். அவரது மனத்தில் ஏதோ ஒரு திட்டம் உருவாகியது.

'இண்டைக்கு இவனுக்குச் சரியான பாடம் படிப்பிக்கவேணும்' சிவகுருவும், கந்தசாமியும் ஒரு சேரக் கூச்சலிட்டனர் :

சிவகுருவும், கந்தசாமியும் அவரது சொல்லுக்குக் கீழ்ப்படிந்து வீடு நோக்கிச் சென்றனர்.

'பொறுங்கோ..... ஆத்திரப்படாதையுங்கோ. இதுக்கு ஒரு முடிவு கட்ட சரியான யோசனை எனக்கு வந்திருக்கு. நீங்கள் இரண்டுபேரும் சேர்ந்து சங்கத்திலுள்ள எல்லாரையும்

கூட்டி க்கொண்டு வீட்டை
வாருங்கோ..... இண்டைக்கு
நல்ல ஒரு முடிவு எடுப்பம்'

மறுநாள்..... மீன் சந்தை
மிகவும் சுறு சுறுப்பாக இயங்கிக்
கொண்டிருந்தது. மீன் விற்பவர்
களும், மீன்பிடித் தொழிலாளி
களும் தாம் ஒரு காரியத்தைச்
சாதிக்கப் போகிறோம் என்ற
பெருமிதத்துடன் தங்களது
கடமையைச் செய்து கொண்டி
ருந்தனர்.

குட்டிச்சாமி பறியொன்றில்
மீனைச் சுமந்தவனாக சந்தையை
நோக்கி வந்தான். அவன் வழ
மையாக மீனை விற்றுக் கொடுக்
கும் கண்மணி ஆச்சியிடம்
கொண்டுபோய் பறியை வைத்
தான்.

கண்மணி ஆச்சி குட்டிச்
சாமி வந்ததைக் கவனிகாதக்
வள் போன்று தட்டுச் சுளகி
லுள்ள மீனை விலைகூறிக் கொண்
டிருந்தாள்.

குட்டிச்சாமி சிறிது நேரம்
பொறுத்திருந்தான். கண்மணி
ஆச்சி அவன் பக்கம் திரும்புவ
தாகக் காணும். பொறுமை
இழந்த குட்டிச்சாமி 'எனை.....
ஆச்சி, தட்டுச் சுளகைத் தாவ
னனை மீனைக் கொட்டுவம்'
என்று கூறிக் கொண்டே மீன்
பறியை தூக்கினான்.

'மோனை... மீனைக் கொட்
டாதை. இனி உந்தை மீனை
நான் விக்கமாட்டன்.....'

'என்னனை..... நீ என்ன
சொல்லுறாய்'

'மோனை..... இது சங்கத்
தலைவருந்தை சட்டம். என்னலை
ஒன்றும் செய்யலாது' என்று
கூறிய கண்மணி ஆச்சி மறுபுறம்
திரும்பி மீனை விலைகூறத்
தொடங்கினான்.

பிரசவம்

கருத்தரித்ததிலிருந்து
நாட்செல
நாட்செல
வேதனைச் சுமை
வளர்ந்துகொண்டே
இறுதியில்
குறை பிரசவம்
என்றில்லாமல்
ஒன்பதுமாத
நிறைவுக்குப்பின்
பிறந்தது —
நாவல்.

★ ப. ஆம்பின்

குட்டிச்சாமிக்கு என்ன
செய்வதென்றே தெரியவில்லை.
சிறிது நேரம் திகைத்துப்போய்
நின்ற அவன், மீன் பறியைச்
கொண்டுபோய் செல்லக்கா
முன் வைத்தான். செல்லக்கா
வும் தலைவரைக் காரணம்
காட்டி மீனை விற்க மறுத்து
விட்டாள்.

குட்டிச்சாமிக்கோ தாங்க
முடியாத அவமானம், பொறுக்க
முடியாத கோபம்.

மீங்களெல்லாம் வித்துத்
தராட்டால்..... என்னலை மீனை
விக்க முடியாதென்று நினைச்சுக்
கொண்டியளோ.....' என்று
ஆவேசத்துடன் கூறியவன்,
தானே மீனை விற்கவேண்டும்
என்ற எண்ணத்துடன் தட்டுச்
சுளகைத் தருமாறு தரகுக்காரி
யிடம் கேட்டான். அவரும்
தட்டுச் சுளகைக் கொடுக்க
மறுத்துவிட்டான்.

குட்டிச்சாமிக்கு எல்லை
மீறிய கோபம் மீன் பறியைத்
தூக்கியவனாக, சந்தையில் ஒரு
பகுதிக்குச் சென்று பறியிலிருந்து

மீனில் ஒரு பகுதியை சீமெந்து நிலத்தில் கொட்டி கூறு வைக்கத் தொடங்கினான்.

மீன் சந்தைக் குத்தகைக் காரன் குட்டிச்சாமியை நோக்கி வந்தான். 'குட்டிச்சாமி..... இந்த மீன் சந்தையிலே நீ எங்கையும் வைச்சு மீனை விக்க முடியாது. இது..... தலைவருந்தை சட்டம்' என்று கூறினான்.

குட்டிச்சாமியின் கோபம் எல்லை மீறியது. 'நீங்ககெல்லாம் என்ன நினைச்சுக் கொண்டியள்' என்றவாறே குத்தகைக்காரனுக்கு அடிக்கப் போனான்.

இவற்றையெல்லாம் பார்த்துக் கொண்டிருந்த மீனவர்கள் அங்கு ஓடி வந்தனர்.

'குட்டிச்சாமி.. அவனோட சண்டை போடாதே. அவனுக்கும் இதுக்கும் சம்பந்தமில்லை. தலைவருந்தை சட்டத்தைத்

தான் அவன் சொன்னான்: மீறி அவனுக்கு மேலை கையை வைச்சால்..... நாங்கள் சும்மாயிருக்க மாட்டம்'

குட்டிச்சாமி திகிலடைந்தான். நிலத்தில் கிடந்த மீனைப் பறிக்குள் போட்டுக் கொண்டு தலைவரின் வீட்டை நோக்கி நடந்தான்.

தொலைவில் குட்டிச்சாமி வருவதை பூவரசு மர நிழலில் இருந்து வலை பொத்திக்கொண்டிருந்த கனகப்பா கண்டுவிட்டார்.

அவனுக்குச் சரியான பாடத்தை மக்கள் படிப்பித்து விட்டார்கள் என்பதை அவர் உணர்ந்து கொண்டார்.

ஆவேசத்துடன் வரும் அவனுக்கு எதைக் கூறவேண்டும் என்பதை மனதில் யோசித்துக் கொண்டே வலைப் பொத்தலைத் தொடர்ந்து தைத்தார். ★

மல்லிகை

ஆசிரியர்: ஓபாலினி ஜீவா

கலை இலக்கிய மாது இதுமே

யாழ்ப்பாணம்

இந்த நாட்டின் இலக்கியச் சரித்திரத்தை அப்படியே மாற்றி யமைத்துக் காட்டும் வல்லமை மல்லிகைக்கு உண்டு.

ஈழத்து இலக்கிய உலகை மகோன்னதமான நம்பிக்கையுடனும் புதிய சம்பீரத்துடனும் தீர்க்கமான எதிர்காலச் சிந்தனையுடனும் இடையறா உழைப்புடனும் நோக்குகின்றோம்.

இதில் பங்கு கொள்ளச் சம்மதமா?

புதிய யுகத்தைப் படைக்கும் இந்தச் சத்திய வேள்வியில் நம்முடன் இணைய விரும்பும் சகலரையும் நேச உணர்வுடன் வரவேற்கக் காத்திருக்கின்றோம்.

அவ்வளவும் நடிக்கடும்

தவிர்க்க முடியாமல்
நாங்கள்
இருட்டினுள் தள்ளப்பட்டிருக்கிறோம்!
வெளியேறத் துடிக்கின்றோம்!
எதிர் வருபவை
எங்கள்மேல் மோதாமல்
கூச்சலிடுகிறோம்!

“ எமக்கு வேண்டியதை
நாமே செய்வோம்!
என்ன எதிர்ப்பு வந்தாலும்
எங்கள் நாட்டை வில்லோம்!
சமத்துவம் காண்போம்.....!”

இப்படி எத்தனையோ!
எதிரில் வந்தாவ எத்தனையோ
எங்கள்மேல் மோதவில்லை!
மோதியவைகளையும் விலத்தி
முன்னேறிக் கொண்டிருக்கிறோம்.....
இருட்டினுள்
எதிரிகளையும் நண்பர்களையும்
இனங்காண முடியவில்லை!
இருட்டினுள் இருந்து
வெளிச்சத்துக்கு வர
இன்னும் நெடுந்தாரமில்லை!
வெளிச்சத்தில்
எதிரிகளையும் நண்பர்களையும்
இனம் காண்போம்
அப்போது.....
நண்பர்கள்போல் நடித்தவரை
நடுத்தெருவில் நிறுத்தி
நிச்சயம் தீர்ப்பளிப்போம்!
அவ்வளவும் நடிக்கடும்!

ஆகசி கந்தசாமி

- ☒ உள்ளூர்
விற்பனையாளர்
- ☒ கமிஷன்
ஏஜண்ட்
- ☒ வெங்காயம்
கீழங்கு
மிளகாய்
உற்பத்தியாளர்

எம்முடன் தொடர்பு கொள்ளவும்

இலங்கையின் மிகப்பெரிய
கமிஷன் வியாபாரிகள்

ரத்கம ஸ்டோர்ஸ்,
64, நாலாம் குறுக்குத்தெரு.
கொழும்பு 11.

தொலைபேசி: 20693

1917-ஆம் ஆண்டு சோஷலிசப் புரட்சிக்குப் பிறகு ரஷ்யாவில் கிராமியக் கலைகள் செழித்து வளர்ந்தன. எடுத்துக் காட்டாக, தாலிகிஸ்தானில் நெடுங்காலமாக இருந்து வரும் கிராமியக் கவிதைகளின் அரங்கேற்றத்திற்குப் புதிய உள்ளடக்கம் கிடைத்துள்ளது.

‘குருக்லி’ என்னும் இதிகாசத்தில், 90-க்கு மேற்பட்ட கவிதைகள் உள்ளன. ஒரு கிராமியக் கவிஞரின் பாடல்களை நாம் பதிவு செய்து புத்தகமாக வெளியிட்டால், லிபிடுதளியின் ‘ஷா - நாமா’ வைப் போல் பல தொகுப்புக்கள் கிடைக்கும். ‘குருக்லி’ என்னும் இதிகாசம் ஒரு தலைசிறந்த கிராமியக் காவியமாகும்.

‘குருக்லி’யின் கதாநாயகன், ஒரு வானைப் போன்றவன். அவன் பெயர் அவாஸ். சம்புல் என்ற நகரில் அவன் வசித்தான். அங்கே மக்கள் அனைவரும் சமத்துவ உணர்வுடன் வாழ்ந்தனர். அந்நகரை மன்னன் ஆளவில்லை; ஒரு மக்கட் தலைவன் ஆண்டு

வந்தான். அம் மக்கள் தமது நகரை அழகு படுத்துவதிலும், அபிவிருத்தி செய்வதிலும், இடையறாத அக்கறை காட்டினர். அவர்களும் மகிழ்ச்சியுடன் இருந்தனர். அஞ்சா நெஞ்சின ரான அம் மக்கள், தமது நகரின் அமைதியைக் குலைக்க அயலவர் எவரையும் அருமதிக்க வில்லை. ‘குருக்லி’ என்ற இதி காசம் உருவாக, நீண்டகாலம் பிடித்தது. பல யுகங்களாக அது வளர்ந்து வந்தது. தொலை தூர மேய்ச்சல் தரைகளில், கணப்பருகே தாலிக் மற்றும் உஸ்பெக் இடையர்கள் உட்கார்ந்திருந்த பொழுது அது உதயமாயிற்று. ஒருவர் மொழி மற்றவருக்குத் தெரியாது; எனினும், பாடல்கள் மூலமாகத் தாலிக் மக்களும் உஸ்பெக் மக்களும் நட்புறவு கொண்டாடினர். ‘குருக்லி’ என்பது நட்புறவின் இதிகாசமாகும். 19-ம் நூற்றாண்டின் இறுதியில் அது தாலிக் குகரிடையே மிகப் பிரபலமாயிற்று. ‘சாரி கோசுப்’ என்னும் கிராமத்தில் பல கிராமியக் கவிஞர்கள் தோன்றினர். ‘அக்டோபர்’ என்ற கிராமத்தில் ஒரு பள்ளியின் தலைமை ஆசிரியராக விளங்கும் காபுத் காக்கநாசரோவ், தலைசிறந்த

கிராமியக் கவிஞர் ஆவார்; இவர் தமது முன்னோர்களின் புகழைப் பாதுகாப்பதுடன் அல்லாமல், அதனைப் பன்மடங்கு அபிவிருத்தியும் செய்துள்ளனர்.

‘கவிதையை அரங்கேற்றுவதை விட, மெக்காவுக்குச் செல்வது எனினு’ என்பது ஒரு பழமொழி. அதாவது, ஒருவனுக்குக் கவிதை எழுதுவதுடன் பாடவும் தெரிந்திருக்க வேண்டும். இசைக் கலையைத் தெரிந்து கொள்ள வேண்டுமெனில், மூன்று முதல் ஐந்தாண்டுகள் அவன் பயிலவேண்டும். தாஜிக் கிராமியக் கவிஞன் பெரும்பாலும் குருகுல வாசம் செய்வான்; தனது ஆசிரியருடன் வாழ்ந்து, அவரது இன்ப துன்பங்களில் பங்கு கொள்வான். அவனது வாழ்க்கை கடினமானதே. கடந்த காலத்தில் கிராமியக் கவிஞர்கள் விவசாயிகளாகவோ, ஆடு மேய்ப்பவர்களாகவோ இருந்தனர். குரு சென்ற இடமெல்லாம் சீடனும் சென்றான். சீடன் கையில் துதா (இசைக் கருவியை) க்கொடுக்க வேண்டிய சமயம் வந்தபொழுது அவனது திறமையைச் சோதிப் பதற்காக பிரபல கிராமியக் கவிஞர்கள் அனைவரையும் குரு அழைப்பார். ‘வாழ்க’ என்று அவர்கள் வாழ்த்துவார்கள். அதுதான் அவனது தேர்ச்சியைப் பாராட்டும் பட்டமளிப்பு விழாவாகும். விழாவுக்குப் பிறகு அந்தப் புதிய கவிஞனைப் பற்றிய செய்திகள் நாடெங்கும் பரவும்.

கிராமிய இதிகாசத்தை அரங்கேற்றுவது, ஓர் அசங்கத்தில் ஒரு மனிதனை நடிப்பது போன்றதாகும். அந்த நடிசுனுக்கு அற்புத ஆற்றல் இருக்க வேண்டும். ஒரு தலைவனின் விவேகத்தையும், ஒரு வீரனின் தீரத்தையும் அவன் பிரதிபலிக்க

வேண்டும். அவனிடம் கூரிய அறிவும், சீரிய நகைச்சுவையும் இருக்க வேண்டும். அந்த இதிகாசத்தின் நிகழ்ச்சிகளையும் உணர்ச்சிகளையும், இசை மற்றும் நடிப்பாற்றலுடன் வெளிப்படுத்த அவனுக்குத் தெரிந்திருக்க வேண்டும். சுருங்கச் சொன்னால் மக்களைச் சிரிக்க வைக்கவும் அழவைக்கவும் அவன் திறமை பெற்றிருக்க வேண்டும்.

‘குருக்லி’ என்னும் இதிகாசத்தை அரங்கேற்றும் திறமை வாய்ந்த கலைஞர்களின் எண்ணிக்கை இன்று பெருகியுள்ளது. அண்மையில் தாஜிக் குடியரசில் நடந்த போட்டியில், முதிய கவிஞர்களும் இளங்கவிஞர்களும் கலந்து கொண்டனர். தாஜிகிஸ்தானில் எழுத்தறிவின்றமை ஒழிக்கப்பட்ட பின்னர், கிராமியக் கவிதைகளின் அரங்கேற்றம் பன்மடங்கு பெருகியுள்ளது. தமது தாயகத்தைப் புரட்சிகரமாக மாற்றியுள்ள சமகால மக்களிடையே சம்புல் நகர வீரர்களை அவர்கள் காண்கிறார்கள்.

தலைசிறந்த கிராமியக் கவிஞராக விளங்கும் காப்புத் காக் நஸரிடம் அற்புத ஆற்றல்கள் நிரம்பியுள்ளன. அவரது கவிதைகளில் ஏராளமான தத்துவங்களும் இனிய இசையும் பொதிந்துள்ளன. உயர் கல்வியும் பன்முகத் திறமைகளும் பெற்றிருப்பதால், அவர் சிறந்த கலைஞராகத் திகழுகிறார். வக்ஷ் மாவட்டத்தில் பிராஸ்தா கூட்டுப் பண்ணைப் பள்ளியின் தலைமை ஆசிரியராக அவர் விளங்குகிறார். ‘குருக்லி’ என்னும் இதிகாசத்தை அவர் அரங்கேற்றும் பொழுது, அதன் இனிமையில் மக்கள் சொக்கி விடுகிறார்கள்.

எம். எச். எம். சம்ஸ்

இலங்கை வரலாற்றில் என்றும் இல்லாத அளவுக்கு இன ஐக்கியம் பற்றிய கோசம் எல்லாத் திசைகளிலுமிருந்து இன்று எழும்புகின்றது. குறிப்பாக எழுத்தாளரிடையே இன ஒருமைப்பாடு பற்றிய ஆர்வம் அதிகரித்துள்ளது. அண்மையில், திக்குவல்லை, அனுராதபுரம் போன்ற பிரதேசங்களில் சிங்கள, தமிழ், முஸ்லிம் எழுத்தாளர்கள் இந்த இலக்கிய விழாக்களை நடத்தினர். குணசேன விதான, கே. ஜயதிலக, விரிவால் கொடிக்கார போன்ற சிங்கள எழுத்தாளர்களும், திக்குவல்லை கமால், சாந்தன், சிவா சுப்பிரமணியம், எம். ஏ. அப்பாஸ் போன்ற தமிழ் முஸ்லிம் எழுத்தாளர்களும் தேசிய ஒருமைப்பாட்டை அடிப்படையாகக் கொண்ட படைப்புக்களை அளித்துள்ளனர்.

தமிழ் இலக்கியத்தை வளப்படுத்துவதில் ஆற்றிய பணி போன்று சிங்கள இலக்கியத்திலும் முஸ்லிம்களின் பங்களிப்புகள் நிகழ்ந்து வருகிறது. 1956 ஆம் ஆண்டுக்கு முன்பே தேசிய இலக்கியம் பற்றி கவிதை எழுதிய முஸ்லிம் கவிஞர்பற்றிக் குறிப்பிட்டால் பலர் வியப்படைவர்.

ஆம். அவர்தாம் மாத்தரைக் காணும் புலவர். அவர் தமிழில் மாத்திரமல்ல சிங்களத்திலும் கவிதை எழுதியுள்ளார். 1956-ஆம் ஆண்டில் மறைந்த அவர் சிங்கள மொழியில் ஆக்கிய படைப்புக்கள் ஒன்றிரண்டல்ல. முத்தலதா வர்ணனை, ஐக்கிய கீர்த்தனை, சிங்கள முஸ்லிம் ஒருமைப்பாடு ஆகிய தலைப்புக்களில் வெளியீடுகளைத் தந்துள்ளார்.

“சிங்கள, முஸ்லிம், பறங்கி, ஹிந்து
இனபேதங்கள் கைவிடுவோம்
சிங்களத் தீவிர பிறந்த யாரும்
ஐக்கிய முற்றே உழைத்திடுவோம்
சிங்களத் தீவிர பிறந்த யாரும்
சோதரர் என்றே எண்ணிடுவோம்
சிங்களத் தீவை முன்னேற்றிவிட
ஐக்கியமே தலை உறுதிகொள்வோம்”

சாதிகள், வேதம் என்றே பிரிவீலை
 ஒரே தாய் மக்கள் நாம்எனவே
 ஒருமைப்பட்டால் இன்பமும் உயர்வும்
 குறைவின்றிப் பெருகும் என்பதனால்
 பிழைகள் தேடிக் காலம் கழிப்பதால்
 சமாதானமும் கிடையாது
 பீதியும், பிரச்சையும் மிகுமே! எனவே
 ஐக்கியம் வேண்டும் — அறிந்திருங்கள்”

இவை மாத்தறைக் காரிம் புலவரின் சிங்களக் கவிதையின் மொழிபெயர்ப்பு. ஈழத்து இலக்கிய வரலாற்றில் சிங்கள இலக்கியம் படைத்த முதல் முஸ்லிம் கவிஞர் இவராவர்.

இன்றுகூட முஸ்லிம் எழுத்தாளர் பலர் சிங்கள மொழியில் இலக்கியம் படைத்து வருகின்றனர். தவிர, சிங்கள — தமிழ் மொழிப் பரிவர்த்தனையிலும் ஈடுபட்டு வருகின்றனர்.

மாட்டின் விக்ரமஸிங்ஹாவின் கம்பெரலியவை மொழிபெயர்த்த எம். எம். உவவஸ் இன்று லஸந்த (இளம்பிறை) என்ற சஞ்சிகையை வெளியீட்டு வருகிறார். தமிழ் எழுத்தாளரான மு.வரதராசனின்கள்ளோ காவியமோ நாவலைச் சிங்களப் படுத்திய (நாரி ஸூராவ) ஸாயிக் அதற்காக சாகித்திய மண்டலப் பரிசிலும் பெற்றார்.

தேசிய ஐக்கியத்தைக் கட்டி எழுப்புவதற்கு இத்தகைய இலக்கியப் பணிகள் மென்மேலும் தேவை. மொழி பெயர்ப்புகள் பட்டும் போதாது. ஒவ்வொரு எழுத்தாளரும் தமது படைப்புக்களை தேசிய ஒருமைப் பாட்டை அடிப்படையாக வைத்துச் சிருஷ்டிக்க முன்வர வேண்டும்.

அண்மையில் வெளியிடப்பட்ட ‘அவர்களுக்கு வயதுவந்து

விட்டது’ என்ற தமிழ் நாவலைப் படைத்தளித்த அருள்சுப்ரமணியம் சிங்கள — தமிழ் பாத்திரங்களை அதிலே நடமாட விட்டுள்ளார். சாந்தனின் எனது நண்பன் நானாயக்கார என்ற சிறுகதையும், திக்குவல்லை கமாலின் ‘வெறி தீர்ந்தது’, ‘மாறுசாதி’ ஆகிய கதைகளும் தேசிய ஒருமைப்பட்டதைக் கருவாகக் கொண்டவை.

இவ்வாறே சில எழுத்தாளர்கள் மற்ற இனப் பாத்திரங்களை வைத்துக் கவிதைகள் கூடப் படைத்து வருகின்றனர்.

சிங்கள வண்டிக்காரன் பற்றி திக்குவல்லைக் கமால் எழுதிய கவிதையும், சிங்களக் கறிக்காரி பற்றி எம். எச். எம். சம்ஸ் எழுதிய கவிதையும் இதற்கு ஆதர்சமாகும்.

தேசிய ஐக்கியத்தை ஏற்படுத்துவதில் மல்லிகை இதழ் ஆற்றும் பணி மிகவும் முக்கியமானது. அதன் ஆசிரியர் டொமினிக் ஜீவா சிறந்த சிறுகதையாசிரியர்; முற்போக்குச் சிந்தனை படைத்தவர்.

சால்ஸ் தரில்வா, லெஸ்டர் ஜேம்ஸ் பிரிஸ், ஹென்றி ஜயஸேன, ஹிஸ்ஸல்லே தம்மரத்ன தேரோ போன்ற சிங்கள எழுத்தாளர், கலைஞரின் படங்களை அட்டையில் பிரசுரித்து

அவர்கள் பற்றிய விபரங்களையும் மல்லிகை வெளியிட்டு வந்துள்ளது. தவிர, சிங்கள இலக்கிய விமர்சனம், அறிமுகம், மொழிபெயர்ப்பு போன்ற பல வித படைப்புக்கள் ஒவ்வொரு இதழிலும் இடம் பெறுகின்றன.

குறிப்பாக ஈ. ஆர். திருச்செல்வம், மு. கனகராசன், சிவா சுப்பிரமணியம், யாதவன், ஆ. தேவராசன், எஸ். எம். ஜே. பைஸ்தீன், எம். எச். எம். சமஸ் நீள்கரை நம்பி, எம். எல். எம். மண்சூர், எம். ஏ. துஃமான், தம்பிஐயா தேவதாஸ் ஆகிய எழுத்தாளர்கள் சிங்கள இலக்கியத்தை, தமிழ், முஸ்லிம் வாசகர்க்கு அறிமுகப்படுத்தும் முக்கிய பணியில் ஈடுபட்டுழைக்கின்றனர்.

1959-ஆம் ஆண்டு தினகரனில் வெளிவந்த தொடர்கதை பற்றி நான் இப்போது நினைத்துப் பார்க்கின்றேன். 'ஒரே இரத்தம்' என்ற அக்கதையை எழுதியவர் எம். ஏ. அப்பாஸ். சிங்கள, தமிழ், முஸ்லிம் ஆகிய மூன்று பாத்ரிகளையும் இணைத்துப் பின்னப்பட்ட கதை அது. 1958-ஆம் ஆண்டு இனக்

கலவரத்தைப் பின்னணியாகக் கொண்ட அக்கதையில் இன ஐக்கியம் வலியுறுத்தப்பட்டுள்ளது.

இலங்கை வாழ் தேசிய இனங்களான சிங்கள, தமிழ், முஸ்லிம் மக்களிடையே தேசிய ஒருமைப்பாட்டை வளர்ப்பதற்கு கிராமப் பகுதிகளிலிருந்து பிரதேச வாரியாக அப்பணி ஆரம்பிக்கப்பட வேண்டும். எழுத்தாளர் மாத்திரமன்றி, கலைஞர்கள், விவசாயிகள், தொழிலாளிகள், ஆசிரியர் — இவ்வாறு பல்வேறு தொழில் புரியும் பலவின மக்களையும் அழைத்து கருத்துப் பரிமாற்றங்கள் நடத்தப்படல் வேண்டும்.

இத்திட்டத்தைச் செயல்படுத்துவதற்கு சிங்கள, தமிழ், முஸ்லிம் எழுத்தாளர்களைப் பிரதிநிதித்துவப் படுத்துகின்ற ஒரு மத்திய நிறுவனம் முன்வர வேண்டும். நாடு பூராகவும் பரவலான முறையில் இதற்கான முயற்சிகள் அயராது மேற்கொள்ளப்படுமாயின் இன ஐக்கியம் மிக்க சமுதாயமொன்றை உருவாக்கலாம் என்பது உறுதி. ★

லீலா ஸ்ரூடியோ

அழகான உயர்தர புகைப் படங்களுக்கு
தலைசிறந்த ஒரே ஸ்தாபனம்

லீலா ஸ்ரூடியோ

80, பிரதான வீதி

யாழ்ப்பாணம்.

ஈழத் தமிழ் நாடகங்கள் வகைகளும் வளர்ச்சியும்

கார்த்திகேசு — சிவத்தம்பி

நாடக வளர்ச்சியை பல் வேறு நோக்குகளிலிருந்து அணுகலாம். நாடகத்தின் உருவ அமைப்பு, நாடகப் பொருள்—கதை — அமைப்பு, நட்ப்பு முறைகள், நாடகத்தின் சமூக முக்கியத்துவம், நாடகம் எவ்வாறு கருத்துப் பரிவர்த்தனைச் சாதகமாக விளங்குகின்றது எனும் தன்மை ஆய்வு, எனப் பலபல கண்ணோட்டங்களில் ஆராயலாம்.

இலங்கையிற் பயிலப்படும் தமிழ்நாடகவகைகளின் வளர்ச்சி பற்றியறிய முனையும் நாம், முதன் முதலில் அவற்றை வகைப்படுத்தும் முறையினை அறிந்து கொள்ளல் வேண்டும்.

வகையின் தன்மை வகைப்படுத்துபவரின் தேவையையும் நோக்கையும் பொறுத்துள்ளது. இலங்கையிலுள்ள தமிழ் நாடகங்களைப் பொறுத்தமட்டில், வர்த்தமான ஆசிரியர்கள், விமரிசகர், பார்வையாளர், முதலியோர் நாட்டுக் கூத்து, தற்கால நாடகங்கள் என்ற பகுப்பினையே பெரிதும் கூறுவர்.

இவ்வாறு பிரிப்பதிலே சில இடர்ப்பாடுகள் உள்ளன. ஒன்று இப்பகுப்பு முறை, நாட்டுக் கூத்து மரபையும், முற்றிலும் தற்கால மரபையும் சாராத, பாரசி வழிவந்த ஸ்பெஷல் நாடக அரங்கினைப் புறக்கணித்து விடுகின்றது. இன்னொன்று தற்கால சமூகப் பிரச்சினைகளைக் கொண்டு அரங்கேற்றப்படும் நாட்டுக் கூத்து முறை நாடகத்தினை எவ்வகைக்குள்ளேகொண்டு வருவதென்பதாகும். நாட்டுக் கூத்து, தற்கால நாடகம் என்றும் இப்பிரிவு உண்மையில் ஆட்ட உத்திபற்றியதாகவேயுள்ளது. நாடக அரங்கேற்ற உத்தி முறைகள் கொண்டு நாடகங்களை வகைப்படுத்த முயன்றால், வகையின் தொகை பெருகலாம். சிங்கள நாடக உலகில் நவீன நாடகங்கள் பல மரபு வழிவரும் ஆட்ட உத்திகளையே பயன்படுத்துகின்றன.

கீழைத்தேய நாடகங்களை வகைப்படுத்தி ஆராயும் ஆராய்ச்சியாளர் சிலர் சமயச் சடங்கான நாடகங்கள் அவையல்லாத நாடகங்கள் என வகுப்பார். சமயச் சடங்காக அரங்

கேற்றப்படும் நாடகங்கள் பல உள்ளன. மேலும் சமயச் சடங்காக அரங்கேற்றப்படும் நாடகங்கள் சடங்கு என்ற பார்வை வட்டத்துள் மாத்திரம் வைத்து இரசிக்கப்படுவதில்லையென்பதும் இன்றைய இலங்கைத் தமிழ்ச் சமுதாயத்தின் அக அமைப்பு, கலைவடிவங்களை அவற்றின் பூர்வீக நிலையான சமயக் காரணங்களாகக் கொள்ளும் நிலையினது அல்ல என்பதும் இத்தகைய வகைப்படுத்தலை பயனற்றதாகக் கிண்பித்தது.

கலைத்துறையைச் சேர்ந்தனவற்றை வகைப்படுத்தும்பொழுது அவ்வக்கலையின் வரலாற்று ரீதியான நிலைமை யாது என்பதை அறிதல் அவசியமாகின்றது. வரலாற்று நிலைப்பட்ட முறையில் வகைப்படுத்தினால், வளர்ச்சியை அறிவது சுலபமாகலாம். எனவே கருத்து நிலைமையைக் கணக்கெடுத்தே நாடகங்களை வகைப்படுத்தல் வேண்டும்.

நாடகங்களின் கதை இயைபு ரசனை நெறிகள் தனித்துவம் ஆகிய பண்புகளை உரைகல் லாகக்கொண்டு பார்க்கையில் மரபுவழி நாடகங்கள், நவீன நெறி நாடகங்கள் என இரண்டு பெரும் பிரிவுகளாக வகுக்கலாம்.

எமது நாட்டின் வரலாறு காரணமாக இரு கிளைப்பட்ட வளர்ச்சி ஏற்பட்டுள்ளது. அந்நிய ஆட்சியும், ஏகாதிபத்திய ஆட்சி முறையினால் ஏற்பட்ட சமூகநிலைத் தாக்கமும் இதற்குக் காரணமாக அமைந்தன. நாடகம் பற்றிய உண்மையான மக்கள் மரபு, அம்மக்களின் பொருளாதார, அரசியல், பராதினம் காரணமாகக் கிராமியக் கலைகளாகத் தாழ்ந்தன. அந்நிய ஆட்சிக்காலத்துச் சூதேச வளர்ச்சி நெறி வர்க்க நிலைப்பட்டு நிற்பதைக் காண்கிறோம். ஆங்கிலப் பரிச்சயமுடைய மத்

தியதர வர்க்கத்தின் வளர்ச்சி, அவ்வர்க்கம் போன்றே முற்றிலும் புதிய கோட்பாடுகளைக் கலையிலாயினும் சரி, அரசியலிலும் சரி - கொண்டுவந்தது. பல்லாண்டு காலமாக நிலவிவந்த இவ்வேறுபாடு காரணமாக, கிராமப்புறங்களிலும் (அதாவது புராதன பொருளாதார சமூக அமைப்புக்கள் உடையாதிடங்களிலும்) மேலேட்டுத் தொடர்புள்ள நகர்ப்புறங்களிலும் (அதாவது புதியபொருளாதார அமைப்பும் சமூக உறவு முறையும் ஏற்பட்ட பகுதிகளிலும்) நாடகக் கலை தனித்தனி கோலத்துடன் வளர்ந்தது. நாட்டில் மாற்றத்தை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்ற உணர்வு ஏற்பட்ட பொழுது தோன்றிய கலை பற்றிய விழிப்புக்கூட புராதனக் கலை வடிவங்களை இருந்த நிலையில் வைத்தே பேணவிரும்பின. இதனால் உருவ அமைப்பு நிலையிலும் சமூக ஏற்புடைமை நிலையிலும் வேறுபட்ட வகைகளாகவே இக்கலையுருவங்கள் போற்றப்பட்டன. எனவே மரபுவழி நாடகங்கள், நவீன நாடகங்கள் என்ற இரு பெரும் பிரிவுகளை வகுத்துக் கொள்வது பிழையாகாது.

மரபுவழி நாடகங்கள் எனும் பொழுது அவை எத்தகைய சூழலிலே பயிலப்படுகின்றன என்பது தெரிய வருகின்றது. அதாவது புராதன பொருளாதார சமூக அமைப்புக்கள் பூரணமாக உடைக்கப்படாத இடங்களிற் பயிலப்படுவனவற்றையே இங்கு குறிப்பிடுகின்றோம்.

இத்தகைய மரபு நிலைச் சூழலிற் பயிலப்படும் நாடகங்களை மட்டக்களப்பு, யாழ்ப்பாணம், மன்னார், புத்தளம், சிலாப்பகுதி, மலையகம் ஆகிய இடங்களிற் காணலாம். இப்

பிரதேசங்கள் ஒவ்வொன்றிலும் பயிலப்படும் மரபு வழி நாடகங்களை ஆராய்ந்தால், மரபு வழி வரும் நாடகங்களுள் உள்ள வேறுபாடுகளை அறியலாம்.

மட்டக்களப்பு, யாழ்ப்பாணம், மன்னார், புத்தளம், சிலாபப் பகுதி ஆகிய இடங்களிலுள்ள மரபுவழி நாடகங்கள் பற்றிய விவரண ஆய்வுகள் பல எழுதப்பட்டுள்ளன. இத்துறையில் மட்டக்களப்புக் கூத்துக்கள் பற்றிப் பலர் எழுதியுள்ளனர். நாடக நிலைப்பட்ட நோக்குடன் விரிவாக ஆராய்ந்துள்ளவர் பேராசிரியர் வித்தியானந்தன் அவர்களே. இவர் மன்னாரிலுள்ள மரபு வழி வரும் நாடகங்கள் பற்றியும் விரிவாக ஆராய்ந்துள்ளார். புத்தளம், சிலாபப் பகுதி நாடகங்கள் பற்றிச் சிறிது கூறியுள்ளார். யாழ்ப்பாணத்து மரபு வழி நாடக மரபுகள் பற்றிப் பூரணமாக விளக்கம் அறிஞருலகில் இன்னும் ஏற்படவில்லை யென்றே கூறல்வேண்டும். மலையகத்திலுள்ள மரபு வழி நாடகங்கள் பற்றி அறிமுக ஆய்வுகூட இன்னுள் செய்யப்படவில்லை.

இலங்கையில் பயிலப்படும் மரபுவழி நாடகங்களுள், புராதன சம்பிரதாயங்களுடன் நெறிபிறழாது போற்றப்பட்டு வருபவை மட்டக்களப்பிலுள்ள மரபுவழி நாடகங்களே. இவற்றை நாட்டுக்கூத்து என்பர். நாட்டுக் கூத்து எனும் சொற்றொடரில் வரும் கூத்து எனுஞ் சொல்கதை தழுவிவரும் ஆட்டத்தைக் குறிப்பது. அதுவே புராதானத்தை எடுத்துணர்த்துவதாக உள்ளது. 'நாட்டு' எனுஞ் சொல் கிராமத்தைக் குறிப்பது. இது நவீன மயமாக்கற் சூழலில் நவீன நெறிக்குட்படாத ஒரு

கலை வடிவத்துக்கு இடப்பட்ட அடைமொழியாகவே அமைந்துள்ளது எனலாம்.

மட்டக்களப்பிலுள்ள நாட்டுக் கூத்துக்கள், வடமோடி, தென்மோடி என இருவகைப்படுத்திக் கூறப்படும். யாழ்ப்பாணத்திலுள்ள நாட்டுக்கூத்துகளும் இவ்வாறு வகைப்படுத்திக் கூறப்படுவதுண்டெனினும், வேறுபாடுகளை மட்டக்களப்பு மரபிற் காண்பது போன்று யாழ்ப்பாணத்திற் காணமுடியாது.

இவ்வுட்பிரிவுகள் பற்றி ஆராய்வதற்கு முன்னர் நாட்டுக் கூத்துக்கள் என வழங்கும் நாடகங்களுக்கு, சங்ககாலத்தில் அரங்கேறிய நாடகங்களுக்குள்ள ஒற்றுமைகள் சிலவற்றை அறிந்து கொள்ளல் நன்று. இந்த ஒரு அமிசமே தனியொரு கட்டுரையாக விரிக்கப்படக் கூடியது. அதனை மிகச் சருக்கமாக நோக்குவோம். குரங்கு பலாப்பழத்தை வைத்திருக்கும் காட்சியொன்றை விவரிக்கும் புலவர் ஒருவர் கோடியர் தமது முழவுடன் நிற்பதை உவமை கூறுகின்றார் (அகம் 352). இன்றும் அண்ணைவியார் மத்தளத்தை இடுப்பில் கட்டிக்கொண்டு வட்டக்களரியில், ஆட்டக்காரருக்கு (ஏறத்தாழ)ப் பின்பக்கத்திலே நின்று வாசிக்கின்றார். சங்ககாலத்திலும் கூத்துக்கள் விழாக் காலத்தில் மன்றிலும் — பொது இடத்திலும் — தெருவிலும் நடைபெற்றன (பட்டினப் பாலை 252 புறம் 29) அகநானூறு— 3-ஆம் பாடலில் வரும் 'தொகுசொற் கோடியர்' என வரும் வரிகட்குத் தரப்பட்டிருக்கும் உரைகளும், கோடியர் பற்றிய ஆட்ட விவரக் குறிப்புகளும், இன்றைய நாட்டுக் கூத்துக்களில் வரும் கட்டியக்காரன் விருத்தம்,

சபைக்கவி ஆதியன சங்க கால மரபைச் சேர்ந்தவை என்பதை எடுத்துக் காட்டுகின்றன. மட்டக்களப்பு நாட்டுக்கூத்துக்கள் மரபுத் தொடர்ச்சியை நன்கு எடுத்துக்காட்டுகின்றன.

கதையமைப்பு, உடை, இசையமைப்பு ஆகிய ஒவ்வொரு துறையிலும் வடமோடி, தென்மோடிக் கூத்துக்கள் ஒன்றுக் கொன்று வேறுபடும். இவை பற்றி விரிவாக ஆராய்ந்த பேராசிரியர் வித்தியானந்தன் இவற்றின் வேறுபாட்டைப் பின்வருமாறு எடுத்துக் கூறுவார். 'வடமோடிக் கூத்துக்கள் போர் பற்றியனவாக, இறுதியில் அவலச் சுவையுடன் முடிவனவாயிருக்கும். தென்மோடி நாடகங்கள் காதல் பற்றியனவாய் மங்கல முடிவுடையனவாயிருக்கும். தென்மோடி இசை தமிழ் நாட்டினிசையாகவுள்ளது. வடமோடியில் பிற இசை மரபுகளும் கலந்து வருகின்றன. தென்மோடி ஆட்டங்கள் நுண்ணியவை'

வடமோடி, தென்மோடி என்ற பதப்பிரயோகம் தமிழ் நாட்டின் மரபுவழி நாடக வரலாற்றிற் பயன்படுத்தப் படுவதில்லை. வடமோடி, தென்மோடி என்னும் பகுப்பினை உணர்ந்து கொள்வதற்கு உதவியாக ஆந்திரத்து யட்சகானமும், மலையாளத்துக் கதகளியும் அமைந்துள்ளன. வடமோடி நாடகங்களுக்கும் யட்சகானங்களுக்குமுள்ள ஒற்றுமைகளையும் பேராசிரியர் வித்தியானந்தன் தொட்டுக் காட்டியுள்ளார். ரங்கநாத் என்பார் கூறும் விவரங்களை வைத்துக் கொண்டு பார்க்கும் பொழுது இவ்வொற்றுமைகள் ஆராயப்பட வேண்டியனவே. கதகளியிற் காண்ப்ப

டும் ஒற்றுமைகளிலும் பார்க்க, யட்சகானத்துடனுள்ள ஒற்றுமைகளே முக்கியமானவையாகும். யட்சகானங்கள் என்ற அப்பெயருடனே தமிழில் நாடகங்கள் இருந்ததாகப் பம்மல் சம்பந்தமுதலியார் கூறுகின்றார்.

வடமோடி என்னும் சொற்றொடர் வடக்கேயுள்ள பாணி என்ற கருத்தினைத்தருவதாகும். தமிழ் கூறும் நல்லகத்திற்கு வடக்கேயுள்ள பாணி என இதுனை விரித்துப் பொருள் கொள்ளலாம். கன்னட, தெலுங்குப் பிரதேசங்களில் வழங்கிய நாடக மரபினையொட்டிய நாடகங்கள் என்றே வடமோடி நாடகங்களைக் கொள்ள வேண்டும். யட்சகானம், பயலாட்டா (வயலாட்டம்) ஆகிய நாடக மரபுகளிற் காணப்படும் ஆடல் மரபினையும், உடையமைப்பினையும் வடமோடி நாடகங்களிற் காணலாம்.

வடமோடி நாடகங்கள் வடஇந்தியக் கதைகளான இராமாயணம் மகாபாரதத்தைக் கதைப் பொருளாகக் கொண்டுள்ளன எனும் விளக்கம் ஒன்றும் உள்ளது. இராமாயணம், மகாபாரதம் ஆகிய கதைகள் இந்தியாவின் வடபுலத்துக்கேயுரியன வென்ற கருத்து இந்திய மக்களிடையே கிடையாது. இந்தியாவின் எப்பகுதியில் வாழ்பவர்களும் இவ்விரு கதைகளையும், தத்தம் பிரதேசத்துடன் இணைத்தே கூறுவர்; தென்பகுதி மக்கள் கூறும் கதைகளே மகாபாரதத்தில் போர்களை விரித்துக் கூறுவனவாக உள்ளன என ஆராய்ச்சியாளர் கூறுவர். இந்தியாவை வடக்குத் தெற்காகப் பிரித்துப் பார்க்கும் வழக்குக் கிறித்தவப் பாதிரிகளின் தாக்குதலின் பின்னர் தோன்றிய

திராவிட இன உணர்வு வாதத் தினையடுத்தே தோன்றியது. எனவே இதனை நாம் பொது வானவோர் இந்தியப் பண்பாட்டுணர்வாகக் கொள்ளக் கூடாது.

எனவே வடமோடியில் வரும் 'வட' என்னும் சொல்லை வட இந்தியாவாகக் கொள்ளாது தமிழ்ப் பிரதேசத்துக்கு வடக் கேயுள்ள பகுதி, அதாவது தெலுங்கு, கன்னடப் பகுதியென்று கொள்வதே பொருந்தும்.

இவ்வாறு நோக்கும் பொழுது தென்மோடி என்பது தமிழ் நாட்டின் தெற்குப்பகுதிகளிற்காணப்படும் மரபைக் குறிப்பதாகக் கொள்ளல் வேண்டும்.

மன்னரிலும் இத்தகைய ஒரு பிரிவு காணப்படுகின்றது. அங்குள்ள மரபுவழி நாடகங்கள் மாதோட்டப் பங்கு, யாழ்ப்பாணப் பங்கு என இரு வகையாகப் பிரிக்கப்படுகின்றன. இப்பிரிவு பெரும்பாலும் கூத்தின் செய்யுளமைப்புப் பற்றியதாயிருக்கும். அங்கு வாசகப்பா என்ற ஒரு பிரிவும் உண்டு. நாடகங்களின் சுருக்கங்களாக அமைவனவே வாசகப்பாக்கள். உரையிடையிட்ட பாக்களையே அதாவது வசனம் கலந்த பாக்களையே இவ்வாறு குறிப்பிடுவர். வாசகப்பா கதைகூறும் உத்தியே. இதனைத் தொடர்நிலைச் செய்யுள்பற்றிய ஓர் உத்தியாகவே கொள்ளல் வேண்டும்.

மன்னர்ப் பகுதி நாடகங்கள் பெரும்பாலும் கத்தோலிக்க கிறித்தவ நாடகங்களை, இலங்கையின் கத்தோலிக்கக் கிறித்தவ நாடகங்களை ஆராய்ந்த எம். எச். குணதிலக்க என்பவர், மன்னர்ப் பகுதித் கத்தோலிக்க நாடகங்களில் போர்த்துக்கேய மரபில்

வரும் நாடக சம்பிரதாயங்கள் போற்றப்பட்டுள்ளன என்று கூறுகின்றார். கத்தோலிக்க நாடகங்களை ஆராயும் பொழுது அவற்றிற்காணப்படும் போர்த்துக்கேய மரபுகளைக் கண்டறிந்த பின்னரே, அவற்றிலுள்ள தமிழ் நாடகப் பண்புகள் பற்றி எடுத்துக் கூறவேண்டும். தமது மதத்தைப் பரப்பிய கத்தோலிக்க மதகுருமார், தம் நாட்டு மரபையும், தமிழ் நாட்டு மரபையும் இணைத்தே நாடகங்களை அரங்கேற்றினர். மன்னர் கத்தோலிக்க நாடக உருவங்களைக் கலப்புருவங்களாகவே கொள்ளுதல் வேண்டும்.

மலையகத் தொழிலாளரிடையே காணப்பெறும் காமன் கூத்து, இராமநாதபுரம் மாவட்டத்திலுள்ள ஒரு மரபுவழிக் கூத்தாகும். மனிதவியலாளர் கொள்கைப்படி இது கருவளச் சடங்கை அடிப்படையாகக் கொண்டது. தென்னிந்தியாவிலுள்ள லாவணி என்னும் பாரம்பரியக் கலைவடிவத்திலும் காமதகனம் பொருளாகப் பேசப்படுகின்றது. மலையகத் தொழிலாளர், 19- நூற்றாண்டில் இலங்கை வந்தடைந்த தமது முதாதையர் தமது பிறப்பிடங்களிற்குப் பயின்று வந்த காவடி, கரகம் போன்ற கலைவடிவங்களை இன்றும் போற்றி வருகின்றனர் என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

பாரம்பரிய நாடக வடிவங்களில் ஒன்று விலாசம் என்பதாகும். இதன் அமைப்பு முறை என்ன என்பது இன்னும் பூரணமாக ஆராயப்படவில்லை. விலாசம் என்ற பெயர் நூல் வடிவத்தில் எழுதப்பெற்ற நாடகங்களிலும் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. அரிச்சந்திர விலாசம், பூதத் தம்பி விலாசம் என்பன நூலா

கவுள்ள நாடகங்களின் பெயராகும். தமிழில் முதன் முதலிற் றேன்றிய சமூக நாடகமும் விலாசம் என்றே கூறப்பட்டுள் ளது. காசி விஸ்வநாத முதலி யார் டம்பாச்சாரியின் அழிவு பற்றிய நாடகத்தை டம்பாச் சாரி விலாசம் என்றே குறிப் பிட்டார். எனவே விலாசம் என்ற பெயரை மாத்திரம் கொண்டு அதன் பண்புகளை மட்டிட முடியாதிருக்கின்றது. ஆனால் மரபுவழி வரும் விலாச நாடகங்களைப்பார்க்கும்பொழுது இந் நாடகங்களில் சாஸ்திரீய கர்நாடக இசை முக்கியத்துவம் பெறுவதைக் காணலாம். விலா சம் என்பது நாடக நூலைக் குறிக்கும் எனத் தமிழ் லெக்சிக்கன் கூறும்.

மரபுவழி நாடக வகைகளின் பொதுப் பண்புகளையும் சிறப்புப் பண்புகளையும் பாத்தமை, இனி அவை போற்றிப் பேணப்பட்டு வந்தமைக்கான காரணங்களை அறிதல் வேண்டும்.

இந்நாடகங்களைப் பேணி வந்தோர் தமது பொருளாதார சமூக நிலைகள் காரணமாக ஒதுக்கப்பட்டு வாழ்ந்தமை ஒரு முக்கிய காரணமாகும்.

மரபுவழி நாடகங்களுட் பெரும்பாலானவை சமய வழி பாட்டுச் சடங்குகளுடன் சம்பந்தப்பட்டவையாக விளங்கியமை யால் அவை தொடர்ந்து போற் றப்பட்டு வந்தன. மத நம்பிக் கைகளின் அருத் தொடர்ச்சி நாடகங்களும் தொடர்ந்து நிலைப்பதற்கு உதவிற்று.

மரபுவழி நாடகங்கள் ஒரே வேளையில் சாதியமைப்புடனும் இணைந்து நின்றமையாற் குறிப் பிட்ட குழுவினராலேயே இந் நாடகங்கள் ஆட்டப்பட்ட வந்தன.

இலங்கைத் தமிழரிடையே நிலவுடைமைச் சமுதாய அமைப்பு விவசாயப் பிரதேசங் களில் தொடர்ந்து நிலவி வந்த மையால் இந்நாடகங்கள் நின்று நிலவின. அப்பொருளாதார அமைப்பு முற்றிலும் அழியாதி ருக்கும்வரை அதன் கலைவடிவங் களும் தொடர்ந்து வாழும். அடிப்படையமைப்பு மாறியபின் னரும் கூடக் கலைவடிவங்கள் தொடர்ந்து வாழும் என்பர். மரபுவழி நாடகங்கள் வன்மை யுடன் காணப்படுவதற்கான காரணங்கள் தெளிவாகின்றன.

தேசிய உணர்வு ஏற்பட்ட பொழுதும், கடந்த காலப் புறக் கணிப்பால் அவற்றுக்கு ஏற் பட்ட தாழ்வினை நினைத்து அவற் றைப் பேணுவதற்குப் பிரக்ஞை பூர்வமான முயற்சிகள் மேற் கொள்ளப்பட்டன. இதனாலும் மரபுவழி நாடகங்கள் முக்கிய கலைவடிவங்களாகத் தொடர்ந்து விளங்குகின்றன.

அடுத்து மரபுவழி நாடகங் களுக்கும், நவீன நாடகங்களுக் கும் வரலாற்று முறையிலும், கலைப்பண்பிலும் இடைப்பட்ட விளக்கமாகக் கூறுவதானால்— பாலம் போன்றமைந்த—நாடக வகைபற்றிப் பேசுதல் வேண்டும். அதுதான் பார்சி நாடக இயக்க வழி வந்த நாடகங்களாகும். பார்சி நாடக இயக்கம் தமிழ் கத்தில் ஏற்படுத்திய தாக்கத் தின் பயனாகத் தோன்றியது இது. 'ஸ்பெஷல் நாடகங்கள்' என இவை தமிழ் நாட்டிலும் இலங்கையிலும் மேடையேற்றப் பட்டு வந்தன. இலங்கையில் இவை 'டிருமாமோடி நாடகங் கள்' எனச் சம காலத்தவரால் குறிப்பிடப் பெற்றன. அண்ணாவி மரபு நாடகங்கள் எனவும், குறிப்பிடப்படுகின்றன. கொட்

டகைக் கூத்து என்ற பொருந்தாப் பெயரும் சிலரால் வழங்கப்பெற்று வருகிறது. இம்மரபு டாகங்களை வளர்த்த பெருமை சங்கரதாஸ் சுவாமிகளுக்குண்டு. சங்கரதாஸ் சுவாமிகளே யாழ்ப்பாணத்திற் சிறிது காலம் தங்கியிருந்தார். இவ்வகை நாடகங்களின் சிறந்த நடிகர்களாகிய எம். ஆர். கோவிந்தசாமி, எஸ். ஜி. கிட்டப்பா, வேலு நாயக்கர் முதலியோர் யாழ்ப்பாணத்தில் நடத்தினர். இந் நாடகங்கள் யாழ்ப்பாணத்தில் மேடையேற்றப்பட்ட பொழுது யாழ்ப்பாணத்தில் புதியதொரு நாடக விழிப்பு உண்டாயிற்று. யாழ்ப்பாணத்தவர் பலர் இம் மரபு நாடகங்களில் நடிக்கத் தொடங்கினர். நசட்டுக் கூத்து மரபிற்காணப்படாத காட்சியமைப்பு, விறுவிறப்பான கதையோட்டம் இந்நாடகங்களிற் காணப்பட்டன. ஆனால் இந்திய நடிகர்களது நாடகங்களுக்குக் கிடைத்த வரவேற்பு உள்ளூர் நடிகர்களது நாடகங்களுக்குக் கிடைக்கவில்லையென்றே கூறவேண்டும். இதனாலேயே முதன் முதலில் நகர்ப்புறங்களிலும் மேடையிடப்பெற்ற இந்நாடகங்கள் படிப்படியாகக் கிராமியச் சூழலைச் சென்றடைந்தன. மத்தியதர நிலவுடைமை வர்க்கங்களினது ஆதரவு இல்லாது போகவே இதுவும் ஏறத்தாழக் கிராமிய நாடகமாகவே மாறியது. ஆனால் இந்நாடகங்களே வளர்ந்து வரும், ஆங்கிலந் தெரிந்த மத்தியவர்க்கத்தினருக்கு — புதிதாகத் தோன்றிய நகரவாசிகளுக்கு தமிழ் நாடகம் பற்றிய ஆர்வத்தை ஏற்படுத்திற்று.

இம்மரபு இப்பொழுது தளர்நிலையை எய்தியுள்ளது. ஆயினும் காங்கேசன்துறை வி. வைரமுத்

துவின் நடிப்புத்திறன் இசை ஆற்றல் காரணமாக ஓரளவு போற்றப்பட்டு வருகின்றது.

பார்சிச் செல்வாக்கால் தோன்றிய நாடகம் பற்றிய ஆய்வு எம்மை நவீன நாடக வளர்ச்சிக் காலத்துக்கு இட்டு வந்துவிடுகின்றது.

நவீன நாடக வளர்ச்சி பற்றிய ஆய்வு, மரபுவழி பற்றிய நாடக ஆய்விலும் சிக்கலுடையதாக இருக்கின்றது. ஏனெனில் இங்கு நாம் உருவ அமைப்புக் கொண்டு, நாடகங்களை வகைப்படுத்த முடியாதிருக்கின்றது. நாடகப் பொருளை அடிப்படையாகக் கொண்டும், நாடக மொழி நடையை அடிப்படையாகக் கொண்டும் பலர் பலவகையாகப் பிரிப்பர். நாடக வரலாறு இல்லாததனாலேயே இத்தகைய தடுமாற்றம் ஏற்படுகின்றது.

நாடகவகைகளைப் பற்றி ஆராய்வதற்கு முன்னர் நவீன நெறிகள் ஈழத்துத் தமிழ் நாடகத்துறையில் வந்தடைந்த வரலாற்றுப் போக்களை அறிந்து கொள்ளல் அவசியமாகும்.

ஈழத்தில் நவீன தமிழ் நாடக மரபு கலையரசு சொர்ண விங்கத்துடனேயே ஆரம்பமாகின்றது. ஸ்பெஷல் நாடகமரபு என்னும் பார்சிச் செல்வாக்கு வழிவந்த நாடகங்களே தனது நாடக ஆர்வத்தினை வளர்த்ததாகக் கலையரசு அவர்கள் தமது நூலிற் குறிப்பிட்டுள்ளார். இவர் தமது குருவான பம்பல் சம்பந்த முதலியார் வழிச் சென்று இலங்கையில் அக்காலத்திற் பெருமதிப்புப் பெற்றிருந்த ஆங்கில நாடகக் கோட்பாடுகளுக்கியைய குறைந்த நேரத்தில், பொருத்தமான

அரங்க அமைப்பும், வேடப் புனைவும், நடிப்புத் துரிதமும் கொண்ட நாடகங்களை மேடையேற்றினர். தமிழ் நாட்டில் வழிவழியாக வந்த பெளராணிக இதிகாசக் கதைகளும், ஆங்கில நாடகங்களின் தமிழாக்கமுமே இவர்களது நாடகங்களின் கதைப் பொருளாக அமைந்தன. சம்பந்த முதலியாரும் இத்தகைய நாடகங்களையே மேடையேற்றினர்.

நாடகத்துறையில் வளரும் மத்தியதர வர்க்கத்துக்கேற்ற ஒழுக்க சீலர்களை இவர், தமது குருவைப் போன்று, வற்புறுத்தினர். ஸ்பெஷல் நாடகங்களில் பெண்கள் பங்கு பற்றிவந்தனர். இவர்களிற் பலர் தேவதாசிக் குடும்பத் தொடர்புடையவர்கள். இதன் காரணமாக உயர் குடும்பத்தினர் நாடகத்தைப் பயில் தொழிலாக ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை. சம்பந்த முதலியாரும் அவரைப் போன்று சொர்ணலிங்கமும், பெண்கள் வேடத்தில் ஆண்களை நடிக்கச் செய்தனர். இதனால் நாடகம் மத்தியதர வர்க்கத் தமிழர்க்கு ஏற்புடைத்தான ஒரு கலை வடிவமாயிற்று. ஆனால் கதையமைப்பிலோ, கருத்து முனைப்பிலோ புதிய மாற்றமெதுவுமிருக்கவில்லை. மனோகரா, வேதாள உலகம், சபாபதி போன்ற நாடகங்களையே இவர்கள் மேடையேற்றினர். ஷேக்ஸ்பியரின் நாடகங்களையும் தமிழ்ப்படுத்தி மேடையிட்டனர். அமலாதித்தன், வெளிஸ் நகர வணிகன் போன்ற நாடகங்கள் மேடையிடப்படலாயின. சமூகப் பிரச்சினைகள், தேசியப் பிரச்சினைகள் இவர்களின் நாடகங்களில் இடம்பெறவில்லை.

பிற சனரஞ்சகக் காட்சிகள் இல்லாத அக்காலகட்டத்தில்

நகர்ப்புறத் தமிழர் இந்நாடகங்களைப் பெரிதும் விரும்பிப் பார்த்தனர்.

ஆனால் மத்தியதர வர்க்க நிலைப்பட்ட தமிழ் நாடக வளர்ச்சி கலையரசு அவர்களுடன் நின்றுவிடவில்லை. இலங்கைப் பல்கலைக் கழகமும் அதன் விளைகளுமாக அமைத்தது. பேராசிரியர் கணபதிப்பிள்ளையின் நாடகங்கள் பல்கலைக்கழக அரங்குக்காக எழுதப்பட்டு நடிக்கப்பட்டன. இவருடைய நாடகங்கள் முற்றிலும் சமூக உணர்வுடையனவாகக் காணப்பட்டன. யாழ்ப்பாண மத்தியதர வர்க்கத்துக் குடும்பப் பிரச்சினைகள் சமூகப் பிரச்சினைகள் யாவற்றையும் பேராசிரியர் கணபதிப்பிள்ளை தமது நாடகங்களில் அலசி ஆராய்ந்தார். பேராசிரியருடைய நாடகங்கள் 1936 முதல் மேடையேற்றப்பட்டு வந்தன.

பல்கலைக்கழக நிலையில் சுதேசச் சமூக உணர்வு நாடகத்தில் வளர்க்கப்பட்டு வந்த அதேகாலகட்டத்தில் இன்னொரு முக்கிய மாற்றம் ஏற்படலாயிற்று. ஏறத்தாழ 1940-க்குப் பின்னர் தமிழ் திரைப்படங்கள் சனரஞ்சகமாயின. 1948 முதல் வேலைக்காரி முதல் - தமிழ் திரைப்படங்கள் சமூக மாற்றத்திற்கான சாதனமாக மாற்றப்பட்டவே திரைப்படங்களைப் பிரதிபண்ணும் நாடகங்கள் தோன்றலாயின. இந்தக் காலகட்டத்தில் நாடகத்தைச் சுயதிறனைக் காட்டுவதற்கான ஒரு வாயிலாகக் கொண்ட இளம் வயதினர் அந்நோக்குடன் நாடகத்தைப் பயன்படுத்தத் தொடங்கினர். சமூகத்தின் பிற ஆக்கியற்றுறைகளிலே ஈடுபடாது, ஈடுபட வாய்ப்பில்லாத, ஆனால் சுயதி

றமை பற்றிய தன்னம்பிக்கையுள்ள இளைஞர்கள் நாடகம், சமூகமாற்றச் சாதனமாகத் தென்னிந்தியாவில் மாற்றப்பட்டதைக் கண்டு, இங்கும் அத்தகைய நெறியிற் செல்ல விரும்பினர். இத்தகையோருக்கு நாடகமும், நாடகத்திற்கான பூர்வாங்க முயற்சிகளும், நிறைவற்ற அன்றாட வாழ்க்கையினின்றும் தம்மை விடுவித்துத் தாம் வாழ விரும்பும் இலட்சிய உலகின் நேறிக்கேற்பு கண நேரந்தானும் வாழ இடமளிப்பவையாய் அமைந்தன. இதனால் அத்தகையோர் நாடகங்கள் பல தயாரிக்கத் தொடங்கினர்.

இத்தகைய சூழ்நிலையிலே தான், 1956-க்குப் பின்னர், சிங்கள நாடக உலகில் புதிய தொரு விழிப்பு ஏற்பட்டது. தமிழ் நாடகத்துறையில் இப்புதிய விழிப்புணர்வினை இலங்கைப் பல்கலைக் கழகத் தமிழ்த்துறை ஏற்படுத்திற்று.

இப்புத்துலகம் காரணமாக மேண்டு நாடகப் பரிச்சயம் சமூகப் பிரச்சினையுணர்வு, தேசிய உணர்வுக்கடப்பாடு கொண்ட புத்திஜீவிகள் நாடக உலகிற்கு வந்தனர்.

இவ்வாறாக நவீன தமிழ் நாடகம் பன்முகப்பட்டு வளர்ந்தது.

இவ்வளர்ச்சி நெறிகள் எத்தகைய நவீன நாடக வகைகளை அன்றேல் நாடக வடிவங்களைத் தோன்றுவித்துள்ளன என நோக்குவோம்.

நாடகத்தை தனியொரு கலைவடிவமாகக் கொண்டு பார்க்கும் பொழுது மேலே குறிப்பிட்ட வளர்ச்சியால் மூன்று வகைப்பட்ட நவீன நாடகங்கள்

தோன்றியுள்ளன என்பது தெரியவரும்.

(அ) வரலாற்றுக் கதைகளையும், ஐதீசக் கதைகளையும் அடிப்படையாகக் கொண்ட நாடகங்கள்.

(ஆ) யாழ்ப்பாண வாழ்க்கையைச் சித்திரிக்கும் பிரதேச மொழிவழக்கு நாடகங்கள் (சற்று விரிவான நிலையில் ஒரு குறிப்பிட்ட பிரதேசத்துச் சமூகப் பிரச்சினைகளைச் சித்திரிக்கும் நாடகங்களையும் இதனால் அடக்க வேண்டியவரும்)

(இ) பொதுவான சமூகப் பிரச்சினைகளைச் சித்திரிக்கும் பொதுத்தர மொழி வழக்கினைக் கொண்ட நாடகங்கள்.

இவை மூன்றும் நவீன அரங்க உத்திநெறிகளைப் பயன்படுத்தி அரங்கேற்றப் படுகின்றனவெனினும், அரங்க நிர்மாணம் ஒலி, ஒளி அமைப்பு என்பனவற்றைப் பொறுத்தவரையில் முதலாவதே முக்கிய இடம் பெறுகின்றது. திரைப்படங்களின் பாதிப்பினை முதலாம், மூன்றாம் வகை நாடகங்களிற் பெரிதும் காணலாம். நடிப்பு, மேடையமைப்பு முதலியனவற்றில் இவை திரைப்படப் பாணிகளைப் பின்பற்றுவது கண்கூடு. இவ்விருவகை நாடகங்களிலுமே நாடக எழுத்துப் பிரதி பற்றிய பிரக்கை அதிகம் காணப்படுகின்றது. ஆயினும் பொதுவாக இவ்விருவகை நாடகங்களிலும் பேச்சிலும் பார்க்கக் காட்சிக்கே முக்கியத்துவம் அதிகமாகக் கொடுக்கப்படுகின்றது. பாத்திரங்களின் உரையாடல் இலக்கிய வழிப்பட்ட உணர்ச்சி வெளிப்பாடாக அமையாது திரைப்பட பாணியைப் பின்பற்றுவதாகவே உள்ளது.

மேற்குறிப்பிட்ட நாடகவகைகளுள் இரண்டாவதாகவுள்ள யாழ்ப்பாண வழக்கு மொழி நாடகம் தனியே ஆராயப்பட வேண்டுவது. கொழும்பு நகர வாழ்க்கை, கிராம வாழ்க்கையிலும் பார்க்கச் சிறந்தது என்ற ஏகாதிபத்திய தாசானுதாச உணர்வு மேலிட்டு நின்ற காலத்தில் கிராமப்புறத்துக் கதாபாத்திரங்களைக் கேலிக்கிடமாகச் சித்திரிக்கும் ஒரு பண்பு நிலவியது. பேராசிரியர் கணபதிப் பிள்ளையின் நாடகங்களில் வரும் கதாபாத்திரங்களின் சிந்தனை நெறியும், பேச்சு மொழியும், யாழ்ப்பாணச் சமூகத்தின் அடிப்படை முரண்பாடுகளை எடுத்துக் காட்டின. இப்பண்பு நாடகத்தை நகைச்சுவையுடையதாகக் கிற்று. மேலும் பார்சி மரபுவழி வந்த ஸ்பெஷல் நாடகமரபிலோ நாட்டுக்கூத்து மரபிலோ, மொழிநடையைக் கொண்டு நடிகரிடையேயும், பார்ப்போரிடையேயும், ஓர் அந்நியோந்நிய உறவினை ஏற்படுத்தமுடியவில்லை. நாடகத்தில் யாழ்ப்பாணப்பேச்சு மொழி கையாளப் பட்டதும் அந்த உணர்வு ஏற்பட்டது. ரசிகர்கள் தம்மை மறந்த நிலையில் நாடகத்தில் ஈடுபாடு காட்டும் பொழுது ஏற்படும் கலகலப்புணர்வும் இந்நாடகங்களிலே காணப்பட்டன.

மேற்குறிப்பிட்ட பண்புகளின் தொழிற்பாட்டினைப் பூரணமாக விளங்கிக் கொள்ளாத சிலர், யாழ்ப்பாணப் பேச்சு வழக்கு என்பது சிரிப்பூட்டுதற்கானது என்ற தப்பிப்பிராயத்துடன் பேச்சு மொழியுடன் அங்கசேஷ்டைகளையும் நையாண்டியையும் இணைத்துச் சிரிப்பினை ஏற்படுத்தினர். இதனால் ஈழத்து வழக்கு மொழிப்பேச்சு நாடகத்தில் சிரிப்பூட்டுவதற்கான

நிச்சயமான வழி என்னும் நிலை ஏற்பட்டது. இத்தகைய நாடகங்கள் தயாரிப்பு நிலையில் நவீன உத்திகளைப் பயன்படுத்தின எனக் கூறுதல் முடியாது. நாடக எழுத்துப் பிரதியும் இத்தகைய நாடகங்களில் முக்கிய இடம் பெறுவதில்லை.

நவீன நாடகங்களின் வளர்ச்சியை ஆராயும் பொழுது வானொலி என்னும் வெகுசனத் தொடர்பு சாதனத்தின் முக்கியத்துவத்தினையும் நாம் மனங்கொள்ளல் வேண்டும். செவிப்புலனுக்கேயுரியதும் தொழில் நுட்ப வழிவருவதுமான இச்சாதனம் நாடகங்களை ஒலிபரப்பத் தொடங்கிற்று. வானொலி வன்மையானதோர் சாதனமாக வளர வளர வானொலி நாடகங்களின் முக்கியத்துவம் வளரத் தொடங்கிற்று. வானொலியிலும் மேற்குறிப்பிட்ட மூன்று வகை நாடகங்களும் செவிப்புலனுக்குக் கேற்ற வகையில் தயாரித்த லிக்கப்பட்டன. முதலாம், மூன்றாம் வகை நாடகங்களின் இலக்கியத்தரத்தை உயர்த்திய அளவுக்கு வானொலி இரண்டாம் வகை நாடகத்தினை இழிநிலைக்குத் தள்ளியது. மேடை நாடகங்களில் பேராசிரியர் கணபதிப் பிள்ளையின் நாடகங்கள் தவறாக விளங்கப்பட்டுக் கேலி நாடகங்களுக்கு வழிவகுத்தது போன்று வானொலியில் ஒலிபரப்பப்பட்ட 'விதானையார் வீட்டில்' 'சிறுப்பர் குடும்பம்' ஆகிய தொடர் நாடகங்கள் நையாண்டி நாடகங்கள் பலவற்றுக்கு வழி கோலின.

ஆயினும் இந்நிலை இப்பொழுது படிப்படியாக மாறிவருகின்றது. கேலி மொழி வழக்கு நாடகங்கள் படிப்படியாக குறைந்து வருகின்றன.

நாடகங்களைக் காட்சிக்கலை யும் இலக்கியமும் இணைந்த கலை வடிவங்களாகப் படைக்கும் பண்பு முனைவிடும் அதே நேரத்தில், நகைச்சுவை நாடகங்கள் சமூக முரண்பாடுகளை எடுத்துக்காட்டி முற்போக்கு வழியைக் கூறுவன வாகப் பரிணமிக்கத் தொடங்கி யுள்ளன, முந்தியதற்கு உதாரணமாக 'கடுழியம்', 'வீடும் வெளியும்', 'காலங்கள் அழுவ தில்லை' போன்றனவற்றையும், பிந்தியதற்கு உதாரணமாக 'வெளிக்கிட்டி விசுவமடுவுக்கு' போன்றனவற்றையும் கூறலாம்.

இக்கட்டத்தில் கவிதை நாடகத்தின் நாடக முக்கியத்து வத்தைப்பற்றி ஆராயவேண்டுவ தவசியமாகின்றது.

கவிதை நாடகம், வசன நாடகம் என்ற பிரிவு நாடக இலக்கியத்தின் பாற்பட்ட ஒரு பிரிவாகும். கவிதை நடையைக் கையாளும் பொழுது உணர்ச்சி முனைப்பும், எண்ண வெளிப் பாட்டுச் செறிவும் முரண்பாட்டுச் சித்தரிப்பில் தெளிவும், உணர்வுத் தாக்கமும் அதிகம் ஏற்படுகின்றன. (ஏற்படல் வேண்டும்) ஆனால் அதே வேளையில் இது உயர்ந்த ரசனை மட் டத்தை வேண்டிநிற்கும்.

நவீன நாடகங்கள் நாடெங் கணும் வரவேற்கப் படுகின்ற னவா? எனும் பிரச்சினையும், நாடகத்தை மக்கள் வெகுசனத் தொடர்புச் சாதனமாகப் பயன் படுத்துகின்றார்களா எனும் பிரச்சினையும் எழுவது இயல்பே.

நாடகத்தை தொழில் முறை யாகக் கொண்டுள்ளோர் தொ கையை ஆராயின் மரபுவழி நாடகத்துறையிலுள்ளோர் தொ கை கூடுதலாகவும், நவீன நாட கத் துறையிலுள்ளோர் தொகை குறைவாகவும் காணப்படும். தொழில் முறையர்க இயங் காத நவீன நாடக இயக்கம் பெருவெற்றிகளை ஈட்டட்டமுடி யாது. எமது சமுதாய அமைப் பில் விருப்பு முயற்சிகள் வரையறுக்கப்பட்ட நன்மைகளையே தருவனவாகவுள்ளன.

கருத்துக் கடப்பாடும், ஆர்வ உத்வேகமும் இல்லாத தொழில் முறை நடிகர்களால் நாடகக் கலை நிலைகுலையுமே தவிர வள ராது. இவ்விரு உண்மைகளையும் எடுத்து விளக்குவதற்கு ஈழத் துத் தமிழ் நாடக உலகிற் போதிய உதாரணங்கள் உள. ★

புதிய சந்தா விபரம்

ஆண்டுச் சந்தா	10-00
தனிப்பிரதி	-75
இந்தியா, மலேசியா	12-00

(தபாற் செலவு உட்பட)

தற்காலத் தமிழ்க் கவிதையில் தனி மனித வாதம்

❀*****❀ சபா ஜெயராசா

வாழ்வும், வாழும் வழியும் தத்துவங்களை உருவாக்குவதோடு மட்டுமன்றி, தத்துவங்களைக் கவசங்களாக்கியும் விடுகின்றன; சமூக வரலாற்றை விஞ்ஞான அடிப்படையில் அணுகாத தத்துவங்கள் பிற்போக்கின் நிரந்தரமான சொகுசுப் பண்ணைகளாக இயங்குகின்றன. தனி மனித இச்சைகளுக்கு முதன்மை கொடுக்கும் தனி மனித வாதம், அதன் உட்கிடக்கைக்குப் புறக்கவர்ச்சி தேடும் அறச் சாயம்பூசி நின்றலுமுண்டு.

ஆங்கிலேயரது ஆட்சியின் காரணமாக இலங்கையிலும், இந்தியாவிலும் பொருளுற்பத்தி, பங்கீடு, நுகர்வு ஆகிய துறைகளிலும், அரசியல், நிர்வாகம், கல்விப் பரப்புக்களிலும் ஏற்பட்ட மாற்றங்கள் ஆய்வாளர்களினால் உரைத்து உரைத்து ஆராயப்படும். விடயங்களாகும்: மத்தியதர வகுப்பினரது வளர்ச்சியுடன் தனி மனித வாதம் வேர்பதித்து வளரத் தொடங்கியது. தற்செயலான நிகழ்ச்சியன்று. மத்தியதர வகுப்பினருக்குப் பொருள் பண்டம் சேகரிக்கும் வாய்ப்புக் கிடைத்ததாலும். சமூகத்திலே புதிய 'பட்டி' கிடைத்ததாலும், அவற்றைக் கட்டிக் காப்பதற் குரிய தத்துவத்தைத் தேடினர்.

ஒருவனுக்கு இன்பம் பயப்பது நன்மை என்றும், துன்பம் பயப்பது தீமை என்றும் கூறும் பயன்வழி வாதமும் தனி மனித வாதத்தின் பாற்படும். ஒவ்வொருவரும் தத்தமக்குரிய இன்பத்தை வேண்டிக் கட்டற்ற முறையில் நடக்கத் தொடங்கினால் சமூகத்திலே எத்தகைய குழப்பமுண்டாகுமென்று தருக்க வினாக்களுக்குத் தனி மனித வாதம் தெளிவான விடை தராது, 'சமாளிக்கும்' போக்கினை கொண்டது. இவ்வாதம் சமூக முன்னேற்றத்திலும், கூட்டு இயக்கங்கள், ஆகியவற்றில் நம்பிக்கை கொள்ளாது தனி மனித முன்னேற்றத்திலும் செயற்பாட்டிலும் காலூன்றியுள்ளது.

பாரதி காலத்திலேயே மத்தியதர வகுப்பினர் தமிழகத்தின் அரசியல், பொருளாதாரத் துறைகளிலே பரவலான செல்வாக்கைச் செலுத்தத் தொடங்கிவிட்டனர். மத்திய தர வகுப்பினரே அரசியற் சுதந்திரப் போராட்டத்தையும் முன்னெடுத்துச் சென்றார்கள். இக்கால கட்டத்திலே இந்திய சுதந்திரப் போராட்டத்

தலைவர்கள் வீர புருஷர்களாகக் கருதப்பட்டதுடன், மக்கள் நிறுவனங்களிலும் பார்க்க முதன்மைபெற்றவர்களாகக் கருதப்பட்டது, தனி மனிதருக்குரிய இடத்தை மிகைப்படுத்துவதாகின்றது.

“முடிவில்லாக் கீர்த்தி பெற்றாய்
புவிக்குள்ளே முதன்மை யுற்றாய்”

என ‘மகாத்மகாநதி பஞ்சகத்தில்’ காந்தி சுதந்திரப் போராட்ட நிறுவனத்திலும் பார்க்க முதன்மைபெற்றவராகச் சிருஷ்டிக்கப்பட்டார்.

(மகாத்மகாநதி பஞ்சகம் - பாரதி நூல்கள் - பக்கம் 66,
பாரதி பிரசுராலயம் சென்னை 1949)

“ஒருவன் தலைவனாவது சமூகத்தின் முன்னணியிலுள்ள நலன்களைச் சரியாகவும் முழுமையாகவும் வெளியிடும்பொழுதுதான் குறிப்பிட்ட நாட்டில், குறிப்பிட்ட காலத்தில், இந்த மாபெரும் நபர் தோன்றுவது தற்செயலான காரியம் - அந்த நபர் நிறைவேற்றும் கடமைகளை வேறொருவரும் நிறைவேற்ற முடியும்

(தத்துவம் - தொடக்கப் பயிற்சிநூல் பக்கம் 439
முன்னேற்றப் பதிப்பகம் - மொஸ்கோ)

தனி மனித நிலையினை விமர்சிக்கும் போக்கினுக்கு முரணான நிலைகள் இந்தியாவிலே தோன்றலாயின. கவிதைகள், இயல்பினை மிகைப்படுத்துவனவாக இருந்தாலும், நாமக்கல் இராமலிங்கம் பிள்ளை, கொத்தமங்கலம் சுப்பு ஆகியோரது கவிதைகள் நிறுவன இயக்கங்களை விடுத்து, தலைவர்களைத் துதி பாடலாயினர்.

ஈழத்திலும் ஆங்கிலேய ஆட்சிவரை சட்டங்களுக்குச் சுதந்திரக் குரல் எழுப்பிய சேர். பொன். இராமநாதன் அவர்களைப் பாவலர் துரையப்பாபிள்ளை யவர்கள் வாழ்த்திப் பரவலானார்.

(சிந்தனைச்சோலை பக்கம் 153.)

மகாஜனக்கல்லூரி - பொன்விழாச் சிறப்பு மலர்
தெல்லிப்பனை - 1960

சனநாயக வளர்ச்சியுடன் இணைந்து இரண்டறக் கலந்தது சீர்திருத்த இயக்கமாகும். சீர்திருத்த இயக்கங்கள், சமூக, பொருளாதாரக் கட்டுக்கோப்பினை அடியோடு மாற்றியமைக்காமல், சில சில திருத்தங்களைச் செய்யும் முயற்சியாகும். இம் முயற்சி இந்தியா, இலங்கை போன்ற நாடுகளிலே அரசியலிற் செல்வாக்குச் செலுத்திய மத்தியதர வகுப்பினருக்கு உவப்பான தாயும், உவகைதரும் இலட்சியமாகவு மிருந்தது.

இத்தகைய போக்கு தனிமனித வாத்தின் பிறிதொரு வடிவமாகச் செயற்பட்டு, தனி மனிதருக்குரிய சில திருப்திகளைக் கொடுத்துச் சொத்துகளைச் சேமித்துச் சேர்த்து வைத்திருந்து பெருக்குதல் தனி மனிதனுக்குரிய இராட்சத இச்சையினை

நிறைவு செய்கின்றது. இதனைப் பாதுகாப்பதற்கும், அழகான் வடிவத்திற் காட்டுவதற்கும், 'அறவழி வாழவேண்டும்', 'தருமம் செய்ய வேண்டும்' 'உள்ளவன் இல்லாதவனுக்குக் கொடுக்க வேண்டும்' போன்ற இலட்சியங்கள் கவர்ச்சியான கவசங்களாயின.

தமிழ்க் கதைகளிலே இலட்சியவாதப் போக்கு கல்கியினால் தொடக்கப்பட்டு அகிலனால் வளர்த்தெடுக்கப்பட்டதென்பது திரு. சி. கனகசபாபதியவர்களின் கூற்று

(தாமரை பக்கம் 46, ஜனவரி 1973, சென்னை)

தமிழ்க் கவிதையைப் பொறுத்தவரை இலட்சியவாதப் போக்கு அதிகரிப்பதற்கு, உள்நாட்டு முதலாளித்துவத்தின் எழுச்சியும் பிரதான காரணியாக இருந்தது. 'வடக்கு வளர்கிறது; தெற்குத் தேய்கிறது' எனத் திராவிட கழகத்தினர் முன்வைத்த கோஷம், சுதந்திரத்தின்பின் இந்திய உள்நாட்டு முதலாளித்துவ வாதிகளிடையே தோன்றிய பிரதேசச் சந்தைகளைக் கைப்பற்றும் போட்டியைக் காட்டுகின்றது. திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் நடாத்திய 'டால்மியாபுர எதிர்ப்புப் போராட்டம் இதனை மேலும் தெளிவுறுத்துகின்றது.

இத்தகைய போராட்டங்களுக்குப் பொதுமக்களின் ஆதரவைப் பெற சீர்திருத்தக் கருத்துக்கள் வலுவான தூண்டியாக விளங்கின.

'கீழ்ச் செயல்கள் விடவேண்டும்! ராவணன் தன் கீர்த்தி சொல்லி அவன்நாமம் வாழ்த்தவேண்டும்'

(கவிஞர் பாரதிதாசன்,

பாரதிதாசன் கவிதைகள் பக்கம் 174

செந்தமிழ் நிலையம் திருச்சி 1961)

இத்தகைய கவிதைகள் பாரதிதாசன் கொண்டிருந்த இலட்சியவாதப் போக்கினை நன்கு காட்டுகின்றன. நாவலில் கல்கி தொடங்கிய இலட்சியவாதப் போக்கிற்கு அகிலன் அசுர உருவம் கொடுத்து வளர்த்ததுபோல் கவிதையிலே பாரதிதாசன் தொடக்கிய இலட்சியவாதப் போக்கினைக் கண்ணதாசன் பிரமாண்டமான உருவமாக்கினார்

இலக்கியம் மக்கள் வாழ்வுடன் ஒட்டாத 'கனவுலகம்' என்பதைக் கண்ணதாசன் நேரடியாகவும், வெளிப்படையாகவும் கூறுகின்றார் இலக்கியம் பொதுவாழ்வுடன் இணையாது, மதுவாகவும், மங்கையாசவும், கனவாகவும், தனக்குமட்டும் இன்பம் தருவதாகவும் கூறுவது தனிமனித வாதத்திற்கு இழுபட்டுச் செல்லும் போக்காக இருக்கின்றது.

“ பொதுவாழ்வில் பணியாற்றி இலக்கி யத்துப்
பொன்வீட்டில் இளைப்பாறப் புகுந்த காலே
மதுக்கோப்பை கரத்தேந்திக் குடியன் காணும்
மாறாத கனவுலகக் காட்சியாகும் ”

(கண்ணதாசன் கவிதைகள் பக்கம் 120.
காவியக் கழகம். சென்னை 1959)

தனி மனித வாத்தின் பிறிதொரு போக்காக, தனி மனிதச் சிக்கல்களை, பிரச்சினைகளை மையமாகக்கொண்ட உளவியற் கவிதைகள் வளர்ச்சிபெற்று வருகின்றன. தனி மனிதனின் மன முறிவுகள், முரண்பாடுகள், நெறி பிறழ்வுகள், சீராக்கப் படுகின்றன. சமூகத்திலிருந்து தனிமனிதன் ஒதுங்கும்பொழுது தனி மனித வாதமும் முளைவிடத் தொடங்கும். சமூகவமைப்பும், அதன் பொருளாதாரத் தாக்கங்களும் தனி மனிதனை உருளச்செய்ய மென்பதை உணராமல், மனிதனை மேலும் தனிமைப்படுத்துகின்ற கவிதைப்போக்கும் தற்காலத் தமிழ்க் கவிதையிலே உருவாகத் தொடங்கின.

‘மதிப்பீடு’ என்ற கவிதையிலே சிருஷ்டிக்கப்பட்டுள்ள ‘நான்’ என்ற பாத்திரம் தனி யொருவனின் ஏக்க நிலையினைக் காட்டுவதாகவுள்ளது.

“ எங்கும் அலைகள் எறியுங் கடல் நடுவே
குந்தியிருக்கும் ரொபின்சன் குருசோப் போல்
பேரறியா நச்சுப் பிரண்டை விளைகின்ற
ஓர்தீவில் வந்தே ஒதுங்கிக் கிடக்கின்றேன்!
ஏதேனும் நாவாய் இனியும் வருஞ்சிலமன் ”

(மு. பொன்னம்பலம் அது - பக்கம் 42.
தமிழ்ப் பத்தகாலயம். சென்னை 1968)

இத்தகைய ஏக்கத்திற்குரிய சமூக பொருளியற் காரணிகளை விசாரிக்காது மனிதனைத் தனிமைப்படுத்தும் போக்கு மேலும் விரிவடைகின்றது,

“ எனக்குள் இருக்கும் நான்
எதையோ எட்டிப் பார்க்கும்
உணர்ச்சிக் கடங்கா உணர்ச்சி
உள்ளும் புறமும் வழிய
எனக்குள் இருக்கும் நான்
எதையோ எட்டிப் பார்க்கும் ”

(‘அது’ - பக்கம் 108)

‘என்னுடைய உணர்ச்சிகள் என்னுடையவை. உங்களுடைய உணர்ச்சிகள் உங்களுடையவை’ என்பது இவ்வாதத்தின் பிறி

தொரு போக்காகும். சொற்கள் உணர்ச்சிகளை வெளியிடத் தகுந்த குறியீடுகள் அல்ல வென்பது அவர்களுடைய வாதம். ஆனால் உணர்ச்சிகளை வெளியிடச் சொற்களைக் 'கைவிட முடியாத' முரண்பாடான நிலையும் அவர்களிடம் காணப்படுகின்றது. இன்னொரு வகையிற் கூறுவதானால் இலக்கியத்தை அகநிலைப் படுத்தும் போக்கினுக்கும் தனி மனித வாத்தத்திற்கும் நேரான இணைப்புக் காணப்படுகின்றது.

உணர்ச்சியைக் கவிதையின் உயிர்நாடியாகக் கொள்பவர்கள், பொருளிலும் பார்க்க உணர்ச்சிக்கே முக்கியத்துவம் அளிக்கின்றனர். உணர்ச்சிவாதிகளின் கூற்றுப்படி உணர்ச்சிகள் அளவீடுகளைக் கடந்து நிற்பதனால் கவிஞனது மனோநிலையினை வாசகன் உணர்ந்து கொள்ளவும் முடியாது தன்னுணர்ச்சிக் கவிதைகளிலே இத்தகைய தத்தளிப்பு நிலை சிருஷ்டிக்கப்படுகின்றது.

“ சொல்லவே முடிய வில்லை
ஒருசுடர் நீ யிருந்தே
மெல்லமாய் அணைக்க வந்தாய்
மெல்லவும் விழுங்கவும் யான்
சொல்லவும் மாட்ட ஊமை
சொல்லவு மிதை யுனக்கே
வல்லவன் அல்ல அந்தோ
வாய்விடுங் காற்றைப் பூட்டு”

(வே. குமாரசாமி, நோக்கு - பக்கம் 23.

சித்திரை 1970, செய்யுட்கள வெளியீடு கொழும்பு'

உணர்ச்சிநிலைப் பாடல்களுடன் இணைந்து இலக்கியம் இன்ப வெறி' யூட்டுவதாக அமைய வேண்டுமென்ற கோட்பாடும் வளரலாயிற்று. 'இலக்கியம் யாராற் பிறக்கின்றது?' என்ற வினாவிற்கு விடைதரும் இக் கோட்பாட்டினை ஒட்டிய கவிதையொன்று வருமாறு

“ ஊறிவரும் உந்துணர்வு
உருவெடுக்கும் உள்வலிமை
ஆறியிருந் தியற்கையிலே
ஆழ்பவர்கள் இன்பவெறி
கூறிவரப் பெற்றவர்கள்
குதித்தெழுந்தே இலக்கியமாம்
மீறிவரும் கலையழகு
விளங்குமுயிர் விருந்தளிப்பர்”

(வி. கந்தவனம் இலக்கிய உலகம் பக்கம் 15

அரசு வெளியீடு கொழும்பு 1964)

கவிதையை இன்பவெறி தரும் பொருளாக்கி கனவுலகப் போதையினை யூட்டுதல், தருக்க சிந்தனையை மழுங்கச் செய்து வெறி நிலையில் மூழ்கி நிற்கும் போக்காகும்.

இந் நூற்றாண்டின் அரைப்பகுதியிலிருந்து பரிசோதனைகள் என்ற வடிவில் வெளிவந்துகொண்டிருக்கும் கவிதைகள் பலவற்றிலே மனித வாழ்ச்செல்வாக்கும் காணப்படுகின்றது. இக்கவிதைகள் பிராய்டிசத்தைத் தழுவினவை, கற்பனாவாதம், போக்குடையவை, மீருட்சி யூட்டும் சொல்லங்காரங்களைக் கொண்டவை என்ற பாகுபாடுகளிலே அடங்குகின்றன. இத்தகைய கவிதைகள் சமூக நோக்கிற்கு எதிரான பின்னடிப்பில் இணைந்து நிற்கின்றன.

“ என்றோ உன்னைப்
பார்ப்பதற்காய் நானும்
தொடங்கிய பயணம்
இன்று ஒரு
இருண்ட கரையில்
முடிந்திருக்கின்றது ”

என்றார் காலப்பிரியா.

(ஃ - செப்ரெம்பர் 1972 பக்கம் 8. சேலம்)

இந் நூற்றாண்டிலே தோன்றிய பொருளாதாரக் கொந்தளிப்புக்கள், மனித வாழ்வில் விரக்திகளைக் கொடுத்தன. குறிப்பாகப் படித்தவர்களிடையே நிலவிய வேலையின்மைப் பிரச்சினை, வேலை போதாமை, நகர வளர்ச்சி, புதுமை மோகம் முதலியவற்றின் தாக்கங்களுக்கு புதுக்கவிதைகள் புகலிடமளிக்கும் கலை யருவமாகியது. விரக்தி நிலைக்குரிய சரியான காரணிகளைக் கண்டு புதுக்கவிதையினைக் கருவியாக்கியவர்களு மிருக்கின்றார்கள். இப் போக்கினை யுடையோர் சுய அனுபவ வெளிப்பாட்டினை உடையோரது போக்குடன் தர்க்கரீதியாக முரண்பட்டுச் செல்கின்றனர்.

அ
ழை
ப்
பு

ஏழு ரொட்டிகளை
நாலாயிரம் பேருக்கு
வயிறூரப் பரிமாறிய
யேசு பிதாவே!
ஓர் அவழ்சோற்றினால்
முனிவர் பரிவாரங்களின்
பசித்துயர் போக்கிய
கண்ண பரமாத்மாவே!
நீங்க ளெல்லாம்
இப்பொழுது
வரமாட்டீர்களா?.....

— மாலை நித்தியானந்தன்

கிழக்கு சிவக்குதா?

இல்லை

சாயம் வெழுக்குது

அபூசாலி அப்துல் லத்தீஃப்

தோழர் 'புரட்சிக்கனல்' ராமநாதன் தந்த சிறுகதைத் தொகுதியில் அது கிடந்தது. ஒருவர் ஒரு சித்திரம்— விவரணச் சித்திரமா? தீட்டியிருந்தார். சம்பவங்கள் சில வற்றை அமரிக்கையாக வர்ணித்து விட்டு 'கிழக்கு சிவக்குது' என்று என்னவெல்லாமோ கொட்டியிருந்தது ஞாபகம்.

கிழக்கில் வானம் ஜாஜ்வல்யமாக ஜொலிப்பதற்கு பதிலாக 1971-ம் வருஷம் ஆரம்பத்தில் இருண்டு விட்டது.

வங்காள விரிகுடாவிலிருந்து வீசிய காற்று இருண்டுவிட்ட பத்மா நதிபாயும் பூங்காவிலிருந்து ஓலத்தையும் ஒப்பாரியையும் பிரதி வினாடியையும் எமது கரைக்கு சுமந்து வந்தது.

இதனால் தான் நாம் சிலர் ஆகஸ்டில் ஒருவார காலம் கொழும்பு ஸ்வோய்தியேட்டர் தாழ்வாரத்தில் கால் கடுக்க நின்று. தொண்டை வற்ற கண்டனக் கோஷங்களை முழக்கி, அட்டைகளைப் பிடித்து மறியல் செய்ய வேண்டியிருந்தது.

பாகிஸ்தான் உதயமான பின்னர் முதல் முறையாக 1970-ல் நடைபெற்ற பொதுத் தேர்தலில், மேற்கூப் பாகிஸ்தானில் போலவே அன்றைய கிழக்குப் பாகிஸ்தானிலும், ஷேக் முஜீபுர் ரஹ்மானின் தலை

மையில் ஜனநாயக சக்திகளுக்கு அமோகமான ஆதரவு வழங்கி, ராணுவ சர்வாதிகாரத்துக்கும், ஏகாதிபத்திய அடிவருடித்தனத்துக்கும், கலோனியல் மனப் பான்மைக்கும் மக்கள் மரண அடி கொடுத்த கதை, அதே வருஷம் மே 27-ந் திகதி அதே மாதிரியான தேர்தல் களத்தில் யூ. என். பிக்கு சமாதிகட்டிய எம் மக்கள் மத்தியில் ஒரு புதிய தெம்பையும் உத்ஸாகத்தையும் ஏற்படுத்தியதில் அதிசயமில்லை.

ஆனால் பாவினின் சதியால் விஷயம் வேறுவிதமாக நடந்து விட்டது.....

அர்த்த ராத்திரியில் திக்காகான் டக்கா சர்வகலாசாலை இக்பால் மண்டபம் மீது டாங்குகளையும், பீரங்கிகளையும் ஏவி விட்டு மாணவர்களை படுகொலை செய்ததும் — மக்களின் அபிலாஷைகளின் பிம்பமாகத் திகழ்ந்த ஷேக் முஜீபுர் ரஹ்மானை திருடனைப்போல் இருட்டில் வீட்டுக்

குள் நுழைந்து கைது செய்து ராவல்பிண்டிக்கு காற்றாய்ப் பறந்து எடுத்துச் சென்றதும்— பிணங்களைப் பூசித்த கழுக்குளின் வயிறு நீரம்பி விட்டதால் பறக்க முடியாது கங்கைக் கரையில் ஸ்தம்பித்து நிற்கும் அளவுக்கு கொன்று குவித்தும்— 'அல்லாஹ்வின் மகிமையே மகிமை, பாகிஸ்தானின் ஐக்கியம் பாதுகாக்கப்பட்டு விட்டது!' என்று அவி பூட்டோ இறைவன் நாமத்தால் எதேச் சாதிகாரத்துக்கு துதி பாடியதும்..... உலகின் வெஞ்சினத்தை ஜுவாலையாக மூட்டி விட்டன.

இந்தப் பின்னணியில்தான் இலங்கையில் வெகுண்டெழுந்த பொதுஜன அபிப்பிராயத்தை 'சரிக்கட்ட' - 'சரிக்கட்டும்' நிபுணர்களுக்கா பஞ்சம்? கொழும்பிலுள்ள பாகிஸ்தான் ஹைகமிஷன் -சரிக்கட்டும் வாலாக் கள்' சிலருடைய ஒத்தாசையுடன் 'பாகிஸ்தான் சினிமா விழா' வை ஏற்பாடு செய்தது. இதில் யூ. என். பி. 'பச்சைகளும்' 'இஸ்லாமிய பச்சைகளும்' தீவிரமாக ஈடுபட்டதில் வியப்பில்லை. சில புர...ர...ட் சிகரமான எடுபிடிகளும் அவர்களுக்குக் கிடைத்திருந்தார்கள். அரசியலில் கூலிக்கு மாரடிக்கும் 'தீவட்டிகள்'..... அது போகட்டும்.

நடப்பு நூற்றாண்டின் மூன்றாவது தசாப்தத்தில் பெர்லின் ரய்க்ஸ்டாக் பாராளுமன்றக் கட்டடத்துக்கு பஸ்கேரிய கம்யூனிஸ்ட் தலைவர் ஜியார்ஜ் டிமிட்ரோஃப் தீ வைத்ததாக நாளிகள் குற்றஞ்சாட்டி, அவரை குற்றவாளிக் கூண்டில் நிறுத்தியபோது, குற்றவாளிக்

கூண்டில் நின்று நாஜிகளை உலக பொதுஜன அபிப்பிராயத்தின் சந்நிதானத்தில் குற்றவாளிகள் என்று குஜாப்படுத்தியதை எமது தலைமுறை கேள்விப்பட்டிருக்கிறது.

1971 ஆகஸ்ட் 18-ந் திகதி ஸவோய் தியேட்டரில் சினிமா விழா ஆரம்பமாகிறது.....

எவ்வித கான் ராணுவ சர்வாதிகாரத்தின் குற்றவாளிக் கூண்டாக 'விழா' மாறுகிறது...

ஒருகாலத்தில் தனது குரலின் மந்திர வசீகரத்தால் ஒரு தலைமுறையையே ஆட்டிப் படைத்த நூர் ஜஹான் (எவ்வித கானின் ஆசை நாயகி அவர் என்பதை பின்னர்தான் உலகப் பத்திரிகைகள் அம்பலப் படுத்தின) தலைமையில் பாகிஸ்தான் சினிமா நட்சத்திரங்களின் கோஷ்டியொன்று விழாவுக்கு வீசேஷ அதிதிகளாக வந்திருக்கிறது.

பிரதானிகள், போரா வியாபாரிகள், புறக்கோட்டை கறுப்புச் சந்தைக்காரர்கள் முதல் நாளன்றே நான் முந்தி ந் முந்தி என்று வந்து குழு முகின்றனர்.

ஸவோய் தியேட்டர் முன்னால் எங்களுடைய கோஷ்டியும் மறியலை ஆரம்பிக்கிறது?

நாங்கள் ஒரு சிலர்தான். கைவிரலில் எண்ணிவிடலாம்.

கம்யூனிஸ்ட் கட்சித் தலைவர் டாக்டர் விக்கிரமசிங்ஹுவின் மகள் சூரியா, சர்வகலா சாலை விரிவுரையாளர் குமாரி ஜயவர்தன, அமரதாஸ பர்னாந்து, மாத்தரை சந்தானந்த சுவாமிகள். பி. தேவராஜ், ஈ. எ. வைத்தியசேகரா, நான் அவ்வளவுதான்.

நேரம்போகப் போக வேறு சிலரும் எம்முடன் சேர்ந்து கொள்கின்றனர்.

அவசரக்கால சட்டம் அமுல்விடுக்கிறது. மறியல் செய்வது சட்டவிரோதம். போலிஸ் ஜபர்தல்து ஒருபுறம்.....

'பங்களாதேஷ் ஜிந்தாபாத்!' 'முஜிபுர் ரஹ்மான் ஜிந்தாபாத்!' 'எஹியாகான் முர்தாபாத்!'..... எம்முடைய போராட்டம் நடைபெறுகிறது.

சுலோகங்களை கோஷித்துக் கொண்டிருக்கிறோம்.

1936- வருஷம் பாசிஸ்ட் ஜடாமுனி ஸ்பிராங்கோ, ஹிட்லர் முஸோலினிகளின் ஆதரவுடனும், போப் ஆண்டவரின் கடாட்சத்துடனும், ஸ்பெய்ன் குடியரசைக் கவிழ்த்தான். அது பாசிஸத்தின் முதல் ஒத்திகை. உலகம் வியாபகமாக வெகுண்டெழுந்த ஜனநாயக வாதிகளும், சோஷலிஸ்டுகளும், கம்யூனிஸ்ட்டுகளும் ஸ்பெய்ன் குடியரசுக்காகப் போராட சர்வதேச தொண்டர் படையொன்றை நிறுவி போர் முனைக்கு விரைந்தனர். புத்திஜீவிகளினதும், கலைஞர்களினதும் பாசிஸத்துக்கெதிரான கண்டனக் குரல் - இந்தியாவில் நேருவும், பிரான்ஸில் ரோமேயன் ரோலந்தும், ஹென்றி பார் புஸ்ஸும், சோவியத்தில் எஹ்ரன்பர்க்கும், சிலியில் பப்லோ நெருடாவும், அமெரிக்காவில் டொன் பஸ்ஸோஸும் - மனித ஜாதியின் மனச்சாட்சியின் குரலாக ஒலித்தது. தன் தாயகம் பாசிஸக் கொத்தமொக மாற்றப்படுவதைக் கண்டு நெஞ்சு பொறுக்காது பப்லோ பிகாரோ உலகக் கலா பொக்கிஷமாகி விட்ட

'குவர்னிகா' வை தீட்டினான். குடியரசைக் காக்க எர்னஸ்ட் ஹெமிங்வே துப்பாக்கியெந்தி போராடினான். ரால்ஃப் பெர்க்ஸும். கிறிஸ்தோப்பர் கால்ட்வெல்லும் போராடி உயிரையே தியாகம் செய்தனர்' ஜனநாயக வாதிகள், ஜனநாயகம் பற்றி பேசுகிறார்கள். ஜனநாயகத்துக்கு ஆபத்து வரும்போது, ஜனநாயகத்தைக் காப்பாற்ற கம்யூனிஸ்ட்டான கால்ட்வெல்ட் உயிரையே கொடுக்கிறான் என்று கம்யூனிஸ்ட் விரோதியான ஜான் ஸ்ட்ராக்லி எழுதினான். இன்றைய 'ஸ்பெய்ன்' பங்களாதேஷ்..... சுலோக அட்டைகளை ஏந்திக்கொண்டு, கண்டனங்களை முழங்கிக் கொண்டு நிற்கிறோம்..... சிந்தனைக்குதிரை மனவெளியில் ஓடுகிறது.

அடுத்த தினம்.....

பங்களாதேஷ் ஒருமைப்பாட்டுக் கமிட்டியை அமைக்கிறோம்.

'பாகிஸ்தான் சினிமா நட்சத்திரங்களுக்கு பகிரங்கக் கடிதம் விடுக்க வேண்டும்'

அது என்னுடைய யோசனை.

'நீயே தயாரிக்க வேண்டும்'

பிக்கட்டுக்குச் செல்வதற்கு ஒருமணித்தியாலம் இருக்கிறது. அதை எழுதி, ஸ்டென்ஸில் வெட்டி, அச்சடித்துக் கொண்டு வெள்ளவத்தைக்கு ஓடுகிறோம் - வைத்தியசேகராவும், தேவராஜும், லத்திஃபும். சிங்களவனும் தமிழனும் முஸ்லிமும் (தேசிய ஒருமைப்பாடுக் கூட்டுப் போராட்டத்தில் தான்டா ஏற்படும்!)

'பங்களாதேஷ் ஜிந்தாபாத்' 'முஜிபுர் ரஹ்மான் ஜிந்தாபாத்' 'எஹியாகான் முர்தாபாத்'

ஸவோய் தியேட்டர் முன்னால் கோஷிக்கிறோம்.

..... உள்ளே

எயர் கண்டிஷன் ஜனிக் கும் குழு குழு 'சுவாத்தியம்' பல்கனி ஆசனம் தரும் கதகதப்பான செளகரியம். அபிமானிகளின் 'வாரியணைக்கும்' பார்வை..... மாதரசி பேகம் நூர் ஜஹான் ஹாய்யாக, ஓய்யாரயாக வீற்றிருக்கிறார்.....

அதே நிமிஷத்தில், பங்களாதேஷில் கற்பு பறிக்கப்படும் நாதியற்ற குமருப் பெண்களின் சோகக் கதறல் காலி வீதியில் ஓடும் வாகனங்களின் இரைச்சலையும் ஓட்டியெடுத்து விட்டு காதில் ஒலிக்கும் பிரமை.....

கொழும்பில் ஹோட்டல் வியாபாரம் செய்து தனக்கு ஊழியம் செய்த சிப்பந்திக்கு நியாயமாக சேரவேண்டிய பணத்தையும் சுருட்டி விழுங்கி செல்வந்தராகி, முதிர்ந்த வயோதிபத்தில் எங்கோ தென்னிந்தியாவில் 'இறைவனடி' சேர்ந்துவிட்ட முதலாளிக்கு, அவருக்கு வேண்டியவர்கள் கொழும்பில் அனுதாபக் கூட்டம் நடத்தும்போது ஏதோ புனிதமான 'அமல்' செய்யப் போகிறோம் என்று துருக்கித் தொப்பி சகிதமாய் சென்று கண்ணீர் வடிக்கும் ரகத்தைச் சேர்ந்த முஸ்லிம் லீக் பிரமுகர் வருகிறார்..... கோஷிக்கிறோம், மனுஷன் வெளுத்துப் போகிறார். நூர் ஜஹானின் கடிதத்தை அவருக்கு நீட்டுகிறேன். நெற்றிக் கண்ணிருந்தால் சுட்டுப் பொசுக்கியிருப்பார். அதை சுருட்டி எறிந்து விட்டு ஆக்ரோஷமாக உள்ளே செல்கிறார்.....

'ஆயிரமாயிரம் மக்களை கொலை செய்த எஹியாகானின்

கரத்தில் ரத்தக் கறை படிந்திருக்கிறது. இந்த அயோக்கியனின் கொலை பாதகத்தை முடிமறைக்கவா கலாச்சாரத் தூது? முகம் மலர்ந்து; முகமன் கூறி, வந்தாரை வரவேற்பது ஈழத்தின் பண்பாடு. சில சரித்திரக் கட்டங்களில் நாட்டின் சுதந்திரத்துக்கு இது எமனாய் மாறி விட்டது. எனினும், உம்முடைய இன்றைய வருகையை நாம் வரவேற்கவில்லை. நீர் பாகிஸ்தான் மக்களின் தூதுவரல்ல. ஜல்தியாக கம்பி நீட்டிவிடும். அங்கு சென்று நீர் சர்வாதிகாரத்துக் கெதிரான மக்களின் ஜனநாயக அணியில் சேர்ந்து மனச்சாட்சியின் குரலாக ஒலித்து விட்டு, என்றோ ஒரு நாள் எம் நாட்டுக்கு வருகை தந்தால் உம்மை வாரியணைத்து ஆலிங்கனம் செய்வோம் தாயே.....'

அந்தப் பாணியில் இருந்து நூர் ஜஹானுக்கு விரித்தபகிரங்கக் கடிதம்]

பத்திரிகைகள் விசேஷமாக இங்கிலீஸ் பத்திரிகைகளைப்— புரட்டினால் ஒரே ஆத்திரம். பத்திரிகைக்காரர்களின் ஜனநாயக விஸ்வாசத்துக்கு திக்காகானின் அகர அட்டூழியங்கள் தெம்பூட்டுவது போலிருக்கிறது.

ஓபஸ்வரில் 'வாட்சீமன்' என்ற பெரிய புள்ளி ஈழத்தின் கோடியொன்றில் குழந்தை யொன்று எஹியாகான் நீழி வாழ வேண்டும் என்று தினமும் பிரார்த்திப்பதாக எழுதுகிறார். எஹியாகானுக்கு குழந்தைகள் என்றால் உயிராம். இக் குழந்தைக்கு பரிசு அனுப்பியிருந்தாராம். சிட்டாகாங்கில், பொம்மையை கட்டியணைத்தபடி ஒரு குழந்தை குண்டுபட்டு தாய்

தகப்பன் சகோதரர்களுடன்
செத்துக் கிடந்தும், எறியா
காவின் பிள்ளைப் பாசத்துக்கு
அத்தாட்சியென்று 'வாட்சீமன்'
கூறுவாரா?.....

பங்களாதேஷ் மக்கள் கண்
ணீராலும், செந்நீராலும் சுதந்
திரப் பயிரைக் கட்டி வளர்க்
கிறார்களா சர்வேசா! ஓசி விஸ்கி
நீருக்கு பேனா பிடிப்பவனுக்கு
அதன் மகிமை எப்படித் தெரி
யப் போகிறது?

இந்த மனிதப் பதர்களுக்கு
பாடம் புகட்ட அடுத்த துண்
டுப் பிரசுரம் வெளியாகிறது.
எந்த ஆசாமியை இலக்கு
வைத்து அடித்தோமோ அவர்
நல்லாக அங்கலாய்த்துக் கொண்
டார் என்று பின்னர் தெரிய
வந்தது?

பர்னாட் சொய்ஸாவும்,
குசலா அபயவர்த்தனாவும்,
விவியன் குணவர்த்தனாவும் எங்க
ளுடன் பிக்கட் லைனிங் சேர்ந்து
கொள்கிறார்கள்.....

தர்மப் போரரட்டம் நடை
பெறுகையில் கவிஞனோ, கலை
ஞனோ மக்களை விட்டுப் பிரிந்து
ஒதுங்கி நிற்பது கலைத் துரோ
கம். பேனாவை எறிந்துவிட்டும்
துப்பாக்கியை ஏந்திக்கொண்டு
போர்க்களம் சென்ற பிரபல
பங்களாதேஷ் கவிஞன் சிங்கந்
தர் அபூ ஜவ்ஃபருடைய கவிதை
'மேய்ன்ஸ்டீரீயில்' பிரசுரமாகி
யிருக்கிறது. அதை இந்திய
கம்யூனிஸ்ட் பிரமுகர் பேராசி
ரியர் ஹிரன் முகர்ஜி (எம். பி.)
ஆங்கிலப் படுத்தியிருக்கிறார்.

'நடக்கட்டும் போர்
நடக்கட்டும் மக்களின் போர்
— எங்கள் போர்.....

விடை பெற்றேன் அமைதி!
விடை பெற்றேன் சொகுசு
ஜீவியம்!

.....மலையை அசைப்போம்
நதியாய் குருதி சிந்துவோம்
எருவாய் எலும்பைக் குவிப்
போம்.....

சுதந்திரம்... சுதந்திரம்.....'
இதற்கு இசை அமைக்க முடி
யுமா என்று பேகம் நூர் ஜஹா
னுக்கு அனுப்பி வைக்கிறோம்.

அடுத்த நாள் இளைஞரான
பிரபல சிங்களச் சினிமா டைரக்
டர் அமரநாத் ஜயதிலக பிக்
கட் லைனில் எங்களுடன்
கோஷிக்கிறார். அவருடைய
பெயரில் பாகிஸ்தான் சினிமா
கோஷ்டிக்கு பகிரங்கக் கடிதம்
பறக்கிறது. இன்று உண்மைக்
கலைஞரின் இடம் பல்கனி சீட்
அல்ல; வெளியே, பிக்கட் லைன்
தான் உரிய இடம். வாருங்கள்
அந்தத்துக்கெதிராக கோஷிக்க
என்று அறைகூவல் பறக்கிறது.

எனக்கு நல்ல நூபகம்.
வெளிநாட்டு பத்திரிகையொ
ன்றில் வாசித்திருக்கிறேன்.

ஹைலத் நகரிவிருந்து தப்பி
யோடியவர் சொன்ன கதை.

தகப்பனும் மூன்று மகன்
களும் குடி வாழ்ந்த வீட்டுக்குள்
எறியா காவின் எம் தூதர்கள்
புகுந்து விட்டனர்.

'உங்களைக் கொல்ல மாட்
டோம், ஆத்மா இல்லாதவர்
களென்று எம்மை வங்காளிகள்
சபித்து விடக் கூடாது'

இந்த பூர்வ பீடிகைக்கும்
பின்னர் வாப்பாவைக் கொல்
லும்படி மூத்த மகனுக்கு
கட்டளை பிறப்பிக்கப் படுகிறது.

பிதா ஹத்தி முடிகிறது.

மூத்த சகோதரர்களைக் கொல்லும்படி இரண்டாவது சகோதரனுக்கு கட்டளை பிறப்பிக்கப்படுகிறது.

சகோதர ஹத்தி முடிகிறது!

இரண்டாவது சகோதரனைக் கொல்லும்படி இனைய சகோதரனுக்குக் கட்டளை பிறப்பிக்கப்படுகிறது.

கடைசியாக இனையவன் மாத்திரமே எஞ்சியிருக்கிறான்.

‘குடும்பமே போய்விட்டது. நீ மாத்திரம் இருந்து என்ன பயன்?’ என்றவாறு ஒரு துப்பாக்கி ரவையுடன் அந்த இளைஞனின் பிரச்சினையை எஹியா கானின் காரணம் உள்ளம் படைத்த வீரர்கள் முடித்துக் கொள்கிறார்கள்.

கடைசி நாள் 25-ந் திகதி ஏழு தினங்களாக மறியல் செய்து விட்டோமே என்று மனத் திருப்தி — ஆத்ம திருப்தி என்று சொல்ல வேண்டும். எமது அற்ப சொற்ப பங்கை நாம் செலுத்தி விட்டோம்.

கடைசி நாளல்லவா, விழாவுக்குப் பின்னாலிருந்த எஹியா கானின் நேசர்கள் ஸவோய்க்கு திரளாக வந்திருக்கின்றனர். எங்கள் மீது அவர்களுக்கு வெறுப்பு. வேறு எப்படித்தான் இருக்க முடியும்? அடக்கி வைத்திருந்த ஆத்திரமெல்லாம் தியேட்டருக்குள்ளிருந்து பெரும் கூச்சலாகக் கிளம்புகிறது..... ‘எஹியா காட் ஜிந்தாபாத்!...’

இது எமக்கு தெம்பூட்டும் டானிக்காக இருக்கிறது. ‘பங்களாதேஷ் ஜிந்தாபாத்! முஜிபுர் ரஹ்மான் ஜிந்தாபாத்! எஹியாகான் முர்தாபாத்!...’

அவர்களுடைய கூச்சலின் குரல்வளையைப் பிடித்து உயிரைப் பிழிவதுபோல் எமது கோஷம் இடியாய் முழங்குகிறது.....

‘எஹியாகான்.....’ என்று அவர்கள் கோஷிக்கும் போது நாம் எல்லோரும் ‘முர்தாபாத்’ என்று கருதியோடு கோஷிக்கிறோம்.

ஆசாமிகள் களைத்துப்போய் இருக்க வேண்டும் அல்லது காரியம் பிழைத்து விட்டதென்று நினைத்திருக்க வேண்டும். கூச்சலை நிறுத்திக் கொள்கிறார்கள்.

ஆனால் ஒரேயொரு தனிக் குரல் ஏகப்பட்ட ஆக்ரோஷத்துடன் ‘எஹியா கான் ஜிந்தாபாத்!.....’ என்று மூச்சு விடாமல் கத்தித் தள்ளுகிறது. செத்த வீட்டில் கூலிக்கு மாரடிக்கும் பாணியில்.....

பக்கத்திலிருந்து வைத்திய சேகரா திரும்பிப் பார்க்கிறார். எஹியா கானின் ஆளை இனங்கண்டு விடுகிறார்.

‘அவனைப் பார்த்தாயா லத்தீஃப், நாய்ப்பயல்.....’

நான் திரும்பிப் பார்க்கிறேன். போரர வியாபாரிகள் புடைசூழ நிற்கும் அந்த ஆசாமியை நானும் இனம் கண்டு கொள்கிறேன்.

‘நாய்’ குரைத்துக் கொண்டேயிருக்கிறது.

‘ஓ நாய் என்று சொல்லாதே. நாய்க்கு அவமானம்..... அவன் பொன்னப் பயல்’ என்று திருத்தம் செய்கிறேன்.

அது சோரம்போன பு...ர்... ரட்சிக் குஞ்சொன்று!

கிழக்கா சிவக்குது? இல்லை சாயம் வெழுத்துவிட்டது!

மூன்று பெண்கள்

முன்னொரு காலத்தில் ஒரு தாய் இருந்தாள். தன்னுடைய மூன்று பெண்களையும் வளர்க்க அவள் இரவு பகலாக உழைத்தாள். சிட்டுக் குருவிசைப் போன்றிருந்த அந்தப் பெண்கள், வளர்பிறைச் சந்திரனைப்போல் வளர்ந்தார்கள். ஒருவர்பின் ஒருவராக அவர்களுக்குத் திருமணம் ஆயிற்று; அவர்கள் கணவன் வீடு சென்றனர். பல ஆண்டுகள் கழிந்தன. வயது முதிர்ந்த அவர்கள் தாயாருக்குக் கடுமையான நோய் கண்டது; படுத்த படுக்கையானாள். அவள் ஒரு சிவத்த அணிலைக் கூப்பிட்டாள்; அதன் மூலம் தன் பெண்களுக்குச் சேதி சொல்லி அனுப்பினாள்.

“படுக்கையில் கிடக்கும் என்னை
உடனே பார்க்க வரச்சொல்லு”

என்றாள்.

மூத்த மகளிடம் இந்தச் செய்தியை அணில் சொல்லிற்று.

‘ஐயோ அம்மா! உன்னைக்காண விரும்புகிறேன். ஆனால் இவ் விரண்டு தட்டுக்களையும் முதலில் தேய்க்கவேண்டி யிருக்கிறதே’ என்று அவள் அங்கலாய்த்தாள்.

அணிலுக்குக் கோபம் வந்தது ‘தட்டுக்களைத் தேய்க்க வேண்டுமா? அப்படியானால், அவற்றுடனேயே எப்பொழுதும் கிட’ என்று கத்தியது.

உடனே அந்தத் தட்டுக்கள்மேலையிலிருந்து துள்ளிக் குதித்தன; அவளை உச்சியிலிருந்து உள்ளங்கால்வரை ஒரேயடியாக அமுக்கின. கீழே விழுந்து ஒரு பெரிய ஆமையாக மாறிவிட்டாள். அந்த ஆமை வீட்டை விட்டு வெளியே நகர்ந்தது.

அந்த அணில் இரண்டாளது மகளிடம் சேதியைச் சொல்லியது

‘என்னைப்பெற்ற அம்மா! உன்னைக் காணப் பறந்து வருவேன் ஆனால், சந்தைக்காக நூல் நூற்கவேண்டி யிருக்கிறதே’ என்று அவள் புலம்பினாள்.

‘அப்படியானால், ஆயுள் முழுவதும் நூல் நூற்றுக்கொண்டிரு’ என்று அணில் கூறியது.

இரண்டாவது மகள் ஒரு சிலந்திப்பூச்சியாக மாறிவிட்டாள்.

மூன்றாவது மகள் வீட்டிற்கு அணில் சென்றபொழுது அவள் மாவு பிசைந்துகொண்டிருந்தாள். ஒரு வார்த்தைகூடப் பேசாமல், அம்மாவைக் காண ஓடினாள்.

‘உன்னால் மக்களுக்கு எப்பொழுதும் மகிழ்ச்சி உண்டாகும்; மக்கள் உனக்கு உதவுவார்கள்; உன்னையும் உன் குழந்தைகளையும் பேரக் குழந்தைகளையும் நேசிப்பார்கள்’ என்று அணில் வாழ்த்தியது,

மூன்றாவது மகள் நெடுங்காலம் வாழ்ந்தாள்; அவளை எல்லோரும் நேசித்தனர். அவள் காலமானபோது, ஒரு தங்கத் தேனியாக மாறினாள்.

கோடைக் காலத்தில் சூரிய உதயத்திலிருந்து அஸ்தமனம் வரை தேனீக்கள் மக்களுக்காகத் தேன் சேகரிக்கின்றன. மாரிக் காலத்தில், எல்லோரும் குளிரால் அவதிப்படும்போது, வெது வெதுப்பான தேன் கூட்டில் அந்தத் தேனீ சுகமாகத் தூங்குகிறது; அது கண் விழிக்கும்போது தேனையும் சர்க்கரையையும் சாப்பிடுகிறது.

தந்தி: ஜுபாலி

தொலைபேசி: 20712

உள்நாட்டு விளைபொருட்களின்
மொத்தக் கமிஷன் வியாபாரிகள்

ரசாயனப் பொருட்கள், வர்ணப் பூச்சுகள்,
வாசனைத் திரவியங்கள்,
உப உணவுப் பொருட்கள்
எம்மிடம் நிதான விலையில் கிடைக்கும்

யாழ்ப்பாணக் கமக்காரர்கள் எம்முடன் தொடர்புகொள்ளுங்கள்.
உங்களது விளைபொருட்களை விற்பனை செய்து கொடுப்பதில்
உங்களுடன் ஒத்துழைக்கக் காத்திருக்கிறோம்.

ஹைசைன் பிரதர்ஸ்

137, மலிபன் வீதி

கொழும்பு - 11.

உலகம் பலவிதக் கதைகள்

~*~*~*~

கோபால — நேசரத்தினம்

— கனக செந்திநாதன்

1920 — 1930-க்கு மிடை யில் ஈழத்தில் நாவல் இலக்கியம் படைத்தவர்களில் இந்து சாதனப் பத்திராதிபராய் இருந்த ம. வே. திருஞானசம்பந்தபிள்ளை அவர்களுக்கு முக்கியக் இடமுண்டு. உலகம் பல வித கதைகள் என்ற வரிசையில் இந்துசாதனப் பத்திரிகையில் கோபால — நேசரத்தினம், காசிநாதன் — நேசமணி, துரைரத்தினம் — நேசமணி என்ற நாவல்களை அவர் எழுதினார்.

தாம் உண்மையென நம்பும் சமயத்தை விட்டு விட்டு, உத்தியோகத்துக்காய், விவாகத்துக்காய், சீதனத்துக்காய் மதம் மாறுதலை ஆறுமுக நாவலர் பெருமான் கண்டித்தார். இந்த மதமாற்றம் நாவலர் அவர்களின் பின் வெகு மும்முரமாக நடைபெற்று வந்தது. இன்றும் ஆங்காங்கே நடைபெறுகின்றது. இதைப் பலர் கண்டும் காணாதது போல் இருந்தனர். சர்வமத சமரசம் பேசினார். 'ஐன்றே குலம் ஒருவனே தேவன்' என உரக்க உபதேசித்தனர். ஆனால் நாவலர் பரம்பரையில் வந்த— உரையாசிரியர் ம. க. வேற்பிள்ளையின் புத்திரரை திருஞானசம்பந்தப் பிள்ளையவர்கள் இந்த

மதமாற்றத்தையும் தெய்வபக்தியையும் கருப்பொருளாகக் கொண்டு நாவல்களைப் படைத்தார். இந்தக் கால எழுத்தாளர்களுக்கு இவை துச்சமாகப் படலாம். வேண்டாத கருப்பொருளாக இருக்கலாம். ஆனால் இவை அக்காலத்தின் தேவைகள். காலத்திற்கேற்ற, உபயோகமானபடைப்புகள் என்றே நான் கருதுகிறேன்.

முதலில் கோபால — நேசரத்தினம் என்ற நாவலின் கதைச் சுருக்கத்தைப் பார்க்கலாம். கோபாலன் மூன்று வயதில் தந்தையை இழந்து தாயாகிய வள்ளியம்மையின் அரவணைப்பில் வளருகிறான். பக்கத்திலே உள்ள மிஷன் பாடசாலை யில் ஐந்தாம் வகுப்புவரை படித்துவிட்டு அப்பால் ஆங்கிலக் கல்லூரியில் படிக்கப் பணவசதியின்றி இருக்கிறான். தமிழ்ப் பள்ளிக்கூடத் தலைமையாசிரியர் பாதிரியாரிடம் அவன் நிலைமையைப் பற்றிச் சொல்லி, சம்பளமின்றிக் கல்லூரியில் படிக்க வசதி செய்து கொடுக்கிறார். எட்டாம் வகுப்புவரை படிக்க அவனை ஒருநாள் பாதிரியார் தங்கள் சமயத்தில் சேருமாறு கேட்கிறார். அவனது

தாயார் வள்ளியம்மை தன் மகன் சமயம் மாறுவதை எதிர்க்கிறார். படிப்பையே நிறுத்தி விடத் தீர்மானிக்கிறார்.

கோபாலனை மனம் திருப்பி சமயமாற்றம் செய்து காட்டுகிறேன் எனக் குட்டித்தம்பிப் போதகர் சபதமெடுக்கிறார். அதற்காக தனது கடைசி மகன் சாமுவேலுக்குப் பாடம் சொல்லிக் கொடுக்கும்படி கோபாலனை நியமித்து புருஷனை இழந்து மகம்பெண்ணை இருக்கும் தனது மகன் நேசரத்தினம் மூலம் அவனை வலை வீசிப் பிடிக்கச் சூழ்ச்சி செய்கிறார். பாவம், அவர் எதிர்பார்த்தபடி காரியங்கள் நடைபெறவில்லை. உண்மையான காதல் கோபாலனுக்கும் நேசரத்தினத்துக்குமிடையில் முகிழ்கிறது. கோபாலன் மதமாறுவானென எதிர்பார்த்த போதகருக்குத் தமது மகனே இடறுகட்டையாக நிற்கிறார். காதலுக்காகத் தமது சமயத்தையும் துறக்கச் சித்தமாகிறார். வீட்டையே விட்டுப் போய் பெரிய தகப்பனாகிய வேலுப்பிள்ளையின் வீட்டில் தங்குகிறார். பாத்திரியார் எவ்வளவோ எடுத்துச் சொல்லியும் அவள் கேக்கவில்லை. சொந்த மைத்துனன் சொலமனையும் விவாகம் செய்ய அவள் சம்மதிக்கவில்லை.

இறுதியில் கோபாலனுக்கும் நேசரத்தினத்துக்கும் விவாகம் நடைபெறுகின்றது. இருபத்தைந்து வருடமாக உண்மையாக உழைத்த குட்டித்தம்பிப் போதகர், போதகர் வேலையை விட்டு விலகும்படி நிர்ப்பந்திக்கப் படுகிறார். ஆரூத் துயரத்துடன் வேலையை விட்டு விலகுகிறார்.

அதிகம் சிக்கலில்லாத இந்த நாவல் 128 பக்கங்களைக் கொண்டது. 1921-ஆம் ஆண்

டில் இந்துசாதனப் பத்திரிகையில் வெளிவந்தது. 1927-ஆம் ஆண்டில் புத்தகமாக வெளிவந்த இந்த நூல் பலரின் மனதைக் கவர்ந்தது. நூல் வெளியாகிச் சில மாதங்களிலே செலவாய் விட்டன. இரண்டாம் பதிப்பாக இந்த நூல் 1948-ல் வெளியிடப்பட்டுள்ளது. ஈழத்தில் ஒரு நாவல் இரண்டாம் பதிப்பாக இருபது வருடங்கள் சென்றும் வெளிவந்துள்ளது என்றால் அதன் வாசகர்கள் அதை ஓரளவு வரவேற்றிருக்கிறார்கள் என்பதுதான் பொருள்.

இந்த நாவலின் கவர்ச்சிக்குக் காரணமென்ன? இந்தக் கால நாவல்களின் போக்குக்கும் இதற்கும் இடையே வித்தியாசம் நிரம்ப இருக்கிறது. மிக ஆழமான கதைப்போக்குக் கொண்ட கதையுமல்ல. புதிய உத்திமுறைகள் எதுவுமில்லை. அப்படியிருந்தும் அக்கால வாசகர்களும், ஏன் இக்கால வாசகர்களும் இதை விரும்புகின்றனர்? இதற்கு இந்த நாவலின் பாத்திரப் படைப்புகளும், வசன நடையும் காரணமாக இருக்கலாம் என்றே நான் நினைக்கின்றேன்.

இந்நாவலில் வரும் குட்டித்தம்பிப் போதகர், வள்ளியம்மை என்ற இரு பாத்திரங்களும் தத்தம் சமயத்தில் இறுக்கமான பிடிப்புள்ளவர்களாய் — எதிர்த்துருவங்களாய் சித்திரிக்கப்பட்டிருக்கின்றனர் கோபாலனதும் நேசரத்தினத்தினதும் காதல் வளர்ச்சி எந்தவிதத் தூய்மைக்குறையும் இல்லாமல் அழகாக, இப்படித்தான் தமிழில் காதல் காட்சிகளை எழுதவேண்டும் என்பதற்கு உதாரணமாக விளங்குகிறது. சொலமன் என்ற பாத்திரம் சினிமாவில் வரும் வில்லன் போலத் தோற்றம் அளிக்கிறது.

பாதிரியார் அரியகுட்டிச் சட்டம்பியார் வேலுப்பிள்ளை ஆகிய பாத்திரங்கள் சிறிய பாத்திரங்கள் ஆயினும் மிகக் கவனமாக அந்த அந்த நிலையில் நன்கு சித்திரிக்கப் பட்டுள்ளன. எல்லாவற்றிலும் முக்கியம் இந்தப் பாத்திரங்கள் எல்லாம் நாம் காணும் அசல் யாழ்ப்பாணப் பாத்திரங்கள். எண்ணம், செயல், பண்பாடு முழுவதிலும் யாழ்ப்பாண மணம் வீசுகிறது.

இனி இந்த நாவலின் வசன நடையையும் பற்றிக் கூறுகிறார். 'படித்தவர்கள் வாசிக்க, படியாதவர்கள் தாமும் கேட்டு விளக்கக் கூடிய இலகுவான தமிழ் வசன நடையில் இந்நூல் ஆக்கப்பட்டிருப்பதோடு ஆண்பாலார் பெண்பாலார் எவரும் கூசாது படிக்கவும் கேட்கவும் தக்கதாய்க், காம சிருந்தர வருணனை, அசாக்கியமான நிகழ்ச்சிகளின் வரலாறு என்னும் இவைகளின்றிச் சிறந்த முறையில் எழுதப்பட்டதாகும்'

சுமார் ஐம்பது வருடங்களுக்கு முன்னர் தமிழ்நாட்டில் இருந்து வந்த துப்பரியும் கதைகள் எம்மவரை ஆக்கிரமித்துக் கொண்டிருந்த காலத்தில் இந்த உலகம் பலவிதக் கதைகள் அவற்றையும் மீறி எழுந்து நின்றன என்பதும் எங்கும் இரசிகவட்டாரத்தில் இவைபற்றிய பேசப்பட்டன என்பதும், மலாயா சிங்கப்பூர்ப் பகுதிகளில் இவை மிக வியந்து பாராட்டப்பட்டன என்பதும் இக்காலத்தலைமுறைக்குத் தெரியாது. அதற்குரிய முக்கிய காரணங்களில் திருஞான சம்பந்தப்பிள்ளையின் வசன நடையும் ஒரு காரணமாகும்.

அவரது வசன நடையை 'உலகம் பலவிதக் கதை' வசன நடையுள்ளே தனித்துக் குறிப்பிட்டனர். பண்டிதவர்க்க - படித்தவர்க்க - சூழ்நிலையில் அவர் வாழ்ந்தும் அவர்களது படாடோபமான, கடினமான வசன நடையை அவர் கையாளவில்லை. இலகுவான வசனநடை என்பதற்காக கொச்சையான, கிராமாந்திர நடையை அப்படியே கையாளவில்லை. இடையே யுள்ள ஒருவகை நடையை அவரே வகுத்துக் கொண்டார். இதை எவராலும் பின்பற்ற முடியாது. அறிவுரைப் பாடல்களும், அநேக கிராமத்துப் பழமொழிகளும் விரவி வரத்தன்மை நடையை அவர் அமைத்துக் கொண்டார். பாத்திரங்களுக்கேற்ப அவர் எழுதியிருக்கும் வசனநடையைப் பார்த்தால் இப்போது கூடப் பிரமிக்கத்தோன்றும். சில உதாரணங்களைப் பாருங்கள்:

பாதிரியார் குட்டித்தம்பிப் போதகரைப் பார்த்து, 'என்ன மிஸ்தர் குட்டித்தம்பி, எங்கள் மேய்ப்பனாகிய கர்த்தரின் பட்டிக்கு மேலும் மேலும் ஆடுகளைச் சேர்த்து விடுவதல்லாமல் உள்ள ஆட்டில் ஒன்றை ஓநாய் கொண்டு போகவிடலாமா? அது ஒருபோதும் முடியாது..... உம்முடைய பிள்ளை அஞ்ஞானியாக மாற மற்றையவர்கள் உம்முடைய போதனையில் நட்பிக்கை வைப்பார்களா? இந்தக் காரியத்தில் வெகு யோசனையாக நடந்துகொள்ளும்' என்றார்.

வள்ளியம்மை தமிழ் உபாத்தியாயரைப் பார்த்துச் சொல்கிறார்:

'தகப்பனும் இந்தப் பிள்ளை குழந்தையாய் இருக்கும்போதே செத்துப்போக, நான் கைம் பெண், படாத பாடு பதினெட்டும் பட்டு சோற்றுக்குக் குறை

குறை

வில்லாமல் சீலைக்குக் குறைவில்
 லாமல், எண்ணெய் - தண்ணீருக்
 குக் குறைவில்லாமல் செல்வர்
 வீட்டுப் பிள்ளைகள் போல்
 வளர்த்து வந்தேன். எதற்காக
 இந்தப் பாடெல்லாம்? நாளைக்கு
 நான் கண்முடினால் எனக்குத்
 திக்கடன், நீர்க்கடன், திவசம்
 மகாளயம் என்னும் இவைகளைச்
 செய்வான் என்று நம்பியல்
 லவா? அல்லாமலும் நான்
 நெடுங்காலம் பிள்ளையில்லாமலி
 ருந்து, நல்லூர்க் கந்தனை
 வேண்டி வழிபட்டு விரதமிருந்து
 திருவீதியில் அடியழித்துக் கும்
 பிட்டுக் கந்தபுராணங் கேட்டு
 அன்னதானஞ் செய்து அந்தப்
 பெருமானுடைய கிருபையினாற்
 கிடைத்த குழந்தை; அப்படிப்
 பட்ட பிள்ளையை இப்படியாக்
 கவா பாதிரியார் பார்த்தார்?

அவன் பள்ளிக்குப் போகவும்
 வேண்டாம், உந்தப் படிப்பும்
 வேண்டாம்'

புதியவற்றை ஆக்க வேண்
 டும் என்ற துடிப்பு நமது எழுத்
 தாளர்களுக்கு ஏற்பட்டிருப்பது
 நல்லதுதான். ஆனால் நமது
 முன்னோடிகள் பலவகைகளில்
 என்ன செய்திருக்கிறார்கள் என்
 பதை அறிந்து வைத்திருப்பதும்
 வேண்டற்பாலதே. தமிழில்
 முதல் ஐந்து நாவல்கள் பற்றி
 க. நா. சுப்பிரமணியம் அறிமு
 கம் செய்து நூல் எழுதியுள்
 ளார். அப்படி ஈழத்தில் ஒரு
 நூல் எழுதினால் இந்த உலகம்
 பலவிதக் கதைகளில் இந்த
 நாவலுக்கும் நிச்சயமாக இடம்
 உண்டு என்றே நான் கருது
 கிறேன். ★

மகிழ்ச்சிகரமான
 பத்தாவது ஆண்டைக்
 கொண்டாடிக் கொண்டிருக்கும்
 மல்லிகைக்கும்
 அதனது வாசகர்களுக்கும்
 நமது வாழ்த்துக்கள்,

தந்தி:
 'இரத்தினம்ஸ்'
 தொலைபேசி: 444

பிரபலமான தங்க, வைர, நவீன நகைகளுக்கு
 புகழ்பெற்ற ஸ்தாபனம்

ஹரன் ஜுவல்லர்ஸ்

50, கன்னாதிட்டி,

யாழ்ப்பாணம்.

திருச்சபையில் படுகொலை

ஜி. கே.

அமெரிக்க மக்கள் ஒரு புதிய கொலையால் அதிர்ச்சி அடைந்துள்ளனர்.

அட்லாண்டாவிலுள்ள பாப்டிஸ்டு திருச்சபையில் இந்தப் படுகொலை நடைபெற்றது. நீக்ரோக்கவின் பிரஜா உரிகைக்குப் போரிட்ட அமரர் மார்ட்டின் லூதர் கிங் இங்குதான் மதப்பிரசாரம் செய்தார். இங்கேதான் ஆறு ஆண்டுகளுக்கு முன்பு அவரது அந்திமச் சடங்கும் அதையொட்டிய பிரார்த்தனையும் நடைபெற்றது. மார்ட்டின் லூதர் கிங் படுகொலை செய்யப்பட்டார்; எனவே தமது துயரத்தைத் தெரிவிப்பதற்காகப் பல பிரபல அமெரிக்கர்கள் இங்கு கூடினர். சில டஜன் மீட்டர்களுக்கு அப்பாலுள்ள பூங்காவில் அவரது சடலம் புதைக்கப்பட்டுள்ளது.

அண்மையில் திருச்சபையில் பிரார்த்தனை நடந்துகொண்டிருந்தது. இசைக் குழுவினர் தேவனின் புகழைப் பாடிக் கொண்டிருந்தனர். 'ஆர்கள்' வாத்தியம் ஒலித்துக்கொண்டிருந்தது. அது இப்பொழுது ஒலிக்கவில்லை' எப்பொழுது ஒலிக்கும் என்று யாருக்கும் தெரியாது; ஏனெனில், 'ஆர்கள்'

வாசித்த பெண்மணியைக் கொலைகாரன் கொன்றுவிட்டான். அந்த மூதாட்டியின் முகத்தில், அவன் தோட்டாவைப் பாச்சினான்.

அந்த அம்மையாரின் பெயர் ஆல்பெர்ட்டா கிங்; வயது 69; அமரர் மார்ட்டின் லூதர் கிங் கின் அன்னை அவர். அந்தத் தாயின் தலை, வாத்தியக் கம்பிகளின்மீது சாய்ந்தது. அவரது கணவர் - மார்ட்டின் தந்தை - ஓடிவந்து அவளைத் தூக்க முயன்றார். கொலைகாரன் சுட்டுக் கொண்டே யிருந்தான். அவன் பாதிரியாரையும் கொன்றான்; மற்றொரு பெண்ணையும் காயப் படுத்தினான். அவளைப் பிடித்த பொழுது, 'திருச்சபையிலுள்ள எல்லோரையும் கொன்றுவிடுவேன்' என்று கத்தினான்.

இந்தக் கொலைக்கு நானே பொறுப்பு; எனது யூத மத நம்பிக்கையே காரணம்' என்று அவன் கூறினான். அமெரிக்கப் பொலிசுக்கு இது வசதியாக இருந்தது; அவனது வாக்கு மூலத்தை ஏற்றுக்கொள்வதாக அது அறிவித்தது. அந்தக் கொலைகாரன் முந்திய நாள் மாலையில் வேறொரு நகரத்திலிருந்து அங்கு வந்தான்; திருச்சபைக்கு

அருகிலுள்ள ஓட்டலில் தங்கி
 னான். அவனைத் தெரிந்தவர்
 கள் இந்தக் கொலைக்கு முன்னர்
 அவனிடம் விசேஷ அறிகுறி
 ஒன்றும் காணவில்லை என்றனர்,
 ஆனால் பிரபல நீக்ரோ தலைவர்

ரால்ப் அபெர்னடி பேசுகையில்,
 'ஒரு திட்டமிட்ட சதியே இந்
 தப் படுகொலைக்குக் காரணம்
 என நான் சந்தேகிக்கிறேன்'
 என்றார்.

மாபெரும் புதல்வனின் அன்னை

ஆல்பெர்ட்டாகிங், மிகவும்
 அடக்கமானவர். அவர் மகன்
 உலகப் புகழ்பெற்றவர். எனி
 னும், அவர் பத்திகை நிருபர்க
 ளுக்குப் போட்டியளிக்க மறுத்
 தார். அமெரிக்காவின் மாபெ
 ரும் புதல்வனை ஈன்ற தாய்
 அவர். ஆறு ஆண்டுகளுக்கு
 முன்பு அந்தப் புதல்வன் படு
 கொலை செய்யப்பட்டான்; இப்
 பொழுது அன்னையின் உயிரும்
 பறிக்கப்பட்டது.

பக்தர்கள்

காடொன்றின் மத்தியிலே
 கல்லொன்று வைத்து
 கடவுளென்று சொல்லி
 கோயிலென்று வைத்தார்கள்
 பக்தர்கள் கூட்டம்
 பகவிரவாய்க் கூடிற்று
 உண்டியல்கள் குலுங்கவே
 உரிமைப் பிரச்சினை
 காடெங்கும் எதிரொலித்து
 கலகத்தில் முடிந்தவுடன்
 கடவுள் மீண்டும்
 கவணிப்பாரற்ற
 கல்லாகிப் போனார்.

நெய்தல் நம்பி

ஏன்?

அதிர்ச்சியுற்ற அமெரிக்கா
 இக்கேள்விக்கு விடையைத் தேடு
 கிறது. ஆனால் விடை கிடைக்க
 வில்லை.

இக் கேள்வி பிறப்பது முதல்
 முறையல்ல. மார்ட்டின் லூதர்
 கிங் படுகொலை செய்யப்பட்ட
 போதும், இக்கேள்வி பிறந்தது.

'பலா த் காரம் என்பது
 அமெரிக்காவில் செர்ரி - பண்டத்
 தைப்போல சகஜமானது' என்ற
 பதில் சரியானதல்ல. இவ்வாறு
 பதிலளிப்பது வெறும் மாய்மால
 மாகும்; அது உண்மைத் துய
 ரத்திற்கு அறிகுறியல்ல.

கொலைகாரனுக்கு மூளைக்
 கோளாறு என்று கூறப்படுகிறது.
 அப்படியானால் அவனுக்கு இர
 ண்டு பிஸ்டல்களைக் கொடுத்த
 வர் யார்? திருச்சபையைக்
 கொலைக்களமாக்க அவனால் எப்
 படி முடிந்தது?

'என்- பி. சி.' டெலிவி
 ஷன் கம்பெனியின் அரசியல்
 விமர்சகர் எட்வின் நியூஸ்மான்
 கூறியதுபோல, 'முட்டாள்தன
 மாக கொலை' என்று சிலர் கூற
 லாம். ஆனால் திருப்திகரமான
 பதில் ஆகாது. அமெரிக்க வாழ்
 வில் பலாத்காரத்தின் பங்கைப்
 பற்றி நியூஸ்மான் போன்றவர்
 கள் மீண்டும் விவாதிக்கத் தெ

டங்கலாம். பலாக்காரத்தைக் கண்டிப்பதும் அதே சமயத்தில் அதைச் சகித்துக்கொண்டிருப்பதும் அமெரிக்க மரபாகிவிட்டது.

கொலை ரரனின் படத்தை அமெரிக்க ஏடுகள் வெளியிட்டுள்ளன. கனத்த கண்ணாடியணிந்து, ஒரு மாணவன்போல் அவன்

தோன்றுகிறான். வெள்ளைச் சட்டையும் அணிந்திருக்கிறான்; இன்றைய அமெரிக்காவில் இது அபூர்வமானது. அவனது புகைப்படத்தைக் கொண்டு எதையும் தெரிந்துகொள்ள முடியாது. அவனது சொற்கள் அவன் செயலுக்கு ஏதாவது விளக்கம் தருகின்றனவா?

‘போரே பொறுப்பு’

‘என் நிலைக்குப் போரே பொறுப்பு’ என்று அவன் கூறினான், எந்தப் போரை அவன் குறிப்பிட்டான்? வியத்நாம் போரையா? அல்லது அமெரிக்க சமுதாயத்தின் உள்துறை நிலவரத்தையா? அல்லது பொதுவாக போரைப்பற்றி அவ்விதம் குறிப்பிட்டானா?

ஆல்பெர்ட்டா கிங்கிற்கு இரண்டு புதல்வர்கள்; இருவரும் கொல்லப்பட்டனர். அந்த அம்மையாருக்கு ஒன்பது பேரக்

குழந்தைகள். அவர்களை அவர் வளர்த்தார். அவர் கொல்லப்பட்டபொழுது, அவர்களில் இருவர் அவர் பக்கத்தில் இருந்தனர். இனிமேல் அக்குழந்தைகளின் எதிர்காலம் என்ன? ஆல்பெர்ட்டாவின் குடும்பத்தை நன்கறிந்த கிபான்ஸ் பாதிரியார் கூறினார். ‘இந்தப் படுகொலை, நமக்கெல்லாம் ஓர் எச்சரிக்கையாகும். நாம் மரணத்திற்கு மிக அருகில் வாழ்கிறோம். இதை நாம் எப்பொழுதும் நினைவில் வைத்துக்கொள்ள வேண்டும்.’

தரமும் தனித் தன்மையும் கொண்ட
மதுரமான சுவையை நீங்கள் விரும்பினால்
பருகுங்கள்

அண்ணா கோப்பி
இணுவில்

தன்னிறைவு தேடுகிறார்கள்

தெனியான்

அந்தப் பகுதியில் அரிசி கொத்து பதினைந்து ரூபா.

சர்வதேச அதிசயந்தான்; என்றலும் உலக அதிசயங்கள் பொய்யல்லவே!

வடபிரதேசத்தின் அரிசிக் களஞ்சியம் அது. அங்குதான்... இப்படி! அந்தப் பகுதியிலோ அதை அண்டிய பிரதேசங்களிலோ ஆசைக்குக் காண விரும்பினாலும் நெல்வயல்களைப் பார்க்க முடியாது. ஆனால் நெல்லுக்குத்தும் ஆலைகள் பத்துக்குக் குறைவில்லை. அவர்களில் எவரும் விவசாயிகளில்லை; வியாபாரிகள்தான். அதிலும் பெண்கள்தான் அரிசி விற்பனை செய்கிறார்கள்.

நாடு தன்னிறைவு பெற வேண்டும் என்பதால் அரிசி இறக்குமதியை மட்டுப் படுத்தியது அரசு. ஒரு பிரதேசத்தில் இருந்து இன்னொரு பகுதிக்கு அரிசி கொண்டு செல்வதைக் கட்டுப்படுத்தி இந்தத் தேசமெங்கும் சீரான விறியோகத்தைச் செய்ய முற்பட்டது. ஆனையிறவில் பலமான தடை முகாம். அரசு காவலர்களின் பலத்த கண்காணிப்பு.

சட்டமும் அதிகாரமும் வலிமையற்ற ஏழைகளுக்குத்தான் உடைக்க முடியாத இரும்புக் கைவிலங்குகள்.

ஆனையிறவுக்கு அப்பால் ஏழை விவசாயிகள் சிந்திய வியர்வைத் துளிகள் நெல்மணிகளாக விளைந்து எப்படியோ மூடை மூடைகளாக அந்தப் பகுதிக்கு வந்து சேர்ந்து விடுகின்றன. அந்தப்பகுதி வியாபாரிகள் எவராவது சாயிப்பா பாக்களல்ல. ஆனால் அதிசயந்தான்.

அரிசிப் பஞ்சமில்லாதது போலவே அந்தப் பகுதியில் விலைக்கும் குறைவில்லை. காலை யில் ஒருவிலை என்றால் மதியத்தில் இன்னொருவிலை. நிச்சயமாக மாலையில் வேறொரு விலையாகத்தான் இருக்கும். சுரம் ஏறுவது போலக் கணத்துக்குக் கணம் விலையும் மேலே போய்க் கொண்டிருக்கும். காய்ந்த அரிசியை அந்தப் பகுதியில் இப்போது வாங்குவதென்றால் அதுவும் பெரிய புதுமைதான்.

‘என்ன செய்யிறது... இந்த அறுந்த கவுண்ட்மேந்திலை எத்தனை கட்டுப்பாடுகள். ஒழிச்சொழிச்

சுச் செய்யவேண்டிக் கிடக்கு. இப்பதான் மில்லுக்குள்ளாலை கொண்டு வரறன். எங்கடை சனங்கள் பட்டினி கிடக்கப் போகுதுகளே என்று இதைச் செய்யப் போனாலும் எத்தனை பேருக்கு வாய்க்கரிசி போட வேண்டிக் கிடக்கு'

அளந்து போடும்போது வெட்டுக் கொத்துக்கள் வேறு. இவற்றையெல்லாம் பெரிதுபடுத்தினால் வெறுங்கையோடு தான் வீட்டுக்குப் போக நேரும் என்ற தயக்கத்தில் காய்ந்த வயிறுகளிலிருந்து வெளிவரும் பெருமூச்சை மட்டும் வேதனையோடு விட்டுக் கொண்டு கிடைத்ததைப் பெற்றுக் கொண்டு போய்விடுவார்கள் பொது மக்கள்.

நாட்டிலே உணவுத் தட்டுப் பாடு என்றால் சுத்தப் பொய். அந்தப் பகுதியிலிருந்து மட்டும் வடபிரதேசத்தின் நாலு திக்கிலும் மூடை மூடையாக அரிசி போய்க் கொண்டிருக்கிறதே! எங்குதான் இவற்றைப் பதுக்கி வைத்திருக்கிறார்களோ! மயில் இராவணனின் உயிர் இருந்த கதைதான்!

இந்தத் தேசத்தின் சுபீட்சத்துக்காகத் தற்காலிகமாக ஏற்பட்ட நெருக்கடியைத் செவ்வையாகப் பயன்படுத்திக் கொண்டவர்கள் அவர்கள்தான் எரிகிற வீட்டிலே பிடுங்கினது லாபம். மகாயுத்த காலத்தில் ஒரு சிலர் வாரி அள்ளியது போன்ற வாய்ப்பு.

ஓலைக் குடிசைகள் ஒவ்வொன்றாக மறைந்து சுற்றுமதில் கள் சூழ மச்சு வீடுகள் புதிதாக முளைத்தன. காசு கலகலத்தது. செல்வம் நெல் மணியாய் நிறைந்து குவீந்தது.

அந்தப் பகுதி மக்கள் ஓர் இரவு உறங்கி எழுந்தபோது, காலையில் இந்தக் காட்சியைக் கண்டு தமக்குள்ளே சிரித்தார்கள். கட்டி முடிக்கப்படாமல் அரைகுறையாகவுள்ள சுவர்களிலும், ரோட்டிலும் சுலோகங்கள்.

'...ஆட்சியிலே அரிசியில்லை, சீனியில்லை'

'யூ. என். பி. வந்தாலும் சிறீலங்கா வந்தாலும் ஏழைகள் வாழ்வது கண்ணீரிலே'

'அரைக்கொத்து அரிசியைத் திருப்பிக் கொடு'

'பதுக்கல் காரரைப் பலியில் இடுவோம்'

'கள்ளச் சந்தைக் காரரை கழுவில் ஏற்றுவோம்'

'புரட்சி மூலம் புத்துலகம் படைப்போம்'

'புரட்சி ஓங்குக' புரட்சி வெல்க'

சுலோகங்கள் எதுவும் அவர்களுக்குப் புதிதல்ல அடிக்கடி ஏதாவது அந்தப் பகுதியில் எழுதப்படுவது புளித்துப்போன பழைய சங்கதி. இந்தக் கைங்கரியத்தை விக்கினமின்றிச் செய்கின்ற இளைஞர் சிலருக்குத் தலைமை தாங்குபவன் அரிசிக் கார வள்ளிப்பிள்ளையின் மகன் சின்னத்துரைதான். அவனுக்குப் பழைமை என்றால் கட்டோடு பிடிக்காது என்பான். எதிலும் புதுமை—புரட்சி என்ற பேச்சே அவன் வாயில் எப்போதும் அடிபடும். பழைமையான இந்த உலகத்தை ஒரு நொடியில் வேராடு பெயர்த்தெடுத்துப் புதுமை குலுங்கத்

தலைகீழாக நிறுத்திவிடப் போவ தாகப் பேசிக் கொண்டு திரி வான்.

‘படிப்பா..... சீ..... என்ன படிப்பு! பயனற்ற படிப்பு. உழைப்பினால்தான் இந்த உல கத்தை உய்விக்கலாம்’

சந்திக்குச் சந்தி நாலு இளை ஞர்களுக்கு மத்தியில் நின்று தான் ஒரு தலைவன் என்ற பாங் கில் புதிய உலகுக்கு வழிகாட்டி னுள்ளாட்டுகிறேன் என்றபாவத் தில் வாழ்ப் பேச்சில் காலத் தைக் கழிப்பதே அவன் தொழில். வேறு எதற்காக அவன் தொழில் புரியவேண்டும்! வாழ்க் கையை வளப்படுத்த அவன் தாய் அரிசி வியாபாரம் செய் கிறாளே! அது போதாதா?

அவனுடைய அடாதடித் தனமான பேர்க்கு அந்தப் பகு தியிலுள்ள பெரியவர்களுக்கு ஆரம்பத்தில் கட்டோடு பிடிக் கவில்லை. தந்தை இறந்துபோன தால் கட்டுப்பாடில்லாதது வளர்ந்த தறுதலைத் தனமென்று தான் எண்ணினார்கள்.

‘எட தம்பி சின்னத்துரை... உன்ரை போக்குகள் கொஞ்ச மும் சரியில்லைக் கண்டியோ. கண்டவன் நிண்டவனெல்லாம் உன்னட்டை வாற தும். நீ அவன்களோடெ..... சீச்சீ..... உன்ரை குடிசைமென்ன..... !’

சின்னத்துரை இதைக் கேட்டு உள்ளூர்ச் சிரித்துக் கொண்டான். இப்போது எது வும் தலைகீழாக நடந்துவிட்ட தாக அவனுக்குத் தெரியவில்லை. கொஞ்சப் பேருக்கு அவன் தலை வனாகிவிட்டான். அவ்வளவு தான்! அது பெரிய தவறு?

‘பொறுத்திருந்து பாருங்க வன். நான் ஏதேதோ எல்லாம்

சொல்லுறந்தான். இதைக் கண்டுதான் நீங்கள் பயப்பிடுகிறீ யள். அப்பிடி ஒண்டும் குடி முழுசிப் போய்விடாது. நான் சொல்லுறதிலே எதையாவது எங்களுக்குள்ளே செய்யிறனா... இல்லையே! ஏதோ இந்த லயி னிலை நிக்கிறதலை கொஞ்சம் பக்கபலமிருக்கு. எங்களுக்கே ஒண்டும் நடவாதபடி பாத்துக் கொள்ளுறதொண்டால் திசை திருப்பி அங்கினைக் கங்கினை கல வரங்களை மூட்டிவிடுகிறது தானே! நீங்கள் இதுகளைல் லாம் விளங்காமல்..... சும்மா சொல்லுறம். அள்வளவுதான். எங்கடை சொல்லை உண்மை என்று நம்பிப் போனால் வாங்கிக் கட்டுறதும் யாரோதானே!’

சின்னத்துரையின் பேச்சில் உண்மை இருப்பதைக் காலப் போக்கில் கண்டு கொண்டார் கள். அவன் என்னதான் சீர் திருத்தம் பேசினாலும், புரட்சி பேசினாலும் யாரும் அதைக் கேட்டு மிரளுவதுமில்லை. அவனை வெறுப்பதுமில்லை. மாறாக அவ னுக்கிருக்கும் சாணக்கியத்தை மனமாரப் போற்றினார்கள்.

நாட்டிலே அரிசித் தட்டுப் பாடு. ஏழைமக்கள் பசிக்கொடு மையால் துடிதுடிக்கிறார்கள். பாணுக்கும் வழியில்லை. பார்த் துக் கொண்டிருப்பானா சின்னத் துரை!

எங்கும் எப்போதும் அவன் திருவாயில் இதுபற்றியே பேச்சு- ிரசாரம் - மக்களை வென்றெ டுத்தல் - வாயால்தான்.

‘நாடு தன்னிறைவு பெற வேண்டுமென்பதற்காக ஏழைப் பாட்டாளி வர்க்கத்தையா பட்டினி போடுவது?’

‘ஏன் தேவையான அரிசி யைப் பெறக்கூடிய நாட்டை

நான் சொல்லுகிறேன்: அந்த நாட்டிலிருந்து அரிசியை இறக்குபதிசெய்யிறதானே! அங்கே அரிசி மிஞ்சிக் கடவிலே கொட்டுகிறார்கள்'

'பொருளாதார சுபீட்சமும் மண்ணாங்கட்டியும். புரட்சிமூலம் ஒரு அரசைத் தோற்றுவிக்க வேணும். புரட்சி இறுதிக்கட்டத்திலே என்றது..... வாதம். விசர்க்கதை. உடனடியாகப் புரட்சி வேண்டும். எதையும் புரட்சியால்தான் சாதிக்கலாம்'

வாய்ப்பேச்சோடு நின்று விடாமல் இரவோடு இரவாகச் சுலோகங்களாக எழுதித்தள்ளினான். அதிலும் ஒரு புதுமை. அவன் வீட்டுச் சுவரிலும் சுலோகம்.

அத்தோடு இந்தத் தேசத்து ஏழைகளுக்காக — பாட்டாளி — விவசாயிகளுக்காக அவன் செய்யும் தொண்டு முழுமை பெற்று விட்டது. அவன் நண்பர்கள் பலருக்கும் தனது தேச சேவையைக் காட்டி, சொல்லிச் சொல்லி உள்ளம் பூரித்துப் போனான்.

அவனை நன்கு புரிந்து வைத்துக் கொண்டிருக்கும் அந்தப் பகுதியின் பெரியவர்கள், திசை திருப்பும் தற்பாதுகாப்பான அவன் குயுத்தியை உள்ளூர் மெச்சினார்கள்.

ஒருவார காலந்தான் கடந்திருக்கும். அதிகாலையில் அரசாங்க அதிபர், உணவுக் கட்டுப்பாட்டு அதிகாரி, பொலீசார் சகிதம் அந்தப் பிரதேசத்தை முற்றுகை இட்டனர். வைக்கோல் போரிலும், உமிக் குவியலின் அடியிலும், இன்னும் எங்கேங்கோ வெல்லாம் அரிசி மூடைகள் மீட்கப்பட்டன.

அந்த வட்டாரமே அல்லோல கல்லோலப்பட்டது. வீட்டுக்கு வீடு குற்றவாளிகள் கைது செய்யப்பட்டனர்.

இவர்களுள்ளே மிகவும் கூடுதலான அரிசியைப் பதுக்கி வைத்திருந்த குற்றவாளி என்ற பெருமையைத் தட்டிக் கொண்டவன் ஒருவன். பொலீசார் அவன் கரங்களில் விலங்கை மாட்டி, வீதிக்கு இழுத்து வந்து வண்டியில் ஏற்றும்போது, அவன் வீட்டு மதில் சுவரில் அவன் எழுதிய சுலோகங்களே அவனைப் பார்த்து ஏளனமாகச் சிரித்தன.

காதலோ காதல்

நீண்ட நெடுங்காலம்
நினைவில் சுமந்து,
வேண்டா மென்றபோது
விலகிக் குமைந்து,
வேண்டு மென்றபோது
விரைந்து சேர்ந்து,
கிட்டாதென நினைந்தது
கிட்டிவிட்ட மகிழ்வில்,
சாகசங்களில் கரைந்து
கரைசலாகி,
பெண்ணின் சொல்வெப்பில்
கொதிநிலை யடைந்து,
வீழ்படிவாகி,
அடிமையாகி அமைவதுதான்
ஆணின் காதல்!

..... இர. சந்திரசேகரன்.

பிரச்சினைகள் பின்னோக்கித் தள்ளுவதில்லை

திகுசுமலம்-கமாஸ்

பெரிய பள்ளிவாசலிலிருந்து 'மஃரிபு' தொழுகைக்காக 'பாங்' கொலித்துக் கால்மணி நேரம்கூடப் பிந்திவிடவில்லை. அந்த வேளையின் நாளாந்த வேலைகளைத்தையும் முடித்துவிட்டு அவள் முபீதா சமையலறைக்குள் நுழையும்போது ஏற்கெனவே அடுப்பில் வைத்துவிட்டுச் சென்ற தண்ணீர் 'தமதம' வென்று கொதித்துக் கொண்டிருந்தது.

உடனே, அவசர அவசரமாகத் தேனீர் தயாரிக்க வேண்டிய பொறுப்பு அவளுக்குிருந்தது. கால்களைக் கட்டிவிட்டது போல வீட்டினுள் அடைபட்டுக் கிடக்கும் உம்மாவுக்கு எதையெதையெல்லாம் செய்து வேதனையைப் பரிமாறிக் கொள்ள முடியுமோ அதையெல்லாம் அவள் செய்யத் தயங்கவேயில்லை.

தேநீர்க் கோப்பையை ஏந்தியபடி அவள் உம்மாவின் அறைக்குள் செல்வதற்கும், உம்மா 'மஃரிபு' தொழுதுவிட்டு அதே பாயில் அமர்ந்தவண்ணம் 'யாஸீன்' ஓதி முடிவதற்கும் சரியாகவிருந்தது.

குப்பிலாம்பின் சவாலை ஆடியசைந்து மெல்லொளி கசிந்து

கொண்டிருக்க, இருவருக்கும் துணையாகத் தானும் நிற்கிறேனென்று காட்டிக் கொள்ளவோ என்னவோ பூனைக்குட்டி ஒரு பக்கத்திலிருந்து அடுத்த மூலைக்கு ஓடிப்போய்ப் பதுங்கிக் கொண்டது. ஓலைத் தட்டிக்குள்ளிருந்தெழுந்த 'சரஸ்..... சரஸ்' னென்ற மெல்லிய சத்தம்தான், அங்கே பூரண அமைதி நிலவிக் கொண்டிருக்கிறதென்பதற்கு அத்தாட்சியாகவிருந்தது.

'உம்மா.....' முபீதாவின் மெல்லிய குரல்தான், ஆயினும் எங்கோ பாதாளத்துக்கடியிலிருந்து எழுவது போன்றிருந்தது.

பதில் எதுவும் வெளிவரவேயில்லை. மாறாக ஆஸியத்தும்மாவின் விரல்கள் பிடவை முந்தானையைத் தூக்கிக் கண்களைத் துடைத்துக் கொண்டன.

'உம்மா..... தேத்தண்ணி' மீண்டும் அவளின் குரல்.

அப்பொழுதுதான் ஆஸித்தும்மா முதற்தடவையாக முகத்தைத் தூக்கி மகளைப் பார்த்தாள். அந்த அசைவைப் பயன்படுத்தி முன்னெற்றியில் நரைத்த மயிர்களை வெளிக்காட், சரிந்து விழுந்த முக்காட்டை உடனே மீண்டும் இழுத்துத் தலைமுழு

தையும் மறைத்துக் கொண்டாள். இந்த இரண்டு வாரமாக அழுவதுதான் அவளுக்கு ஒரே வேலையாக இருந்தபோதிலும் அன்று ஏதோ விசேடமான தாக்கத்தை அந்த முகம் தெளிவுபடுத்திக் கொண்டிருந்தது.

‘இங்க தா மகள்..’ பெரிய போராட்டங்களுக்கு மத்தியில் இந்தச் சொற்கள் வெளிவந்தன.

குளிந்து உம்மாவின் கையில் கொடுத்தவர், குடித்தபின் கோப்பையை எடுப்பதற்காக ஒரு பக்கமாக ஒதுங்கி நின்றாள். அதற்கிடையில் உம்மாவின் மனத்தாக்கத்தைக் கேட்டுவிட வேண்டும் போலவும் இருந்த தென்றலும் இடையில் கேட்டு தேனீர் குடிப்பதைக் குழப்பி விடாமல் சொற்ப நேரம் அமைதியோடிருந்தாள்.

‘உம்மா நீங்கள் எந்தநாளும் இப்படி அழுதமுதிந்தா எப்படியன்? நடக்கியதெல்லாம் நடக்கட்டும்..... எல்லாம் மனிசனுக்கு வார சோதினயெண்டு பொறுக்கோணும்.....’ வயதிலும் அனுபவத்திலும் உயர்ந்தவர்களுக்குக்கூட சிலவேளை எல்லாவகையிலுமே அவர்களைவிடக் குறைந்தவர்கள் ஆறுதலும் அறிவுரையும் கூறவேண்டியேற்படுவதுண்டுதானே!

அவள் மீண்டும் முந்தானையால் கண்களை மெதுவாகத் துடைத்துக் கொண்டாள்.

‘முபீதா..... நான் இந்த ரெண்டு செழுமயா அழுத, ஓண்ட வாப்பா நெனச்சித்தான். அவரு நிக்கச்செல்ல..... பரிக்கித் தின்னும் இந்தாலும் எவளவோ சந்தோஷமா ஈந்தோம்..... ஆன இப்ப அந்த சந்தோஷம் இல்லியே...’

‘நீங்க செல்லியது சரிதானும்மா..... ஒங்களப் போலயே

எனக்கும் மனவருத்தந்தான். அதுக்கு இப்ப எனத்த செய்ய... வாப்பா ‘கபறு’க்குள்ளீந்து ஒழும்பி வரப்போரா’

‘இல்ல மகள்..... ஆன இன்டக்கி எனக்குள்ள மனவருத்தம் அதெல்ல. நீ ஒரு கொமருப்புள்ள. எங்களுக்கு ஒதவி ஒபகாரம் செய்ய ஒத்தரும் இல்லாத நேரத்தில, எனக்கும் வெளியேறங்க ஏலாத நேரத்தில..... மயே.....’

‘உம்மா..... உம்மா இதில கவலப்பட எனத்தியளீக்கி. எங்களுக்கு தின்னத்தர ஒத்தருமில்ல. ஒங்களுக்கு ஊட்டிலீந்து வெளியேறங்கேலா. அதுக்காத தின்னமீந்து நாங்களும் ‘மெளத்’ தாப் பொகவா?..... அதச் சொட்டந்தான் நான் நாளுபணம் தேடப்பொக நெனச்சன். இதில ஒரு பொழயுமில்லும்மா’ தனது முடிவில் தவறில்லையென்பதை அடித்துச் சொல்லி நிறுத்தினாள் முபீதா.

சமுதாயக் கட்டுக்கோப்புக்குள்ளும் பழக்க வழக்கங்களுக்கும் மத்தியில் வாழ்ந்துவிட்டு திடீரென்று புதிய செயற்பாடொன்றை முதன்முறையாக மேற்கொள்ளும் பொழுது அது குற்றமற்றதாக இருந்தாலும்— ஏதோ மாபெரும் தவறு நடக்கப்போவதுபோல் நினைத்து மருண்டுபோவது இயல்புதானே.

‘மகள் நீ செல்லியது பொழுயெண்டு நான் செல்லல்ல..... ஆன நீ கொமருப்புள்ள. அப்ப அவங்க வந்து ஒதவி செய்யோணுமே..... எங்கடவங்க ஒத்த ராவது வந்து இதப்பத்திக் கேட்டா, அந்தப் பிரமோவதி தானே எந்த நாளும் வந்து எங்களப்பத்தி நல்லா அறிஞ்சி என்ன ‘வீவிங்’குக்கு வரச்செல்லியாள்.....’ அர்த்தமற்ற கோ

ஷங்களுக்குப் பயந்து ஆக்க பூர்வமான நடவடிக்கைகளை ஏன் தவிர்க்க வேண்டுமென்று நோக்கில் விளக்கம் செய்தான் அவள்.

‘ஓ... மகள், அந்தப் பிரேமாவதிக்கி எங்கே டீ ஈக்கிய ‘முஹப்பத்’ எங்கட மனிசருக்கில்லியே! அவள் ஒன்னோட கதச்சதெல்லாம் இன்டக்கி நான் கேட்டுக் கொண்டதானீந்த..... ஆனாலும் நீ கொமருப்புள்ள. ஊட்ட உட்டுப் போறது நல்ல தில்ல’ சுற்றிவளைத்து மீண்டும் அந்த வேலிக்குள்ளே புதைந்து கொண்டாள் அவள்.

இந்த நேரத்தில் தொடர்ந்தும் அதையே கதைத்துக் கொண்டிருப்பதில் பயனில்லையென்று முடிதா நினைத்தாலோ இல்லையோ சிறிது நேர மெளனம் அங்கே நிலவியது.

‘உம்மா ‘பாங்கு’ செல்லியாங்க. நீங்க ‘எஷா’த் தொழங்க’ என்று சொன்னபடி கோப்பையைத் தூக்கிக்கொண்டு வெளியே வந்தாள்.

இரண்டு வாரங்களுக்கு முன்பொருநாள்.....

அந்தச் சின்னஞ்சிறு குடிசைக்குள்ளேயும் வெளியேயுமாக சனங்கள் நிரம்பிக் கொண்டிருந்தனர். அந்தக் குடும்பத் தலைவன் இப்ராகீம் மார்பு வேதனை பொறுக்க முடியாமல் கயிற்றுக் கட்டிலில் உருண்டு புரண்டு கொண்டிருந்தான்.

ஒருவாரம் ஆஸ்பத்திரியே தஞ்சமெனக் கிடந்துவிட்டுவந்து இரண்டே நாட்களில் மீண்டும் இந்நிலையேற்படுமென்று எவருமே எதிர்பார்த்திருக்க மாட்டார்கள். வந்திருந்தோர் முகங்களெல்லாம் நம்பிக்கை வரட்சி

யால் காய்ந்துபோயிருந்தன. உள்ளே, முன்பகுதியை இரண்டாகப் பிரித்திருந்த திரைக்கப்பாலிருந்து அழுகையொலியோடு சேர்ந்து ‘புர்தா’ ஒதல் எழுந்து கொண்டிருந்தது. பக்கத்திலமர்ந்து கணவனின் மார்பைத் தடவியபடி கண்ணீர் வடித்துக் கொண்டிருந்தாள் ஆஸியத்தும்மா.

நோயாளி எதையெதையோ வெல்லாம் புலம்பியதைப் பார்த்து ‘ஒஸியத்து’ என்று சொல்வார்களே, அதுதானே இதுவென்று பயந்துபோயிருந்த வேளையில்தான் அவள் வாயிலிருந்து இதுவும் வெளிவந்தது.

‘எங்கட மொதலாளிக் கிட்ட... நான்... நான் ஏன்... சல்லி குடுத்து வெச்சீக்கி..... மகளட கலியாண விசயமா..... தேவப்படுற நேத்தக்கி எடுக்கத்தான் குடுத்து வெச்சீக்கி. இப்ப ஆயிரம் ரூவாக்கு மேலாக்கி... அதக் கேட்டெடுங்கோ.....’

அவன் கடந்த ஐந்து வருடங்களாக முக்தார் ஹாஜியாரிடம்தான் வேலைசெய்துவந்தான். முதலாளியின் வேலைகளையெல்லாம் தன்னுடைய வேலைகளாகவே கருதி நாளும் பொழுதும் ‘ஒவர்டைம்’ செய்துவந்தானென்றால் இனிக் கேட்கவும் வேண்டுமா?

நாள் முழுதும் தையல் மெஷினோடுதான் அவனதுகாலம் கழிந்துவந்தது. அந்த உற்பத்திச்சாலையே அவனால்தான் இயங்கியது. அவனது கைத்திறமையால் உருவாகும் விதவிதமான தொப்பி, கொசவலை, சிறுவர் குடைகள் என்றால், எங்கும் அலாதியான வரவேற்புத்தான். பலதடவை அவன் தனியகா இவற்றையெல்லாம் செய்ய நினைத்ததுண்டு. நினைப்பு மாத்

திரம் இருந்து போதுமா வாய்ப்பும் வசதியும் ஒன்றுசேர வேண்டாமா? அப்படிச் சேர்ந்திருந்தால் முக்தார் அல்ல இப்ரா கிம்தான் முதலாளியாக உயர்ந்திருக்க முடியும்.

கடைசியில் நடந்ததென்ன? உழைப்பாளிகளுக்கே உரிய பரிசுதான் அவரைக் காத்திருந்தது. சந்தர்ப்பம் பார்த்து பற்றிக் கொண்டது.

ஒருநாள் அங்கு வேலைசெய்து கொண்டிருக்கும் போதுதான் முதற் தடவையாக அந்த மார்பு வேதனை ஏற்பட்டு ஆஸ்பத்திரிக்குக் கொண்டு போனார்கள்.

ஏதோ அவ்வப்போது உழைப்பதில் ஒரு பங்கை மகளின் நினைவாக அவன் முதலாளியிடமே சேகரித்து வந்தது ஒருவிதத்தில் புத்திசாலித்தனமென்றுதான் சொல்லவேண்டும்.

எதையோ எண்ணியபடி கணவனின் மார்பைத் தடவிக் கொண்டிருந்தவள், படிப்படியாக அசைவாட்டங்கள் குறைந்துகொண்டு வருவதை அவதானித்து ஸ்தம்பித்துப் போய் வெகுண்டு பார்த்து வெகுநேரம் கழியவில்லை. அங்கு நின்ற சிலர் முகத்திலும் மார்பிலும் கைகளை வைத்துப் பார்த்துவிட்டு 'ஆ... இனி மொகத்த மூடுங்கோ...' என்று சொன்னபோது, அந்தத்தாயினதும் மகளினதும் நிலையைச் சொல்லித்தானாக வேண்டமா?

மனவேதனை ஒருபக்கம்! அத்தோடு இனி நடக்கவேண்டியவற்றை எப்படி நடத்துவதென்ற இக்கட்டில் தவித்துக் கொண்டிருந்த வேளையில்தான், நன்றி மறக்காமல் முக்தார் முதலாளி அங்குவந்துசேர்ந்தார்.

ஒண்டுக்கும் நீங்களியல் யோசிக்கவாண. ஆகவேண்டிய எல்லாத்தயும் நான் பாத்துக் கொள்ளியன் முதலாளியின் இக்குரல் அவள் காதில் விழுந்த பின்புதான் ஓரளவு நிம்மதியடைந்தாள்.

'கபறு' தோண்டல், 'கவன்' செய்தல் முதலிய எல்லாச் செலவுகளையும் கவனித்து முன்னின்று 'மைய'த்தடக்க வேலைகளையும் செய்துவிட்டு மேலதிகமாக ஐம்பது ரூபாவும் ஆஸியத்தும்மாவுக்குச் சேர்ப்பித்துவிட்டுத்தான் அவர் விடை பெற்றார்.

அவள் மனதுக்குள்ளால் முதலாளிக்கும் ஆண்டவனுக்கும் ஆயிரம் முறை நன்றி சொல்லிக் கொண்டாள். கையில் ஒருசதம் கூட இல்லாத வேளையில் அவர் வந்து முன்னின்று செய்த உதவியை எப்படித்தான் நெஞ்சமுள்ளவர்களால் இலகுவாக மறந்துவிட முடியும்?

மதச் சட்டத்தின்படி அவள் 'இத்தா' அமர்ந்து ஐந்து நாட்கள் கழிந்துவிட்டன. ஆரம்ப நாட்களில் வந்துபோய்க் கொண்டிருந்தவர்களெல்லாரும் தொடர்ந்தும் தொடர்பை வைத்துக் கொள்ளாமலிருந்த போதிலும் ஓரிருவராவது வரத்தான் செய்தனர்.

அதற்கிடையில் வேறு விதமான பிரச்சினைகள் அங்கு தலைகாட்டின. அப்படியென்றால் வேறென்ன பொருளாதாரப் பிரச்சினைதான். இதைத்தவிர வேறென்ன அவனைப் பொறுத்த மட்டில் ஏற்பட்டுவிடப் போகிறது. முக்தார் முதலாளி கொடுத்த ஐம்பது ரூபா எத்தனை நாட்களுக்குத்தான் தாக்குப்பிடிக்கும்.....?

என்றாலும் அவருக்கோர் திருப்தி. என்ன ஏறக்குறைய மூன்றுமாதங்கள்தானே 'இத்தா' இருக்கவேண்டும். அந்தக் காலத்துக்கு, கணவன் கொடுத்து வைத்துள்ள ஆயிரம் ரூபாவையும் எடுத்துக்கொண்டால் எந்தப் பிரச்சினையும் வராது. அதற்குப் பிறகு வயிற்றைக் கொள்ள ஏதாவது வழியைப் பார்த்துக் கொள்ளலாம்தானே?

முதல்நாள் வந்து சென்ற முதலாளி அதன் பின்பு வரவேயில்லை. இனியும் எதிர்பார்த்திருக்க முடியாத நிலை. நல்லகாலம் ராஹிலாக் கிழவியை ஆண்டவன் கொண்டுவந்து சேர்த்தான்.

அவளிடம் செய்தியைச் சொல்லியனுப்பிவிட்டு அவள் வரும்வரை வெகு ஆவலோடு காத்திருந்தாள்.

அவள் மனதிலேயோர் போராட்டம். கணவனது நோக்கத்துக்கு மாறாகத் தான் பெரிய தொரு குற்றம் செய்யப்போவதான உறுத்தல். மகளின் கலியாணத்துக்காகச் சேர்த்துவைத்துள்ள பணத்தைத் தான் பெற்றுச் சாப்பிட்டுத் தொலைப்பது சரிதானா என்றுதான்.....! ஆயினும் வேறு செய்ய வழியில்லாத போது இது குற்றமாகாதே என்ற ஆறுதலும் கூட!

'மகேள்.....மகள் ஆறியத்தும்மா' என்று அழைத்தபடி ராஹிலாக் கிழவி வந்து நுழையும்போது அவளது உள்ளமெல்லாம் குளிர்ந்துபோய் விட்டது. குளிந்து போகாமலிருக்குமா? ஒரேயடியாக இவ்வளவு பணத்தையும் காணத் தயாராக இருக்கும்போது!

'வாங்க ராஹிலாச்சி சீக்கரமா வந்திட்டங்க! வெகு உற்சாகத்தோடு வரவேற்றுக் கட்டி

லைத் தட்டிப் போடுவதோடேயே உள்ளேயிருந்து மகனும் வந்து சேர்ந்துகொண்டாள்.

'போன விசயம் நடக்கல்ல மகள்' ராஹிலாக் கிழவி இப்படிச் சொன்னாலோ இல்லையோ அவளது உள்ளம் 'பக் பக்' கென்று வேகமாக அடிக்கத்துவங்கிவிட்டது. இருந்தாலும் அதைக் காட்டிக்கொள்ளாமல்...

'மொதலாளி ஊட்டில இல்லியா?' என்று கேட்டுவைத்தாள்

'இல்ல அவரு நிக்கியாரு'

'அப்ப எனத்தியன் சென்ன. கைல சல்லில்லயாமா?'

'அப்படிச் சொன்னாலும் குத்தமில்லை மகள்'

'அப்ப..... அப்ப'

'ஓங்கட மாப்பிள அவருக் கிட்ட அப்படியொண்டும் தந்து வெக்கல்லயாமே.....'

ஆறியத்தும்மாவின் இதயம் வெடித்துச் சிதறிவிடும் போலிருந்தது. இப்படியொரு பதிலை அவள் கனவில்கூட எதிர்பார்த்திருக்கவேயில்லை.

'அப்ப அப்ப..... அவரு அந்த 'ஸகராத்து' நேரத்தில பொய்யா செல்லீட்டாரு..... எப்பவாவது பொய் பொரட்ட நெனச்சீம் பாக்காத மனிசனெலியா.....' அவள் வாய்விட்டு அழத்துவங்கிவிட்டாள்.

'இப்பிடித்தான் மகள் இந்த மனிசர். நன்டில்லாத பொறவியல். அந்த மனிசன் இத்தின வரிசமா ஒழைச்சிக் குடுத்ததுக்கு..... ஒங்கள எவளவோ கவனிக்ககோணுவே! சல்லியென்டா ஒரேயடியா எல்லாமே மறந்துபோற ஜன்மங்கள்.....' அனுதாப உணர்வோடு சொல்லி நிறுத்தினாள் கிழவி.

'வாய்ப் பேச்சோட குடுத்து வெச்ச 'அமான'த்த வாய்கூசாம இல்லயெண்டு டெல்லீக்கி. இப்ப நான் எனத்த செய்ய. எனக்கு எனக்கு வார கோவத்துக்கு ஊட்ட உட்டு வேட்டேல பொக ஏலுமெண்டாப் பெய்த்து நல்ல கௌவி கொஞ்சம் கேட்டிட்டு வருவன். ஆனா இந்த நெலமேல பொறுக்கியன்'

'என செய்ய, அப்ப இனி வேறொரு வழியப் பாருங்க..... பெய்த்திட்டுப் பொறகுவாறன் மகள்' என்றவாறு கிழவி வெளிக்கிட்டாள்.

கிழவி வெளிக்கிட்டுச் சென்றதும் பூரண விபரம் தெரியாத முபீதா உம்மாவை எதிர்பார்த்து நின்றாள்.

'மகள் காலம் இப்படியாய்க்கி. வாப்பா குடுத்துவெச்சத இப்ப முக்தார் மொதலாளி இல்லயெண்டியாராம்' ஆறியத்தும்மாதான் மகளிடம் முறையிட்டாள்.

'வாப்ப குடுத்துவெச்சாமா உம்மா?'

'ஓ. மகள். அத 'ஸகராத்து' நேரத்தில எனக்கிட்டச் சென்ன. கொஞ்சமில்ல ஆயிரம் ரூவாக்கு மேல'

'ஆ..... அவளவேம் அந்த மனிசன் இல்லயெண்டாமா? வியப்போடு கேட்டாள்.

'மையத்து நேரத்தில வந்து ஓடியாடி ஒரு இருநூறு ரூவாக்கிட்டச் செலவழிச்சிட்டு அதப் பெரிசா ஊரெல்லாம் பறயடிச்சீக்கியாறு. நாங்க தாரத்தான் நம்ப?'

'நாங்க என்களத்தான் எல்லாத்துக்கும் நம்போணுமம்மா. பாருங்கோ ஒங்கட சொந்தக் காரரெண்டு சென்னவங்களும்

இந்தப் பொக்கத்துக்கும் வரல்ல. எல்லாரட ஓறவும் நல்லாய்க்கிய நேரத்துக்குத்தான்' ஞானப் புலமையுடன் பேசினாள் முபீதா.

எப்படியோ என்னென்ன கஷ்டங்களுடனே இரண்டு வாரங்கள் நகர்ந்தேவிட்டன.

'உம்மா பிரேமாவதி வந்தீக்கு' 'சுபஹம்' தொழுது விட்டு, தொழுகைப் பாயிலேயே அமர்ந்தவண்ணம் 'தஸ்பீஹ்' செய்துகொண்டிருந்த ஆஸியத்தும்மா மகளின் குரலைக் கேட்டுத் திரைமறைவிலிருந்து மெல்லப் பார்த்தாள்.

காலைக் கதிரவனின் கொழுந்துக் கதிர்கள் ஓலைப் பொத்தல் களுக்கிடையால் குடிசைக்குள் கோடு கீறிக்கொண்டிருந்தன. வெளிப்புறத்தில் எழுந்துகொண்டிருந்த பல்வேறு இரைச்சல்கள் காலை வளர்ந்துகொண்டிருப்பதை நிச்சயார்த்தப் படுத்திக் கொண்டிருந்தது.

'நான் முபீதா என்கடவி விங்குக்கு கூட்டிக்கொணுபோறன். ஒவ்வொரு நாளும் நால் சுத்தினாலும் கொறஞ்சது முனுரூவாவாவது கெடக்கும். பரிவுணர்ச்சியோடு அவள் சொல்லி நிறுத்தினாள்.

சில நேரங்களில் சில திரைகள் மனிதர்களைப் பிரித்து வைத்தாலும் கூட, மனிதாபிமான உணர்வால் உந்தப்படும் பொழுது அவற்றையெல்லாம் தாண்டி உணர்வுகள் உறவாடுவதுண்டல்லவா?

பிரேமாவதி கையோடு கொண்டுவந்து வைத்திருந்த அந்த இளநீர் இரண்டையும் பார்த்து, மனதால நன்றி தெரிவித்துக் கொண்டாள் ஆஸியத்தும்மா.

‘பிரேமோ! எங்கட கஷ்டத்த
நீதான் இப்படியாவது யோசிச்
சுப் பாக்கியாய்’

‘அதெல்லாம் சரீ: நான்
இன்டேலீந்து ‘முபீதாவைக் கூட்
டிக் கொணு போறன். நீங்க
ஒண்டுக்கும் பயப்புடவான’—
பிரேமாவது உறுதியோடு சொன்
றன்.

‘உம்மா... நான் போறன்’

‘மகன்.. நீ கொமருப்புள்ள
ரோட்டெறங்கிப் போன...
மீண்டும் பழைய பல்லவியே
தான் அவள் வாயிலிருந்து
வெளிவந்தது.

‘எனத்தியனும்மா நீங்க
செல்லியீங்க. அப்ப நான் பொ
காமலீக்கியன்... ரெண்டுபேரும்
பசில...’ போபத்தோ இரைந்து
நின்றாள் அவள்.

ஆஸியத்தும்மா கண்களை
முந்தானையால் துடைத்துக்
கொண்டாள். அவள் முன்னே
பூதாகார உருவெடுத்து நிற்பது

ஊர்ச் சனங்களின் அர்த்தமற்ற
பேச்சுக்கள்தான்.

‘உம்மா..... நாங்க ஓத்த
ருக்கும் பயப்புடத் தேவில்ல.
நான் அங்க ரோட்டுவழிய கூத்
தாடியத்துக்கா போறன்?’ அதை
விட நன்றாக அழுத்தம்கொடுக்க
அவளுக்குத் தெரியவில்லை.

‘அப்ப நீ போமகள்.....
கொமருப்புள்ள ஒழுக்கமா
பெய்த்திட்டு வா’ அழுதழுது
அந்தத்தாய் அனுமதி கொடுத்
தாள்.

‘நீங்க ஒண்டுக்கும் பயப்புட
வாண’ இது பிரேமாவதியின்
குரல்.

முக்காடு போட்டு, பிடவை
யால்உடலெல்லாம்மூடிமறைத்த
படி முபீதா — பிரேமாவதியு
டன் உழைப்பதற்காக வெளிக்
கிட்டு நடந்தாள்.

குடிசைக்குள்ளிருந்து ஆஸி
யத்தும்மா கண்களை மீண்டும்
துடைத்துக்கொண்டாள். ★

.....

வ
ல்
ல
வ
ர்
க
ள்

காலடியில்,
சொர்க்கத்தைக் காணத் துடிப்பவர்கள்,
வாழத் தவிக்கின்ற
வர்க்கத்தைச் சேர்ந்தவர்கள்;
மெத்தையொடு கார்,
லொறிகள்,
மேல்மாடி, செல்வமெல்லாம்,
‘முன்னேப் பழவினையால் மூண்டது’
எனச் சொல்கின்ற
பென்னம் பெரும் பொய்யை,
பிய்த்தெறிய, வல்லவர்கள்!

மு சடாட்சரன்:

இலக்கிய
ஆர்வலர்களின்
அனைத்து
அக்கறைகளையும்
நிறைவு செய்ய

பாடசாலை
மாணவர்களின்
எல்லாத்
தேவைகளையும்
பூர்த்தி செய்ய

ரகுநாதன் பதிப்பகம்

புத்தகப் பண்ணை

303, காலி வீதி, கொள்ளுப்பிட்டி.

தொலைபேசி: 26949

கிளைகள்;

3. நவீன மத்தியசந்தை
யாழ்ப்பாணம்.

2. பட்டினசங்கக் கட்டடம்
சுன்னாகம்.

பப்லோ நெருடா

விடை பெற்றோம் கவி மகனே

❀ ::::::::::: தமிழில்: அல்தாஃப்

சிலியில் பாசிஸ சதி வெடிப் பதற்கு சற்று முன்னர் கவிஞர் பப்லோ நெருடா கூறினார்; 'என் நாடு ரத்தஞ் சிந்தி நாச மாவதை என்னால் ஒருநாளும் சகிக்க முடியாது. அது என் சாவாக முடியும்'

ஸந்தியாகோ நகர் தொழிலாளர் வட்டாரத்தின் மீது ராணுவ ஜுண்டாள்வின் விமானப் படை ரொக்கட்டுகளைப் பொழிந்து 12 தினங்களில் — பாசிஸ பயங்கரவாதம் தலைவிரித்தாடிய நாட்களில் அவர் இறந்துவிட்டார்.

சொஸ்தப்படுத்த முடியாத ஒரு நோய் அவரைத் தீண்டியிருந்தது. ஆனால் அவரைக் கொன்றது நோய் மாத்திரம் தானா? தாய்த் திரு நாடான சிலியின் உடலை அரித்து வரும் கொடிய புற்று நோயான பாசிஸமும் அவருடைய யமனாக இருந்தது.

இம் மாபெரும் கவிஞர் எப்போதுமே சுதந்திரப் பறவையாக இருந்து வந்தார். அவர் திறந்த பரந்த கண்ணுடன் உலகை நோக்கினார். லத்தீன் அமெரிக்காவையும், அதன் மக்களையும் அவர் நேசித்தார். அவர் பரந்த கடலைப் பற்றிப்பாடினார்; அடக்கியொடுக்கப்பட்ட, உரிமை பறிக்கப்பட்ட மக்களைப் பற்றி

அவர் பாடினார். தினசரி வாழ்க்கையின் கவிஞர் அவர். அமெரிக்க மண்ணில் அவர் கண்ணின் மணியாக நேசித்த சிலியின் குருதியை பாசிஸம் குத்தி சிந்துவதை நெஞ்சு பொறுக்காது கண்களை மூடிக்கொண்டார்.....

கவிஞனைக் கண்டு பாசிஸம் அஞ்சுகிறது. எக்காலத்திலும் இதுவே உண்மை. வாழும் கவிஞர்களைக் கண்டு அது அஞ்சுகிறது. அவர்கள் மடிந்து, மறைந்த பின்னரும் அஞ்சுகிறது.

அந்திம நாட்களில் நெருடா ஓயாது ஒழியாது உழைத்தார். வாழ்க்கை ஞாபகங்களை வைத்து நூலொன்றை எழுதிக் கொண்டிருந்தார்.

அவருடைய எழுத்துக்கள் வெளியுலகத்துக்குள் பிரவேசித்து விடக் கூடா தென்று ராணுவ ஜுண்டா கராபினேரோஸ் போலிஸை வாசலில் காவல் வைத்தது.

நோய்வாய்ப்பட்ட மனுஷன் அவர் வீட்டுக் காவலில் சிறை வைக்கப்பட்டார். அவரைத் தரிசிக்க யாரும் அனுமதிக்கப்படவில்லை. அவருடைய குடும்பத்தினர் அவரைத் தரிசிப்பதற்கும் தடை விதிக்கப்பட்டது. ஸந்தியாகோவினிருந்து வந்த செய்திகள் குழப்படியாக இருந்தது.

திருமண நன்றி

அ. நற்குணமும்

பாரியாரும்

உரும்பராய், வடக்கு.

நண்பராய்ச் சேர்ந்து
நல்லுறவாய் இணைந்து
நேரில் வந்து
பரிசுகள் தந்து
வாழ்த்து அனுப்பி
வளர்நலங் கூறி
அந்த இனிய
மங்கள நாளில்
அன்பு சொரிந்த
அனைவர்க்கும் நன்றி.

பப் லோ கொல்லப்பட்டார் என்று சொல்லப்பட்டது. அவர் கைது செய்யப்பட்டார் என்று இன்னொரு செய்தி. அவருடைய கதி என்னவானது என்று அறிய உலகம் ஆவலாய் இருந்தது. ஆனால் அவரிடமிருந்தோ அவருடைய குடும்பத்திடமிருந்தோ எவ்வித தகவலும் கிடைக்கவில்லை. உலகமே தன் ஜீவகை விருந்த அவர் உலகத்திலிருந்து துண்டிக்கப் பட்டிருந்தார்.

ஆனால் வெடி சப்தங்களும், மக்களின் புலம்பலும் அவருடைய காதுல் விழுந்தன. கொலையின் துர்நாற்றத்தையும், வெடி மருந்தினதும், ஓடிய ரத்தத்தி

னதும் துர்நாற்றத்தையும் காற்று அவருடைய ஜன்னலூடாக கொண்டு வந்தது. பாதைகளில் புஸ்தகங்களுக்கு தீ மூட்டப்பட்டது. அவருடைய கவிதை நூல்கள் தீக்கிரையாக்கப்பட்டன. இவற்றை சுமந்து வந்த புகையின் நாற்றம் வீசிக்கொண்டிருந்தது.

செப்டம்பர் 19-ந் திகதி அவருடைய நிலைமை குடும் மோசமாகி விட்டது. ஸந்தியாகோ சாந்தா மாரியா ஆஸ்பத்திரிக்கு அவரை எடுத்துச் சென்றார்கள். அங்கே அவர் 401-ம் இலக்க வார்ட்டில் அனுமதித்தார்கள். ராணுவ ஜூன்

டா வார்ட்டை சிறைக்கூடமாக மாற்றியது. மீண்டும் அவரைக் காண யாரும் அனுமதிக்கப்படவில்லை. உற்றார், உறவினருக்குக் கூட தடை விதிக்கப்பட்டது.

செப்டம்பர் 23-ந் திகதி இரவு 11-30 மணிக்கு இருதயத் துடிப்பு நின்று விட்டது.

அதே இரவு பாசின்கள் அவருடைய வீட்டை உடைத்து உள்ளே பிரவேசித்தனர்.

துப்பாக்கி முனையால் கதவுகளைத் தகர்த்தனர். கையிலகப்பட்ட தஸ்தாவேஜுகள், புஸ்தகங்கள் அனைத்தையும் கபளீகரம் செய்தனர். கவிஞரின் மந்திரச் சொற்கள் பெதிந்த எழுத்துப் பிரதிகளுக்கும் புஸ்தகங்களுக்கும் இந்த ஈனர் நடத்திய வேட்டையின்போது வீட்டுத் தளவாடங்களையும், தரைப் பலகைகளையும், ஜோடனைப் பண்டங்களையும் தகர்த்தனர். பாமர மனோபாவங் கொண்ட ஜூண்டா வீரர்கள் அதிகாரிகளின் உத்தரவை தலைமேற் கொண்டு வீட்டை நாசமாக்கினர். மற்றும் மொரு பப்லோவின் — உலகப் புகழ் பூத்த ஓவியர் பப்லோ பிகாஸோவின்—ஓவியமொன்றை கிழித்தெறிந்தனர். விலைதிக்க முடியாத பண்டைய இந்திய மட்பாத்திரங்களை உடைத்துத் தூளாக்கினர். புஸ்தக அலுமாரிகளைக் கீழே தள்ளினர். ஸந்தியாகோவிலிருந்து 120 கிலோ மீட்டர் தூரத்தில் ஐலா நிக்ரா வ்லுள்ள கவிஞரின் வீட்டுக்கும் அதிகாலையில் இதே கதி நேர்ந்தது. சமுத்திரத்தின் கரையிலுள்ள இந்த இல்லத்தில்தான் கவிஞர் வெகுவாக வாழ்ந்து வந்தார். இங்கேதான் அவருடைய சிறந்த கவிதைகளில் பல உருப்பெற்றன.

சாதாரண பைன்வூட் பலகையால் செய்யப்பட்ட பிரேதப் பெட்டியில் இம் மகா கவியின் பூதவுடல் வைக்கப்பட்டு சான் கிரிஸ்டோல் குன்றிலுள்ள வெள்ளம் பிரவாகித்தோடும் வீட்டுக்குக் கொண்டுவரப்பட்டது. பிரவாகித்து ஓடும் தரையில் செங்கற்களை அடுக்கினார்கள். செங்கற்களின் மீது பலகைகளை அடுக்கினார்கள், அவற்றின் மீது பிரேதப் பெட்டியை வைத்தார்கள்.

பத்திரிகையாளர்கள் வீட்டை முற்றுகையிட்டனர். எத்தனை எத்தனையோ அதிர்ச்சிகளும் சம்பவங்களை அன்றுவரை கண்டவர்கள்தான் அவர்கள். ஆனால் கவிஞரின் வீட்டின் கோலம் பேரதிர்ச்சியாகவிருந்தது. டடுபாதக நாசக்காரர்களின் 'கைவரிசை' பார்ப்பவர்களணில் பாதகமான பதிப்பை ஏற்படுத்திவிடக் கூடாதே என்ற சால்ஜாப்புகளை கூறினார்கள் அதிகாரிகள். தேசியப் பெருமை தரும் பொக்கிஷமாகக் கருதப்பட்ட கவிஞரின் இல்லத்தை சேதப்படுத்தும்படி உயர்பீடம் கட்டளை பிறப்பிக்கவில்லை. அது ராணுவ வீரர்களின் சொந்த நடவடிக்கை..... நாசத்துக்கு உகந்த பொய்.....

வீட்டைச் சுற்றி கூட்டம் கூடியது: கவிஞருக்கு இறுதி மரியாதை செய்ய மக்கள் வந்த வண்ணமிருந்தனர்.

கராபினிரோஸ் மக்களை அங்குமிங்கும் தள்ளினர். கலைந்து சென்று விடும்படி கட்டளையிட்டனர். அவர்கள் அசையவில்லை. கடைசியாக உயர்பீடத்திலிருந்து கட்டளைவந்தது. 'நெருடா வீட்டில் குழமியுள்ளவர்கள் பிரேதத்துடன் மயா

னத்துக்குச் செல்ல அனுமதியுங்கள்'

ஐன நடமாட்டமற்ற வெறிச்சோடிக் கிடந்த வீதியூடாக பிரேதம் சென்றது. அதைத் தொடர்ந்து மக்கள் நடந்தனர். மக்களைச் சூழ்ந்து படை வீரர்களும் கராபினிரோஸும் யந்திர துப்பாக்கி சகிதமாகச் சென்றனர். காவல். பயத்தால் வந்த காவல். பயம். சவமாகிக் கிடந்த பப்லோ நெருடாவைக் கூட பாசிஸ ஜுண்டா கண்டு அஞ்சியது. அவருடைய சடலத்தை வீட்டைவிட்டு எடுத்துச் சென்ற பின்னரும், அவர் எழுதிய அனைத்தையும் எடுத்துச் சென்ற பின்னரும், அவர் துடிப்பே ஜீவக் குரலாக ஒலிக்கக் கூடிய அனைத்தையும் கடத்திச் சென்ற பின்னரும் ஜுண்டாவுக்குப் பயம்.

பிரேதத்தைத் தொடர்ந்து கூட்டம் பெருக ஆரம்பித்தது.

ஊற்றரை நூற்றாண்டு பழமையான மயானத்துக்கு சான் கிரிஸ்டோபால் குன்றிலிருந்து 3 கிலோமீட்டர் நடக்க வேண்டும் - செத்த நகரொன்றின் வெறிச்சோடிய வீதி வழியாக நடக்க வேண்டும். நகரத்தின் ஜன்னல்கள் இருண்டிருந்தன. கதவுகள் அடைக்கப்பட்டிருந்தன.

ஆனால் நெருடா மறைந்து விட்டார் என்று நகர மக்களுக்குத் தெரியும். செப்டம்பர் 25-ந்திகதி அவர் நல்லடக்கம் செய்யப்படுவார் என்பதும் அவர்களுக்குத் தெரியும். கவிஞரின் பூதவுடல் எடுத்துச் செல்லப்படும் வழி நெடுக தொழிலாளர்களும் மாணவர்களும் குழுமியிருந்தனர். ஸந்தியாகோவில் நெருடா வீடு எங்கே உள்ளது? மயானம் எங்கே உள்ளது? என்பது மக்களுக்குத் தெரியும்.

வீதிகளில் கூட்டமாகக் கூடுவதற்குத் தடை விதிக்கப்பட்டிருந்தது. ஆகவே பிரேத ஊர்வலம் வரும் வரை வாசற்படியிலும், மாடிப்படியிலும், வீட்டு முற்றத்திலும், நண்பர்களின் பிளாட்களிலும் மக்கள் திரண்டனர்.

பிரேதத்துக்குப் பின்னால் நடந்த கூட்டம் பெருகிக் கொண்டே இருந்தது.

சான் கிரிஸ்டோபல் குன்றில் கூடிய சிறிய கூட்டத்துடன் அது ஆரம்பமானது, மயானத்து கேட்டை ஊர்வலம் அடைந்தபோது கூட்டம் இரண்டாயிரமாக பெருகியிருந்தது.

பிரேத ஊர்வலம் உருவம் மாற ஆரம்பித்தது. பிரேத ஊர்வலம் ஒரு ஆர்ப்பாட்டமாகி விட்டது. பாசிஸ ராணுவப் புரட்சிக்குப் பின்னர் ஸந்தியாகோ வீதிகளில் நடந்த முதல் பாசிஸ எதிர்ப்பு ஆர்ப்பாட்டம் அது.

செப்டம்பர் 11-ந் திகதிக்குப் பின்னர் 'கம்பனிரோ' (தோழர்) என்ற பதப் பிரயோகம் மீது உத்தியோக முத்திரை குத்தித் தடை விதித்திருந்தது.

ஊர்வலத்திலிருந்து குரலொன்று ஒலிக்கிறது. "கம்பனிரோ பப்லோ நெருடா - பிரஸன்டே" - 'தோழர் பப்லோ நெருடா எம்முடன் இருக்கிறார்' ஆயிரம் குரல்கள் கோஷத்தை எதிரெலிக்கின்றன. 'கம்பனிரோ பப்லோ நெருடா - பிரஸன்டே'

இக்கோஷம் அவசர அவசரமாகப் பொறிக்கப்பட்ட பிடவைத் துண்டொன்று மக்கள் திரளுக்கு மேலாக - தலைகளுக்கு மேலாக உயர்கிறது.

ஒரு குரல் ஒலிக்கிறது: 'நெருடாவை நல்லடக்கம் செய்கிறோம். அவருடன் தோழர் ஸவ்வடோர் அலன்டேயையும்

முதலாளித்துவம்

குறிச்சுடுபட்டு
சதை பிளந்த
வேதனை நாளாது
ஊமைத்துயரில்
கண்ணீர் சிந்தும்
உழைத்துக் களைத்த
நோஞ்சான் மாட்டை
காகங்கள் கூடி
கொத்திக் குதறி
இன்பம் துய்த்தன!

‘செந்திரன்’

நல்லடக்கம் செய்கிறோம்!’
கோஷத்தைத் திருப்பிக் கூட்டம்
கோஷிக்கிறது. இக் கோஷம்
பொறிக்கப்பட்ட பிடவைத்
துண்டும் தலைகளுக்கு மேலாக
உயர்த்தப் படுகிறது.

கூட்டத்தோடு செல்லும்
படைவீரர்களுக்குத் தலையிடத்
தையியம் கிடையாது.

ஜன்னலொன்றிலிருந்து ஒரு
செம்மலர் ஊர்வலத்துக்குள்
வந்து விழுகிறது. அதைப்
பொறுக்கிறான் ஒருவன். உயர்த்
திப் பிடித்த வண்ணம் கைக்குக்
கை மாறுகிறது.

மயாணத்துக்குள் செல்ல
முடியாது ராணுவம் சூழ்ந்து
நிற்கிறது. நூற்றுக்கணக்கான
வீரர்களும் கராபினிரோஸும்
வழி மறித்து நிற்கின்றனர்.
பிரதியொரு சவக்குழி மீதும்
இரும்புத் தொப்பியொன்று
தெரிகிறது. துப்பாக்கி ஈட்டி
தெரிகிறது. பிரதியொரு சமா
திக்கல்வெட்டுக்கும் பின்னால்
யந்திரத் துப்பாக்கி பளபளக்
கிறது.

யாரோ ஒருவர் சர்வதேச
கீதத்தைப் பாடுகிறார். பல குரல்
கள் சேர்ந்து முழங்குகின்றன:

‘மேலும் தனைகள் எம்மை
பிணையாது
மேலும் அடிமையில்லை
எழுவீர் அடிமைகளே!’

இதை யாவரும் - தொழி
லாளர்களும், மாணவர்களும்
எழுத்தாளர்களும் - பெரும் கம்
யூனிஸ்ட் கவிஞர் நெருடாவுக்கு
இறுகி அஞ்சலி செலுத்த வந்
திருந்த யாவரும் பாடுகின்ற
னர். கவிஞரின் பிரேதத்தின்
சந்நிதானத்தில் எடுக்கப்படும்
சபதம்போல் பாட்டாளி வர்க்க
கீதம் முழங்குகிறது.

லாரிகள் நிறைய படை
வீரர்கள் வந்து குவிக்கின்றனர்.
அஞ்சலி செலுத்துபவர்கள் எத்
தனை பேரோ அத்தனை தொகை
யான வீரர்கள். ஆனால் அவர்
களைக் கலைத்து விரட்டி விட
ஜுண்டாவுக்கு தையியமில்லை.

‘சிலி கம்யூனிஸ்ட் கட்சி
வாழ்க!’, ‘சிலி இளம் கம்யூனி
ஸ்ட் வாலிபர் லீக் வாழ்க!’,
‘தோழர் ப்லோ நெருடா எம்
முடன் இன்னும் இருப்பார்.
என்றும் இருப்பார்!’ ‘சிலி நாடு
சோஷலிஸ நாடாய் இருக்கும்’
இந்தச் சுலோகங்களை முழக்கி
நெருடாவுக்கு இறுதி மரியாதை.

பின்னர் நெருடாவின் சவப்
பெட்டிக்கு மேலே அவருடைய
கவிதைகளைப் பாடினர். அதன்
பின்னர் சர்வதேச கீதத்தை
இசைத்தனர்,

அதே சமயத்தில், சான்
போர்ஜா படை பாசறையில்
பாசில ராணுவ அதிகாரிகள்
புஸ்தகங்களை அடுக்கி, ப்லோ
நெருடாவின் நூல் களையும்
சேர்த்து அடுக்கி தீவைத்தனர்.

உலக இலக்கியங்கள்

ஹோசியின்
சிறுந்
குறிப்புகள்

ஆசியாவின் நவீன வரலாற்
றில் அழியா இடம் பெற்
றுவிட்ட பெருமக்களுள்
ஒருவர் தலைவர் ஹோ
சியின். எதிர்காலத்
தில் அவரைப்பற்றி
நமதுமொழியிலும்

பல நூல்கள்
வெளிவரும்.

எனினும்
ஹோவின்
மனத்தின்

மையை
யும்
உணர்

அந்த கானம்

அஸர்பைஜானிய ஆசிரியர்
அல்தாய் மகமதோவின்
குறுநாவல்

அடுத்து வருபவை
மூங்கிற் பள்ளம்

ஐந்து வியத்நாமியச் சிறுகதைகள்

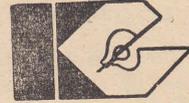
நீ மனிதனாயின்

மனிதனாயிரு

ஹங்கேரியப் புலவன்

ஷாந்தோர் பெட்டோஃபி

கவிதைகளின் தமிழாக்கம்

விற்பனை தேவைக்குத் தொடர்புகொள்க

கே. கணேஷ்

கரந்தகொல எஸ்டேட்

தலதூய

வுகளையும் சான்றாண்மையையும்
அவரது கவிதைகளே திறம்
பட எமக்குணர்த்துகின்றன
என்பதை எவரும் மறுக்க
இயலாது. இத்துணை
சிறப்பு வாய்ந்த ஹோ
வின் கவிதைத் தொகு
தியை ஜலீன் பாமர்
ஆங்கிலப் படுத்தி
ரை. கணேஷ் தமிழ்
ஆக்கத்தைச்
செய்துள்ளார்.

கலாநிதி:

க. கைலாசபதி

தினகர

னில்

புதிய குரல்

— சி. மௌனகுரு

காலையிற் கண்ணை விழித்தேன்; வாசலிற்
கனத்த சத்தம் கேட்டது; அம்மா
யாரையோ ஏசினான். ஏச்சா அது
ஆம் ஏச்சென உணர்ந்தேன்.
எங்கள் வண்ணன் எதிரில் நிற்க
இவனோ அவனுக் கதிகம் ஏசினான்.
நின்றவன் மயிலனின் மகன் வடிவேலன்.
மயிலனே —

வந்தால் வனாவான்; நின்றால் நெளிவான்
தலையைச் சொறிந்து பல்லைக் காட்டுவான்.
மெல்ல அந்தக் குந்தில் அமர்வான்.
இவனே அப்படியில்லை.
வனாதல் நெளிதல் வாயைப் பிளத்தல்
தலையைச் சொறிந்து பல்லைக் காட்டுதல்
எதுவும் இல்லை நிமிர்ந்தே நிற்கிறான்.
எதிர் காலத்தைப் படைப்பவன் போல
இவன் என்முன்னே நிமிர்ந்தே நிற்கிறான்.
இவனை நான் விரும்பினேன்.

‘என்னடா வேலா எங்கடா கொப்பன்?
இத்தனை நாளாய்ப் போட்ட உடுப்பு
எங்கடா? ஏன் இன்னும் கொண்டு வரல்ல?’
அதிகாரத் தொனியில் அம்மா கேட்டா.

என்னம்மா செய்ய? இத்தனை நாளும்
மழையோ பெய்தது; வெயில் எறிக்கல்ல
ஏசிறியள் இது தெரி யாதோ?’
வேலனின் குரல்தான் விண்ணென் றெழலித்தது.

‘என்னடா என்னை எதிர்த்தோ பேசுறய்?
உங்களுக்கும் வாய் வந்திட்டோ
உங்களுக் கெல்லாம் நாங்க கொடுத்த இடம்’

அம்மாவின் குரல் அண்டை அயல் எல்லாம்
கேட்கும் படியாய்க் கிடு கிடுத்தது.
அம்மா தொடர்ந்து அலறினான் அலறினான்.

‘எனம்மா சும்மா எனக்கு ஏசிறியள்
எதிர்த்துப் பேசுதல் எமக்குத் தகாதோ?
நாங்களும் மனிசர்தான்; நாங்களும் மனிசர்தான்
வேலன் குரலோ மேலால் ஒலித்தது.

அம்மா முகத்திலோ எள்ளும் கொள்ளும்.

எனக்குத் தெரியும் இக்குரலின் ஓசை
புதிய தலைமுறை குரல் இது அறிவேன்
புதிய யுகத்தின் ஓசை ஈதறிவேன்.

எதுவும் தெரியா எனது அம்மாவோ
அழியுது என்றே அடக்குரலிடுகிறாள்
அழியுது என்றே அடக்குரலிடுகிறாள்.

உன் கோலத்தைக் கலைத்துவிடு!

ஏய்
முதலாளித்துவத்தின்
பிரதிநிதியே!
மலையகத்தின்
உழைப்பாளியை
‘வாடா போடா’
‘நாயே பேயே’
என்றெல்லாம்
விழித்த
காலம்
மலையேறியும்
உன்
மூர்க்கத் தனத்தை
மாற்ற முடியாமல்

வாழவும் முடியாதல்
சாகவும் முடியாமல்
அல்லல் பட்டு
சீரழிகிறாயே!
பொய்யராய்
பித்த ரய்
எல்லாமே
நடிப்பாய்
நாசமாக்கி
நலிகிறாயே!
கலைத்துவிடு
உன்
கோலத்தை

ப. ஆப்பீன்

சிறு தீப்பொறி மூண்டு பெரு நெருப்பாக எரியும்

சீமையலறையிலிருந்துவந்த கூக்குரல்களால் தூக்கம் கெட்டு விட்டது. சனியன்கள். தினமும் இதே சண்டைதான். மூன்றாம் வகுப்பில் படிக்கும் ரிஸான் ஸ்கூலுக்குப் போவதற்குப் பத்துச் சதம் கேட்டு உம்மாவிடம் அடம் பிடித்துக் கொண்டிருந்தான். தன் பேனாவை எடுத்து ரிஸான் சுவரில் படம் கீறியதால் முனை உடைந்துவிட்டதாகக் கூறி நோனூ சினூங்கிக் கொண்டிருந்தான். உயர் வகுப்பில் படிக்கும் ரிபாயாவின் குரல் மட்டும் கேட்கவில்லை. அவள் எப்போதும் அமைதிதான். கூச்சம் மிக்க சபாவம் அவளுக்கு. எல்லோரும் ஸ்கூலுக்குப் போயானவுடன் ஒரு பிரளயம் ஒய்ந்த மாதிரி.

தூக்கம் கலைவதற்கு முன்னர் கண்ட கனவுகளை நினைவிற்கொண்டு வருவதற்கு சகீத எவ்வளவோ போராடிப் பார்த்தான். முடியவில்லை.

‘கந்தூக்கினது போதும் புள்ளே. இனி எழும்பு’

துடைப்பத்தைக் கையில் எடுத்துக்கொண்டு முற்றத்தைத் துப்புரவாக்கப் போகும் போது

உம்மா சொல்லிவிட்டுப் போனாள்.

ஒவ்வொரு காலைப் பொழுதின் விடிவிலும் அவனுக்கு வெறுப்பு. ஏமாற்றம். நம்பிக்கை வறட்சி. பேராதனையில் இருந்த நாட்களில் காலை நேரங்களில் ஏற்படும் தெம்பும் உற்சாகமும் இப்பொழுதில்லை.

முற்றத்தில் நின்று பல் விளக்கிக் கொண்டே அவன் சிங்கள ஸ்கூலுக்குப் போகும் பெட்டைகளைக் கவனிக்கத் தொடங்கினான். காலை நேரத்தில் அவன் மனசுக்குக் கொஞ்சம் சந்தேகம் தரக்கூடிய பொழுது போக்கு இது மட்டுந்தான்.

தான் இரண்டு மூன்று வருடங்களாக அணிந்து இப்பொழுது அணிய முடியாதெனக் கருதி ஒதுக்கித் தள்ளியிருக்கும் நிறம் மங்கிப்போன சேட் ஒன்றை அணிந்துகொண்டு வாப்பாவெளியில் எங்கோ போவது தெரிந்தது. ஒரு வாரம் சவரக் கத்தியைக் காணாத முகம். பல வருடங்களாக பீடிப்புகையை ஆழமாக உறிஞ்சி அனுபவித்த தன் வடுக்களாக அவரது முகத்தின் இருபக்கங்களிலும் இரண்டு குழிகள்.

அழுக்குத் துணிகளை எல் லாம் வாளிக்குள் திணித்துக் கொண்டு ஆயிஷா கிணற்றுக் குப் போக ஆயத்தமாகிக் கொண்டிருந்தாள்.

மரவள்ளிக் கிழங்கு அவிய வில் இரண்டு துண்டு. பேரிச்சம் பழத்துடன் ஒரு பிளேன்ட். காலீச் சாப்பாடு முடிந்துவிட் டது. இன்னொரு வெற்று நாள் பூதாசுரமாக அவன் முன்னே விரிந்து கிடந்தது.

உம்மா முற்றத்திற் பாயை விரித்து நெல் துளாவிக்கொண்ட கோழிகளை விரட்டிக் கொண்டிருந்தாள்.

ஒன்பதரைக்கும் பத்து மணிக்குமிடையில் தபால்காரன் வருவான். மூன்று வருடங்கள் பேராத்தளை என்ற கனவுலகில் 'ஜே. பீ.' பஜாரில் அவனுட விருந்து இப்பொழுது வெவ்வேறு இடங்களில் சிதறிப்போய் அவனைப்போல் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் வெறும் பீ. ஏ. க்களிடமிருந்து கடிதங்கள் வரும்.

'மொனவ கரண்டத மஹத் தயா. தாம கொட உட நே, என்று கூறிச் சிரித்துவிட்டுத் தபால்காரன் போய்விடுவான்.

எல்லாம் புலம்பல் கடிதங்கள். சிலாபத்திலிருக்கும் அஸீஸ் மட்டுந்தான் எல்லா நம்பிக்கை வறட்சிகளுக்கும்த்தியிலும்நம்பிக்கை வரக்கூடிய முறையில் ஏதாவது எழுதி அனுப்பியிருப்பான். 'நீ இந்தப் படிப்புப் படிச்சதற்கு மூண்டு வருஷம் வீட்டில் சும்மா இருந்திருந்தாலும் எங்களுக்கு இந்தக் கஷ்டம் வந்திருக்காது' என்று அவனது படிப்புக்குச் செலவழித்து முறிந்துபோன வாப்பா கூறியதாக சென்ற வாரம் அவன் எழுதியிருந்தான். அவனும் தன்னைப்போலவே ரொம்ப வறுமைப்பட்ட குடும்

பத்தில் பிறந்தவன் என்பதை சகீத அறிவான். கெம்பளில் எல்லோரும் அவனை ஒரு ஜோக் கராகத்தான் கருதினார்கள். ஆனால் ஜேம் பீரீஸ் மண்டபத்துக்கு முன்னாலுள்ள செடி மரங்களுக்கு அடியில் எத்தனையோ இரவு நேரங்களில் அவர்களிருவரும் அந்தரங்கங்களைப் பகிர்ந்து கொண்டபோது தன்குடும்பக் கஷ்டங்கள் பற்றியும் கல்யாண வயதை அடைந்திருக்கும் சகோதரிகளைப்பற்றியும் அவன் விஸ்தாரமாகச் சொல்லியிருக்கிறான்.

நண்பர்களின் கடிதங்களை வாசிப்பது அவனுக்கு ஒரு புனித்துப்போன அனுபவமாகி விட்டது. ஹந்தானையில் மே. ம் மூடிய சிகரங்களுக்கும் மகாவலியின் கலங்கிய நீரோட்டத்துக்கும் மத்தியில் இராமநாதன் மண்டபத்தின் இன்ப உலகில் கனவுகளுடன் வாழும் ஜேஸீமா எழுதும் கடிதங்களும் எப்போதாவது வரும். அக்கடிதங்களை வாசிக்கும் போது எப்போதும் அவனுக்குச் சோகம் கலந்த சிரிப்பு வருவதுண்டு, இந்த வருடம் ஈபனல் பரீட்சை முடித்துவிட்டு வீட்டுக்குச் சென்றால் அவனது இந்தச் சிரிப்புக்களின் அர்த்தங்களை அவளும் புரிந்து கொள்ளக்கூடும்.

இரண்டாமாண்டு மாணவகை பேராத்தளையில் இருந்த காலத்தில் மிஸ் ஹுஸைனின் நட்பு அவனுக்குக் கிடைத்தது. பொருளாதாரரீதியில் ஏற்பட்ட நெருக்கடிகளையும், கஷ்டங்களையும் உள்ளத்தின் ஆழத்தில் எங்கோ புதைத்துவிட்டு விஜேவர்தனவின் கொமன் ரூமில் அவன் அவனுடன் கழித்த மரலைப் பொழுதுகள்தான் எத்தனை!

பின் எகனாமிக்ஸ் டியூட்டர் ஒருவருடன் அவன் நெருங்கிப் பழகத் தொடங்கியதால் அவன் அவனிடமிருந்து விலகிக் கொண்டான். இறுதியாண்டில் காலடி எடுத்து வைத்தபோது ஜெஸ்மா முதலாண்டு மாணவியாக வந்து சேர்ந்தாள். அஸ்ஸின் வார்த்தைகளில் சொல்லப் போனால் 'அவளது முகத்தைக் கடித்துத் தின்னலாம்' மாவனல்லையிலிருந்து பல்கலைக் கழகத்துக்கு வந்த ஏனைய மாணவிகளிடமிருந்த பொது இயல்புகளான வெறுமையும், போலித்தன்மைகளும், வசீகரமற்ற வார்த்தையாடல்களும் ஜெஸ்மாவிடம் இல்லாதிருந்தமையொன்றே அவளை அவள்பால் ஈர்த்தது. அவளை 'ராக்கிங்' செய்து 'போட்டுக்கொள்ள' வேண்டுமெனப் போட்டியிட்ட கதாநாயகர்களை யெல்லாம் தான் வெற்றி கொண்டதை ஒரு பெருஞ் சாதனை என நினைத்து அவன் அப்போது பெருமைப்பட்டான்.

'நேற்று நீ செய்த ஒரு காரியம் இன்றைக்கு முட்டாள்தனமாகத் தெரிந்தால் நீ குறுகிய காலத்தில் அதிக வளர்ச்சி அடைந்திருக்கின்றாய் என்று அர்த்தம்' எனப் பிலோஸொபிதியாகராசா அடிக்கடி சொல்வான். அந்தவகையில் பார்க்கும்போது தான்கூட இன்றைக்கு வளர்ச்சி அடைந்திருப்பதாகத் தான் படுகின்றது. பொய்மையின் நிழலில் மாயையுடன், இப்போது வேலையொன்றுக்காக அலையும்போது தான் அவனால் புரிந்து கொள்ள முடிகின்றது.

பல்கலைக்கழகத்தில் காலடி எடுத்து வைத்திருந்த நாட்களில் பொருளாதாரத்தைச் சிறப்புப் பாடமாகப் படித்து

உயர் வகுப்பில் பட்டம்பெற்று திட்ட அமைச்சுக்கு அல்லது மத்திய வங்கிக்கு அதிகாரியாகப் போக வேண்டுமென அவன் கனவுகள் கண்டு கொண்டிருந்தான். இரண்டாமாண்டு பரீட்சையில் பெற்ற குறைவான புள்ளிகள் காரணமாக புவியல், பொருளாதாரம், அரசியலறித்துவகுளாம் ஆகிய பாடங்களைக் கொண்ட ஒரு பொதுக் கலைப்பாடம்தான் அவனால் பெற முடிந்தது.

பாடசாலையில் மட்டுமல்லாமல் பல்கலைக்கழகத்திலும் அவன் ஒரு 'இன்டலிஜென்ட் கேஸாக' அங்கீகாரம் பெற்றிருந்தான். சீ. ஏ. எஸ். பரீட்சை எழுதியிருந்தாலும் சித்தியடைந்திருக்கலாம். பரீட்சைக் கட்டணம் நூறு ரூபா என்ற வார்த்தைகள் அவனை ரொம்பப் பயமுறுத்திப்பதால் அந்த எண்ணத்தையும் கைவிட நேரிட்டது. நண்பர்கள் கேட்டபோது அலட்சியமாக வேறெதுவோ காரணம் சொன்னதாக ரூபகம் பணக்கஷ்டங்களை எல்லாம் நாகுக்காக மறைத்துக்கொண்டு ஏதும் குறைகளே இல்லாதது போல் மற்றவர்களுடன் கதைக்கும் பழக்கத்தை உம்மா லாவகமாகக் கையாள்வான். அது அவனையும் தொற்றிக் கொண்டது.

சேர்மன் துரை சொல்லிய பாங்க் வேலை கூடிய சீக்கிரத்தில் கிடைக்கக்கூடும். அவர் எம்.பி. யிடம் சொன்னால் அவன் ஒருநாளும் அதைத் தட்டிக் கழிக்க மாட்டான். சேர்மன் மீது அவனுக்கு எவ்வளவோ வெறுப்பும் அசூசையும் இருந்த போதிலும், இம்முறை அவர் தன்னைக் கைவிட மாட்டார் என்ற ஒரு மெல்லிய நம்பிக்கை உள்ளத்தின் எங்கோ ஒரு மூலை

வளர்ந்து
வரும் முற்
போக்கு எ
ழுத்தாளர்
களில் ஒரு
வரும் மல்
லிகையின்
வளர்ச்சியி
ல்நிறைந்த
ஆர்வமும்
அபிமான
மும்காட்டி
வருபவரு
மான

திரு. ந. அனந்தராஜ்
சமீபத்தில்
வனிதாமணியைத்

திருமணம்
செய்துகொண்டார்

புதுமணத் தம்பதியினருக்கு மல்லிகை தனது மனப்பூர்வமான வாழ்த்துக்களைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகின்றது. — ஆசிரியர்.

யில் தளிர்விடத்தான் செய்கி
றது:

எத்தனையோ இன்டர்வியூ
களுக்குப் போய்விட்டு அவரி
டம் போய் அவன் சொல்லி
யிருக்கிறான். 'நான் எம். பீ.
கிட்டச் சொல்லிப் பாக்கிறன்'
என்று அவர் சொல்லிப்
பார்த்த பல வேலைகள் எட்டா
மல் போய்விட்டன. 'அதுக்கு
எல்லாம் சிங்கள ஆக்களயம்
எடுத்த' 'எம். பீ'க்கு இதுக்கு
எஸ்ட் வர இல்வ. வந்தீந்தா
செஞ்சிக்கலாம்' இப்படி அப்
போதைக்கப்போது ஏதாவது
சாட்டுச் சொல்வதில் மட்டும்
அவர் கொட்டிக்காரர்தான்.

அரசாங்கக் கூட்டுத்தாபன
மொன்றில் வேலையொன்றுக்

காக அந்தத் தொகுதியிலிருந்து
சகீதும் பியசேன என்ற சிங்கள
எப் பையனொருவனும் மட்டும்
தான் இன்டர்வியூவுக்குப் போயி
ருந்தார்கள். அந்த வேலைக்கு
ஜி. சி. ஈ. தகுதியே தேவையா
யிருந்ததால், பியசேனவுக்கு
ஜி. சி. ஈ. தகுதி மட்டுமே இருந்
ததனாலும், பட்டதாரியான
அவனுக்கு நிறைய வாய்ப்புக்
கள் இருந்தன. சேர்மன் துரை
யும் நிச்சயமாக அதைச் செய்து
தருவதாகச் சொல்லி இருந்
தார். அவரது வெக்சல்வாகன்
காரில் மூன்று முறை அவர்
அவனை எம். பீ. வீட்டுக்கு
அழைத்துச் சென்றார். வேலை
கிடைத்தவுடன் முகைதின் ஆண்
டவர் பேரில் பால் கரைத்து

பாத்திறா ஓதுவதற்கு உம்மா நேர்த்திக்கடன் வைத்துக் கொண்டாள்.

ஒரு மாதத்துக்குள்ளேயே பியசேன உத்தியோகம் கிடைத்துப் போனது அவனுக்கு ஆச்சரியமாகவும் ஏமாற்றமாகவும் இருந்தது. சேர்மன் துரையிடம் அதைப் போய்ச் சொன்ன போது அவர் ரொம்பக் கவலைப்பட்டார். மனதுக்கு ஆறுதல் அளித்துக் கொள்வதுபோல் அவர் கடைசியாகச் சொன்னார்.

‘என்ன மாயிருந்தாலும் மகன், அவனும் சிங்கவன். இவனும் சிங்கவன். ஜாதி ஜாதிக்குத்தானே இழுக்கும். நான் இதுக்கு என்ன செய்ய?’

‘சாமன் தொரகூடிய விதத்திலேம் செல்லிப்பாத்தம், அந்த துவேஷக்கார நாய் இப்பிடிச் செஞ்சிட்டன்’

வாப்பா அன்றிரவு ரொம்ப வேதனையுடனும் கோபத்துடனும் உம்மாவிடம் சொல்லிக் கொண்டிருந்தார். ‘நாய்’ என்ற வார்த்தையைப் பாவித்தால் வாப்பாவுக்கு அடக்க முடியாத கோபம் வந்திருக்கின்றது என்ற அர்த்தம்.

இரண்டு மூன்று நாட்களுக்குள்ளேயே அவன் அதை மறந்துவிட்டான். பின்பு ஒருநாள் ஜீ. ஏ. கியூ. நோட்டீஸ் வாங்குவதற்காக பளீல் மாஸ்டர் அவனது வீட்டுக்கு வந்திருந்த போது சொன்ன ஒரு செய்தி அவனைத் திருக்கிட வைத்தது. பியசேனாவிடம் இரண்டாயிரம் ரூபா வாங்கிக் கொண்டதான் சேர்மன் அவனுக்கு அந்த வேலையை எடுத்துக் கொடுத்தாராம்.

அவனுக்கு அதைக் கேட்டதும் ஏதோ சில விஷயங்கள்

புரிவது போலுமிருந்தது. புரியாதது போலுமிருந்தது.

சேர்மன் எவ்வளவு பக்குவமாக நடிக் கத் தெரிந்தவர். இந்த விஷயத்தை அவன் வாப்பாவிடம் சொல்லவில்லை. சொல்லியிருந்தால் ஒரு வேளை அவர் அதை நம்பி இருக்கவும் மாட்டார்.

அதன் பிறகு இரண்டு மாதங்களாக அவன் துரையின் வீட்டுப்பக்கமே போகவில்லை. தன் மனச்சாட்சியின் உறுத்து தலுக்குப் பயந்தோ என்னவோ அவரே அவனை வரும்படி வாப்பாவிடம் சொல்லி அனுப்பியிருந்தார். வாப்பாவைத் திருப்திப்படுத்துவதற்காக அவன் மீண்டும் அவரின் வீட்டுக்குப் போனான். அப்போதுதான் பாங்க் வேலைக்கு விண்ணப்பிக்கும் படியும் தான் எப்படியாது அதைச் செய்து தருவதாகவும் அவர் சொன்னார். விண்ணப்பம் அனுப்பி இந்த இருபதாம் திகதிக்கு மூன்று மாதங்கள். இந்த விஷயத்தில் அவரை நம்புவதா நம்பாமல் விடுவதா என்பதே அவனுக்குப் பிரச்சினை தான். இப்போது அவர் நடந்து கொள்ளும் பாணியிலிருந்து தன் குடும்பத்துக்கு உதவிசெய்ய வேண்டும் என்ற எண்ணம் அவரிடம் இருப்பது போல்தான் தெரிகின்றது. முந்தின வேலை கிடைக்காமற் போனது ஏதோ நல்ல காலமென்றும், பாங்க் வேலையில் நல்ல சம்பளமென்றும் வாப்பா அடிக்கடி சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்.

உம்மாவும் ஓட்டைவாய்தான். கிணற்றடி வம்பளப் பொன்றில் மகனுக்கு பாங்கில் வேலை கிடைத்துவிட்டது மாதிரி அவள் கதைத்து வாய்க்கு வாய் மாறி ஒன்றிரண்டு பேர் ‘எப்ப

தொரே நீங்க பாங்குக்குப் போற' என்று கேட்கத் தொடங்கிவிட்டார்கள்.

‘என்னத்தெ புள்ளே ஓனக்கு இது மாதிரி யோசின’

அவன் திடுக்கிட்டுப் போணன். ஐயம் மரத்தின் கிளை யொன்றைக் கைகளால் பற்றிக் கொண்டு தலையைத் தொங்கப் போட்டுக் கொண்டு தான் இவ்வளவு நேரமும் சிந்தனையில் ஆழ்ந்திருந்தது அப்போதுதான் அவனுக்குத் தெரிந்தது.

உம்மா வெற்றிலைச் சாற்றைத் துப்பிய தோறணை எங்கோ போவதற்கு ஆயத்தமாவது போலிருந்தது.

‘ஆசு பீபீம் கெணத்துக்குப் பெய்த்தீர, ஏண்ட தங்கப் புள்ளே இது நெல்லுப்பாய கொஞ்சும் பாத்துக்கோ. நான் அக்கரக்க பெய்த்து ஹமீது சாச்சவ பாத்துட்டு ஓரல்பத்ல ஓடி வாரன். நலவொண்டுக்கில் லாட்டம் டிபால்லாப்புக்கானும் போகோனுமல்லென் புள்ளே’

முற்றத்தில் இரண்டு பாய்களில் உம்மா நெல்லைக் கிளறி விட்டிருந்தாள். ஒரு பாயின் அரைவாசி வரையில் கூரையின் நிழல் பரவியிருந்தது. வாசலில் வாங்கொன்றை இழுத்துப் போட்டு அவன் உட்கார்ந்து கொண்டான்.

அதற்குள் ஒரு கோழி வந்து ஆறுதலாக அங்குமிங்கும் பார்த்துவிட்டு சாவாசமாக நெல்மணிகளை வீழுங்கத் தொடங்கியது. ‘உஷ்ஷ்’ என்று ஒருமுறை கூவி அதை விரட்டிவிட்டான். முன்பெல்லாம் நெல்லுப்பாயைக் காவல் காப்பது ஒரு சுவையான பொழுது போக்குத்தான். உம்மா பலாக்கொட்டை சுட்டுத் தருவாள் அதைத் தின்று

கொண்டே நெல் தின்ன வரும் கோழிகளை அவன் ரொம்பத் தூரத்துக்கு விரட்டிக் கொண்டு போவான். இப்பொழுது அதை யெல்லாம் நினைத்துப் பார்க்கும்போது சிரிப்பு வருகின்றது.

‘உஃ. ஒன்ன நரி தின்ன. சின்ன மகன் நெல்லுப் பாத்து கொண்டிர சித்துவம். நெல்லுப் பாயிகிட்ட கெஞ்சும் தண்ணீம் வைங்கோ. கோழிகள் பிக்காம நெல்ல தின்னட்டு’

வெற்றிலைக்காவிபடிந்த பற்களைக் காட்டிக்கொண்டு மரியம் ஆச்சும்மா முற்றத்தில் நின்று கொண்டிருந்தாள்.

இப்பொழுது இரண்டு மூன்று நாட்களாக சீட்டுக்காசு கேட்டுக்கொண்டு மரியம் ஆச்சும்மாவந்து போகிறாள். உம்மா சொல்லியிருக்கும் கடைசித் தவணை இன்றுதான் இன்றும் காசில்லை. உம்மா விட்டிலில் லாதும் நல்லதாகிப் போய் விட்டது.

‘உம்மா ஊடல் இல்லியோ மானே?’

‘இப்பதான் உம்ம அக்கரக்கி போன’

‘சீட்டுக்காசி தரேன்ரு சென்ன. வெச்சிட்டு போனே’

‘எங்க வெச்சீரோ எனக்கு தெரியல. ஆச்சும்ம பெய்த்திட்டு உம்ம வந்தொவனே வாங்கோ’

கிழவியின் முகம் வாடிப் போய் விட்டது. வெறுப்புடன் ஏதோ முணுமுணுத்துக் கொண்டு அவள் மஜீதுச் சாச்சாவின் வீட்டுக்குள் போவது தெரிந்தது.

உம்மா வாப்பாவுக்கும் தெரியாமல் ஓரிரு சீட்டுக்களுக்குச் சேர்ந்து முட்டை விற்று எடுக்கும் காசையும், சிக்கனத்

தால் சேமிப்பதையும் கொண்டு பணம் கட்டுகிறார்.

‘என்னத்தென புள்ளே இது ஓட கோவம். ஆசப்பிக்கு இதப் பள்ளிக் கந்துரி மாசத்துக்கு இருபத்தொரு வருசமாகுது. அவள எந்நாளேக்கிம் ஊட்டுக் கொள்ள வெச்சிக்கொளவோ? அவள்ல காதில கழுத்திலேம் ஒண்டுமில்ல. ஒஹ வாப்ப சம் பாரிச்சி ஒதுகல செய்யங்காட்டம் பாத்துக் கொண்டந்தன உடிஞ்சிதான் போகும். இப்பிடியொண்டுக்காலும் சேந்து கொண்டனதான் என்னத்தயாலும் செய்லம்’

தனது கையாலாகாதனத்தை எண்ணிப்பார்த்து அழவேண்டும் போலிருந்தது. ஆயிசாவும் தான் எத்தனை ஆசைகளை அடக்கி வைத்துக் கொண்டிருப்பாள்.

பீடிக் கொம்பனிக்குப் போய் பத்திரிகைகளை ஓர் அலசல் அலசிவிட்டு வரும் வழியில் ஹனிபா மாஸ்டரின் மனைவியிடம் ஏதாவது புத்தகமொன்று வாங்கிவருவாள். அதற்கிடையில் வழியில் சந்திப்பவர்களில் சிலர் கிண்டலாகவும், சிலர் உண்மையான அனுதாபத்துடனும் ‘இன்னும் ஒன்றும் சரிவர இல்லையா?’ என்று கேட்பார்கள். அலுத்துப்போன ஒரே பதிலை மீண்டும் மீண்டும் சொல்ல வேண்டும். குளித்துச் சாப்பிட்டுவிட்டுப் படுத்தால் நாலரை மணிக்குத் திருப்பள்ளி எழுச்சி. பிறகு புளியமரத்தடியில் போய் உட்கார்ந்தால் வயதுப் பையன்கள் கிரிக்கெட் விளையாடுவதையும், ஆர்ச்சி மஹத்தயாவின் தோட்டத்தில் சிங்களக் குமர்கள் குனிந்து கொண்டு புல் வெட்டுவதையும், தண்ணீர்க் குடங்களை

எடுத்துக் கொண்டு கிணற்றுக்கு வரும் பெண்களையும், இராட்சத கவரை கொய்யாடுண்டு படுத்திருப்பதுபோல தூரத்தில் தெரியும் ஹந்தானை மலைத் தொடரில் நிகழும் வர்ண ஜாலங்களையும் ஒரே நேரத்தில் கண்டு களிக்கலாம் இந்தப் புளிய மரத்தடியில் உட்கார்ந்து கொண்டுதான் அவன் பழைய நினைவுகளை மீட்டிப்பார்ப்பான்.

ராமனாதன் சோஷியலில் அவன் ஜெஸீமாவுடன் கதைத்த கதைகள். ஜே. பி. ‘பஜாருடன்’ போய் வசந்த மாளிகை பார்த்துவிட்டு வந்து அதில் வரும் சில வசனங்களை உணர்ச்சி வசப்பட்டு நண்பர்களிடம் சொல்லி மகிழ்ந்த கணங்கள். யதார்த்த உலகை எட்டிப்பார்க்கக்கூடத் தயங்கி கற்பனை உலகொன்றில் சிறகடித்துப் பறந்து சென்று வாழ்ந்த அந்த நாட்கள்.....

கடைவீதிக்கு வரும்போது லேசாக மழை தூறத் தொடங்கியதால் அவன் தபாற் கந்தோருக்குள் போனான். வாரத்தின் சுவையான மலர்க் கதம்பம் இன்னும் வரவில்லைப் போலிருக்கிறது. போஸ்ட் மாஸ்டரிடம் கேட்டான். கடித மொன்று போட வந்திருந்த பெண்ணொருத்தியுடன் அவன் கதைத்துக் கொண்டிருந்தான். சஹீத் கசெட்டைக் கேட்டது அவனுக்குக் கேட்கவில்லையாகும். கேட்டிருந்தாலும் அலட்சியம் செய்திருப்பான். தொழில் இல்லையென்றால் எல்லோரும் கொஞ்சம் இளக்காரமாகத் தான் பார்க்கிறார்கள்.

தேயிலைக்கடை ஜெல்லல் நானா கூப்பிட்டு டீ கொணரோலருக்கு சிங்களத்தில் கடித மொன்று எழுதித்தரச் சொன்.

னார். கடிதத்தையும் எழுதி வாங்கிக்கொண்டு 'தொரே நீங்க பீ. ஏ. படிச்சதுக்கு பீனி னஸ் செஞ்சீந்தா நல்லஹ சம்பாரிச்ச இருந்தது' என்று அவர் வழமையாகச் சொல்வார்.

வீட்டுக்குப் போகத் தொடங்கினான். படிக்கட்டுகளில் ஏறியபோது வாப்பாவும் கம்பளை பஸ்ஸில் வந்திறங்கினார்.

'மானே சேமன் தொர கம்பளேல கண்டு சொன்னாரு ராவெக்கி ஒன்னை ஊட்டுக்கு வரச்செல்லி. ஏழு மணிக் கால பெய்த்து என்னத்தெ என்று கேட்டுவா'

சாப்பிட்டுக் கொண்டே ஹாலியாரின் எஸ்டேட்டை அரசாங்கத்துக்கு எடுத்தது குறித்து வாப்பா வருத்தத்துடன் சொல்லிக்கொண்டிருந்தார். துரிதமான மாற்றங்களை ஜீரணிக்க முடியாமல் தத்தளித்துக் கொண்டிருக்கும் வாப்பா போன்ற சென்ற தலைமுறையின் எச்ச சொச்சங்களுக்காக அவன் அனுதாபப்பட்டான்.

ஆட்டோகிராபைக் கையில் எடுத்துக்கொண்டு அவன் கட்டிலில் சாய்ந்து கொண்டான். கலையார்வமுள்ள ஒரு மாணவி மலரொன்றை வரைந்து அதற்குள் கவிதை ஒன்று எழுதியிருந்தாள். இன்று அதையெல்லாம் ரசிக்கும் மன நிலை இல்லை. 'எந்த விஞ்ஞான யுகத்திலும் தனிமனித முன்னேற்றம் பொலிபுகல் புல்லிலேயே தங்கியிருக்கின்றது' எனப் பெயர் குறிப்பிட விரும்பாத ஒரு மாணவன் எழுதியிருந்தான். இந்த வாசகத்தின் அர்த்தங்களை இப்பொழுதுதான் புரிந்து கொள்ள முடிகின்றது.

ஸ்கூல் விட்டு வந்த ரீஸான் 'கறி சரியில்லை' என்று கூறிச் சண்டை பிடிப்பது கேட்டது கண்ணை மூடிக்கொண்டு அவன் தூங்க முயற்சித்தான்.

பலா மரத்தின் நுனியில் ஏறிக்கொண்டிருந்த பண்டாவுக்கு உம்மா சத்தமாக ஏதோ சொல்லிக் கொண்டிருந்ததனால் தூக்கம் கலைந்துவிட்டது. குர்ஜன் பள்ளிக்கூடம் கலைவதற்கு முன்னர் பிள்ளைகள் சத்தத்துடன் ஸலவாத்தோதுவது கேட்டது. மணி நாலரை பிந்தி இருக்கும். ஐந்து மணிக்கு எழுந்தால் போதும். சேர்மன் துரை வீட்டுக்கு ஏழு மணிக்குத்தானே போக வேண்டும்.

'ஆச பீபீ. நானக்கு கொள்ளும் தேத்தண்ணி ஊத்திக்குரு'

அவன் வாசலில் நின்று கொண்டு சோம்பல் முறிப்பதைக் கண்ட உம்மா கூறினான். முகத்தைக் கழுவிக்கொண்டு அவன் தேநீர் அருந்தினான்.

சேர்மனின் நீல நிற பொக்ஸ்வாகன் கார் கராஜில் நின்றது. அவன் வீட்டுக்குள் போனபோது அவர் வேறு யாருடனே கதைத்துக் கொண்டிருந்தார். அவனை அவர் ஒருமுறை பார்த்துவிட்டு முகத்தைத் திருப்பிக் கொண்டு அங்கு இருந்த வருடன் மீண்டும் பேசத் தொடங்கினார். முன் வாசலுக்கு நேரெதிரே இந்த உள் வராந்தாவில் அவரது மகள் சிவப்பு நிற பஞ்சாபி அணிந்துகொண்டு ரேடியோவைத் திருப்பிக் கொண்டிருந்தாள்.

அவனுக்கு ஆத்திரமாகவும் வெட்கமாகவும் இருந்தது. தென்னாசியாவின் நகராக்கச் சிக்கல்களையும், மேற்கைரோப்பிய தேசங்களது பொருளாதாரங்களின் ஒப்பீட்டு வளர்ச்சிக்

னையும், பாலை வனங்களின் அரிப்புக் காரணிகளையும், ஆபிரிக்காவில் உருவாகி வரும் புதிய அரசுகளின் அமைப்புக்களையும் அலசிப் படித்துப் பரீட்சையில் தேறிவிட்டு ஜம்பால்தின் என்பதில் வரும் 'ஜ' வுக்குப் பதில் 'ஐ' போட்டுக் கையெழுத்து வைக்கும் இந்தச் சேர்மன் போன்ற ஜென்மங்களிடம் வந்து தலை குனிந்து நிற்கவேண்டிய அவல நிலைக்குள்ளாகியிருக்கும் தன் தலைமுறையின் தலை விதியை அவன் நொந்து கொண்டான்.

'ஹா மகன் இரீங்கோ நான் டக்கெண்டு வாரன்'

இப்பொழுதுதான் அவனைக் கண்டது மாதிரி சேர்மன் சொன்னார். அவருடன் கதைத்துக் கொண்டிருந்தவர் அவனை ஒரு நாயைப் பார்ப்பது போல் பார்த்துவிட்டு மறுபக்கம் திரும்பிக்கொண்டார்.

கண் முன்னால் சுவரில் தொங்கிக்கொண்டிருந்த புகைப்படத்தை அவன் நோட்டம் விட்டான். கிராமச்சங்கத் தலைவராக அவர் தெரிவு செய்யப்பட்ட தினத்தன்று எடுத்த போட்டோ அது. கழுத்து நிறையப் பூமாலைகள். அவருக்குப் பக்கத்தில் நீலச்சட்டை அணிந்து நின்றுகொண்டிருப்பது வாப்பாதான்.

கதைத்துக் கொண்டிருந்தவர் ஒரு மாதிரியாக எழுந்து போய்விட்டார்.

'இப்பிடி வந்து உக்காருங்கோ'

அவன் அவருகில் போய் உட்கார்ந்து கொண்டான். உப்போவில் வைத்திருந்த பக்கெட்டிலிருந்து ஒரு பிரிஸ்டலை எடுத்து அவர் பற்றவைத்துக் கொண்டார்.

அவன் ஆவலுடன் அவர் முகத்தைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தான். சேர்மனானதன் பின்பு அவரது வயிறு முன்பிருந்ததை விடக் கொஞ்சம் முன்னுக்குத் தள்ளி இருந்தது. ரேடியோவை மூடுவதுடன் சிலிப்பர் சத்தமொன்று கிளம்பி தூரத்தில் தேய்ந்து அழிந்தது.

'மகன் அந்த பாங்க் வேல விஷயமாகத்தான் நான் ஒங்களுக்கு வரச்செல்லி வாப்பகிட்ட பணிவிட அனுப்பின'

'ஒங்களுகிட்ட... ஒரு விஷயம் சொல்லோணும். எப்பிடிச் செல்ரேண்டுதான் எனக்குத் தெரியில்ல. அதச் செல்லம் ஏல. செல்லாமே ஏல'

'இவன் எம். பீ. தான் வர வர நஸரானியாகிக் கொண்டல்லென் போறன். அவனுக்கிட்டப் பெய்த்து ஒரு ஜாதியேம் செல்லேலாமயல்லென் ஈக்கு. எதெச் சென்னாலும் 'சககா பலமு கலகா பலமு'ன் டிறதல்லாம வேலையொண்டும் நடக்கிராப்ல இல்ல. எம்பிடம் மகன் ரெண்டாலும் கைல வெச்சனத்தான் வேலையக்கிட்டாவாக்கி கொளுலம். எல்லரும் இப்ப ரெண்டு மூணீண்டு குடுத்தல்லென் ஒவ்வொண்டும் செஞ்சி கோர'

சகிதுக்குத் தலை சுற்றியது. இரண்டாயிரம் ரூபா. நினைத்துப் பார்க்கவே முடியாது! இரண்டு ரூபா இல்லாததால் சர்டிபிகேட் பிரதி ஒன்று எடுக்க பேராதனைக்குப் போகவேண்டியதை இப்பொழுது மூன்று நாட்களாகத் தவணை போட்டாயிற்று. ஐந்து ரூபா சீட்டுக் காசுக்காக மரியம் ஆச்சம்மா இப்பொழுது நான்கு நாட்களாக அலைச்சல். இந்தக் கோலத்தில் இரண்டாயிரம்

எங்கு தேடுவது. பீடிக் கோட்டாக்களை எடுத்து விற்றுக் கொண்டும், பியசேன போன்ற வர்களுக்கு உத்தியோகம் எடுத்துக் கொடுத்துக் கொண்டுமிருக்கும் சேர்மன் துரையைப் போன்றவர்களுக்கு இரண்டாயிரம் ரூபா வெறும் 'ரெண்டு' தான்.

தீர்க்கமாக அவர் அவனது முகத்தைப் பார்த்தார். அவன் தலை குனிந்து யோசித்துக் கொண்டிருந்தான்.

'மகன் இத நீங்க ஊடல் கேட்டுட்டு பெறகு ஒரு தாக்கெல் செல்லுங்கோ. வாப்பா கிட்ட இதச் செல்ல ஏலாஹத்துக்குத் தான் நான் ஒங்களுக்கு வரச்சென்னை'

எழுந்து வரும்போது கால்கள் பின்னிக் கொள்வது போலிருந்தது. இவ்வளவு காலமும் இந்தத் துரையை இரட்சகனாக நம்பியிருந்த தன் முட்டாள்தனத்தை எண்ணி அவன் வருந்தினான். வாசலிலிருந்து அவன் திரும்பிப் பார்த்தபோது போட்டோவில் துரைக்கு வலது பக்கத்தில் வாப்பா நீலச் சட்டை அணிந்து நின்றிருப்பது தெரிந்தது.

படிகளில் ஏறும் போதே வாப்பா இருமி இருமிக்காறித்துப்பும் சத்தம் தூரத்தில் கேட்டது:

வீட்டுக்குள் போய் அவன் உட்கார்ந்துகொண்டதும் அவர் சமையலறைப் பக்கத்திலிருந்து வந்தார்.

'என்னத்தென் செல்லுரு தொர?'

'ஒண்டுமில்ல கிட்டத்தில வேல கெடச்சுமம்'

'அதுதான் அவரு ஒன்டில் எறங்கின ரெண்டில ஒண்டு பாக்காம உட்டுக் குடுக்கிற ஆள் இல்லே.

அதன் பிறகு அவன் ஒன்றும் பேசவில்லை. பெயருக்குக்

பக்தி

★ நெற்றியிலே
திருநீறு... ..
பார்வையில் பட்டது
கிட்டச் சென்றேன்
மணம்... .. வேறு
மனதில் சுட்டது.

அன்பு ஜவஹர்ஷா

கொஞ்சம் சாப்பிட்டுப் படுத்துக் கொண்டான்.

சேர்மன் துரையின் மயிர்கள் அடர்ந்த கறுப்புக் கைகள் அவனது சழுத்தை நெரித்துக் கொண்டிருந்தன. அவன் திடுக்கிட்டு விழித்துக் கொண்டான்.

'தூங்கினது போதும்; புள்ளே இனி எழும்பு'

இன்றைக்கும் உம்ம துடைப்பத்தை எடுத்துக் கொண்டு போகும் போது சொல்லிக் கொண்டு போனான்.

'ஓ, இனித் தூங்கின இல்ல எழும்பு வேணும்'

அவன் போர்வையை நீக்கி வீட்டு எழுந்து கட்டிலில் உட்கார்ந்து கொண்டான். உம்மா அவனை ஒரு மாதிரியாகப் பார்த்தாள். அவன் சொன்னது அவளுக்கு விளங்கி இருக்காது. ஏனெனில் தூக்கம் விழிப்பு என்ற வார்த்தைகளை கட்டிலுடனும், பாயுடனும் மட்டுந்தான் அவளால் தொடர்பு படுத்திப் பார்க்க முடியும். ★

இருளின் போர்வை இன்னும் முற்றுமுழுதாக அகலவில்லை. பனியின் குளிர் நடுங்கியது. சயந்தன் வழமைபோலத் தன் நடையினைத் தொடர்ந்தான். கால நிலையின் கொடுமைகள் என்றுமே அவன் நடையைப் பாதித்ததில்லை. அதிகாலையில் எழுந்து உடற் பயிற்சிகளைச் செய்தபின் ஒரு குறிப்பிட்ட தூரம்வரை நடக்காவிடில் அன்றைய பொழுது அவனுக்கு முழுமை பெறாது.

பாடசாலைத் தோட்டங்களினூடு சென்று பயிர்களின் பூரிப்பினில் மெய்மறந்து, விடுதியை அடுத்துள்ள வெண்சாலையில் செவ்வலரிப் பூமரங்களி னூடாக நடந்து பாடசாலையின் வாசற்புறத்தை அடைந்தான்.

ஜேன் ஆச்சி இன்னும் வரவில்லை. அவள் வரும் பாதை — முதியோர் விடுதியிலிருந்து அந்தச் செவிடர் பாடசாலையை இணைக்கும் சரளை பெயர்ந்த அந்தச் சாலை வெறிச்சோடிக் கிடந்தது. சயந்தன் நடையினைத் தொடர்ந்தான். பாடசாலை விளையாட்டரங்கிற்கு வெளியே அடர்ந்து வளர்ந்திருந்த பற்றைகளின் நடுவேயுள்ள முதியோர் விடுதியின் பிரேதச்சாலைக்குச் சென்று மீண்டபோது தூரத்திலே ஜேன் ஆச்சி வருவது தெரிந்தது.

இடது கையிற் பூக்கூடை, வலது கையிற் கொக்கைத்தடி; அந்தக் கொக்கைத்தடியினையே ஊன்றுகோலாகவும் பாவித்துத் தாண்டித் தாண்டி வந்துகொண்டிருந்தார். சயந்தன் மணிக்கட்டை நோக்கினான். ஆறுமணியாயிருத்தது. என்றுமே யில்லாமல் இன்று ஜேன் ஆச்சி அரை மணித்தியாலம் பிந்திவிட்டாள்.

‘ஆயுபோவன் ஜேன் நோனூ’

‘வணக்கம் தொரே’

சயந்தன் சிங்களத்திலேயே உரையாடலைத் தொடர்ந்தான். ‘என்ன இன்று அரை மணித்தியாலம் பிந்திவிட்டீர்கள்?’

‘ஆமா தோரே ரொம்பப் பிந்திப்போச்சு’ ஜேன் ஆச்சி தமிழிற் கூறினாள்.

ஜேன் ஆச்சி காலியிலுள்ள வந்துறம்பை கிராமத்தைச் சேர்ந்த உயர்குடிப் பிறந்த சிங்கள மாது. கணவன் அரசாங்க உயர் அதி

காரியாகக் கடமையாற்றி இறந்துபோக மக்கட்பேற்றற ஜேன் நோனா தனது பெருந்தனத்தைத் தர்மஸ் தாபனங்களுக்குத் தானஞ் செய்துவிட்டு முன்பின் அறியாத இந்தக் கிராமத்திலுள்ள முதியோர் விடுதியில் வந்து சேர்ந்துவிட்டாள்:

சயந்தன் செவிடர் பாடசாலைக்கு வந்து ஒருசில மாதங்கள் தான் ஆகின்றன. இந்தக்கால இடைப்போதில் ஒருவருடன் ஒருவர் சுய அறிமுகம் செய்துகொண்டு, தினமும் அதிகாலையில் நிகழ்வுறும் பதினைந்து நிமிடநேரச் சந்திப்பின்போது சயந்தன் பெற்றுக்கொண்ட தகவல்கள்தான் மேற்கூறியவை.

அவர்களிடையே நிகழும் உரையாடல் மிகவும் விசித்திரமானது. சயந்தன் தனது அரைகுறைச் சிங்களத்தில் அவருடன் பேசுவான். ஜேன் ஆச்சி குழந்தைத் தமிழில் அவனுடன் பேசுவாள். சிலபோது ஒருவரின் பேச்சு அடுத்தவருக்குப் புரியாமலிருப்பதும் உண்டு. ஆனால் புரிந்துகொண்டதுபோற் பாவனை பண்ணுவார்கள்.

உயர இருந்த பாதிரிப் பூங்கொத்தைக் கொக்கைத் தடியினால் ஜேன் ஆச்சி வளைத்தாள். இலையொன்று ஓடிந்ததால் வழிந்த ஒரு துளி பால் அண்ணாந்து நின்ற அவளுடைய வலது கண்ணில் விழுந்துவிட்டது. துடித்தாள். பூக்கடை கீழே விழுந்து பூக்கள் நிலத்திற் சிதறின.

‘தொரே, ஓடிவாங்கோ தொரே, என் கண் போயிடிச்சு’

கீழே விழுந்த கிழவியைச் சயந்தன் ஓடி வந்து தாங்கிக் கொண்டான். வயோதிப முதிர்வினால் தளர்ந்துபோயிருந்த அந்த உடல் வேதனையால் மேலும் நடுங்கியது. சுருக்கம் விழுந்த முகத்தில் இடுங்கியிருந்த வாய் கண்ணை இரண்டு கைகளாலும் பொத்தியிருந்தாள். சயந்தன் அவளது கைகளை வலிந்து விலக்கிவிட்டுத் தனது கைக்குட்டையைப் பொதிந்து வாயில் வைத்து ஊதி அவளுடைய கண்ணில் மெதுவாக அழுத்தினான். பின்னர் அவளைத் தாங்கிக் சென்று அருகிலிருந்த நீர்க்குழாயில் கைகளை நன்றாகக் கழுவச்செய்தான்.

ஜேன் ஆச்சி ஒருபடி கைகளைத் திறந்துகொண்டாள். வலது கண் கோவைப் பழம்போற் சிவந்திருந்தது. சயந்தன் நிலத்திற் சிந்தியிருந்த பூக்களை எடுத்துக் கூடையிற் போட்டான்.

‘ஓ, தொரே அதுவளைப் போடவாணும், வீசுங்கோ. மண்ணில் விழுந்தா கணதெய்யோ கோவிச்சுக்கும்’

சயந்தன் மனதிற்குள் சிரித்துக்கொண்டே புதிய மஞ்சள் அரளிப்பூக்களையும், பாதிரிப் பூக்களையும் பறித்துக் கூடையில் நிரப்பினான்.

‘ஏன் நோனா உங்கள் விடுதியில் புத்தகோயில் இல்லையா?’

‘அங்கே கணதெய்யோ; கதரகமதெய்யோ தான் இருக்கின்றார்கள். எது இருந்தாத்தான் என்ன தொரே நானாகள் ஒரு

தெய்வோவோடேயா பிறந்தது. இது எல்லாம் நாம்பள் வாழும் போது நடுவிலேதானே வருவது. ஒவ்வொருதன் ஒவ்வொரு பெயரு வெச்சுக்கிட்டான். மறும்படி எல்லாமே ஒண்ணுதான். நாம்பளு மனசிலே அமைதி கிடைச்சா போதும் தொரே.

சயந்தன் பிரமித்துவிட்டான். அண்மையில் அவன் சென்ற சர்வமத வாதிகளின் கூட்டத்தில் மெத்தப்படித்த மேதாவியொருவர் பல மணித்தியாலங்கள் பேசியும் புரியவைக்க முடியாத சர்வமத வாதிகளின் தத்துவமொன்றை எவ்வளவு எளிமையாகத் தனது குழந்தைத் தமிழில் பேசிவிட்டான்.

‘ஆமா தொரே, உங்களோடை ஊமைப் பிள்ளைங்க எப்படிப் பேசிக்கிருங்க?’ எவ்வளவோ மாதங்களாக அந்த ஊமைப் பாடசாலைக்கு வந்து பூக்கள் பறித்துச் செல்லும் ஜேன் ஆச்சிக்கு இன்றுதான் அந்தக் சேள்வியைக் கேட்டுவேண்டும்தோற் தோன்றியது.

‘சைகைகளாற் பேசிக்கொள்கிறார்கள்.’ சயந்தன் மிசச் சிரமப்பட்டு ‘சைகை’ என்ற சொல்லுக் கேற்ற ‘சிங்கள’ பதத்தைக் கண்டுபிடித்துக் கூறினான். அவன் அதனைப் புரிந்துகொண்டான்.

‘தேமலுப் பிள்ளைங்க, சிங்கலப் பிள்ளைங்க எல்லாமே ஒரே மாதிரி பேசிக்கொண்டாங்களா?’

‘ஆம் நோனா’ என்றே சயந்தன் பூக்கூடையை அவளிடம் கொடுத்தான்.

‘அப்ப ஓலகத்தில் எல்லா மனுசங்களுமே ஊமைங்களாகப் பிறந்தா நல்லது தொரே’ என்றவாறு கொக்கைத் தடியை ஊன்றுகொலாக்கி அந்த ஊமைப் பாடசாலையிலிருந்து முதியோர் விடுதியை நோக்கிச் செல்லும் சரளைபெயர்ந்த சாலையில் தாண்டித் தாண்டிச் சென்றாள் ஜேன் ஆச்சி.

எஸ்.கே.எஸ். நகைமாளிகை

உத்தரவாதமுள்ள
உயர்ந்த
பவுண், தங்க
நகைகளுக்கு

65, ஆர். ஜி. பில்லிங்

கன்னாதிட்டி

யாழ்ப்பாணம்

முழுமைபெறும் இலக்கிய இயக்கம்

க.கைலாசபதி

முற்போக்கு எழுத்தாளர்களில் ஒருவரான திரு. க. கைலாசபதி அவர்கள் யாழ். வளாகத்திற்குத் தலைவராகத் தெரிவுசெய்யப்பட்டுள்ளதையிட்டு மல்லிகை தளது பெருமகிழ்ச்சியைத் தெரிவித்துக்கொள்கின்றது.

சகல திறமைகளும் கைவரப்பெற்றவரான இவர் ஈழத்தின் பிரபல விமர்சகர் என்பதும், தமிழகத்தில் இவரது விமர்சனப் பார்வைக்குப் பெருமதிப்பு உண்டென்பதும் வாசகப் பெருமக்களுக்குத் தெரியும். — ஆசிரியர்

தற்கால ஈழத்து தமிழிலக்கிய வரலாறு பற்றி, அண்மைக்காலத்தில் நடைபெற்ற ஆய்வரங்குகள் சிலவற்றிலே 1959-ம் ஆண்டின் முக்கியத்துவம் சர்ச்சைக்குரியதொன்றாய் அமைந்ததாய்த் தெரிகிறது. 1956-ம் ஆண்டளவிலிருந்து 'தேசிய இலக்கியம்' என்னும் கோட்பாட்டைத் தழுவி, ஈழத்துக்குரிய சில சிறப்பியல்புகளுடன் ஆக்க இலக்கியங்கள் இந்நாட்டில் வளர்ச்சி பெற்று வந்துள்ளமையைச் சிருஷ்டி இலக்கிய கர்த்தாக்கள் மட்டுமன்றி, இலக்கிய அபிமானிகள் பெரும்பாலானோரும் ஏற்றுக் கொண்டுள்ளனர்.

றுப் புரட்டடர்களைத் தவிர நடுநிலையமைதிவாய்ந்த அனைவரும்

தற்கால ஈழத்துத் தமிழிலக்கிய வளர்ச்சியின் திருப்புமையமாக

ஏறத்தாழ இருபது வருடங்களாக உருவாகி வந்திருக்கும் இவ் விலக்கிய நெறி, இன்று சான்று விளக்கம் எதனையும் வேண்டி நிற்கவில்லை. வரலாறு

1956-ம் ஆண்டு அமைந்துள்ள மையை ஒப்புக்கொண்டுள்ளனர். சிருஷ்டி இலக்கியத்தைப் பொறுத்தவரையில் இவ்வுண்மை தன் விளக்கமானதாயுள்ளது. தேசிய இலக்கியக் கோட்பாடானது பல்வேறு காரணிகளால் முதலில் ஆக்க இலக்கியத் துறையிலேயே செயற்படலாயிற்று. அதனால் தேசிய இலக்கியக் கோட்பாடு ஆக்க இலக்கியத்துக்கு மாத்திரம் பொருத்தமானது என்று சிலர் கருதியிருத்தல் கூடும். ஆயினும் அக் கோட்பாட்டின் உள்நூரத்திற்கும் பன்முகப் பாட்டிற்கும் சான்றாக ஆய்வழிவுத்துறையிலும் கடந்த சில வருடங்களாக ஏற்பட்டு வந்துள்ள சில போக்குகளையும் சாதனைகளையும் நாம் கவனித்தல் தகும். சிறுகதை, கவிதை, நாவல், நாடகம் முதலிய சில இலக்கியப் பிரிவுகளிலே மூலப்பாய்த் தோன்றிய தேசியப் பண்பு, ஏறத்தாழத் தொடக்கத்திலிருந்து திறனாய்விலும் துலக்கமாய்த் தெரிந்தது. சமகால வாழ்க்கையையும் எழுத்தையும் மையமாசக் கொண்டு இயங்கத் தொடங்கிய எழுத்தாளர்கள், காலப்போக்கில் இலக்கியத்துக்கு அப்பாற்பட்ட பல துறைகளையும் தமது கவனத்திற்கொள்ளல் வேண்டும் என்பதை உணரத் தலைப்பட்டனர். இலக்கியத் திறனாய்வு இவ்வுணர்வுக்கு மேலும் வலுவளித்தது.

இலக்கியத் திறனாய்வு பிற துறைகளைச் சார்ந்திருக்கிற ஆய்வுத் துறையொன்று ஆகும். படைப்பிலக்கியங்களை விவரித்து விளக்கி மதிப்பிடும் பொழுது பலதரப்பட்ட அறிவுத்துறைகளைத் தழுவிச் செல்லும் தன்மை அதற்குண்டு. 'இலக்கிய' அளவு கோல்களைக் கொண்டே திற

னாய்வு எப்பொழுதும் இயங்குவதில்லை அவ்வப்போது, வாழ்க்கை வரலாறு, சரித்திரம் முதலிய தொடர்புடைய துறைகளையே மட்டுமன்றி, மானிடவியல், சமூகவியல், சட்டவியல், மொழியியல், உளவியல், உள்பகுப்பாய்வியல், உயிரியல், மெய்யியல், கணிதவியல் முதலான பலவற்றையும் இலக்கியத்திறனாய்வு சார்ந்து நிற்பதுண்டு.

சிருஷ்டி இலக்கியத்துடன் தேசியக் கோட்பாட்டுக்கு உருவங் கொடுக்க முனைந்த எழுத்தாளர்கள், கடந்த பத்துப் பதினைந்து வருடங்களுக்குள் ஈழத்து வரலாறு, சாசனவியல், தொல்பொருளியல், மொழியியல், நுண்கலைகள், கட்டிடக்கலை, மெய்யியல், அறிவியல் முதலிய பலதரப்பட்ட துறைகளில் ஊக்கத்துடன் உழைத்து வந்திருக்கின்றனர்; ஆராய்ச்சிக் கட்டுரைகளும் நூல்களும் எழுதியுள்ளனர். நவீன உலகின் ஆய்வறிவுத் தேவைகளுக்குப் போதிய அளவு இந்நூல்களின் எண்ணிக்கை இல்லை எனச் சிலர் கூறலாம். ஆனால் இவை ஈழத்து வாழ்க்கையையும் வளத்தையும் பல கோணங்களிலிருந்து துலக்கியுள்ளன என்பதை எவரும் மறுக்க இயலாது.

இதனை இன்னொரு வகையிலும் நோக்கலாம். தேசிய இலக்கியக் கோட்பாடு 1956-ம் ஆண்டளவில் அரும்பத் தொடங்கிய பொழுது, அன்றைய சூழலின் இன்றியமையாத் தேவைகளுக்கு ஏற்ப, இலக்கிய கர்த்தாக்கள்-குறிப்பாக முற்போக்கு எழுத்தாளர்கள்-பலர் அரசியல்-சமூக-பொருளாதாரப் பிரச்சனைகளுக்கு முதன்மையளித்தும் 'மரபு' என்னும் பெயரில் கண்முடித்தனமாகப் பேணப்பட்டு

வந்த சிலபல வழக்காறுகளை எதிர்த்தும் இயங்கினர். பொருள், மொழிநடை முதலியவற்றில் எதேச்சாதிகாரம் செலுத்திவந்த தூய்மைவாதத்தை எதிர்த்து உலகானுபவத்தோடு ஒத்துப் போகக் கூடிய கலை இலக்கியத்துக்காகப் போராடினர். கோட்பாட்டைப் பொறுத்தவரையில் அன்றும் இன்றும் தேசிய இலக்கியவாதம் இலக்கியத்திலே அழகியலுக்கு உரிய இடத்தை அளித்து வந்துள்ளதெனினும் நடைமுறையிலே முற்பட்ட படைப்புக்கள் பல, பொருள் மாத்திரம் சிறப்பாக இருந்தாற் போதும் என்ற ஒருதலைப்பட்டசமான உணர்வினால் உந்தப்பட்டிருந்தன என்பதை ஒப்புக்கொள்வதில் தடையெதுவுமில்லை. காலஞ் செல்லச் செல்ல, அநுபவ முதிர்ச்சியின் விளைவாகவும் கோட்பாட்டுத் தெளிவின் பயனாகவும் கலை இலக்கியத்திலே அழகியலுக்குரிய இடமும் முக்கியத்துவமும் இடையறாத சர்ச்சைக்கும் மதிப்பீட்டிற்கும் உரியவை என்னும் விளக்கம் பரவலாக நிலபெற வாயிற்று. இத்தகைய விளக்கம் மேலும் மேலும் உறுதியடைவதற்கு மேலே நான் குறிப்பிட்ட பல்துறை நூல்கள் அத்தியாவசியமாகும்.

நேர்மையான எழுத்தாளன் எவனுக்கும் சமுதாய வாழ்க்கையிற் கிடைக்கும் அனுபவங்கள்தாம் மூலக்கனிப் பொருள்கள். அதில் ஐயமில்லை. சுரங்கத்திலிருந்து கிடைக்கும் தாதுப் பொருள் போன்றதே இவ்வனுபவம். அனுபவத்தைப் பிறர்க்கும் பயன்படத்தக்கதாக பொருளாக்குதல் எத்துணைச் சிரமம் என்பதை எழுத்தாளர் அறிவர். பல்துறை நூல்கள் எழுத்தாளரது காட்சியை விரிவுபடுத்தி

அவரது படைப்பிற்கு மெருகூட்ட உதவுகின்றன. ஒருதாரணம் பார்ப்போம்: திருகோணமலையைக் களமாகக் கொண்டு எழுத்தாளர் ஒருவர் வரலாற்றுப்புனைகதை எழுதுகிறார் என்று வைத்துக் கொள்வோம். அவருக்கு ஆங்கிலமொழி அறிவும் குறைவு எனக்கொள்வோம். பத்து வருடத்துக்கு முன் அதற்கைய எழுத்தாளருக்கு உதவக் கூடிய தமிழ் நூல்கள் எதுவுமே இருக்கவில்லை. தனது கற்பனையையும், சில செவிவழிச் செய்திகளையும், (தம்மையும் அறியாமல் தமிழ்த் திரைப்படங்களையும்) ஆதாரமாகக் கொண்டு ஏதோ எழுதி முடித்திருப்பார். ஆனால் இன்றோ, கற்கவேண்டும் என்ற விருப்பம் உள்ள சிருஷ்டி எழுத்தாளருக்கு ஒரு சில நூல்களாகிலும் இருக்கின்றன. செ. குணசிங்கம் எழுதியுள்ள 'கோணேஸ்வரம்' என்னும் நூல் திருகோணமலையின் வரலாற்றைக் கால அடைவில் கூறுவதோடமையாது, தென்னிந்திய அரசுகளுக்கும் அதற்கும் இருந்த தொடர்பு, சோழர் நிர்வாக அமைப்பில் அது வகித்த முக்கிய பாத்திரம், அக்கால ஆட்சிமுறை பற்றி நாம் தெரியவேண்டிய செய்திகள் முதலிய நுணுக்க விவரங்கள் பலவற்றையும் எடுத்துரைக்கின்றது. அல்லது, கலாநிதி கா. இந்திரபாலா எழுதியுள்ள, 'கந்தளாயிற் கண்டு பிடிக்கப்பட்டுள்ள சோழ இலங்கேஸ்வரன் காலத்துக் கல்வெட்டு' என்னும் ஆராய்ச்சிக் கட்டுரையை எடுத்துக் கொள்வோம். அப்பிரதேசத்திலே சோழர்கள் நிறுவிய அரசியல் ஆதிக்கத்தைப் பற்றி விவரிப்பதோடமையாது, அவர்கள் புகுத்திய நிர்வாக முறை, அங்கு நிலவிய சமூக அமைப்பு

(சாதினயுைப்பு) முதலியனபற் றியும் அக்கட்டு ர விளக்குவ தாயிருக்கிறது. இந்நூல்களில் ஆசிரியர்கள் அக்காலத் தமிழ்க் கல்வெட்டுக்களை எடுத்தாள்வ தால் முக்கியமான செய்திகளே மாத்திரமன்றி, ஓரளவுக்குப் பழங்காலத் தமிழ் மொழிநடை யும் புலனாகின்றது.

இத்தகைய செய்திகளை ஓர் எழுத்தாளர் தக்கபடி பயன் படுத்துவாராயின் அவரது வர லாற்றுக் கதைகளில் சரித்திரத் துக்கு முரணற்ற சம்பவங்களும், பாத்திரங்கள் நம்பகமான முறையில் இயங்கத்தக்க சமூகச் சூழ்நிலையும், பொருளாதாரப் பின்னணியும் மெய்ம்மை குன்றாமல் இடம்பெறும் என்பதில் ஐயமேது?

இலங்கையிற் காணும் இந் துக் கோவில்களைப் பற்றியும், கோயிற் கட்டிடச்சகலை பற்றியும் சமீப காலத்தில் சில நூல்கள் வெளிவந்துள்ளன. கதையி னூடே ஓர் ஆலயத்தை வரு ணிக்க வேண்டிய தேவை எழுத் தானளுக்கு ஏற்படின இத்த கைய நூல்கள் பெருந்துணை புரியக்கூடியன அன்றே? (வர லாற்றுக் கதைகள் எழுதிய காலஞ்சென்ற அருள். செல்வ நாயகம் போன்ற எழுத்தாளர் இத்தகைய வாய்ப்புக்களைப் பயன்படுத்தியிருந்தால் அவர் படைப்புக்கள் மேலும் பொலிவு பெற்றிருக்கும் என்பதை இவ் விடத்தில் எண்ணிப் பார்க்காமல் இருக்க இயலவில்லை.)

வரலாற்றுத் தொடர்பு டைய புனைகதைகள் எழுது வோரை உதாரண விளக்கத் துக்காக எடுத்துக் காட்டினே யன்றி, அவர்களுக்குத் துன்ப யிற்சியும் அவசியம் என்பது என் கருத்தன்று. மொழியியல்,

சமூகவியல், மெய்யியல் முத லாம் துறைகள் சமகால நிகழ்வு களையும் வாழ்க்கையையும் ஆய்ந்து சித்திரிக்கும் எழுத்தா தாளனுக்கும் பெரிதும் உதவக் கூடியனவெ. உதாரணமாக, தேசிய இலக்கிய இயக்கம் வேகம் பெறத் தொடங்கிய காலத்தை அடுத்து, 'இலக்கிய சிருஷ்டிக்கு உகந்த மொழிநடை எது' என்ற விஷயம் குறித்துக் காரசாரமான வாதப்பிரதிவா தங்கள் நடைபெற்றமையைப் பல எழுத்தாளர் நன்கறிவர். வழக்கு மொழியைக் கையாண்டு எழுத்தாளர் சிறுகதை, நாவல் முதலியன படைப்பதனால், செந்தமிழ் அழிந்துவிடும் என்று குரல் எழுப்பியவர்களும் பலர் இருந்தனர். அவ்வேளையில் 'செந்தமிழ்ப் பாதுகாப்புக் கழ கங்கள்' நிறுவியோரும் நிலவி னர். இன்று அத்தகைய பிரச் சினைகள் பெருமளவுக்கு இல்லை யென்று சொன்னால் காலம் மாத்திரம் காரணம் அன்று. கடந்த பத்தாண்டுக் காலத்தில் தமிழ் மாணவர் மத்தியில் மொழியியற் கல்வியும் கணிச மாகப் பரவிவந்துள்ளது. கலா நிகிகள் திரு. கந்தையா, சு: சுசீந்திரராசா, அ. சண்முகதாஸ் ஆ. வேலுப்பிள்ளை முதலியோ ரும், மொழியியலைப் பல்கலைக் கழகத்திற் சிறப்புப் பாடமாகப் பயின்ற பார்வதி கந்தசாமி, எம். ஏ. நுஸ்மான் முதலியோ ரும் வேறு சிலரும் மொழியியல் சார்ந்த கட்டுரைகள், ஆய்வு ரைகள் மூலம் மொழிப்பற்றிய சில மூட நம்பிக்கைகள் நீங்க உதவியுள்ளனர். குறிப்பாக, 'தராதரத் தமிழ்' என்னும் பொருள்குறித்து கலாநிதி திரு. கந்தையா எழுதிய கட்டுரையும் 'யாழ்ப்பாணப் பேச்சுத் தமிழ்' பற்றி கலாநிதி சு. சுசீந்திரராசா எழுதிய கட்டுரையும் தமிழா

நீயர்கள் மத்தியிலும், மொழி பற்றிய ஆரோக்கியமான சிந்தனைகள் அடிபடுவதற்கு வழி வகுத்தன எனலாம்.

சமகால வாழ்க்கையை அடிநாதமாகக் கொண்டு இலக்கியம் படைக்கும் எழுத்தாளர் பலர். மொழியியல் சம்பந்தமான நூல்களிலும் கட்டுரைகளிலும் இன்னும் கூடுதலான அக்கறை செலுத்துவார்களே யானால் அவர்களது எழுத்தில் மொழிவளம் சிறக்கும் என்பதில் ஐயமில்லை. குறிப்பாக, புதுக்கவிதை சம்பந்தப்பட்ட பல பிரச்சினைகளும் யக்கங்களும் மொழியியல் அறிவின் மூலம் தெளியும் என்பது உறுதி. நுஸ்மான், முருகையன் முதலியோரது கவிதைகளின் தர உயர்வுக்குப் பொருள் மட்டும் காரணம் அன்று. தெளிந்த மொழிக் கொள்கையும் முக்கிய பங்கு வகிக்கிறது என்பதைப் பலர் சீர்தூக்கிப் பார்ப்பதில்லை.

இக்கட்டுரையை முடிக்கு முன் இன்னும் ஒரு செய்தியை மாத்திரம் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

தேசிய இலக்கிய எழுச்சியின் உடனடி விளைவுகளில்—நற்பேறுகளில்— ஒன்று, ஈழத்தின் சென்ற கால இலக்கியப் பாரம்பரியம் பலரது கவனத்தை ஈர்த்துள்ளமையாகும். ஐம்பதுகளிலும் அறுபதுகளிலும் ஈழத்துத் தமிழ் இலக்கிய உலகிற் பிரவேசித்தவர்கள், தமக்கு உடனடி முன்னோடிகளாய் விளங்கிய சோமசுந்தரப் புலவர், புலவர் மணி பெரியதம்பிப்பிள்ளை, பண்டிதமணி சி. கணபதிப்பிள்ளை முதலிய பெரும் புலவர்களையும் இரசிகர்களையும் சிறுசில அம்சங்களிற் சார்ந்து நின்றனர். அச்சார்பும் பார்வையும் மேலும்

பின்சென்று ஆறுமுக நாவலர் வரை நீண்டது. அதுகாலவரை சமயப் பெரியாராகவே பெரும்பாலும் கணிக்கப்பட்டு வந்த நாவலர் சீர்திருத்த வாதியாகவும் தேசியத்தின் விடிவெள்ளியாகவும் விளக்கம் பெற்றார்.

நாவலரை நன்கு விளங்கிக் கொள்ள வேண்டுமாயின் பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டுகளில் யாழ்ப்பாணச் சமூக, கலாசார வரலாறு இன்றியமையாதது. இவ்வாறு சங்கிலிப் பின்னல் போல ஒன்றைத் தொட்டு மற்றொன்றாக ஆய்வுகள் ஆழமும் அகலமும் பெற்றன. 'நாவலர் மாநாட்டு மலர்', 'நாவலர் 150-வது ஐயந்தி மலர்' முதலியவற்றில் இடம்பெற்ற கட்டுரைகள் பல நாவலர் ஆய்வுக்குப் புதிய பரிமாணங்களைக் கொடுத்தன. நாவலர் ஆய்வுகளினால் உந்தப்பெற்ற சிலர், நாவலரது சமகாலத்தவர், நாவலர் பரம்பரையினர் என்று தமது ஆய்வுகளை விரிவுபடுத்தினர். இத்தகைய முயற்சிகளில் ஒன்றாகவே கலாநிதி பொ. பூலோகசிகங்கம் எழுதிய 'தமிழ் இலக்கியத்தில் ஈழத்தறிஞரின் பெருமுயற்சிகள்' என்னும் நூல் (1970) வெளிவந்தது. ஏலவே 1967-ல் தென்புலோலியூர் மு. கணபதிப்பிள்ளையின் 'ஈழநாட்டின் தமிழ்ச் சுடர் மணிகள்' என்னும் புலவர் வரலாற்றுக்குறிப்பு நூல் வெளிவந்திருந்தது. வேறு சில நூல்களும் இக்காலப்பகுதியில் எழுதப்பட்டன.

பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டு ஈழத்துத் தமிழறிஞர் பற்றிய ஆய்வுகள் குறிப்பிடத்தக்க வகையில் விரிவுபெற்று வந்துள்ளன. குறிப்பாகத் தமிழ் நூற்பதிப்புத்துறையில் உ. வே. சாமிநாதையருக்கு வழிகாட்டியாய்விளங்கிய சி. வை. தாமோ

தரம்பிள்ளை பற்றிய ஆய்வு பல ரது கவனத்தை ஈர்த்துள்ளது. யாழ்ப்பாணம் கூட்டுறவுத் தமிழ் நூற்பதிப்பு விற்பனைக் கழகம் 1971-ல் வெளியிட்ட 'தாமோதரம்' எனும் நூல் விதந்துரைக் கத்தக்கது. தாமோதரம்பிள்ளை எழுதிய பதிப்புரைகளின் தொகுப்பு அது. வெளிவந்த உடனேயே பல்கலைக்கழகத்தில் ஒரு பாடப் புத்தகமாக வைக்கப்பட்டுள்ளது. அண்மையில் சி. வை. தா. 'கவித்திரட்டு' எனும் நூலும் வெளிவந்துள்ளது.

நாவலர் மரபில் யாழ்ப்பாணத்திலே கல்வித் தொண்டாற்றிய பாவலர் தெ. அ. துரையப்பாபிள்ளை பற்றிய ஆய்வுகளும் இங்குக் குறிப்பிடத்தக்கவை. இவ்வாய்வுகளுக்குச் சிகரம் வைத்ததுபோல் அமைந்தது 'பாவலர் துரையப்பாபிள்ளை நூற்றாண்டு விழாமலர்', கூட்டுரைக் கருளுலமாக விளங்கும் இம்மலர் (1972) ஈழத்துத் தமிழிலக்கிய விளக்கத்துக்கு

இன்றியமையாத தொன்றாகும். இன்னும், சுவாமி ஞானப்பிரகாசர், ஆசகவி கல்லடி வேலுப்பிள்ளை முதலானோர் பற்றியும் அண்மையில் நூல்கள் வெளிவந்துள்ளன. இவ்விடத்தில் முழுமையான பட்டியல் தருவது அல்ல எனது நோக்கம். இன்றைய இலக்கியத்தின் பின்னணியை அதற்குரிய வரலாற்று விளக்கத்துடன் அறிந்து கொள்ளவும், நவீன ஈழத்து இலக்கியத்தின் வேர்களை இனங்கண்டு கொள்ளவும் உதவக்கூடிய சில நூல்கள் கடந்த சில வருடங்களுக்குள் வெளிவந்துள்ளமையைச் சுட்டிக்காட்டுவதே எனது நோக்கமாகும், தேசிய இலக்கிய இயக்கத்தின் தருக்கரீதியான வெளிப்பாடுகள் இவை. 1956-ல் எழுந்த இலக்கிய இயக்கம் நாளொரு வண்ணமும் பொழுதொரு மேனியுமாகத் தழைத்துச் செழித்து வளர்ந்து வருவதையே இந்நூல்கள் ஐயத்துக்கிடமின்றி எமக்கு நிரூபிக்கின்றன. ★

பெருமிதம்

பச்சைத் தளிர்கள்
பயத்தால் நடுங்கி
துப்பாக்கி முட்களை
துணையாய்க் கொண்டு
துவண்டு கிடக்க.....
நடுவிலிருந்து,
மணத்தைப் பரப்பி.....
மகிழ்ந்து குலுங்கும்
நாங்கள்.....
சிவப்பு ரோஜாக்கள்.

— மூதூர் முகைதீன்.

சலனம்

மதம் இனம்
இவை துறந்து
என்னுடன் வரத் தயாரான
காதலியின் கடிதம்
இப்படித் தொடங்கியது:
'சிவமயம்'

— அன்பு ஐவகர்ஷா

**வெளிச்சத்துக்கு
வருவோம்**

*****சிவா. சுப்பிரமணியம்

மெல்ல மெல்ல ஒளி மங்குகின்றது.

இன்னும் இருள் சூழத் தொடங்கவில்லை.

முத்துமாரி அம்மன் கோவிலுக்கு முன்னால் ஒரு சிறுகூட்டம்.

வேலப்பன், நாகையா, கண்ணயிரம், சக்கரபாணி, இன்னாசி இன்னும் பலர்.

எல்லோருடைய கண்களிலிருந்தும் கோபத்தின் ஜுவாலை வீசுகிறது.

அழுக்கேறிய கறுப்புநிறத்துப்பட்டி ஒன்றால் உடலைப் போர்த்து முடிக்கொண்டு யாழ்ப்பாணச் சருட்டைப்புனைத்தபடி ஒரு மூலையில் அமர்ந்திருக்கும் முக்கையாக்கிழவரை நோக்கித் தங்கள் ஆத்திரத்தைக் கொட்டிக் கொண்டிருக்கின்றனர்.

‘என்ன தலைவரே, நீங்க உங்க பாட்டுக்கு உக்காந்திருந்தா என்ன முடிவு? இதை விடலாமா?’

‘கண்ணகையட காதலும் இந்தமாதிரிதானே. அதுக்கு அப்படினா இதுக்கு வேற நீதியா?’

‘பாவம் கண்ணகை. என்ன மாதிரி துடிச்சா. அவ செத்தாவோ பொழைச்சாவோ’

‘இதால மட்டும் கவுரவம் போவாதா?’

‘அதுவும் கத்தோலிக்கச்சிங்களத்தி’

‘தலைவரே, ஒரு சொல்லுச் சொல்லிடுங்க. இன்னிக்கு ராத்திரியே அந்தச் சிங்களத்தியைத் தீர்துக் கட்டிற்றம்’

எல்லோரும் மிகவும் ஆத்திரத்தோடுதான் பேசினார்கள். இத்தனைக்கும் கிழவர் ஒருவார்த்தைகூடப் பேசவில்லை.

அந்த எஸ்டேட்டின் உரிமையாளர் கணகசபையின் மகன் கத்தோலிக்க மதத்தைச் சேர்ந்த ஒரு சிங்களப் பெண்ணைச் சாதவித்துக் கல்யாணம் செய்து கொண்டான். இன்று தம்பதிகள் எஸ்டேட் பங்களாவுக்கு வருகின்றார்கள். தட்புடலான வீருந்து.

இதுதான் தொழிலாளர்கள் — தமிழ்த் தொழிலாளர்கள் முக்கியமாக இவ்வளவு ஆக்ரோஷத்தோடு கூடியிருப்பதற்குக் காரணம்.

‘சத்து அமதியா இருங் கப்பா’ என்று சொல்லிவிட்டு மூக்கையாக் கிழவர் கோவிலின் பின்புறத்துக்குப் போகிறார்.

அங்கே ஒரு குறிப்பிட்ட இடத்தைக் கொஞ்ச நேரம் பார்த்துக் கொண்டு நின்றவ ருக்கு என்னவென்று தெரியாத ஏதோவொன்று நெஞ்சக் கோறையை நெரித்து நசுக்கு வது போல் இருக்கின்றது.

அந்த இடத்தில்தான்..... அது நடந்தது.

அங்கேதான்... கண்ணகை விரித்த கூந்தலோடு விழுந்து புரண்டாள்.

கனத்த நெஞ்சோடு தெற் குப்புறமாக நிமிர்ந்து பாரக் கிறார் கிழவர்.

முதலாளியின் பங்களாவில் வண்ணநிற பல்புகள் ஒளி வெள் ளத்தைக் கக்கிக் கொண்டிருக் கின்றன.

அதைப் பார்த்ததும் சங்கி லிக் கோர்வை போல நினைவின் தடங்கள் நீள்கின்றன.

முத்துமாரி அம்மன்கோவில் கட்டி முடிக்கப்பட்டுச் சங்கா பிஷேகம் நடைபெற்ற போதும் இதே மாதிரியாக மின்சார பல்புகள் மின்னிப் பிரகாசித் தன.

அந்தத் தோட்டத்தில் வேலை செய்யும் தமிழ்த் தொழி லாளர்கள் அனைவரும் இந்துக் கள். அவர்களுக்கு ஒரு கோவில் அவசியம் என்றும் அதைத் தானே தன்னுடைய செலவில் கட்டித்தருவதாகவும் முதலாளி சொன்ன போது தொழிலாள ரின் மகிழ்ச்சிக்கு எல்லையே இல்லை.

முத்துமாரி அம்மன் கோவில் கட்டி முடிக்கப்பட்டு விட்டது. சங்காபிஷேகமும் அவரின் செலவிலேயே நடை பெற்றது.

தமிழ்த் தொழிலாளரைப் பொறுத்தவரையில் முதலாளி இப்போது ‘குன்றின்மேல்’ நின் றார். சைவப் பழமர்கவும் தமிழ் பிமானியாகவும் அவர்கள் அவரை மதித்தனர்.

‘தமிழ்’, ‘தமிழன்’ என் றெல்லாம் முதலாளி அடிக்கடி சிந்திய ‘முத்துக்களை’ அப்ப டியே ஏற்றுக்கொண்ட தொழி லாளர்கள் அந்தத் தோட்டத் தில் வேலை செய்யும் சிங்களத் தொழிலாளரைத் தங்கள் எதி ரிகளாகவே கருதினர். இதனால் அந்தத் தோட்டத்தில் இரண்டு தொழிற்சங்கங்கள் இயங்கி வந்தன.

சிங்களத் தொழிலாளரின் சங்கத்துக்குச் சிறிசேன தலை வர். அடுத்ததுக்கு மூக்கையாக் கிழவர்.

அந்தத் தோட்டத்தில் சம்பள உயர்வு கோரி இரண்டு வேலைநிறுத்தங்கள் மாத்திரம் நடைபெற்றிருக்கின்றன. ‘நம்ம முதலாளிக்கு எதிராக நாங்கள் ஸ்ட்ரைக் போட முடியாது’ என்று தமிழ்த் தொழிலாளர் கள் அதில் சேர மறுத்துவிட் டனர்.

வேலைநிறுத்தங்கள் தோல் வியடைந்தன.

இந்த நிலையில் யாருக்குமே தெரியாமல் கண்ணகைக்கும் ஜினதாசவுக்கும் இடையில் வளர்ந்து வந்த காதலைப் பற்றி எப்படியோ முதலாளி தெரிந்து கொண்டார்.

உடனடியாக மூக்கையா
வையும் இன்னொசியையும் பங்க
ளாவுக்கு அழைத்தார்'

விசயம் முத்திப் போயி
டிச்சு. அடுத்த மாசம் மாலை
மாத்துறதா தீர்மானிச்சிருக்
காங்க. இது தமிழனாப் பொ

தேவை

— பாலமுனை பாறாக்

மக்கள் குழுவின்
தலைவ ரென்றும்...,
இணக்கச் சபையின்
தலைவ ரென்றும்...,
சமாதான -
நீதவா நென்றும்..,
கூட்டுறவுச் -
சங்கக் கடையின்
தலைவ ரென்றும்...,
இப்படி.., இப்படி...
எத்தனை பதவியை
ஒருவர் சுமப்பது?
இதனால் -
உச்ச வரம்புச் சட்டம்
உடனடியாக...
இதற்கும் தேவை!

றந்த நம்ப எல்லாருக்குமே ஒரு
சலெஞ்சு. இதை விட்டா நம்ப
கவுரவம் போயிடும்'

நான்கு நாட்களுக்குப் பின்
முத்துமாரி அம்மன் கோவிலுக்
குப் பின்னால் ஜினதாசவின்
தலையும் முண்டமும் வெவ்வே
றாகக் கிடந்தன.

விரித்தகூந்தலாடு விழுந்து
புரண்டமுதாள் கண்ணகை.

'ஈரமத்த சனங்கடோட உறவே
வேணும்' என்று உதறிவிட்டுச்
சென்றவள்தான், அதன்பிறகு
என்ன நடந்ததோ தெரியாது.

பழைய சம்பவங்கள் அசை
போட்டுப் பார்த்தபின் கோவி
லின் முன்புறத்துக்கு வருகிறார்
கிழவர்.

கூடியிருந்தவர்களை ஒரு
முறை நோட்டம் பார்த்து
விட்டு நிதானமாகச் சொல்லத்
தொடங்கினார்.

'தம்பியவை, கோவப்பட்
டாப்ல ஒண்ணும் வராது.
தொழிலாளரைப் பிரிச்சு
வைச்சா முதலாளிக்குத்தான்
லாபம். நாம எல்லாருமே
சேர்ந்து ஒரு ஸ்ட்ரைக்கோட்டா
அவரால என்ன பண்ண முடி
யும்? அதலைதான் தமிழ்,
சைவம் என்டெல்லாம் சொல்லி
சிங்களத் தொழிலாளரோட
சேரவிடாம நம்ம பிரிச்ச வைச்
சாரு. இதால நாம இருந்த
மாதிரிதான் இருக்கோம், அவரு
தான் மூணு தோட்டம் வாங்
கிட்டாரு. அவரட மவன் கட்
டிக்கிட்ட பெண் பணக்காறி.
அவ பேரில ரெண்டு தோட்டம்
இருக்கு. அதலை அவங்க ஒரே
ஜாதி. தொழிலாளர் தான்
நம்ம ஜாதிக்காரங்க. இத்தினி
நாளும் இருட்டிலே இருந்தோம்.
இனிமேல் வெளிச்சத்துக்கு வரு
வோம். இப்பவே வாங்க. எல்
லாருமா போயி சிறிசேனாட
சங்கத்தில சேந்துடுவோம்.
அவங்கதான் நம்ம ஜாதிக்கா
ரங்க'

எல்லோரும் அருகிலுள்ள
பாதையில் கிழக்கு நோக்கிப்
போகின்றார்கள்.

அந்தத் திசையில் தான்
சிறிசேனவின் வீடு இருக்கிறது.

போன்: 7049

தேசிய வளர்ச்சிக்குத்
தனது பத்தாண்டுச் சேவையை
தியாகம்செய்துள்ள
'மல்லிகை' யின்
ஆண்டுவிழா ஓங்குக

யாழ். உலோகத் தொழிற்சாலை

250, — 254 கே. கே. எஸ். வீதி,
யாழ்ப்பாணம்.

தந்தி: 'யாழ்மெற்றல்'

கவர்ச்சிகரமான பல வர்ண
அட்டைப் பெட்டிகளுக்கும்

நேர்த்தியாகப் புத்தகங்கள்
கட்டுவதற்கும்

கொழும்பில் நீண்டகால
அனுபவம் மிக்கவர்கள்.

விஜயா இன்டஸ்ட்ரீஸ்

216, பழைய சோனக தெரு,
கொழும்பு — 12.

இடதும் வலதும்

— ஏ. ஜே. கனகரட்லு

அரசியல் துறையிலே இடதும் வலதும் பொருதிக்கொண்டிருக்கும் இவ்வேளையில், இத்தலைப்பைக் கண்டதும் சிலர் முகத்தைச் சுளிக்கலாம், 'இன்னுமொரு அரசியல் பிரச்சங்கம்' எனச் சலிப்படையலாம். இன்றைய நிலையில் இச் சலிப்பு நியாயமும் கூட. ஆனால் இத்தலைப்புக் குறிக்கும் இடதும் வலதும் மனித மூளையுடன் தொடர்பானவை.

இரு பாதிகளாக அமைந்துள்ள மனித மூளை, மேலிருந்து நோக்கும்போது வாதாம்பருப்பை ஒத்த வடிவத்தைக் கொண்டதாகக் காட்சியளிக்கின்றது. உடம்பின் இரு பக்கச் செயற்பாட்டையும் எதிர்புறத்திலுள்ள மூளைப் பாதியின் சமிக்ஞைகள் கட்டுப்படுத்துகின்றன. மூளைக் காயமுற்றிருந்த நோயாளர்களை அவதானித்ததிலிருந்து, மூளையின் இரு பாதிகளுக்கும் வெவ்வேறு செயற்பாடுகள் உள எனப்புலகின்றது. பேச்சு வல்லமை மூளையின் இடப் பாதியுடன் தொடர்புடையதென்றும் வெளியுடன் சம்பந்தப்பட்ட பிரச்சினைகள் மூளையின் வலப்பாதியுடன் தொடர்புடையனவென்றும் கண்டுபிடிக்கப்பட்டது. (இது வலக்கையர்களைப் பொறுத்தவரை; இடக்கையர்களைப் பொறுத்தவரை சிலவேளைகளில் நிலைமை சற்றுச் சிக்கலானது)

இத்தகைய வேறுபட்ட செயற்பாடுகளை மூளைக்காயமுடைய சாதாரண மனிதர்களிடமும் அவதானிக்க முடியுமா என்பதை அறிய ஆராய்ச்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. சாதாரண மூளையும் இவ்வாறுதான் செயற்படுகின்றது என்பதை உளவியலாளர் ஓர்ஸ்ஸ்டைன் கண்டு பிடித்துள்ளார். பேச்சு வல்லமை, தருக்கத்திறமை உட்பட பகுப்பாய்வு செயற்பாங்குகள் மூளையின் இடப்பாதியில் தோற்றுவிக்கப்படுகின்றன வென்றும் கலைத்திறமை, உடலசைவுகள் உட்பட இயலறிவார்ந்த செயற்பாங்குகள் வலப்பாதியில் பிறக்கின்றனவென்றும் இப்பொழுது அறியப்படுகின்றது. வேறு விதத்தில் கூறுவதானால் வரிசைமுறையான செயற்பாங்குகள் இடப்பாதியிலும் சமகால நிகழ்வுச் செயற்பாங்குகள் வலப்பாதியிலும் நிகழ்கின்றன.

மனித மூளை மட்டுமே இவ்வாறு வேறுபட்டு செயற்படுகின்றது. பேச்சு வல்லமை போன்ற 'உயர்' மனித செயற்பாடுகளின் விளைவாகவே இது நிகழ்ந்திருக்க வேண்டும் என விஞ்ஞானிகள் ஊகிக்கின்றனர்.

மூளையின் இரு பாதிகளும் தமக்குள் அறவே தொடர்பில்லாமல் இயங்கினால் இச் செயற்பாடுகள் மேலும் பயன்மூளைப்

பானவையாய் இருக்கும் என்பது உண்மையாயினும் அதனால் பல சிக்கல்களும் இடர்களும் ஏற்படும். 'பிளவுபட்ட' மூளை களுடைய நோயாளிகளின் நிலை இதை எண்பித்துள்ளது. சாதாரணமாக இரு பாதிக்களையும் நரம்புத் தொகுதி ஒன்று இணைக்கிறது. இதனால் அவை ஒன்றுக்கொன்று தகவல்களையும் அறிவிப்புக்களையும் பரிமாறிக் கொள்ள முடிகிறது. இது துண்டிக்கப்பட்டால், இவை இரு வேறு மூளைகளாய் இயங்கும்: 'மூளையில் அறுவை செய்யப்பட்ட காக்காய் வலிப்பு நோயாளிகளின் நிலை இதுதான். இடது மூளை பேசும், பகுப்பாயும் ஆனால் வெளியுடன் தொடர்பான பிரச்சினைகளுக்கு முன் திண்டாடும்; வலது மூளை இதற்கு நேர்மாறானதாய் ஊமையாய் இருக்கும்.

மூளையின் ஏதாவது ஒரு பாதியின் ஆதிக்கம் குறிப்பிட்ட வகை மனிதர்களில் மேலோங்கி நிற்கின்றதா? இதுதான் ஒர்ன்ஸ்டைனை ஈர்த்த அடுத்த பிரச்சினை. அவர் நடத்திய பரிசோதனைகளின் படி, 'ஆம்' என விடை அமைந்தது வழக்கறிஞரைப் பொறுத்தவரை. இடப்பாதியின் ஆதிக்கம் மேலோங்கி நிற்கிறதென்றும், கலைஞரைப் பொறுத்தவரை வலப்பாதியின் ஆதிக்கம் மேலெழுந்து நிற்கின்றதென்றும் அவர் கண்டுபிடித்துள்ளார். (பொதுவாக அரசியல் துறையினர்க்கும் வழக்கறிஞர்க்கும் இக் கண்டு பிடிப்பு வியப்பை அளிக்கக்கூடும்)

இருவகை அறிவுணர்வும்— அதாவது காரண காரியத் தொடர்புடைய அறிவுணர்வு இயலறிவார்ந்த அறிவுணர்வும் மூளையின் இரு பாதிகளுடன்

தொடர்புடையன என்ற கண்டு பிடிப்பு மூளை இயக்கத்தைப் பற்றி புதிய விளக்கத்தை அளிக்கின்றது. கீழ்த் தேச மரபு நூற்றாண்டு காலமாக வற்புறுத்தி வந்திருப்பதை இது விளக்குவதாக ஒர்ன்ஸ்டைன் கருதுகிறார். 'இது உனது மனதுக்கல்ல' என அவர்களது இலக்கியம் கூறும்போது, பகுப்பாயும் மனதிற்கல்ல எனப் பொருள்படும்' என்கிறார் அவர். எண்ணங்களை வெறும் சொற்களில் சிறைப்படுத்த முடியாது எனக் கருதுகிறார் அவர்.

மூளையின் பகுப்பாய்வும் பாதியா அல்லது உள்ளுணர்வால் அறிகின்ற பாதியா கூடிய முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது என்பதே அடுத்த வினா. சார்புக் கோட்பாடு உருவாகுவதற்கு ஏதுவான மன நிலையை 'இணைவுச் செயலாட்டம்' என வர்ணித்தார் ஐன்ஸ்டைன் மூல அணுக்கூறுக் குடும்பக் கோட்பாட்டை வகுப்பதற்கு ஏதுவாக இருந்தது தனது பௌத்த மத ஆராய்ச்சியே என்கிறார் மர்ரே ஜெல்மன். இக் கோட்பாட்டிற்கு அவர் நோபல் பரிசு பெற்றார் என்பது குறுப்பிடத்தக்கது. வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், இவ்விருவரும் தம்மை உந்திய அகத்தூண்டுதல்கள் வலப்பாதி மூளையின் செயல்பாங்கு என்கின்றனர். பின்னர் நிகழும் தெளிவாக்கமும், விளக்கமும் இடப்பாதிச் செயல்பாட்டின் விளைவே. இரு பாதிகளும் சம முக்கியத்துவம் வாய்ந்தவை என ஒர்ன்ஸ்டைன் கூறுகிறார். ஆனால் மேல்நாட்டு நாடார்கமும் கல்வியும் பகுப்பாய்வுக்குக் கொடுக்கும் முக்கியத்தினால் உள்ளுணர்வைப் புறக்கணிப்பதோடு அதனை அவை அடக்கி ஒடுக்குகின்றன எனக்

குற்றஞ் சுமத்தும் அவர், இத் தவறு கீழ்த்தேய மறைஞான பண்பாடுகளால் தவிர்க்கப்பட்டுள்ளது எனக் குறிப்பிடுகிறார். உள்நாணர்வு பற்றி மேல்நாடுகள் மறு மதிப்பீடு செய்ய வேண்டும் என வற்புறுத்தும் அவர், இதனை கல்வி முறை மூலம் செய்யலாம் என நம்புகிறார்.

மூளையின் எப்பாதி ஆதிக் கம் செலுத்தும் என்பதை வரையறுப்பது எது? பிறப்பா, வளர்ப்பா? ஜீன்சுகளின் பாதிப்பு நிகழ்கின்றது என ஓர்ன்ஸ்டைன் ஏற்றுக்கொண்டாலும் சூழலும் கல்வியும் கூடிய தாக்கத்தை உண்டுபண்ண வல்லன எனக் கருதுகின்றார். மூளையின் வலப்பாதிக்குக் கூடிய அக்கறை செலுத்துவதன் மூலம்

குற்றறிந்த மனிதன் என்ற கிரேக்க இலட்சியத்தை நாம் எய்தலாம் என அவர் நம்புகிறார்.

மீன் ஊட்ட உத்திகளைப் பயன்படுத்தி விரும்பியபோ தெல்லாம் ஒரு பாதியை செயலில் ஈடுபடுத்த மனிதருக்கு பயிற்சியளிக்கலாமா என்பது பற்றி ஓர்ன்ஸ்டைன் இப்பொழுது ஆராய்ச்சிகளை மேற்கொண்டுள்ளார். இப்பரிசோதனைகள் மேலும் முக்கிய தகவல்களை வெளிப்படுத்தலாம். இவற்றின் விளைவாக மனிதன் தனது படைப்பாற்றலை விரிவுபடுத்த வாய்ப்புக்கள் உருவாகலாம். மனித இனத்தின் கை ஓங்கியதற்கு படைப்பாற்றலின் பங்களிப்பை மிகைப்படுத்திக் கூறமுடியாது. ★

நாட்டின் வளம் நமது வளம்

தொலைபேசி
32813

இலங்கையில் உற்பத்தியாகும்
தேசிய விளைபொருட்களின்
மொத்த விற்பனையாளர்கள்
கமிஷன் ஏஜன்ட்.

இ. சிற்றம்பலம் அன் கோ,
25, பழைய சோனகர் தெரு,
கொழும்பு - 12.

நவீன சிங்களக் கலை —

இலக்கியத் துறையில்

பெண் எழுத்தாளர்களின்

பங்களிப்பு!

எம். எம். மன்ஸூர்

ஈழத்தின் தமிழ் இலக்கியத் துறையைப் பொறுத்தவரையில் ஆண் கலைஞர்களே அதிக ஈடுபாடு கொண்டு வருகின்றனர். இத்துறையில் பெண்களின் பங்களிப்பு சற்றுக் குறைவாகவே இருந்து வருகிறது. இதற்குக் காரணம் எழுத்துத் துறையில் - கலைத்துறையில் - பெண்களின் எண்ணிக்கை விரல்விட்டு எண்ணக் கூடியதாக இருப்பதே ஆகும்.

தமிழ் நாட்டைப் பொறுத்தவரையில் ஈழத்தை விடவும் கலைத்துறையில் பெண்கள் அதிக ஆர்வம் காட்டி வருகின்றனர். தமிழ் நாட்டின் நிலையையும், ஈழத்தின் நிலையையும் உற்று நோக்கும்போது இலக்கிய விருத்தியிலும், சனத் தொகையிலும் ஈழத்துத் தமிழ் பேசும் மக்களைவிட அதிகமான நிலையில் இருப்பதைப் பார்க்கும் போது ஈழத்திலும் பெண்கள் கலைத் துறையில் காட்டிவரும் ஆர்வத்தினை மெச்சாமல் இருக்க முடியாது. ஏனெனில் ஈழத்திலும் இலக்கியப் பணி செய்துவரும் பெண்களின் படைப்புக்கள் எவ்வகையிலும் தமிழ் நாட்டுப் பெண்களின் இலக்கியப் படைப்புக்களை விடவும் குறைவுபட்ட தொன்றாகக் காணப்படாததே

யாகும். இதற்காக இரு நாட்டுப் பெண்களையும் உயர்த்தித் தாழ்த்தி பேதமையை வளர்ப்பதாகவோ, பக்கச்சார்புகொண்டு மதிப்பிடுவதாகவோ எவரும் கருதக்கூடாது.

நவீன சிங்களக் கலை, இலக்கியத் துறையில் பெண் எழுத்தாளர்கள், கலைஞர்களின் பங்களிப்புக்கள் ஒருபடி உயர் நிலையில் உள்ளதெனலாம். இவர்களும் சிங்கள ஆண் எழுத்தாளர்களைப் போலவே பேரும், புகழும் பெற்றுத் திகழ்கிறார்கள். தமிழ் - சிங்கள எழுத்தாளர்களிடையே பரஸ்பரம் நல்லுறவு ஏற்பட்டு வரும் இவ்வேளையில் அப்படிப்பட்டவர்களை அறிமுகப் படுத்துவதே இக்கட்டுரைத் தொடரின் நோக்கமாகும். திருமதி லெட்சியா பொதேஜு

நவீன சிங்கள நாவல் இலக்கியத் துறையில் திருமதி லெட்சியா பொதேஜு சிறந்ததொரு பெண் எழுத்தாளராவார். இவர் நாவல் எழுத்துத் துறையில் ஏனைய பெண் எழுத்தாளர்களை விட ஒரு படி முன்னணியில் திகழ்கிறார். இவர் முதல் தரமான அநேக நாவல்களை எழுதி இருக்கிறார். சிங்கள மொழி. இனம், கலாச்சாரம் என்பவற்

‘வேலி கட்டி உங்கள் சிறு குச்சுக்குள்ளே
வெளியார் கண் காணாமற் பதுங்கும்’

என்ற
மூல மந்திரத்தினையே இடை விடாமல்
முணுமுணுக்கும் வஞ்சகர் யார்?
அறியோமே நாம்?

‘வால் முறுக்கி விட்டிடுவார்.

தருணம் வாய்த்தால்
வாய்ப்புகளைப் பயன்படுத்தி,

வெளியாருக்குத்
தாலிகட்டிக் குலாவிடுவார்.

எம்மை மட்டும்

தாழ்ந்தி வைக்கக் குலநலத்தைச் சாட்டி நிற்பார்

கீழ் நிலையில் இருக்கும் எம்மை

இன்னும் கீழே

கேவலமாய் அமுக்கிவைத்துப் பிழிதலன்றி

வாழ் நிலையை உயர்த்த ஒரு விரலும் ஆட்ட

மனஞ் சிறிதும் ஒருப்படார், வஞ்ச மாந்தர்!

பாழ்படுத்தி அன்னாரின் அட்டகாசம்

பணியவைப்போம்

விரட்டிடுவோம்

ஒதுக்கி நீப்போம்

ஏழையை நீடிக்க அனுமதிக்கோம்

இனிய யுகம் விடிவதற்குத் துணையாய் நிற்போம்.

றுக்குப் பங்கம் விளைவிப்பவர்களை
முற்றாக எதிர்க்கும் நாட்டுப்
பற்றுக் கொண்டவர் இவர்
சமூகத்துக்காக எழுதிய நாவல்
கள் அநேகம்.

‘பார திகே’ (பாதைவழியே)
‘வெஸ் முகுண்’ (மு க மூ டி)
போன்ற நாவல்களை இவரது
படைப்புக்களில் பிரதானமாகக்
கொள்ளலாம். 1958-ம் ஆண்டு
‘பார - திகே’ எனும் நாவலை
எழுதியதன் மூலம் இவர் சிங்
கள இலக்கிய உலகுக்குள்
நுழைந்தார். இவர் அதிவிரை
வில் பிரபல்யமாவதற்கு இந்த
நாவலை காரணமாய் அமைந்
தது. இந்நாவல் எளிய நடை
யில், படிப்பினையூட்டும் வகை

யில், சிறந்ததொரு சமூக நாவ
லாக அமைந்துள்ளது.

வெடவியா பொதேஜு
நா வ ல் க ள் மாத்திரமன்றி
இனிய கதைகளை எழுதுவதிலும்
திறமை மிக்கவர். அதிலும்
சிறுவர் இலக்கியத்தில் அதிக
ஆர்வம் உடையவர். சிறுவர்க
ளுக்கு இலக்கிய ஆர்வத்தை
ஊட்டுவதற்காக அவர் எழுதிய
‘எலிபத்தென் உடவத்தட’
(வாயில் படியில் இருந்து தோட்
டத்துக்கு) எனும் நூல் சுவை
மிக்கது. இது இவரது இரண்
டாவது படைப்பாகும். சிறுவர்
கள் மாத்திரமன்றி பெரியோர்
களும் இதன் மூலம் பெறக்கூடிய
பயன்களும், படிப்பினைகளும்

அநேகம். இளமையிலேயே சிறுவர்களுக்கு வாசிப்புப் பழக்கத்தை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்ற நோக்கம் இதிலிருந்து புலப்படுகிறது. 'அனுஷா சகரன்சுமரு' (அனுஷாவும் பொற்குமாரரும்) எனும் நூலும் தரத்தில் குறைந்ததல்ல.

இவரது நாவல்களில் 'வெல் முகுண' (மு க மு டி) எனும் நாவல் மிகவும் உயர்ந்தது ஒன்றாகும். இது சமூகத்தில் உள்ள நடைமுறைப் பழக்க வழக்கங்களையும், நிறை குறை பாடுகளையும், மூடக் கொள்கைகளையும், முன்னேற்ற வழிகளையும் பற்றி அழகாக விளக்குவதோடு, சமுதாயத்தில் நடமாடும் ஆண், பெண் இருபாலரினதும் குறை குற்றங்களையும் தெளிவாக விளக்குகிறது. அவர்கையாண்டுள்ள எளிய எழுத்து நடையும், வசன அமைப்புக்களும், கற்பனையைக் கூட உண்மை என்று நிரூபிப்பதைப் போல இக்கதையில் அமைந்துள்ளன.

மற்றும், இவர் எழுதிய 'கங்க அதர' (நதிக்கிடையில்) எனும் நாவல் முழுக்க முழுக்க காதல் காவியமாக அமைந்துள்ளது. களனி கங்கையை மையமாக வைத்துப் பின்னப்பட்டுள்ள இக்கதையின் மூலம் சமுதாயத்தின் குறை குற்றங்களைச் சுட்டிக் காட்டுவதோடு, சமுதாயத்தில் காணப்படும் சில குறைபாடுகளுக்கு மென்மையாகவும், தக்கதாகவும் சாட்டை அடி கொடுப்பதாயும் அமைந்து இருப்பது அவரது தனித் திறமையை எடுத்துக் காட்டுகிறது.

திருமதி சபரமாதா

நவீன சிங்கள இலக்கியத்தின் சிறந்த இலக்கிய ஆசிரியை

களின் வரிசையில் திருமதி சபரமாதா என்பவரும் முக்கிய இடத்தை வகிக்கிறார். உலகில் எந்த நாட்டு உயர்தர இலக்கிய ஆசிரியர்கள், எழுத்தாளர்கள், கவிஞர்களானாலும் அவர்களது மத்தியில் சம அந்தஸ்து வகிக்கும் இவர் எந்த ஓர் இலக்கிய விடயமானாலும் தரக்கீக்கக் கூடிய சிறந்த அறிவு பெற்றவர். சர்வதேச இலக்கியவாதிகளில் இவருக்கு ஒரு தனி இடம் கிடைக்கிறது.

நாவல், சிறுகதை உட்பட நாட்டிய நாடகம், கலை ஆகிய வற்றில் சிறந்த ஞானம் உடையவர். பத்திரிகைகள் வாயிலாகத் தனது இலக்கியக் கருத்துக்களை வெளியிட்டு வந்துள்ளார். அதுவன்றி, நவீன யுகமொழி பெயர்ப்பாளர்களின் நூல்களைப் பற்றி விமர்சிக்கும் அறிவு படைத்தவர். இவர் எடுத்துக் காட்டிய மொழி பெயர்ப்பு விதிகள் அநேக எழுத்தாளர்களுக்கு எடுத்துக் காட்டாக அமைந்துள்ளன. பத்திரிகை, சஞ்சிகைகள் மூலமாக இவர் எழுதிய அநேக கட்டுரைகள் உள்ளன. எம். ஏ. பட்டதாரியான இவர், சிறுவர் இலக்கியத்தில் அதிக ஈடுபாடும், அக்கறையும் கொண்டவர்.

சிறுவர் இலக்கியத்தினை வளப்படுத்த இவர் எழுதிய நூல்கள் அநேகம். சிறுவர் இலக்கியமும், அவற்றின் பயன்களும், சிங்களச் சமூகத்தவர்கள் வாசிப்பதில் காட்டும் ஆர்வம், ஆர்வம் காட்டாதவர்கள் எப்படிப்பட்டவர்கள் என்றெல்லாம் பல கோணங்களில் எண்ணத்தைச் சுழலவிட்டு இவர் எழுதிய ஆராய்ச்சிக் கட்டுரைகள் சிறந்த பயனுள்ளவைகளாகவும், படிப்பினையூட்டக் கூடியனவாகவும் உள்ளன.

சிங்களப் பெண்கள் வாசிப்பதில் எவ்வளவு தூரம் ஆர்வம் செலுத்தியுள்ளனர் என்பது பற்றி 1959-ம் ஆண்டு இவர் மேற்கொண்ட ஆராய்ச்சி 'யுனெஸ்கோ' நிறுவனத்துக்கு சமர்ப்பிக்கப்பட்டதாகவும் அறியக்கிடக்கின்றது. 'யுனெஸ்கோ' நிறுவனத்தின் விஷேட வேண்டுகோளின் பேரிலேயே இம் முயற்சியை இவர் மேற்கொண்டதாகவும் சொல்லப்படுகிறது. இத்தனைக்கும் இவர் இலங்கைப் பல்கலைக் கழகத்தில் சமூக விஞ்ஞானத் துறையில் விரிவுரையாளராக இருக்கிறார். இவரைப் போன்ற சிறந்த இலக்கிய ஆசிரியைகள் கிடைப்பது சிங்கள இனத்துக்கும், மொழிக்கும், இலக்கியத்துக்கும் கிடைத்துள்ள பெரும் பேராகும்.

'பொலன் நறு யுக்ய' (பொலன்நறுவைக் காலம்) எனும் வரலாற்று நூலில் உள்ள 'லாஸ்திரீய விபி' (அறிவியல் கட்டுரைகள்) உட்பட 'பொலன் நறுவயுக்யே சிங்கள பாஷாவசக சாகித்திய' (பொலனறுவைக் காலத்தில் சிங்கள மொழியும், இலக்கியமும்) எனும் பொருள்பற்றிய கட்டுரைகள் இவரதாகும். 'ரன் எதனரோ பொடிதுவ' (ரன் எதனைவின இனைய மகள்), 'கிரி முட்டிய' (பால் சட்டி), 'ரது பைசெளய' (சிவப்பு பைசிக்கள்), 'நலபான சக பண்பேராகத்ஹடி' (வாயு விளக்கும் உயிர் பிழைத்தமையும்) எனும் நூல்கள் இவர் எழுதிய சிறந்த தரமுள்ள நூல்களாகும்.

தயா ரணதுங்க

நவீன சிங்கள சிறுகதை இலக்கியத்தின் சிறந்ததொரு இளம் எழுத்தாளர் திருமதி தயா ரணதுங்க. தரமான சிறுகதை எழுத்தாளர்கள் மத்தி

யில் இவரும் தனக்கென ஓர் இடத்தைப் பிடித்துக் கொண்டுள்ளார். சிறுவயது முதலே சிறுகதைகளில் அதிக ஆர்வம் காட்டிவரும் இவர், இலங்கை வாடுவிலியில் நடத்தப்படும் பல்வேறு மாதர் நிகழ்ச்சிகளில் கலந்துகொண்டு இலக்கியச் சேவை செய்து வருவது சிங்கள இலக்கிய வளர்ச்சிக்கு ஒரு புத்தூக்கம் அளிக்கிறது.

இவர் எழுதிய சிறுகதைத் தொகுப்புகள் இரண்டு வெளிவந்துள்ளன. இவர் சமூகத்துக்காகவே எழுதும் சிறுகதைகளில் சமுதாய நிலைமைகள் படம்பிடித்துக் காட்டப்படுகின்றன. அதனால் அநேக மாதர்கள் இவரது கதைகளைப் படிப்பதில் அதிக ஆர்வம் காட்டி வருகின்றனர். இவர் இளகிய உள்ளம் படைத்தவராகையால் இவரது இளகிய குணங்கள் சிறுகதைகளிலும் பிரதி பளிப்பதைக் காண முடிகிறது.

'சேயர்' (நிழல்) இவரது முதலாவது சிறுகதைத் தொகுப்பாகும். அது சமூக வாழ்க்கையைப் பற்றியும், தேவைகளையும் பிரதிபலிக்கின்றது.

நவீன சிங்கள சிறுகதை இலக்கியத்தைப் போதிக்கச் செய்வதே திருமதி தயா ரணதுங்காவின் அபிலாஷையாகும். அவர் கூறுவதைப் போல எல்லாவற்றுக்கும் ஒரு நிழல் உருவம் உண்டு. அதேபோல சமுதாயத்தின் ஒவ்வொரு விடயத்துக்கும் ஒவ்வொரு காரணம் உண்டு; காரணமில்லாத காரியங்களும் இல்லை. 'சேயர்' எழுதப்பட்டதன் நோக்கமும் இதனை நிரூபிப்பதற்காகும். இதில் வரும் 'இங்கிரீஸி பாடம்' (ஆங்கிலப் பாடம்) எனும் சிறுகதை படிப்பிணையைப் பகர்கிறது. இதனைப் படிப்பவர்கள் ஆங்கி

லத்தின் முக்கியத்துவத்தை உணராமல் இருக்க முடியாது. இதுபோன்று ஏனைய சிறுகதைகளும் பயனுள்ளனவாக அமைந்துள்ளன. 'சூத்திரி' எனும் நூல் இவரது இரண்டாவது படைப்பாகும் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. இதுவும் ஒரு சிறுகதைத் தொகுப்பாகும்.

கல்யாணி அபய சுந்தர

ஆம், இவரும் ஒரு சிறந்த சிங்கள இலக்கிய ஆசிரியை ஆவார். கணவனும், மனைவியும் எழுத்தாளர்களாக சேவை புரிவது அரிதுதான். இந்தக் கணவன், மனைவி இருவருமே ஆற்றல் மிக்க எழுத்தாளர்கள் என்றால் மிகையாகாது.

திருமதி கல்யாணி அபய சுந்தர எழுதிய 'உத்யான யாத்ரா' (பூங்கா யாத்திரை) எனப்படும் நூல் சரித்திரக் கதைகளுடன் கலந்த இனிய கதைகளைக் கொண்டதொரு சிறந்த ஏற்பாடாகும். இந்நூல் நவீன சிங்கள இலக்கியத்துக்குக் கிடைத்த உயர்தர சிறுகதைத் தொகுப்பாகும்.

சிறுவயதிலிருந்தே எழுத்தில் ஆர்வம் செலுத்திய திருமதி அபயசுந்தர சமையம், மொழி, இலக்கியம், கலாசாரம் என்பவற்றைச் சொந்த உயிராய் மதித்து வருகிறார். அத்தோடு சமுதாயச் சீர்திருத்தத்தைப் பெரிதும் வரவேற்பவர். தனது கதைகளிலும் இவற்றைப் பிரதிபலிக்கச் செய்தி வல்லவர். இவரது இனிமையான பேச்சும், சரளமான எழுத்து நடையும், தெளிவான விளக்கங்களும், எளிய வசனங்களும் வாசகரைக் கவரக் கூடியனவாக உள்ளன.

திருமதி சார்லட் லலிதா அமரசிங்க

நவீன சிங்கள கவிதை இலக்கியத்தில் சிறந்து விளங்கும் திறமைமிக்க ஒரு கவிஞர் திருமதி சார்லட் லலிதா அமரசிங்க பத்திரிகை, சஞ்சிகைகளில் பல்வேறு வகைக் கவிதைகளை எழுதியவர். இவர் வாசகர்களினதும் பேராதரவைப் பெற்றுத் திகழ்கிறார். மாதர் கவிதா சங்கத்தை அமைப்பதில் அரும்பாடுபட்ட திருமதி அமரசிங்க ஒரு ஆசிரியையும் ஆவார்.

நவீன யுகத்தில் உதித்த இளம் கவிஞரான இவர் கவிஞர்கள், எழுத்தாளர்கள் வரிசையில் தரமான கவிதைகளும், சிறுகதைகளும் எழுத வல்லவர். காதலை மையமாக வைத்து இவர் எழுதிய கவிதைகள் சுவைமிக்கன. நவீன சிங்கள இலக்கியத்தை வளம் பெறச் செய்வதே இவரதும் நோக்கமாகும்.

1960-ம் ஆண்டு வெளியான 'அலுக் கெதர' (புதிய வீடு) எனும் இவரது சிறுகதைத் தொகுதி சிங்கள இலக்கியத்துக்குக் கிடைத்த புதிய வடிவமாகும். கவிதையைப் போலவே சிறுகதையிலும் வாசகர்களிடமிருந்து இவருக்குக் கிடைக்கும் ஆதரவுமிகப்பெரியது. அந்தவருடத்தில் வெளியான சிறந்த சிறுகதைத்தொகுதி புதிய வீடாகும்.

இவரது சிறுகதைகளைப் படிக்கும்போது புகழ்பெற்ற எழுத்தாளர்களான மார்டின் விக்ரமசிங்கா, அண்டன் செக்கோவ், மாக்ஸிம் கார்க்கி போன்ற எழுத்தாளர்களின் கதைகளை நினைவுபடுத்திவருகின்றன. சிறந்த எழுத்து நடையில் எழுதப்பட்ட 'அலுக் கெதர' சிறுகதைத் தொகுதி மூலம் சமூகத்துக்குக் கிடைக்கக் கூடிய படிப்பினைகள் அநேகம் உள்ளன ★

‘எங்கும் விலையுயர்வு என்பதே பேச்சு’

என்பதை மறந்துவிடுங்கள் !

- ☒ உணவு, தானிய வகைகள்
- ☒ பலசரக்குப் பொருட்கள்
- ☒ சாம்ப்புச் சாமான்கள்
- ☒ அனைத்து அம்சங்களும்
- ☒ மொத்தமாகவும், சில்லறையாகவும்
- ☒ உடனுக்குடன் பெறலாம்.

உள்ளூர் உற்பத்திப் பொருட்களையும்
ஏனைய சாமான்களையும் எப்போதும்
சகாயமானவிலையில் பெற்றுக்கொள் லாம்.

☒ கொழும்பு நகரின்
பிரபல வியாபாரிகள்
☒

எஸ். எஸ். வி. பரமநாயகம்பிள்ளை

161, ஐந்தாம் குறுக்குத்தெரு,

கொழும்பு.

தந்தி: ‘சேகரம்’

தொலைபேசி: 24577.

இனவெறியை எதிர்த்துப் போராடிய ரஷ்ய விஞ்ஞானி

✻***** எம். ஏ. கிஷார்

உலகத்து மக்கள் அனைவரும் ஒன்றே என்ற கருத்து வளர்ந்து வருகிறது. ஆனால் கறுப்பர்கள்— வெள்ளையர்கள் என்று பேதம் பிரித்துக் காட்டிய ஒரே நாடு தென் ஆபிரிக்காதான். அந்த நாடு அப்பார்திட் (இன ஒதுக்கல்) என்ற சிறப்புப் பெயரையும் பெற்று விளங்கி வருகிறது.

‘இனத்தால் தாழ்வு என்ற நிலை மாறிவிட்டது. அந்தக் கோட்பாடு மறைந்து விட்டது. அதற்கு அறிவியல் அடிப்படை எதுவும் கிடையாது. ஆகவே இக் கோட்பாடு மறைந்தது ஒரு பெரிய மாற்றமாகும்’ என்று 1970-ஆம் ஆண்டில் பிரசுரமான நோபல் கருத்து தொகுப்புவரையில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார், மிட்ரால் என்ற பேரறிஞர். அவர் அப்படிக் குறிப்பிட்ட போதிலும் உலகத்தில் இன வெறி முற்றிலும் மறைந்து விட்டதாக எண்ணமுடியாது.

இன வெறிக்கு பேரும் புரமும் கொண்ட தென் ஆபிரிக்கா நாட்டைப் பல நாடுகள் அந்த நாட்டில் கடைப்பிடித்து வரும் நிற வெறியைக் கண்டித்துத் தீர்மானங்கள் செய்தபோதிலும் தென் ஆபிரிக்கா இன்று வரை பல முதலாளி வர்க்க நாடுகளின் உதவியால் தன்னுடைய கொள்கையில் விடாப்பிடியாக இருந்து வருகின்றது.

ஆனால் இன்றைக்கு நூறு ஆண்டுகளுக்குப் முன் இனவெறி

பை எதிர்த்துப் போராடிய பெருமைக்குரிய முதல் மனிதன் ரஷ்ய தேசத்தைச் சேர்ந்த விஞ்ஞானியும், மானிட நூல் வல்லுநருமான மிக்லுக்கோ மக்லாய். அவர் மனித இனம் பற்றி நடத்திய ஆராய்ச்சியில் அவருக்கேற்பட்ட அனுபவங்கள் பல ரசமான சம்பவங்களாக நிறைந்தது.

ஜெனூப் பல்கலைக் கழகத்தில் எர்னஸ்ட் ஹெகல் மனித இன ஆராய்ச்சி பற்றி நடத்திய சொற்பொழிவில் நியூகினியில் வாழும் பூர்வீகக் குடிமக்கள் கொத்து முடி கொண்ட இனத்தவர்கள் என்று குறிப்பிட்ட கருத்தை ஒப்புக்கொள்ள மறுத்த மக்லாய், நேரில் சென்று அறிய வேண்டுமென்று ஆசைப்பட்டார்.

மனித வர்க்கத்தின் மூதாதையர்களைத் தேடிப் புறப்பட்ட அவருடைய பயங்கரப் பயணத்தையும், ஆராய்ச்சிக்காக உயிரைத் துச்சமாக எண்ணிய அந்த விஞ்ஞானிக்கு ஏற்பட்ட பயங்கர அனுபவங்களையும் நாம் படிக்கும்போது நம்மையறியாமலே அந்தப் பயணியின் துணிச்சல் நம்மை மயிர்க்கூச்சலெடுக்கச் செய்கிறது.

நூறு ஆண்டுகளுக்கு முன் 187-இல் மக்லாய் ரஷ்ய மரக்கலத்தில் நியூகினி தீவை நோக்கிப் புறப்பட்டார். பல பயங்கர புயல்களில் அப்கபட்டுத்

தத்தளித்த அவருடைய கலம் அலட ரோல பே வரிக்குடாவின் கரையை அடைந்தது.

அதுவரை எந்த மனிதனும் கண்டறியாத அந்தக் கடற்கரையில் அவர் இறங்கினார். அன்றி லிருந்து இன்றுவரை அந்தத் துறைக்கு 'மக்லாய் கடற்கரை' என்ற பெயர் வழங்கி வருகிறது.

மக்லாய் ஐந்து தடவை நியூகினி சென்று திரும்பினார். முதல் தடவை அவரைக் கண்ட பழங்குடி மக்கள் பீதியடைந்தனர். அந்த மக்களால் அவருக்குப் பல தொல்லைகள் ஏற்பட்டன. எந்தச் சமயத்திலும் அவருடைய உயிருக்குக் கூட ஆபத்து ஏற்படலாம் என்று அஞ்சினார். தன் கூட இருந்த ரஷ்ய அதிகாரி னிடம், தனக்கு என்ன இடர் ஏற்பட்டபோதிலும் தன்னுடைய ஆராய்ச்சியைத் தொடர்ந்து நடத்தப் போவதாகவும், ஒரு சமயம் தான் கொலைசெய்யப்பட்டாலோ அல்லது செத்துவிட்டாலோ ஒர் வொரு நாளும் தன் நடத்தும் ஆராய்ச்சிகளைப் பற்றிய குறிப்புகளை எழுதி குளாய்களில் அடைத்து ஒரு குறிப்பிட்ட இடத்தில் புதைத்து விடுவதாகவும், அவர் இறந்துவிட்டால் அதைத் தோண்டி எடுத்து ரஷ்ய புவியியல் கழகத்துக்கு அனுப்பி வைக்கும்படியும் கேட்டுக் கொண்டார்.

ஒருநாள் அடர்ந்த காட்டிலே அவர் அமைத்திருந்த முகாமிலிருந்து தன்னந்தனியாக நடந்து சென்றுகொண்டிருந்தார். இந்த வெள்ளைக்காரனைக் கண்ட அந்தக் காட்டிலே வாழும் பழங்குடி மக்கள் பீதியோடு அவர்கள் மொழியில் தங்கள் இனத்தவர்களை அழைத்து அதைக் கவனித்த மக்லாய் அந்த

ஒலியில் தொனிக்கும் அச்சத்தைத் தெரிந்து கொண்ட அவர் மேற்கொண்டு அந்தக் காட்டில் தனியாகச் செல்வதை விரும்பாமல் தன் இருப்பிடத்துக்குத் திரும்பிவிட்டார். துப்பாக்கி முனையில் அந்தக் கள்ளம் கபடமற்ற மக்களை அணுக முடியாது. அவர்களுடைய அன்பையும் நன் மதிப்பையும் பெறவேண்டுமென்றால், முதலில் அவர்களுடைய போங்கு மொழியைக் கற்றுப் பரப்புவன் இனமக்களின் தூய்மையான அன்பைப் பெறவேண்டுமென்ற முடிவுக்குவந்து அவர்களுடைய மொழியை அவருக்கிருந்த ஆர்வத்தில் வெகுசீக்கிரத்தில் கற்றுக்கொண்டார். மீண்டும் அந்தப் பயங்கர காட்டிற்குச் சென்றார். அந்தக் காட்டில் வாழும் மக்கள் மக்லாய் பேசும் திருத்தமான அவர்களுடைய மொழியைப் புரிந்து கொள்வதில் கஷ்டமேற்பட்ட போதிலும், இந்த வெள்ளைக்காரன் தங்களுடைய விரோதியல்ல, தங்களுடைய நண்பனாக வந்திருக்கிறான் என்பதை மக்லாய் உடைய அன்பான சம்பாஷணையின் மூலம் தெரிந்து கொண்டார்கள், கொத்து முடி கொண்ட எந்த மனித இனத்தவர்களும் அந்தத் தீவில் இல்லை என்பதைத் திட்டவாட்டமாகத் தெரிந்தபின் செயின்ட் பீட்டர்ஸ் பர்க்கிலுள்ள ரஷ்ய புவியியல் சங்கத்துக்கு தமது பயணத்தில் கண்டவைகளைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டு ஹெகல் நியூகினியில் உள்ள பழம் குடி மக்களை கொத்து முடி கொண்ட இனத்தவர் என்று வகைப்படுத்திக் கூறியது தவறான கருத்தாகும் என்று தெரிவித்தார்.

அந்தப் பழங்குடி மக்களோடு நெருங்கிப் பழகினார் மக்லாய். நாளடைவில் அந்த

சூது வாத தெரியாத அந்த மக்களின் அன்பைப் பெற்று அவர்களின் உண்மை நண்பனாகவும், தலைவனாகவும் விளங்கினார். அந்த நாட்டுக்கு ஐந்து முறை பயணம் செய்த மக்லாய் அந்தத் தேசத்தின் மனித இனநால் ஆய்வைமட்டும் செய்யவில்லை. அந்த நாட்டு மக்களின் சுதந்திரத்தைக் காத்த வீரனாகவும் விழங்கினார். இனப் பிரச்சனையில், இனஉயர்வு எவ்வளவு தவறானது என்று விளக்கிக் கூறினார். இந்தக் கருத்தைப் பொறுத்தவரையில் அவர் காலத்தால் முற்பட்டவராகக் கருதப்படுகிறார் என்று நிக்கொலாய் பூட்டினோவ், இன வெறியை எதிர்த்த 19-ஆம் நூற்றாண்டு வீரன் என்று கூரியரில் எழுதிய ஒரு கட்டுரையில் குறிப்பிடுகிறார்.

மக்லாய் ஒவ்வொரு நாளும் புதிய, புதிய பல கண்டுபிடிப்புகளைப் பற்றி குறிப்புகள் எழுதினார். முன்னால் ரஷ்ய அதிகாரியிடம் தெரிவித்தபடி அவருடைய குறிப்புகள் எங்கும் புதைத்து வைக்கவில்லை. அப்படிப்பட்ட அபாயமோ. அவசியமோ அவருக்கு ஏற்பட்டதே இல்லை. அவருடைய ஆராய்ச்சிக்கு உறுதுணையாக இருந்த அந்த மக்களின் தூய உள்ளம் மக்லாயைப் பெரிதும் கவர்ந்தது. கிட்டத்தட்ட முன்று வருடங்களுக்கு மேல் அந்த மக்களோடு மங்களாய் வாழ்ந்தார். நியூகினியில் மானிட இயல்பற்றியும், மனித இனம் பற்றியும் ஆராய்ச்சி நடத்திய முதல் மனிதனாக வரலாற்றிலே இடம் பெறும் மக்லாய், இன்றுள்ள மனிதர்கள் எல்லாம் ஒரே இனம், அறிவு. ஒழுக்கத்தைப் பொறுத்தவரை, அந்தப் பழங்குடி மக்கள், ஐரோப்பியர்களை

விட எந்தவகையிலும் தாழ்ந்தவர்கள் அல்ல என்ற கருத்தை அன்று வலியுறுத்திக் கூறினார். அந்த மக்களின் சுதந்திர வாழ்க்கைக்கு ஆபத்து ஏற்படப் போகிறது என்று தெரிந்ததும், அந்த நாட்டை நோக்கிச் செல்லும்போது பசிபிக்கடலில் அவர் பயணம் செய்யும் கலத்திலிருந்து, அவருடைய நண்பர் ஏ. ஏ. மெஸ்செர்ஸிக்கு எழுதிய உருக்கமான கடிதத்தில் தன் மனதைத் திறந்து காட்டியிருக்கிறார்.

‘என் ஆராய்ச்சியின் முடிவுகள் தெரிவிக்கும் பொருட்டு என் தாய்நாட்டுக்குத் திரும்பும் போது, நியூகினி மக்கள் என்னை அவர்களோடு இருக்கும் படி கெஞ்சிக் கேட்டுக் கொண்டார்கள். மூன்று வருடங்களாக அவர்களோடு வாழ்ந்து அவர்களுடைய தூய்மையான அன்பைப் பெற்றிருந்த நான், அவர்களைப் பிரிந்துசெல்வதில் எனக்கு ஏற்பட்ட தயக்கத்தை எழுத்தில் வடித்துக் காட்ட முடியவில்லை. அதற்காக அன்பு கூர்ந்து என்னை மன்னிக்க வேண்டுகிறேன். ஆனால் என் கடமையை, என் கண்டுபிடிப்புகளை வெளியிடுவதில் பிற்காலச் சந்ததிகளுக்குப் பெரும் பயன் ஏற்படலாம் என்று கருதினேன். அதனால் என் தாய்நாடு செல்ல முடிவு செய்துவிட்டேன்.

ஐரோப்பிய கொள்கைகாரர்களையும், அநீதியான வன்முறைச் செயல்களையும், சுயலாபத்திற்காக எல்லா வழிகளையும் பயன்படுத்துவோரின் செயல்களையும் நான் எதிர்க்கும்போது மனிதாபிமானமுள்ள நல்லவர்கள் எனக்குப் பூரண ஆதரவு அளிப்பார்கள் என்று நம்புகிறேன். ஆனால் இந்தச் செய்கை

என் அறிவியல் பணியைப் பெரிதும் பாதிக்கும் என்பதை நான் நன்கு அறிவேன். என்றாலும் நான் இயற்கை ஆய்வாளன் என்றும்மட்டும் கருதாமல் மக்லாய் கரையில் வாழும் என் கறுப்பு நண்பர்களின் பாதுகாவலனாக அவர்களுக்குக் கொடுத்த வாக்குறுதியை நிறைவேற்ற விரைந்து சென்று கொண்டிருக்கிறேன் என்பதை நினைக்கும் போது நான் ஒரு ஆய்வாளன் என்பதை மறந்துவிடுகிறேன்'

இந்த விஞ்ஞான வீரனைப் பற்றியும் அவனுடைய சாதனையைப் பற்றியும் அறிஞர் டால்ஸ்டாய், மக்லாய்க்கு எழுதிய பாராட்டுக் கடிதத்தின் சுருக்கத்தை கீழே தருகிறேன்.

'உலகத்தில் கறுப்பர்களோ, வெள்ளையர்களோ, யாராக இருந்தாலும் சரி மனிதன் மனிதனை. அவன் எங்கும் ஒரே வகையானவன். அவனைப் பீரங்கி கொண்டு பயமுறுத்தவோ, வோட்கா மதுகொண்டு மயக்கவோ தேவையில்லை என்பதையும், மனிதனை மனிதப்பண்போடு, அன்போடு அணுகவேண்டும் என்ற நீதியையும் உலகத்துக்கு எடுத்துக் காட்டிய முதல் மனிதர்! என்னைப் பொறுத்தவரை எனக்குத் தெரிந்தவரை நீங்கள் தான். இந்த உண்மையைச் சொல்வதில் பெருமையடைகிறேன்.

கத்தியின்றி ஆனால் பகுத்தறிவுடன் கொடிய காட்டுமிராண்டிகளின் நடுவே தன்னந்தனியே சென்று, நாம் வாழும் இவ்வுலகில் காணப்படும் கொடிய வன்முறைகள் எல்லாம் பழமையான மோசடி என்றும், அதிலிருந்து விடுதலை பெறவேண்டும் என்ற எச்சரிக்கையை மக்களுக்கு எடுத்

துச் சொன்னதுதான் என் உள்ளத்தைத் தொட்டு உம்முடைய அரும் பணியைப் பாராட்டச் செய்கின்றது. நீர் திரட்டியவை சிறப்பானவையாக இருக்கலாம். உலகில் இதுவரை திரட்டப்பட்டதை விட மிகச் சிறப்பானதாகவும் இருக்கலாம். ஆனால் நீர் திரட்டியவையும், கண்டுபிடித்தவையும், நீர் பணியாற்றும் அறிவியல் துறைக்கு எவ்வளவு பயன்படும் என்பதை எனக்குச் சொல்லத் தெரியாது. அந்தத் துறையில் உமக்கு உள்ள அறிவு எனக்கு இல்லை என்பதை பகிரங்கமாகக் கூறிக்கொள்வதில் நான் வெட்கப்படவில்லை. ஆனால் ஒன்றுமட்டும் சொல்கிறேன். நான் பணியாற்றும் துறையில் அதாவது மக்கள் எவ்வாறு ஒன்று சேர்ந்து வாழவேண்டும் எனும் துறையில் அம்முது குடிமக்கள் மத்தியில் நீர் பெற்ற அனுபவம் ஒரு புதுச் சாதனையாக அமையும். அந்த உண்மைச் சம்பவங்களைப் பற்றி உமக்கு இயற்கையாக அமைந்துள்ள அழகிய நடையில் எழுதினால் மனித இனத்திற்கு நற்பணியாற்றிய வீரனாக உலகம் உம்மைப் போற்றும். இந்த என் அன்பான வேண்டுகோளை நீர் மறுக்க மாட்டீர் என்று நம்புகிறேன்'

நிறத்தின் அடிப்படையில் மக்களை இனம் பிரித்து அடையாளம் காண்பது விஞ்ஞான ரீதியில் எவ்வளவு தவறானது என்று உலகத்துக்கு எடுத்துச் சொல்லி இன வெறியை எதிர்த்துப் போராடிய முதல் மனிதனாக உலக வரலாற்றில் அழியாப் புகழைப் பெற்று விட்டார். இந்த ரஷ்ய விஞ்ஞானி மிக்லுக்கோ மக்லாய். ★

சமூகப் பொம்மைகள்

நடு முதுகில் நமைச்சல்; வியர்வை வேறு வழிந்தது.

அளவு கோலை எடுத்துச் சட்டைக் காலருக்குள்ளால் விட்டு, அரித்த இடத்தைத் தேய்த்து விட்டுக் கொண்டே, எதேச்சையாகப் பார்வையைச் சூழல விட்டுக் கொண்டிருந்த மதியாபரணத்தின்கண்கள் சுவரில் மாட்டப் பட்டிருந்த சுடிகாரத்தில் பட்டு ஒருகணம் நிலை குத்தி நின்றது.

மணி—
பதினென்று.

உள்ளூணர்வு நேரத்தை உணர்ச்சி சற்றுத் தாமதித்த போதிலும் கூட, உணர்ந்தவுடன் அவன் சற்றுப் பரபரப்படைந்தான்.

தன் முன்னால் குவிந்து போயிருக்கும் துணிக் குவியலின் மீது பார்வையை மேயவிட்டான். பல ரகங்கள்..... பல

விதங்கள்..... பல மாதிரிகள்... பல பல வகையான வண்ணங்கள்..... சேலைகளாகவும், பிளவுஸ் துணிகளாகவும், பாவாடை வகையறாக்களாகவும் ஒரே குவியலில் காட்சியளித்தன.

வர்த்தக விளம்பரத்தினால் அகில இலங்கைப் புகழ் பெற்றிருந்த அந்த யாழ்ப்பாணப் புடவைக் கடைக்கு பெரிய இடத்து வட்டாரங்கள் நிரந்தர வாடிக்கையாளர்கள்.

மதியாபரணம் அங்கே ஒரு சிப்பந்தி.

காலை கடை திறக்கப்பட்டு,

காசுப் பெட்டிக்குச் சாம்பிராணி போட்டுவிட்டு முதலாளி தனது இருக்கையில் அமரும் பொழுதே அவனும் தனது கடமையை ஆரம்பித்து விடுவான்.

அன்று காலையும் அப்படியே நடந்தது.

அரை மணி நேரம் பேப்பர் பார்ப்பதும் வீதியை பொழுது

போக்காக நோக்குவதுமாக அவன் கழித்திருப்பான்.

அந்தச் சமயந்தான் அந்த இரு யுவதிகளும் படியேறி அவனுடைய மேசைக்கு முன்னால் வந்து நின்றனர்.

உயர்ந்த ரக ஓடிகலோனின் வாசனை முக்கைத் துளைந்தது.

மிக நளினமாகவும் நகைச் சுவை ததும்ப வாடிக்கையாளர்களைச் சிரிக்க வைத்து வியாபாரம் செய்வதில் மதியாபரணம் மன்னன். இது முதலாளியின் நம்பிக்கை. எனவே நவீன ரக, உயர்தர புடவைத் தினுசுகள் நிறைந்துள்ள அந்தத் தனிப்பகுதிக்கு அவனையே பூரண பொறுப்பாளனாக்கியிருந்தார், அந்த நிறுவன அதிபர்.

இடையும் வயிறும் கவர்ச்சியை உமிழ்ந்து தள்ள, தூக்கிக் கட்டிய குத்து மார்புகள் சேலைத் தலைப்பின் மறைப்பிலிருந்து பகிரங்கமாகத் தம்மை வெளிக் காட்டிக் கொள்ள, மேசையில் சற்று ஒருக்களித்துச் சாயந்து கொண்டே,

‘புதுசா என்ன வந்திருக்கு?’ வந்தவர்களில் சற்று அழகியாவும் நிறமாகவும் உயரமாகவும் காட்சிதந்த அவர்களில் ஒருத்தி கேட்டாள்.

அவளது கை கண்களில் கொலுவீற்றிருந்த கறுப்புக் கண்ணாடியைக் கழற்றி, அதைச் சுழற்றி விளையாடிக் கொண்டிருந்தது.

‘என்ன உங்களுக்கு வேணும்? எது தேவையோ அதைச் சொல்லுங்க... தாறன்’

‘நைலெக்ளில் புது டிசைன் இருக்கா’

மதியாபரணம் அலுமாரியைத் தியந்து வகைவகையான மாதிரிகளில் சேலைகளை எடுத்து

லாவகமாக அவர்கள் முன்னால் மேசையில் விரித்து வீசினான்.

‘என்ன சீ...த்தா! பைத்தியமா உனக்கு? போன மாசம் தானே சிங்கப்பூரிலிருந்து உங்க சித்தப்பா ஐந்து சாரிகளைக் கொண்டந்ததாகச் சொன்னாயே. பிறகு ஏன் புதுச் சாரிகள்?’

கையிலிருந்த கூலிங்கினாஸ் இப்பொழுது உதட்டிலிருந்து ஊஞ்சலாடியது.

‘ஓமடி மங்களா. என்னட்டைக் கனக்கச் சாரிகள் இருக்குதுதான். எண்டாலும் ஆசை. போன சிழமையும் கொழும்பிலை ஹைதராமணியிலே ரெண்டு எடுத்தணன். இருந்தாலும் யாழ்ப்பாணத்திற்கு வந்ததற்கு ரெண்டு சீலை வாங்கினால் என்னெண்டு யோசிக்கிறன், -- வீங்கிப் போன தற்பெருமை குரலில் நிழலாடியது.

இருவரும் தமக்குள் பேசுவதும் அர்த்தமற்றுச் சிரிப்பதும் அடுக்கியிருக்கும் சேலைத் தினுசுகளை மீண்டும் மீண்டும் எடுத்துக் காட்டும்படியும் கேட்டுக் கொண்டேயிருந்தனர்.

வியாபார தந்திரத்தின் ஆரம்ப மந்திரமே கோபம்வரக் கூடாது என்பது என்பதை மதியாபரணம் நன்றாக உணர்ந்திருந்தான். அப்படியான மனப்பான்மையை முதலாளியின் உபதேசத்தின் மூலம் நன்கு மனதில் வளர்த்திருந்த அவனுக்கே கோபம் தலைக்கு மேல் ஏறித் தகித்தது.

‘இந்தாப்பா, அதை எடுபாப்பம்!’

அவன் அடுத்த ஷோகேஸை நோக்கி அடியெடுத்து வைத்தான்.

‘தம்பி...! சாயம் போகாத லங்காச் சேலை ஏதாகிலும் இருக்கே?’

மாம்பழக் கடகத்தைப் படி
ஓரமாக ஒதுக்கி வைத்துவிட்டு
வந்து கொண்டிருந்த ஒரு நடுத்த
தர வயதுப் பெண், அவனது
மேசையை நெங்கிக் கேட்டாள்.
'தம்பி, நல்ல நல்ல சாயம்
போகாத சீலை.....'

'ஓ... ஓ..! 'எனக்குரலெடுத்துச் சிரித்தனர் அந்த இரண்டு
நாகரிக யுவதிகளும். லங்காச்
சீலை இல்லை. சாயம் போகாத
சங்குடிப் புடவை இருக்கு
வேணுமா?' என்றார் அவர்கள்
வில் ஒருத்தி குறும்பாக.

'என்ன புள்ளையன் சொல்லுறியள்' கிராமத்து வஞ்சக
மற்ற பார்வையுடன் மாம்பழக்
காரியின் கேள்வி இருந்தது.

'ஏய் மனிசு! போய் அந்தப்
பக்கம் பாரு.. போ...போ!'

தங்களது வாய் வலிக்கும்
சிரிப்புக்கு மத்தியில் கீதா என
அழைக்கப்பட்டவர் கோபப்
படுவது போல இதனை சற்று
உரத்த குரலில் சொல்லிவைத்தான்.

'என்னப்பா, ரேடியோவில்
உங்கட கலையைப்பற்றி ரொம்பப்
பெரிசாச் சொல்லுறங்க. ஆன
இங்கை எடுக்கிறதுக்கு
நல்லதா ரெண்டு சாரி கூட
இல்லையே.....'

உதடுவரைக்கும் ஏதோ
வசவு வார்த்தைகள் வெளிவந்து
விட்டன. வெகு சிரமப்பட்டுத்
தனது உணர்ச்சிகளை விழுங்கிக்
கொண்டான் அவன். மனப்
பாம்பு சீறிச் சினந்தது.

இந்தச் சமயத்தில்தான்
விரர்வை வழிந்து அவனது
முதுகில் அரிக்கத்தொடங்கியது.

இப்படியான அநுபவம்
அவனுக்குப் புதுமையில்லாது
போனாலும் இன்று அது ஒரு
புதுமையாகவே பட்டது. வேலை

மினைக்கெட்ட குமரிப் பெண்கள்
யாழ்ப்பாணத்தில் ஒவ்வொரு
நாளும் கடைத் தெருவுக்கு
வந்து புடவைக் கடைகள் ஒவ்வொன்றாக ஏறி இறங்கிப்
பொழுது போக்குவதை அவன்
அறியாதவனல்ல. 'இந்தாப்பா
அதை எடு..... இதை எடு.....'
எனக் கூறிக் கூறி வேடிக்கை
காட்டும் ஒரு கூட்டம் இங்கு
இருக்கவே இருக்கிறது என்பது
அவனது வியாபார அநுபவம்.
அதைவிட முக்கியம் என்னவென்றால்
சிப்பந்திகளை மனிதர்கள்
என்றே அவர்கள் மதிப்பதில்லை
என்பதுதான்!

மதியாபரணம் எதையும்
தாங்கும் தன்மையுள்ளவன்.
ஆனால் தன்னை மனிதன் என
மதிப்புத் தராத யாரையுமே
அவன் எக் காரணத்தைக்
கொண்டும் கௌரவிக்கத் தயாராயில்லை.

கிட்டத் தட்ட இரண்டு
மணி நேரம்.

தனித் தனியாக ஒவ்வொரு
துணிச் சிப்பங்களையும் மடித்து
மடித்து அடுக்கி வைத்தவன்
எதிரே பார்த்தான். முன்பக்
கத்து மேசையில் வியாபாரம்
செய்துகொண்டிருந்த நமசிவாயம்
இவனைப் பார்த்துக் கண்ணைச்
சிமிட்டிவிட்டு, உதட்டோரம்
புன் முறுவலை வழிய விட்டான்.

'சே! வந்தது வீண்தான்!
வேறே இரண்டொரு கடைகளுக்குப்
போய்விட்டு அப்புறமாவாறம்'

அவன் ஓம் என்றும் கூறவில்லை. இல்லை என்றும் சொல்லவில்லை. அலட்சியமாக தலையை
அசைத்தான்.

நிலம் நோகுமே என்ற வண்ணம்
உயர்ந்த குதிச் செருப்புகள்
'டக் டக்' என ஓசை எழுப்ப

மெதுவாக ஓய் யார நடை நடந்து, படி இறங்கிச் சென்றனர் அந்த இரு யுவதிகளும்.

துணிக் குவியல் கொஞ்சம் கொஞ்சமாகக் கரைந்தது.

குவியலின் உள்ளே புரட்டிப் புரட்டிப் பார்த்த மதியாபரணம் திடீரென ஏதோ யோசிப்பது போல ஒருகணம் சற்றுத் திகைத்து நின்றான்.

அவனது முகத்தில் திடீர்ப் பரபரப்பு.

வெளியே வீதிக்குப் பாய்ந்தோடி வந்த மதியாபரணம் 'என்னப்பா..... என்னப்பா...' என நமசிவாயம் கேட்ட கேள்விக்குக் கையமர்த்திச் 'சும்மா இரு' எனச் சைகை காட்டிவிட்டு, மேற்குப் பார்த்த தெருவால் சற்றுத் தூரம் நடந்து, ஓடிச் சென்றான்.

அந்த அன்ன நடை மயிலாள்கள் தூரத்தில் நடந்து சென்று கொண்டிருந்தனர்.

கை தட்டினான். இருவரும் நின்று திரும்பிப் பார்த்தனர்.

கிட்டே நெருங்கிய அவன் அவர்களினது முகத்தை ஊடுருவிப் பார்த்தான். கண்களில் வெறுப்புச் சுளியோடியிருந்தது.

நவீன நாகரிகம் புஷ்பித்துப் பூத்துக் குலுங்கும் அந்த இரண்டு யுவதிகளும் ஒரு கணம் திகைத்தனர். பின்னர் சமாளித்துக் கொண்டு அவனை முறைத்துப் பார்த்தனர்.

'கூடையை ஒருக்காத் தாருங்கோ!'— குரலில் அதட்டல், அதிகாரம்.

'ஏன்?'

'சும்மா ஒருக்காத் தாருங்கோ?'

'சும்மா எண்டால் ஏன்?... நாங்கள் ஆர் தெரியுமா? ...பிறகு

உன்னைச் சும்மா விடமாட்டம் தெரியுமா?'

'அதைப் பிறகு பார்களாம். கூடையைத் தாறிங்களா, அல்லது

வீதியில் இரண்டொருவர் நின்று திரும்பிப் பார்த்தனர்.

இவனது கோபக் குரலையும் வீதியில் இரண்டு குமரிகள் வாதமிடுவதையும் பார்த்து விட்டபாமரத்தனமான சில பாதசாரிகள் இவர்களருகே வந்து நின்று வேடிக்கை பார்க்கத் தொடங்கினர்.

இக்காட்சி மதியாபரணத்தை பரபரப்படையச் செய்தது.

அவர்களின் பதிலுக்கோ எதிர்ப்புக்கோ காத்திராமல் சட்டென்று கூடையைப் பறித்தெடுத்தான், மதியாபரணம்.

கோயா பவுடர் டின் ஒன்று; இரண்டொரு கைக்குட்டைகள்; பிரேசியர் மூன்று; பிரீதி பைக்கற் ஒன்று; அத்துடன் ஒரு வேலஸ் குடை. குடையின் உள்ளே நன்றாகச் சுருட்டி மடிக்கப்பட்டபடி உயர்ந்த ரகச் சாரியொன்று தலையை நீட்டிப் பார்த்துக்கொண்டிருந்தது.

சாரியை உருவி எடுத்தான் மதியாபரணம். நிமிர்ந்து அந்த இருவரையும் உற்றுப் பார்த்தான். கேவலமான ஐந்துக்களைப் பார்ப்பது போல அவனது பார்வை இருந்தது.

'மாம்பழம் வேணுமோ... மாம்பழம்... கறுத்தக் கொழும்பான்.....' சற்று முன் லங்காச் சேலை கேட்டு வந்த மாம்பழக்காரி குரல் கொடுத்துக்கொண்டு அவர்களை கடந்து வீதியின் குறுக்கால் சென்று கொண்டிருந்தான். ★

WE PAY Rs. 13,199-76
IF
YOU DEPOSIT Rs. 10,000-00
IN
JUST 3 YEARS

for further financial assistance

Panadura Finance & Enterprises Ltd.

124, NEW BULLERS ROAD,
COLOMBO - 4.

Dial : 88339

PANADURA & KANDY

**10 ஆவது ஆண்டு விழா காணும்
'மல்லிகை'க்கு எமது வாழ்த்துக்கள்!**

த. பெ. 77,
யாழ்ப்பாணம்.
தொலைபேசி: 7233

- மில்க்வைற் நீலசோப்
- நியூ மில்க்வைற் சோப்
- மில்க்வைற் பார் சோப்
- மில்க்வைற் சலவைப்பவுடர்
- மில்க்வைற் மெடிகேட்டர்சோப்
- மில்க்வைற் 30சதம் சோப்
- மில்க்வைற் 15சதம் சோப்

★

**வாங்கிப் பாவியுங்கள்!
அதிக லாபம் அடையுங்கள்!**

79, மெசெஞ்சர் வீதி,
கொழும்பு 12.

தொலைபேசி: 36063

**மில்க்வைற்
சவர்க்காரத்
தொழிலகம்
யாழ்ப்பாணம்**

234 A, காங்கேசல்துறை வீதி, யாழ்ப்பாணம் முகவரியில் வசிப்பவரும், ஆசிரியரும், வெளியிடுபவருமான டொமினிக் ஜீவா அவர்களால், மல்லிகை சாதனங்களுடன் யாழ்ப்பாணம், பூநிலங்கா அச்சகத்திலும் — ஆட்டை, சுன்னகம், திருமகள் அமுத்தகத்திலும் அச்சிடப்பெற்றது.

ஆட்டைப் படம் 1968 கிறார் சித்திரக்காட்சி மலர்லிருந்து அனுவதக்கப்பெற்றது.